

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૧૬૮ વર્ષ

પુસ્તકનું નામ ૨૫૪૫ ૩૫૬૨૧ કીર્તિનિખાતા

વિષય

ॐ श्री शेहजानंदायनमः

श्री.

सत्यउपदेशकिर्तनावली.

सर्वे उद्धवि सप्रदायना हारिभक्तोने भाटे
श्रीनरनारायणदेवनी गादीना धर्म धुरंधर
आचार्य श्री वासुदेवप्रसादभाळाराज
अमदावादवालांनी आशाथी

रची छपावी प्रसिद्ध करनार

नेष्टीमल घेला त्रीकभल.

मानवंता श्रीमन्महाराजधिराज भिरठां महारा-

ज्या श्री १०८ जेगारल सवाध शमशेरभाळार.

७ सी. आर्ष. ध. कच्छाधिपतिना छगुरी-भुज.

—X—

श्री हरी शेहजानद प्रभु भम उर धर्म अनुप,

दाम घेवो कडे द्रगनमे, रडो सदा ओह ३५.

प्रथमावृत्ति. प्रत. १५००.

संवत् १९६८. सने १९१३.

कींमत ३. ०—१०—०

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-અમદાવાદ
૪-૧૬
૫૧૬૮

આ અથ કર્તાએ આ અથ સંબંધી સર્વ હક પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે.

અમદાવાદ.

ટકસાળમાં ધી. અમદાવાદ યુનીયન પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ કંપની લીમીટેડમાં
મેતીલાલ સામળદાસે છાપ્યાં.

નિવેદન પત્રિકા.

—X—

મારા ઈષ્ટદેવ એવા જે પૂર્ણ પુરુષોત્તમ શ્રીસહજનંદ સ્વામી અતિ દયા કરી મુમુક્ષુ જનોના મોક્ષને અર્થે પૃથ્વી ઉપર પદાર્થો અને એકાનિક ધર્મ સ્થાપન કરી એકાંતિક સત હરિભક્તો કર્યા અને ઉદ્ધવી સંપ્રદાયની મર્યાદા બાંધી, શિક્ષાપત્રી વચનામૃત તથા સતમગ જીવન આદિ ગ્રંથો કરીને તેમા આચાર્ય તથા સ્મૃત્યુદ્ધારીને સાંખ્ય યોગી બાધઓ બાધઓના તથા ગૃહ્ય હરિભક્તોના ધર્મ લખ્યા છે, તે પ્રમાણે વર્તનારાઓ સત હરિભક્તોની સેવામાં આ પુસ્તક નિવેદન કરુંછું. તે હોતે કરી ભગવાનની ભૂતિ અતરમા ધારી એકાગ્ર વૃત્તિ કરી વાયશે એવી આ દાસની વિનંતિ છે. તેમાં જે કાંઈ ભૂલચુક હોય તે ક્ષમા કરશે. અને મારા પર હમેશાં રાજ રહેશે એ હું મગ્યું છું.

લી૦ હુંછું આપના દામાનું દાસ સેવક,
જીવ્યાળા, જેઠીમઠી ઘેલા ત્રીકમજીના જયશ્રી
સ્વામીનારાયણ વાંચશેજી.

ગ્રંથ કર્તાની પિછાન.

૯ અથ કર્તા જ્ઞાતે જ્યેષ્ઠીમલ છુ. મારા પિતાનું નામ જ્યેષ્ઠા ત્રીકમજી હાથીમલ હતું મારી માતાનું નામ પુરબાઈ હતું મારો જન્મ સવત ૧૯૧૮ ના પોસ મુદી ૫ ના રોજ ભુજનગર મધ્યે થયો છે.

મારા પિતાએ મવત ૧૯૧૯ ની સાલમા પરલોકગમન કર્યું ત્યારે મારી ઉંમર કકત પાંચ વર્ષની હતી. ત્યારે માનવતા દયાળુ મહુમ મહારાજા ધિરાજ મિરજા મહારાજો શ્રી પ્રાગમલજી બાહાદુર સાહેબે મને પેન્સન પગાર કરી આપેલ.

ત્યારે ૯ નોકરી લાયક થયો એટલે કે સવત ૧૯૨૮ ની સાલમા ખુદાવીદ મહુમ મહારાજો શ્રી પ્રાગમલજી સાહેબે મને કૃપાવત થઈ અન્નદાતા મહારાજા ધિરાજ મિરજા મહારાજોશ્રી ખેંગારજી સવાઇ રામજીરમહાદુર જી. ની. આઇ ઇ ની હજુરમા નોકરી કરવા ફરમાવ્યું ત્યારથી તે મવત ૧૯૨૬ ની સાલ સુધી મે તત મનથી એક નિષ્ઠાથી તે કૃપાળુ આલેખની હજુરમા નોકરી કરી અને તેનો બદલો અન્નદાતા શ્રીજીએ મને સતોપકારક રીતે આપી મારી આબડ વધારી છે, ત્યાર પછી મારી આખનં બીમારી થતા મારાથી નોકરી બરાબર થઇ શકતી નહીં અને બાર માહી નોકરીમા બરાબર જવાતું નહીં તો પણ અન્નદાતા શ્રીજીએ મારી નોકરીની કદર જાણી મને આજદીન સુધી નિભાવ્યો છે એટલુંજ નહીં પણ મારાપર કૃપાવત થઈ જ્યારે સંવત ૧૯૬૯ ની સાલમા શ્રી હજુર સ્વારી દીક્ષી પધારી ત્યારે મને સાથે લઈ ગએલ ત્યાથી તેઓશ્રીની સ્વારી મુબઈ પધારી ત્યારે મને એક આખના બાહોશ ડાક્ટર કે એન. કરજીઆ. એફ. આર. સી. એસ.

એમ. આર. સી. એસ. પાસે મારી આખનુ ઓપ્રસન કરાવી અ-
પાવ્યું છે અને મારી આખ તદ્દન સારી કરાવી આપી છે જે
માટે પરમ કૃપાળુ શ્રીજી મહારાજ પાસે મારી વિનનિ છે કે ઓ
પ્રભુ મારા કૃપાવંત મહારાજશ્રીને તથા તેમના રાજ્ય કુટુંબને સદા
દીર્ઘાયુ બક્ષો અને તેમની દિન પ્રતિદિન ચડતી કરો.

મારી માતૃશ્રીજીને સાખ્યયોગી મોટેરા બાઈયો સૂરજબા તથા
લેરખીમા તથા સુતારણુ અમૃત બાઈનાં સમાગમથી સતસમ થયેલો
હતો. તે મહાત્મા બાઈએને શ્રીજી મહારાજની અખડ મૂર્તિ દેખાતી
અને તેઓ જે જે કીર્તનો હેતે કરીને શ્રીજીમહારાજના મહિમાના
તથા મૂર્તિના તથા સતસંગ વિષે બોલતા તે તેમની પાસેથી મેં સા-
બળ્યા છે, તેવા કીર્તનો આજ પર્યંત મારા સામળવામા આવ્યા નથી.

હું બાલ્યાવસ્થાથી સ્વામીનારાયણના મદીરમા જતો આવતો
મને સદ્ગુરુ શ્રી આનંદ સ્વામી પાસે વર્તમાન ધરાવવામા આવ્યુ
હતુ. પણ સગના દોષથી કેટલોક સમય કુમાર્ગે પડી ગયો હતો.
જેથી મદીરમા જવુ આવવુ બધ પડ્યુ. અને અન્ય સ્થળે સાધુ
સંતોમા બહુ કાળ બટક્યો, તો પણ મારા અતરાત્માને શાંતિ મળી
નહિ. તેનું કારણ એજ કે ' જ્યાં ભક્તિ જોવામા આવી ત્યાં વૈ-
રાગ્ય નહિ, અને જ્યાં વૈરાગ્ય ત્યાં જ્ઞાન નહિ, અને જ્યાં જ્ઞાન ત્યાં
ધર્મ નહિ, અને જ્યાં ધર્મ ત્યાં ઉપાસના અને વિવેક નહિ. એમ કયા
પણ પરિપૂર્ણતા ન જોતાં જીવ ઉઝડો વિપરીત માગ જવા લાગ્યો.
કારણકે કોઈ સદુપદેશ આપનાર મને મળ્યો નહિ. જેથી હું બ્રાંતિ
યુક્ત થઈ બમતો હતો.

આ વાત સદ્ગુરુ સ્વામી શ્રી અક્ષર જીવનદામજીને જાણવામાં

આવતા મને મદિરમાં બોલાવી યુક્તિપૂર્વક શિક્ષણ આપ્યું. અને જ્ઞાનોપદેશથી સમજાવી કુમાર્જેથી દૂર કર્યો, અને ધીમે ધીમે કથા વાર્તામાં આવવાની રચી કરાવી. કે જેથી મને થોડા વખતમાં જ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું. અને ઉપર લખ્યા સદ્ગુણો મને ઉદ્ધવ સંપ્રદાયમાં જન્મવામાં આવ્યા. અને મોક્ષ માર્ગ જ્ઞાતાવનારા ખરેખરા આ મહાત્મા માધુર્યો છે, એમજ મારા મનને નિશ્ચય થયો. જેથી આ સત્સંગમાં હું સર્વનો દાસાનું દાસ થઈ રહ્યા છું.

મવત ૧૯૬૬ની સાલે મને આખે પડળ આવવાથી મારે ઘેર બેસી રહેવું પડ્યું હતું. પણ શ્રીજી મહારાજની પરમકૃપાથી મારા મનમાં લેશ પણ બેદ થતો નહિ, ઉલટો અધિક આનંદ થવા લાગ્યો, તેનું કારણ એજ કે અન્નદાતા ખુદાવીંદ હજુર સાહેબની મારા પર પૂર્ણ કૃપા હતી જેથી કોઈ પણ જાતની ઉપાધિ નહોતી. તેથી તે સમયમાં શ્રીજી મહારાજના ગુણ ગાવા મારી વૃત્તિ થઈ કે ભગવાનને ભગવાનના સંત હરિ ભક્તો મારા પર રાજ કેમ થાય ? એટલા માટે મેં મારી અદ્યપ્યુક્તિ અનુસાર શ્રી હરિના ગુણ ચરિત્રો ગાયા છે તે અક્ષરવાસી સદ્ગુરુ સ્વામી અક્ષર જીવનદામજીએ મુમુક્ષુ જીવો પાસે જ્ઞાનોપદેશની વાતો કરેલ, તે વાતો તથા જીજ્ઞાસુ જનોને પત્રોદ્ધારાએ જ્ઞાનોપદેશ કરેલ તે પત્રો તથા લખેલ વાતો મારા હાથમાં આવેલ તે વાંચી, કીર્તનો ગાઈને એમ જણાયું કે.—મહાત્મા સદ્ગુરુ સ્વામી અક્ષર જીવનદાસજીની પ્રસાદીનો લાભ તથા અમોએ રચેલાં કીર્તનોનો લાભ મારે એકલાએજ લેવો નહિ. પણ સર્વે જીજ્ઞાસુ જનોને પ્રભુની ભૂતિમાં પ્રીતિ થાય એવા હેતુથી આ પુસ્તકમાં છપાવેલાં છે. કારણકે—આમાં લખેલાં કીર્તનો શ્રીજી

મહારાજનાજ કર્યા છે તેમા કયાય પણ બૂલચુક હોય તે વાચક જાહેર
ક્ષમા કરશે. કારણ કે — શ્રી હરિનો મહિમા સહજ મુખથી શેષજી
તથા સરસ્વતી ધ્યાદિ દેવો પણ ગાઈ શક્યા નથી, તો હું પામજી
જીવ શી રીતે વર્ણન કરી શકું ?

કીડી જેમ; સાગર માપવાનો પ્રયાણ કરે, તેવું આ કામ છે
તેાપણુ મે મારી બુદ્ધિ અનુસાર રચેલા કોર્નનોનો લાભ સર્વ સત્મ-
ગી બાધઓ બાધઓને આ હરિ રસનું પાન કરાવવું અને સવ મુ-
મુક્તુ જીવો લાભ લઈ શકે તેમ કરવું જોઈએ એમ મે માન્યું

મે કાઈ વિદ્યા અથવા કાવ્યનો અભ્યાસ કર્યેલ નથી. તેમજ
મહાત્મા જાનીનો આડખર કરી અભિમાન ધરાવતો નથી માત્ર
મારી અલ્પ બુદ્ધિ અનુસાર મારા જીવને આનંદ પમાડવા માટે આ
હરિ ચરિત્ર ગાયા છે જેમા કાઈ દોષ અગર બલચુક જોવામા
આવે તે મૂકી ફક્ત ગુણનું પ્રદર્શન કરશે.

આ પુસ્તક નરનારાયણ દેવની ગાદીના ધર્મ ધુરધર આચાર્ય શ્રી
વાસુદેવપ્રસાદ પુરૂષોત્તમપ્રસાદજી મહારાજની આજ્ઞા લઈ સર્વ હરિભક્તોનો
પ્રસન્નતાને અથ જીવાની પ્રસિદ્ધ કરેલ છે માટે સર્વ હરિભક્તો બાધઓ
તથા બાધઓ અતિ ખતેરો ભગવાનની મર્તિ ધ્યાનમા લઈ વાંચી
આનંદ પામશે, એવી આ દામોના દાસની વિનંતી છે, તે સ્વીકારશેજી

આ પુસ્તકના વિષયો વાચતી વેળા જ્યા જ્યા ભગવાનના
નામો તથા વિશેષણો આવે તેઓ બધા શ્રીજી મહારાજમા ઘટાવ-
વાના છે કારણ કે:—શ્રીજી મહારાજ સર્વના નિયતા છે, અને પ્ર-
ત્યક્ષ સર્વોપરિ છે.

આ સપ્રદાયના જે જે મહાગુરુ મહાત્માઓએ ભગવાનના ગુણ

ચરિત્રો ગાયા છે, તે ગુદાર્થવાળા છે અને તેઓ અવશ્ય સમજી જાણવા લાયક છે.

જૂઓને! મહારાજને કેવા છાતા ગાયા છે પણ આ કિર્તનોથી આગળ જે જે મહાત્માઓએ કિર્તનો રચેલ તેઓનાં નામો —

ધર્મધુરધર આચાર્ય શ્રી અયોધ્યા પ્રસાદજી મહારાજ, સદ્ગુર મહાત્મા મુક્તાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર બ્રહ્માનંદ સ્વામી, સદ્ગુર નિષ્કલ્પાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર પ્રેમાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર ભોમાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર દેવાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર દયાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર જ્ઞાનાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર મણુ કેશાનંદ સ્વામી સદ્ગુર કૃષ્ણાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર અમોઘાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર પુણ્ડ્રાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર શિવાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર જગદીશ્વરાનંદ સ્વામી, સદ્ગુર અવિનાશાનંદ સ્વામી, યદ્રીનાથદાસ સ્વામી નરસિંહ મહેતો, ગોવિંદરામ, સુદરજીભાઈ, કવિ દલપતરામ ડાઘાભાઈ, ઇત્યાદિ બીજા સત હરિભક્તોએ જે જે શ્રીજી મહારાજના કીર્તનો કર્યા છે, તેઓના કાવ્ય આગળ હું કાઈ પણ ફરી શકું તેમ નથી માત્ર હું તો તેમનો દાસાનુદાસ સેવક છું અને તેમના ચરિત્રોની રજા મદા શિરપર ધરવા ઇચ્છુ છું. મને મહત્તા કે માનની અપેક્ષા નથી. માન તથા મહત્તાને લાયક તે મહાત્માઓજ છે હું તો તેઓની ચરિત્રોની રજા જેવો એ નથી મારા ઉપર સત હરિભક્તો મદા રાજી રહેશેજી માત્ર એજ યાચું છું

લી૦ દાસાનુદાસ સેવક,

જેઘીમઘી મેલા ત્રીકમજીના

જય શ્રી સ્વામીનારાયણ સ્વીકારશેજી.

प्रचरतामी मङ्गल माचात्मा स्वामी
 श्री प्रचरजोवनदासजी ।
 भजवाला ।

અક્ષરવાસી સદ્ગુરુ સ્વામી શ્રી અક્ષર- જીવનદાસજીનું જાણવાયોગ્ય વૃત્તાંત.

શ્રી કુચ્છદેશના ગામ રામપર મધે મંવત ૧૯૧૦ની સાલમાં સ્વામી શ્રી અક્ષર જીવનદાસજીનો જન્મ થયો હતો. તેમનું જન્મનું નામ શામજી પટેલ હતું. તેમના પિતાનું નામ મેઘરાજ પટેલ હતું. અને તેમની માતૃશ્રીજીનું નામ અમરબાઈ હતું. ધન્ય છે એવા માતૃપિતાને, કે જેની કૃપે આવા મહાત્મા ભગવત્ પરાયણ રત્ન પેદા થયા.

આ સ્વામી બારવર્ષની અવસ્થામાં શ્રી ભુજમા સ્વામીનારાયણના મદિરમા માતૃપિતાની આજ્ઞા મેળવીને આવ્યા. અને તે છ વર્ષ પર્યંત શ્વેત વસ્ત્રો ધારણ કરીને મદિરમા સાધુઓના અનુવર્તનના રહ્યા હતા. ત્યારબાદ, સવત ૧૯૨૮ની સાલમાં ૧૮ વર્ષની અવસ્થામા સદ્ગુરુ સ્વામી શ્રી અચ્યુતાનંદજી પાસે ભુજમા સાધુની દીક્ષા લેઈ, નંદ સદ્ગુરુઓના સમાગમમાં રહી, ઉચ્ચ જ્ઞાન સંપાદન કર્યું જેથી તેમનામા સાધુતાના ઉત્તમ ગુણો પ્રાપ્ત થયા.

આ મહાત્મા ઉભય પક્ષને માનનિય થવા લાગ્યા. જેથી તેમનાં વચ્ચેના કોઈપણ મનુષ્ય ઉલ્લેખન કરી શકતો નહિ, એવો તેમના સમાગમમાં ચમત્કાર જણાતો હતો. જેથી સતગંગમાં સર્વ સપ્રદાયમા અત્યંત લાભ થતો હતો જેનું સ્વરૂપ વૃત્તાંત હું નીચે પ્રમાણે લખી જણાવું છું:—

એક સમયે શ્રીજી મહારાજ સંવત ૧૮૬૪ની સાલે ભુજનગર

મધ્યે બિરાજતા હતા. શ્રીજી મહારાજને સુતાર હીરજીભાઈને કહ્યું કે મુદરજીને અમે સાધું કરીએ ત્યારે સુતાર હીરજીભાઈએ હાથ જોડીને કહ્યું કે, મહારાજ સાધું તો ભૂખે મરતા હોય તે થાય છે, પણ સુખીઆ માણસ સાધું થતા નથી તે શ્રીજી મહારાજને સાંભળ્યું અને હીરજી ભાઈને કહ્યું કે—“એ વાત તો બહુ ભારે છે, સુખી દુઃખીનો કાર્ગ મેળ નથી. હ્યો એક પત્ર વિદેશી હરિભક્તોને લખીએ ? તેમા એની મતલબ હતી કે—આ પત્રો વાચીને ધરખાર મૂકી કુટુંબ તજી ભગવા વસ્ત્ર ધારણ કરી ભુજ આવો એ પ્રમાણે લખેલું હતું જે કિપરથી ૧૮ સદગૃહસ્થો પરમહસ થઈ ભુજ આવ્યા. તેમા કેટલાક ગામ ધણીઓ, કેટલાક ગરામીઆઓ, કેટલાક પટેલ ચોધરીઆઓ અને કેટલાએક મોટા મદગૃહસ્થો હતા.

આ ખબર શ્રીજી મહારાજને થતા તેજ સમયે શ્રીજી મહારાજ કેટલાક સત હરિભક્તો સાથે લઈ બીડના દરવાજા બહાર દેસળમર તળાવની પૂર્વ દિશામા એક મેદાન હતું જ્યા હાલે જ્યેષ્ઠીમલની ધર્મશાળા છે, ત્યા સૂંચી સામે પધારીને પરમહમોને ભેટ્યા અને તે મથળે સભા કરીને પોતે બિરાજ્યા. અને જ્ઞાનની વાતો કરી જેથી આ મથળને મહા પવિત્ર પ્રસાદીનું માની તે જગોએ વિજય યાગ, ગાયત્રી પુરસ્કરણ અને મહાર્દ્ર કરીને સવત ૧૯૬૫ના ફાલ્ગુન સુદિ ૨ મોમેને દિવસે આ મેવક છતરડી બધાવી શ્રીજી મહારાજના ચરણ યુગ્મ પધરાવ્યા છે.

આ ચર્ણાન્વિદ પધરાવવા માટે મુહુર્તો પુછાવતા એક માનને અંતરે ૩ થી ૪ મુહુર્તો નિકળ્યા, પરંતુ આ મુહુર્તોમાંથી કયું મુહુર્ત નક્કી રાખવું ? તે વિષે સ્વામીશ્રી અક્ષરજીવનદાસજીને પુછતા તેઓએ પાંચ દિવસને અતરે જે મુહુર્ત ફાગણ સુદિ ૨નું નીકળેલું

હતુ, તેજ નક્કી રાખવા આજ્ઞા કરી. જે ઉપરથી મે તેમની પાસે વિજ્ઞપ્તિ કરી કહ્યું કે:--“આ થોડા દિવસમા પહેલ્લી શકાશે નહિ ખીજ્જ લાખી મુદતના મુહુર્તો ધણા છે તેમાંથી આજ્ઞા કરો. કારણકે આટલી બધી ઉતાવળ કરવા કાર્મ જરૂર નથી ” તથાપિ તેમણે કહ્યું કે --એજ મુહુર્ત નક્કી રાખવાનું છે. જે ઉપરથી મે બહાર ગામના હરિભક્તોને કુકુમપત્રી લખીને બોલાવ્યા પણ આટલી બધી ઉતાવળ કરવાનો મર્મ શુ હતો ? તે હુ સમજી શક્યો નહિ પણ સ્વામીશ્રીજીની આજ્ઞા અનુસાર સર્વ સામગ્રી તૈયાર કરી અને સવારના માન વાગે મદિરમાથી મોટી ધામ ધામ સાથે પાત્રખીમા ગાજતે વાજતે ચર્ણારવિદ ત્યાં લઈ ગયા અને મુહુર્ત મધ્યાનના અગિયાર વાગ્યાને મુમારે હોવાથી ચર્ણારવિદ પધરાવ્યા

એ સ્થાપન કરવાની ક્રિયામા અમદાવાદના સદ્ગુરૂ મહાત્મા સ્વામી વૃદાવનદાસજી સદ્ગુરૂ મહાત્મા સ્વામી ધનશ્યામદાસજી, સદ્ગુરૂ મહાત્મા શાસ્ત્રી નારાયણ મુનિ, સદ્ગુરૂ મહાત્મા સ્વામી ચિત્તારા હરગોવિદદાસજી, સદ્ગુરૂ મહાત્મા કૃષ્ણપ્રસાદદાસજી, સદ્ગુરૂ મહાત્મા બ્રહ્મચારી મુનેશ્વરનંદજી કરાચીવાળા, સદ્ગુરૂ મહાત્મા સ્વામી કૃષ્ણ ચરણદાસજી (શ્રી ભુજવાળા) પૌરાણિક સદ્ગુરૂ ધર્મજીવન નામજી ભુજવાળા, સદ્ગુરૂ મહાત્મા બ્રહ્મચારી નિર્ગુણાનંદ આદી મહાત્માઓએ પધરાવવાની ક્રિયા યથાવિધિ સંપૂર્ણ કરી હતી

સારખાદ સદ્ગુરૂ મહાત્માઓની પક્તિ તથા હરિભક્તોની પક્તિ જમવા બેઠીતી, તેઓ જમી રહ્યા પછી ખખર થયા કે --સદ્ગુરૂ સ્વામી શ્રી અક્ષરજીવનદાસજી સ્વધામ પધાર્યા. એટલે સર્વ સંત હરિભક્તો તેજ વખતે મદિરમા ગયા અને ત્યાંથી સ્વામીની પાત્રખીને ગાજતે વાજતે ઉત્તરક્રિયા કરવા માટે લઈ ગયા.

આ પ્રમાણે અમારૂં કામ સંપૂર્ણ કરવા બાદ સ્વામીએ પોતાના દેહોત્સવનુ કાર્ય પણ સુધાર્યું. આપણ એક મ્હોટી ચમત્કારી વાત જણાઈ, અને જે મને દુક મુહુર્ત વિષે મનમા શકા હતી, તે શકા તત્કાલ નિવૃત્ત થઈ. અને મને આશ્ચર્યપણુ જણાયુ આ સીવાય સ્વામીની બીજી ઘણી ચમત્કારી વાતો છે.

કચ્છદેશમા કેટલાક મિત્રી લોકો પ્રથમ દુર્બળ સ્થિતિમા હતા તેઓ સ્વામીજીના વચન ઉપર દૃઢ વિશ્વાસ રાખી સ્વામીનારાયણનો આશ્રય લઈ તથા સ્વામી શ્રીજીનો ઉપદેશ પવિત્રવૃત્તિથી માની આજ્ઞા મેળવીને વિદેશમા કમાવા જતા હતા. આ ભગવત્ કૃપાથી તેઓ લાખો રૂપૈયા મેળવી દેશમા લાવ્યા, તેમાથી મ્હોટી રકમ પુન્યાર્થે ધર્માદા કરેલ છે.

શ્રીજી મહારાજના પ્રતાપથી અને સ્વામી અક્ષર જીવનદાસજીના બોધથી કચ્છદેશમાં સતસંગ સર્વત્ર ખીલી રહ્યો છે. ગામશ્રી અન્નરના ઉપાધ્યા અળવેશ્વરભાઈ ચતુરભુજ તથા તેમના ચિરજીવી ગવરીશંકર ભાઈ તથા પ્રભાશકરભાઈએ સદ્ગુરુ સ્વામી અક્ષરજીવનદાસજીનો સમાગમ બહુ કર્યો છે મહિમા તેમ જાણ્યો પણ છે. તેમના સ્મરણ અને સ્વામીની આજ્ઞા મુજબ ધર્મ અર્થે પૈસો પણ બહુ વાપર્યો છે, તે શિલા લેખોપરથી જણાઈ આવે છે. તેમણે શ્રી કચ્છ અન્નરના મદીરમાં મોટી રકમ વાપરી સતસંગજીવનનું પારાયણ કરાવી મૂર્તિ પધરાવી અને એક સોના રૂપાનો હોટિંગો પણ કરાવી આપેલ છે તેમજ પૈસાની મોટી મોટી રકમ ધર્માદા આપેલ છે. ધન્ય છે એવા ગ્રહસ્થાને એટલુંજ નહીં પણ તેમને તે બાબતનું જરાએ માન કે મોટપ નથી માત્ર રૂત હરીભકતોને પ્રસન્ન કરવા માટેજ કરેલું છે.

વળી, ગામે ગામ બાધ્યો બાધ્યોનાં મદિરો થયાં છે. તેપણુ સધળો પ્રયાસ સ્વામીશ્રીજીનો કરેલો છે. એટલુજ નહિ, પણ તેમના ઉપદેશનો ચમત્કાર ઘણોજ સારો હતો. તેથી સતમંગમાં બહુવૃદ્ધિ થઈ છે. જે વિસ્તારથી લખતા પાર આવે તેમ નથી તેથી ટુંકામાં લખી જણાવું છું. સ્વામીની કીર્તિ સર્વત્ર પ્રસરેલી છે ખરેખર સ્વામી પોતે મુક્ત પુરુષ હતા, એવું સહજ સ્પષ્ટ જણાય છે. આવા મહાત્મા પુરુષની સ્મૃતિ કરતાં પાપ નામે છે. અને અંતર યાદુ થાય છે

લી૦ આગાકિત સેવક,
જેઘીમદ્ધ વેડા ત્રીકમજીના
જયશ્રી સ્વામીનારાયણ વાયશોજી.

મરતાવના.

જ્યારેજ્યારે પૃથ્વીપર ધર્મનો લય થાય છે અને અધર્મનો સર્ગ વધે છે. અને અસુરો ઉપદ્રવ કરી સંતજનોને દુઃખ આપેછે. ત્યારે ત્યારે ભગવાનના અવતાર પૃથ્વી ઉપર થાય છે. એવાં શાસ્ત્રોના વચનો છે. તેને અનુસરી આ કલિયુગને વિષે આ સ્વામીનારાયણ ભગવાનનો અવતાર થયો છે. તેનો સક્ષેપમા અથથી ઇતિ સૂંધી વર્ણન મારી અલ્પમતિ અનુસાર લખું છું જોકે લખી શકાએ નહીં એવી ગહન છે તોપણ અતર આત્માને શાતી થાએ માટે લખું છું.

એક સમયને વિષે અક્ષર ધામમાં પૂરણ પુરુષોત્તમ ભગવાન પાસે મહા મુકતોએ એમ વાત કરી કે—હે પ્રભુ કોઇપણ જીવ આપણા ધામમા કેમ આવતો નથી ? શું એકાંતિક ધર્મ આ યુગને વિષે લય પામ્યો કે કોઈ પળાવનાર નથી ? ત્યારે શ્રીજી મહારાજે કહ્યું કે.— હા ? કલિયુગે પોતાનો પ્રભાવ બતાવ્યો છે, તેથી અસુરો વધી અનાચાર કરવા લાગ્યા છે. જૂઓને ? પૂર્વે મોટા મોટા અવતાર બહુ થયા. અને તેમને મોટા મોટા બખેડા પણ બહુ કર્યા. મહા જોરાવર રાક્ષસોને માર્યા, ઘણા પ્રપચ કરી કજીઆ નીવેડયા. અને પોતાને શરણે જે જે જીવો આવ્યા તેનું કલ્યાણ કર્યું, અને ભક્ત જનોને સુખ આપ્યું. પણ પાછળથી કામક્રોધાદિક અંતર શત્રુઓને મારે એવો એકાંતિક ધર્મ સ્થાપન કરી શક્યા નહીં જેથી કોઇપણ જીવ અંતર શત્રુને જીતી મનનો કજીઓ મટાડી નિરવાસનિક થઇ આપણા ધામમા આવે એવો ભાગવત ધર્મનો માર્ગ બાંધ્યો નહીં. તેથી ભરતખડમાં મુમુક્ષુજનો બહુ દુઃખ પામે છે વળી બ-

દ્રિકાશ્રમને વિષે નરનાગયજુઋષિને દુરવાસાએ શ્રાપ આપેલ છે કે - “તમે પૃથ્વીઉપરે મનુષ્યદેહ ધારણકરો ” ને પૂર્વે ધર્મભક્તિએ પણ ધણા કદપ સુધી ઉગ્ર તપ કરી વર માગ્યો છે કે —“ અક્ષ-રાધિપતિ પુરુષોત્તમ ભગવાન અમારા પુત્ર થાઓ ” વળી નવલાખ યોગીઓ નવલખા પર્વત ઉપર અમને પામવા માટે તપ કરે છે. તેમજ મુનિયો તથા મુમુક્ષુ જનો આત્યતિક કલ્યાણને અર્થે અમ સાડ સાધન કરી દેહને દમે છે. પણ એકાતિક ધર્મ પાળ્યા વિના એ કોઈપણ મોક્ષના માર્ગ મા સહાય થાય તેમ નથી. એકાતિક ધર્મ તે શુદ્ધ જ્ઞાન વૈરાગ્ય, ધર્મ અને ભક્તિ એ ચારે યુક્ત હોય તેને એકાતિક કહેવો. પણ વળી તેની સાથે આ ચાર બાબત જરૂર જોઈએ ૧ ભગવાનની આજ્ઞા ૨ દ્રઢ ઉપાસના ૩ ભગવાનનો પરિપક્વ નિશ્ચય. ૪ ભગવાનના સ્વરૂપનું જ્ઞાન. સહીત ભગવાનનો અતિ મહિમા જાણવો. એ ચાર જરૂર જોઈએ. તે વિના જીવમા બળ આવતું નથી માટે તે જાણી પછે મુમુક્ષુએ પોતાને અક્ષર માની અભરૂપ થાયું. અભરૂપ થયા વિના કલ્યાણકારી ગુણ તેમા આવતા નથી. અને ગુણ આવ્યા વિના ભગવાનની મૂર્તિનું ધ્યાન થાતું નથી અને ધ્યાન કર્યા વિના કોઈ સાધને કારણ શરીરની વાસના બળતી નથી. અને વાસના બળ્યા વિના અક્ષર ધામમા રહેવાશે નહીં માટે હે મુકતો ? ચાલો આપણે દુરવાસાનો શ્રાપ તથા ધર્મ ભક્તિને આપેલ વરને સત્ય કરી મુમુક્ષુજનોને સુખ આપી એકાતિક ધર્મને દઢ કરી અસુરોનો નાશ કરી, પાછા તરત આપણા ધામમા આવીએ. એમ આજ્ઞા કરી શ્રીજી મહારાજ આ ભરતખંડમા પૂર્વ દિશા ભણી સરવાર દેશ છે તેમા છપૈયાપૂર નામે ગામ છે. ત્યાં સરવરીયા બ્રાહ્મણ કૌશ્યમી શાખાના પાડે હરિપ્રસાદ ઉર્ફે ધર્મદેવ થકી ભક્તિ માતાના

ઉદરથી પ્રાર્દર ભાવ કર્યો. તે મવત ૧૮૩૭ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૯ ની ગ-
ત્રિના ૧૦ બજે પ્રગટ થયા. તે સમયે આકાશ શ્વાત, અને મદમદ
સુગંધી વાયુ વાવા લાગ્યો દુદ્ધી વાળ વાગવા લાગ્યાં અને આકા-
શમાથી પુષ્પોની વૃષ્ટિ થઇ, અને જય જય શબ્દ થવા લાગ્યા અને
આનંદ આનંદ ઊર્ધ્વ રહ્યો.

સારખાદ શ્રીજી મહારાજે બાલ અવસ્થામા ધણા દિવ્ય ચરિત્રો
કરી, માત પિતાને અને પુરવાસીઓને અત્યત સુખ આપ્યુ, તેમજ
કોટાદિ કંતકાઓ તથા કાલિદત્ત નામે જે અસુર તે બહુ ઉપદ્રવ કરતો
તેને પોતાની દૃષ્ટિવડે પરાભવ કરી પોતાનો જય કર્યો. વળી, માત
પિતાને આનંદ આપી પોતાના સ્વરૂપનુ ઉચ્ચ જ્ઞાન કરાવી દિવ્ય
ગતિને પમાડી પોતે ૧૧ વર્ષની વયમા ભાઈબંધુઓથી છાના વર્ણી
વેસ ધારણુ કરી, તપ કરવાને ઉતર દિશાને વિષે પધાર્યા અને તે
વનમા જા વર્ષ સુધી વીચર્યા અને અનેક જીવોનો ઉદ્ધાર કરી, મુમુક્ષુ
જનોને પોતાના ધામમા મોકલી નવલખા પર્વત ઉપર જઈ નવલાખ
યોગીઓને પોતાના સ્વરૂપનુ જ્ઞાન આપી, બાલવા કુડ જઈ
કપિલ આશ્રમે થઇ, પશ્ચિમ દિશા તરફ પધાર્યા અને રસ્તામા ટાઢ
તડકાના અસહ્ય દુખ સહન કરી બગાલમા જગન્નાથપુરી વિષે પ.
ધાર્યા ત્યાં બે માસ રહી યુક્તિથી દુષ્ટોનો નાશ કરાવી ચાલી નીકળ્યા.
તે તિર્થયાત્રાઓને પવિત્ર કરતા કરતા બાલ દેશ થઇ, સવત ૧૮૫૬
મા લોજ માગરોજ પધાર્યા. ત્યાં મુક્તાનંદ સ્વામીને મળી કચ્છ દે-
શમાંથી રામાનંદ સ્વામીને પત્ર લખી તેડાવ્યા અને તે રામાનંદ
સ્વામી શ્રીજી મહારાજને ગામ પીપલાણુમાં મળ્યા અને અતિ આ-
નંદ પામ્યા અને કહ્યું કે—હે પ્રભુ ! મેં માઈ કામ આજા અનુ-
સાર પુરૂં કીધુ છે. હવે, આપ પધાર્યા તો આ સતસગ સવે હું

તમને સોપુછુ. એમ કહી પોતે સત ભગોને બોલાવીને કહ્યું કે:—હે સતભક્તો આ શ્રીજી મહારાજની આજ્ઞામા સર્વે રહેજો હે મુક્તો ! આ પુરુષ કાંઈ મનુષ્ય નથી. કોઈક કારણિક છે માટે તેને ભગવાન કરી માનજો. અને હું મારી ધર્મધોરની ગાદી તેમને સોપુછુ એમ કહી પોતે મહારાજની આજ્ઞા લેઈ સ્વધામ પધાર્યા ત્યારપછી શ્રીજી મહારાજે આ સતસગમા પોતાનો પ્રતાપ બતાવી અને પાંચસે પરમ હશ કીધા અને કેટલાક એકાતિક ભક્તો કીધા, અને તેમા એવું સામર્થ્ય રાખ્યું કે—પૂર્વે મોટા મોટા અવતારોએ કર્યા તેવા ચરિત્રો આ સતભક્તોએ બતાવ્યા. તે પુસ્તકોમા લખેલાં છે. તે વાંચી વીચારવાથી સમજાશે એવા એકાતિક સંતભક્તો કરી શ્રીજી મહારાજે આજ્ઞા કરી કે:—હે સતો તમે દેશોદેશમા વિચરો અને અનેક જનોને ઉત્તમ જ્ઞાન કરીને ધર્મ પળાવો અને સતસગી કરો તેમજ તમારૂં જે દર્શન કરશે, તમારી જે સેવા કરશે, તમારો જે પક્ષ રાખશે તથા ગુણ લેશે તેનું તથા તમે જેને વર્તમાન ધરાવશો તે સર્વેનું હું કલ્યાણ કરીશ. એમ કહીને સતોને ફરવા મોકલ્યા અને પોતે કચ્છ, કાઠીઆવાડ, ગુજરાત, હાલાર, ઝાલ્લાવાડ, ગોએલવાડ સોરઠ, વડતાલ આદિ દેશોમા વિચર્યા, અને ત્યાં અનેક ઉચ્છવ સમૈયા કરી, ચોરાસીઓ જમાડી ગઢપુરમા આવી બિરાજતા. અને ત્યાં ભક્તજનોને સુખ આપતા, શ્રીજી મહારાજે આ લોકમાં ૪૯ વર્ષ ૨ માસ અને ૧ દિવસ સુધી પોતાનું દેહ કથન માત્ર રાખ્યો. તેમા તો અનેક ભક્ત જનોના કાર્ય કર્યાં અને અનેક જીવોને ધામમા મોકલ્યા અહો ! આવો મોટો અવતાર કોઈ થયો નથી અને યાશે પણ નહી. તેમના ચરિત્રો, ગુણોનો શેષ અને સરસ્વતી સરખા પણ કોટી કલ્પ સૂધી યથાર્થ વર્ણવી શકે તેમ નથી. તો હું પામર જીવ શી રીતે લખી

શકું ? માત્ર દુકામાજ લખી જણાવુધુ કે:—શ્રીજી મહારાજ ૧૧ વર્ષ છપૈયાપુરમાં રહ્યાને ત્યા બાળ લીલા કરી માતપિતાને અને પુરવા-સીઓને સુખ આપ્યું ત્યારબાદ ૭૫ સાડાસાત વર્ષ વનમાં વિચર્યા અને ત્યા દિવ્ય ચરિત્રો કરી, મુમુક્ષુ જનોને ઓધાર્યા, અને તપ તિર્યો કરતા કરતા પત્રિમ દિશા તરફ પધાર્યા. અને સંવત ૧૮૫૬ ની સાલમાં માગરોલથઈ ગામ લોજ આવ્યા અને ત્યાં ગામ પી-પલાણામા રામાનંદ સ્વામીને મળ્યા અને તેઓની સાથે ૧૫ વર્ષ સુધી રહ્યા ત્યા પોતાનો પ્રતાપ બતાવી ૭ વર્ષ કચ્છમાં રહ્યા અને ભુજમાં લીલા કરી. અને ત્યારપછી ગઢપુરમાં ૨૨વર્ષ ૨ માસ અને ૧ દિવસ સુધી બિરાજમાન રહ્યા અને ગામોગામ ભક્તજનોને તથા સંતોને તેડાવી ઉચ્છવ સમૈયા કીધા અને ભક્ત જનોને મન વા-ચ્છીત મુખો આપ્યા તેના સમય સમયના કિર્તનો, પદો વિગેરે આ પુસ્તકમા લખેલા છે તે વાચશે ત્યારે અર્તી થાશે

દાસાનું દાસ જેષ્ઠીમદ્ધ બેલા ત્રીકમળના

જય શ્રી સ્વામીનારાયણ વાંચશે.

પ્રભુ સ્તુતિ—સક્રાદયના રાગમાં.

હે ધર્માત્મ જાય ઘનશ્યામ, મારા પ્રભુ તમે છો,
 હે શાન્તેષ્વર પૂરણ કામ, હે નાથ મારા પ્રભુ તમે છો. ૧
 હે સહજાનંદ આનંદ કંદ, મારા પ્રભુ તમે છો,
 માહા મુક્તોના સુખવૃંદ, હે નાથ મારા પ્રભુ તમે છો. ૨
 અનંત બ્રહ્માંડોના કર્તા, મારા પ્રભુ તમે છો;
 કર્તા અકર્તા અન્યથા કર્તા, હે નાથ મારા પ્રભુ તમે છો. ૩
 આ અસાર રંદાલ્યં સાર, મારા પ્રભુ તમે છો;
 મુક્તિ મુક્તિના દાતા, હે નાથ મારા પ્રભુ તમે છો. ૪
 માતા પિતા ભ્રાતા ભગની, મારા પ્રભુ તમે છો;
 આ જીવનદોરી સર્વ જગની, હે નાથ મારા પ્રભુ તમે છો. ૫
 સદા દીવ્ય સાકાર મુરતી, મારા પ્રભુ તમે છો,
 વિસરો ન કદી મારા ઉરથી, હે નાથ મારા પ્રભુ તમે છો. ૬
 કૃપા સાગર અધમ ઓધારણ, મારા પ્રભુ તમે છો
 અનંત અવતારોના કાર્યા કારણ હે નાથ મારા પ્રભુ તમે છો. ૭
 નર્ક નિવારણ પારાવાર, મારા પ્રભુ તમે છો,
 દાસ ઘેલાના સદા આધાર, હે નાથ મારા પ્રભુ તમે છો. ૮

હે સ્વામીનારાયણ ! હે પૂરણ પુરષોત્તમ ! હે હરિકૃષ્ણ ! હે
 ઘનશ્યામ ! હે નિલકઠ ! હે વાસુદેવ ! હે સહજાનંદ સ્વામી ! હે
 ન્યાલ કરણ ! હે પ્રભુ ! હું તમારા દાસનો દાસ છું, હે પુરષોત્તમ
 તમે અનંત કોટી પ્રહ્લાડના પતિ છો, ઈશ્વરના ઈશ્વર છો, મારા
 આત્માના આધાર છો જીવનદોરી છો, હૈયાના હાર છો, આ દુખરૂપી
 ખારા સમુદ્રમાં તમે મારી અમૃતરૂપી મીઠી વીંચડી છો, મારે ઈરવાનુ
 વિશ્રામ છો, તમારા વિના ખીજો કોઈ મારો આધાર નથી, કેવળ

महाराज श्रीवासुदेव प्रसादजौ । } जेष्टिमल घेना त्रीवमजौ ।
 अमदावादनौ गादीवाला ।

તમારોજ ભરોસો છે, હે દયાળુ! તમે મારા પર કૃપા કરી આ ભ-
રતખંડમા મનુષ્યદેહ આપ્યો તેમજ તમારો ને તમારા ભક્તનો સ-
ત્ત્વ મને થયો, આથી આ સસારમા ખીજે કોઈ મોટો લાભ નથી
હે કૃપાનાથ! આ સસારમાં મેં તમારું શરણ લીધું તો હવે આપ
કૃપાળુ થઈ, મારી પંચવિધરૂપી શત્રુઓથી રક્ષા કરો ?

હે પ્રભુ ! આપે મુક્તાનંદ સ્વામી તથા આત્માનંદ સ્વામીની
ઝેર થકી રક્ષા કરી તેમ આ કુસંગ રૂપી કાળા નાગના ઝેર થકી
મારી રક્ષા કરો, હે મુક્તપતે ! તમે સ્વામી અપ્પઝાનદની વાધ થકો
વનમા રક્ષા કરી, તેમ કામ ક્રોધાદિક વાધથી મારી રક્ષા કરો.
હે નાથ ! તમે તમારા ભક્તોની તાપના ગોળા થકી રક્ષા કરી તેમ
મારી ત્રિવિધી તાપના મોહરૂપી તપતા ગોળા થકિ મારી રક્ષા કરશો.

હે કૃપાસિધુ ! આપે આપના અનેક ભક્તોની અત સમયે
ધર્મરાજના ગણો થકી રક્ષા કીધી છે, તેમ મારી પોતાનો સેવક
જાણી અતકાળને સમયે રક્ષા કરશો.

હે સહજનંદ સ્વામી ! તમે મારા દોષ સામે જ્ઞેશો નહી,
કારણકે હું આપનો સદા અપરાધી છું. તમારી આરા ક્ષણે ક્ષણે
ચૂંક્યો છું તેમજ કોઈ પ્રકારનું સાધન મારાથી બન્યું નથી. માટે હે
વાસુદેવ ! હે પ્રભુ ! હે સ્વામીનારાયણ ! તમે કૃપાસાધ્ય છો જેથી
મારા પર કૃપાવત થઈ, આ ભવાબ્ધીથી અંત સમયે તારી પાર
કરશો. જેમ વન વિષે સસલાને, અત સમયે સનમુખ ઉભા, તેમ
મારી સહાય કરશો.

હે પુરૂષોત્તમ ! હું તમારા ધામને પામું અને તમારી સેવામાં
નિત્ય તત્પર રહું એવી અહરનિસમતિ મને આપશો

હે પ્રભુ ! હું આ સંસારમાં દુષ્કર્મ કાંઈપણ વૈભવ ચઢાતો
નથી. જેવાં કે —રાજકાજ, કુટુંબ કબીલો, ધરબાર, ધનદોલત, માન

ઇત્યાદિક કોઇપણ હું આપ પાસે ઇચ્છતો નથી. કારણકે — એ બધા તમારા ધ્યાનમાં અતરાય કરનારા છે. માટે એ મને સ્વપ્ને પણ આપશો નહીં.

હે કર્ણાનિધાન ! તમારી ભક્તિ અને તમારા એકાંતિક ભક્તનો સમાગમ મને આપો, તેમજ તમારી મૂર્તિનું મારા અંતરમાં અહર નિસ ધ્યાન રહે એવી ઉત્તમ શ્રદ્ધા મને આપશો.

હે સ્વામી નારાયણ ! તમારો અને તમારા ભક્તનો અવગુણ કોઇ પ્રકારે મારા મનમાં ન આવે તેમજ તમારામાં ને તમારા મત જનોમાં મનુષ્યભાવન પરદાય, સદા દિવ્યભાવ રહે, એવી ઉત્તમ સમજણ મને આપશો.

હે પુરાણ પુરષોત્તમ ! તમે સદા દિવ્ય અને સાકાર છો તેમજ દ્વિબુજ મુર્તિ છો વળી તેજોમય સીંતલ અને શાત છો, માયાથી પર છો, આનંદ મય છો, અને પોતાની સત્તાથી અનંત બ્રહ્માડોને ધારી રહ્યા છો, આપનો મહિમા સેસ અને સરસ્વતી ઇત્યાદિ દેવો ચક્રી પણ પાર પામી શકાય તેમ નથી, તો હું પામર જીવ શીરીને પાર પામી શકું ? તથાપિ દુકામાં મારી અલ્પબુદ્ધિ અનુસાર જે કંઈ આપના ગુણો ગાઈ કાલાવાલા કરેલા છે, તે સામળી મારા પર હ મેશાં કર્ણા કરશો, હુંતો આપનો દાસોનુદાસ છું.

હે સ્વામી ! આપ અને આપના સત્ભક્તો હ મેશા મારી ઉપર પ્રશ્ન રહો, એવી આ દાસની આપના ચર્ણાવિદમાં પ્રાર્થના છે અસ્તુ :
અસ્તુ હ્રરણ

લી૦ હું છું આપનો દાસોનોદાસ,

જેઘીમદ્ધ ચેલા ત્રીકમજના

જયશ્રી સ્વામીનારાયણ વાચશોજી

શ્રવણભક્તિ.

શ્રી સહજાનંદાયનમઃ ॥

અતીકપાનાસાગર એવા જે પુરણ પુરુષોત્તમ શ્રીજી-
મહારાજે નવધા ભક્તિમાં સૌથી શ્રવણભક્તિને બહુ ઉત્તમ
ગણેલ છે અને સર્વે કલ્યાણકારી ગુણ શ્રવણ ભક્તિથીજ આવે છે.
એમ શ્રીજીમહારાજના વચન છે.

ગીતિ.

શ્રવણભક્તિ કરતાં, પ્રભુ સ્વરૂપનું જ્ઞાન યથી થાશે;
મહિમા પ્રતાપ પ્રભુતણો, શત્શાસ્ત્રનાં શ્રવણથી સમજાશે.

... ..

યથી જ્ઞાન મલશે ટલશે અજ્ઞાન તળુંજ અધારું;
સત્યપુરુષથી સુણતાં, કહે ઘેલો ડર થાશે અજવાલું

સાબળો બાધઓ, ભાધઓ સાબળો પ્રભુની ભૂતિ ઉરમાં
ધારીને સદગુરુ સ્વામી અક્ષરજીવનદાસજીની જ્ઞાન ઉપદેશની
વાતું સાબળો

હુ છુ આપનો દાસાનુદાસ,
જેથીમદ્દ ઘેલા ત્રીકમજીના
જેશ્રીસ્વામીનારાયણ વાંચશો.

સદ્ઉપદેશ વિષે.

શ્રી પુરણ પુરષોત્તમ શ્રીજીમહારાજ અક્ષરનીવાશી સભા સહિત મારા હૃદયમાં બિરાજમાન રહો.

આ સમયમા શ્રી પ્રગટ પુરષોત્તમ ભગવાન શ્રીજીમહારાજ અહ્લસ્થિતિવાળા અક્ષર મુક્તોની સભા સહિત આ ભરતભૂમિમા વિચર્યા હતા. તેમને જે ઓળખશે અને તેમની કીલાની તથા ઉપદેશી વાતો સમારશે, તેમના જીવનુ અતિ રૂકુ થાશે.

વળી શ્રીજીમાહારાજના અમૃતરૂપ વચનામૃતની વાતો જીવમાં ઉતારશે તે તો ખરેખર મોક્ષભાગીજ થાશે તેના જીવનુ પણ અતિ સારૂ થાશે. તેમજ આચાર્યોમાં મોટા વેદના આચાર્ય વ્યાસજીએ વેદના ઉપનીષદો કર્યા છે, તેનો રહસ્ય શાસ્ત્રમા છે, અને શાસ્ત્ર માત્રનુ તત્વતારણુ કરીને માહામુક્ત શ્રીસદ્ગુરુ સ્વામી ગોપાળનદજી, તથા માહામુક્ત શ્રીસદ્ગુરુ સ્વામી ગુણાતીતાનદજી સદ્ગુરુ સ્વામી મુક્તાનદજી, સદ્ગુરુ સ્વામીશ્રી અહ્લાનદજી, સદ્ગુરુ સ્વામી વાસુદેવાનદજી, સદ્ગુરુ સ્વામી શુક્રમુનિ વિગેરે માહાત્માઓએ જે શાસ્ત્રો તથા કિર્તનો કર્યા છે, તેનું તાત્પર્ય બરોખર સમજીને તેજ પ્રમાણુ જેઓ વર્તશે, તે મોક્ષભાગી થાસે.

વળી તેમના વચનો સાંભળીને જે ગુણુ લેશે તેમનું પણ કલ્યાણુ થાશે. અને વળી આવો ઉત્તમ વર્ણુમા મનુષ્યનો દેહ, અનેક જ-

ન્મના શુભ સંસ્કારથી મળ્યો છે, તે પરમ ચિંતામણી તુલ્ય છે. એવો દેહ પામીને જે મોક્ષનું સાધન કરતા નથી, અને વ્યવહાર પરાયણ તથા વિષય પરાયણ વર્તે છે જે વિષે ગીતાજી અને ભાંગવત આદિ પ્રમાણે શાસ્ત્રોમાં કહ્યું છે કે:—રજ્જેગુણ તમોગુણના વેગથી આસુરી સંપતવાળા મનુષ્યોના સગમાં ફસાએલાને વર્ણુશ્રમના ધર્મમાં વર્તવાનું ભાન નથી. તેવા જીવને યમપુરીના ગર્ભવાસના ચોરાસીના મહા મહા દુખો ભોગવવા પડશે તે વિષે પણ ભાગવતના પચમ-સ્કંદના યમદહમા તથા ગરૂડપુરાણમાં ઘણા વિસ્તારથી વર્ણન લખેલ છે, તેને પણ કેટલાક બુદ્ધિના તર્કથી ખોટા કરે છે, તે તેમની ભૂલ છે. કારણ કે —વહેવારિક ગમે તેવી બુદ્ધિ હોય, તો વ્યવહાર નિર્ણય કરી શકે છે પણ જીવને માથેથી ચોરાશી યમપુરીના દહની અને મોક્ષ થાય તે બ્રહ્મવિદ્યાની ખબર પડતી નથી તેવી બુદ્ધિ તો ભાગવત, ગીતામા જેવા સાચા સાધુના લક્ષણો કહ્યા છે, તેવા સાધુઓના અતિ ગરજી થઇને અને સત્શાસ્ત્રોનું શ્રવણ આસ્તિક બુદ્ધિથી જીવમા ઉતારીને વિચાર કરે તોજ જેમ છે, તેમ સમજાય. પણ તે વિના બીજાં ગમે એટલા મન ધારેલા સાધન કરે તોપણ જેમ છે તેમ, સમજી શકાતું નથી શ્રીગુસાર્ધ તુલસિદાસજીએ કહ્યું છે કે —

સાક્ષી

ચતુરાઇ ચૂલે પડી, ભાડ પડ્યો આચાર;

તુલસી હરિની ભક્તિ વિના, ચારે વરણ ચમાર ૧

એવા ઘણા સત્ પુરૂષોના વચનો છે. પણ જીવ ખેલાન થએલો દિશફેર થઇ ગયો છે, જેથી ખોટાને સાચુ, અને સાચાને ખોટુ માન લે છે પણ ખરૂં શું છે? તે જાણતો નથી. અને જેમાંથી

સુખશાન્તી થાય. તેને તો જીવ સભારતો નથી' કેમકે—શુભ અશુભ કર્મનાં ફળ જીવ પ્રાણી માત્ર ભોગવે છે. તે વિચારીને જે જૂવે તો તરત સમજવામા સારી રીતે આવે તેમ છે. જેમ કોઈ રાજા, કોઈ શેઠ સાહુકાર, કોઈ સુખી તો કોઈ દુખી નજરે દેખીએ છિયે. વળી કેટલાક પશુ, કીટ પતંગ, સ્થાવર, જંગમ એ સર્વે શુભ અશુભ કર્મનું ફળ ભોગવે છે તેમાં કેટલાક આ ભોક્તા સુખમાજ ગચ્છીપચ્છી રહેલા છે. અને મરીને ક્યા જઈશુ ? શુ થાશે ? તેનો તો મનમા ખ્યાલ પણ કરતા નથી.

આ ભોક્તા લાખો કરોડો રૂપિયાના પાત્ર છે, અને આખરૂ પણ ધણી છે તે સર્વે ચાર દિવસ કાગડાને શ્રાધ જેવું પણ મુવા પછી, સર્વે અહિજ રહેશે એ જીવના કામમા કાંઈ આવે તેમ નથી. એતો ભીખારીના પકવાન જેવું છે. અને મરીને તે ખાપડા ક્યા જશે ? આ વાતનો અમને બહુજ અફસોસ થાય છે. કારણ કે—જીવ પ્રાણી માત્ર ઉપર અમને દયા આવે છે. કોઈને કાઈ ઉદ્યોગ હશે, તો કોઈને કાઈ હશે. પણ અમારે કેવળ નિરસ્વાર્થપણે જગતના જીવો ઉપર અતિ દયા આવે છે, જે વારવાર આવો મનુષ્યનો દેહ મળતો નથી, તે આવો અમુલ્ય દેહ પામી પોતાના જીવનું કલ્યાણ જે કરતા નથી. અને અતે તેનું શુ થાશે ? એટલા વાસ્તે સત્શાસ્ત્રનો સાર દુકામાં લખેલ છે તે શાસ્ત્ર જે સસ્કારી પુરૂષો આસ્તીક પુદ્ધિથી વાચતા હશે, શ્રવણ કરતા હશે, અને સામળીને મનન કરતા હશે, તેવા સુતજનો વાચીને વિચાર કરશે, તેમને કાંઈક સમજવામાં આવશે કારણ કે,—જેને સત્વગુણુ પ્રધાન હોય તેનાથી જ્ઞાન વાર્તા યથાર્થ સમજાય છે પણ રજોગુણુ તમોગુણુના વેગવાળાને શાસ્ત્ર સમજતા નથી કારણ કે તેનું અંતઃકરણ સદા તપેલુ

હાય તેમા જ્ઞાન ઠરવું નથી કેટલાક ગ્રહસ્થ બાધયો બાધયો ભેખ, પડિત વિગેરે સત્શાસ્ત્રો વાચ્યે છે, પણ તે પ્રમાણે વર્તતા નથી. તેથી રાજેગુણીને તમોગુણીવાળાને શાસ્ત્રમાં બાળકનો હારે ગણેલા છે, તેવા જ્ઞાનીઓના જ્ઞાનનું કાઈ પણ ઠેકાણું નથી. ઘડીકમા જ્ઞાની અને ઘડીકમા અજ્ઞાની બની જાય છે.

માટે શાસ્ત્રમાં કહેલા એવા સાચા સાધુઓનો સમાગમ અતિ ગરજી થઈને જે કરશે, તેના અતરમા જ્ઞાનરૂપી બાનુનો પ્રકાશ થાશે ત્યારે મનુષ્ય દેહનો મહિમા, ભગવાનની ભક્તિનો મહિમા, વિગેરે ગુણો અતરમા સમજાશે, ત્યારે આ લોકના ભોગવિલાસમા જે સુખ માનેલું છે, તે કાગવિષ્ટા જેવા સમજાશે. માટે મુમુક્ષુને તો બહુજ વિચાર કરી ઉંડુ ઉતરી જોવા જેવું છે. કેમકે સાર અસારનો વિવેક એજ દશમો નિધિ છે અને તેથીજ સાધુ અસાધુ, ધર્મ, અધર્મ, પાત્ર, કુપાત્ર, આત્મા, પરમાત્મા વિગેરે બાજતોનું જ્ઞાન સારી રીતે થાય છે. એવી રીતે અનેક પ્રકારે જ્ઞાનદૃષ્ટિથી તપાસીને સમજવું, તેજ ખરું જ્ઞાન છે. કહેવું, સાંભળવું તે તો એક જાતનો વહેવાર છે. પણ ખરું જ્ઞાન તો શાસ્ત્રમાથી સતપુરૂષોદ્ધારાએ અભિપ્રાય સમજીને તે પ્રમાણે વર્તવું તે છે. કહ્યું છે કે,

દોહરો.

કેળી મિસરી સ્વાંડ હયે, રહેળી તત્તા લોહ,

કેળિ કે ને રેળિ રહે, પેસા વિરલા કોહ.

૧

આ ભરતખંડમા જે શાસ્ત્રવેત્તા ગુરૂઓ તથા આચાર્યો અને ધર્મના અધિષ્ઠાઓએ, પોતાની સ્થિતિમા રહી, મુમુક્ષુ જીવોને પાપ કર્મ મૂકાવી, શાસ્ત્રની મર્યાદા પળાવીને ભગવાન બજવાનો સદ્-ઉ-

પદેશ કરવો જોઈએ. તે તેમની ફરજ છે કારણ કે —અનેક જન્મના શુભ સરકારથી આ મનુષ્યનો દેહ મળે છે, તે મોક્ષનો ધણો ઉપ-યોગી છે તેને નાના પ્રકારના અહાર, નિદ્રા અને મૈથુન આદિ ક્રિયામા વૃથા ખોવો નહિં.

વર્તમાનકાળે જેતા, કેટલાક ઉત્તમ વર્ણના ઉપદેશક ગુરૂ, પોતાની સ્થિતિ મૂકી જે વર્તે છે, તેમનો ઉપદેશ કોઈને અસર કરતો નથી જેથી શાસ્ત્રની મર્યાદા પાળવામા તમામ વર્ગના શ્રોતાવક્તાઓ કાયર થઈ ગએલ છે. અને ઈન્દ્રિય પરાયણ વર્તે છે. જેથી પરવશ થએલા અજ્ઞાની મનુષ્યો તો આ દેહને ખાનપાન આદિ ભોગ ભોગવવા એજ સુખ માને છે. અને આગળ કોણે જોયું છે ? એમ સમજી બેઠા છે.

વળી ભગવાનનો કે સત્પુરૂષનો મહિમા જેને મુદ્દલ નથી. તેમજ ભગવાનને કેવળ પ્રાકૃત મનુષ્ય જેવા સમજે છે, તે પ્રભુના મોટા અપરાધી છે. જો વિચાર કરીને જોશો તો વ્યવહાર કાર્યમાં સાખોવાળા લેખ ખોટા થતા નથી. તો જે ત્રિકાળદર્શિ, બ્રહ્મવિદ્યામા પ્રવીણ પુરુષોના અમૃતરૂપ વચનો કેમ ખોટા થશે ? કેમકે, સત્-યુગમા પ્રિયવ્રત રાજાએ અગિયાર અરબુદ પર્યંત રાજ કર્યું, તેણે પણ છેલ્લીવારે કલ્યાણ સારૂ વનમા જઈને તપ કર્યું. તેવી રીતે બીજા ધણાં બુદ્ધિશાળી રાજાઓના પ્રમાણભૂત દૃષ્ટાંતો શાસ્ત્રમા છે તે આધુનિક અલ્પ બુદ્ધિવાળા જીવોના કહેવાથી ખોટા નહીં થાય

વળી ઐકાતિક ધર્મની રક્ષા કરવા માટે યુગયુગને વિષે પૃથ્વી ઉપર ભગવાનના અવતાર થાય છે, તે વિષે ગીતા, ભાગવત્મા પ્રમાણભૂત સિદ્ધાંત છે. અને કળીને વિષે ભગવાનનો અવતાર થશે તેવાં પણ પ્રમાણો છે.

માટે શ્રીજીમહારાજ પૂરણ પુરષોત્તમ ભગવાને પૃથ્વી ઉપર યધારીને એકાંતિક ધર્મ પ્રવતાવ્યો છે. અને ધર્મ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય, ભક્તિ એવા એકાંતિક ધર્મ પાળનારા સ્ત્રી દ્રવ્યના ત્યાગી સતભક્તો ધણા ક્રીધા છે, અને તેવા સતો મળે તોજ જીવનું કલ્યાણ થાય. કેમકે,—એવા મહાત્મા પુરુષોના અમૃતરૂપ વચનો જીવને શાંતી રૂપ થાય છે.

વળી જે શાસ્ત્રની મર્યાદા પાળે છે, ખરા પ્રેમથી ભગવાનની ભક્તિ કરે છે અને તેનો જે કોઈ ફોહ કરે છે તેને મહા પાપ લાગે છે. એટલા માટે પ્રાણી માત્રનો કોઈએ ફોહ કરવો નહીં. પણ મન કર્મ અને વચને એવા સાચા ભક્ત આગળ તો દાસના દાસ થઈને અતિ નિરમાની થઈને વર્તવું જોઈએ. કહ્યું છે કે —

દોહરો.

લઘુતાસેં પ્રમુતા મિલે, પ્રમુતાસેં હરિ દૂર,
કીડી મિશરી ખાતહે, કુંજર કે શિર ધૂર. ૧

શ્લોક—સંતોસાના પરમસુખં, ન તૃષ્ણા પરાવ્યાધિ,

શ્રીભગવાને પણ ગીતાજીના સોળમા અધ્યાયમાં કહ્યું છે કે:—
નીડરપણું, અંત કરણુ ચોખ્ખું રાખવું, જ્ઞાનયોગમા દૃઢતા રાખવી,
દાન કરવું, ઇન્દ્રિયોને તાબામા રાખવી. યજ્ઞ કરવા, શાસ્ત્રનો અભ્યાસ
કરવો, તપ સરલતા રાખવી, કોઈને ઈર્ષ્ય કરવી નહીં, સાચાપણું
રાખવું, ગુસ્સો કરવો નહી, મમતા છોડી દેવી, શાંતી રાખવી, કો-
ઈનું નકાઈ ખોલવું નહીં, પ્રાણી માત્ર ઉપર દયા રાખવી, લાલચ
રાખવી નહીં, નમ્રતા રાખવી, શરમ રાખવી, મન અચળ રાખવું,
જાગૃતિ રાખવી, ક્ષમા રાખવી, ધીરજ, ચોખ્ખાઈ, સહુકાઈ રાખવી.

અને મગરૂરી કદિ પણ કરવી નહીં એ સધળા ગુણો, હે ભારત !
જે દેવતાઘ ગુણવાળો જન્મેલો છે, તેનામાં હોય છે

વળી જે દોગ, મગરૂરી, ચોરટાઘ, ગુસ્સો, કંઠાર બોલવું અને
અમાનતા એ ગુણ આસુરી જીવમા હોય છે

દેવતાઘ ગુણ છે, તે મોક્ષને માટે છે. અને આસુરી ગુણ છે,
તે બંધનને માટે છે. વળી માન ક્રોધ એ નર્કમા જવાના હેતુ
છે. એ દોષો જીવના મોટા અતર શત્રુ છે તેને સાખ્ખવિચાર, વસ્તુ-
વિચાર, વૈરાગ્યના વિચાર, આત્મવિચાર અતે ભગવાનના મહિમાનો
વિચાર અતિ સ્થિર વૃત્તિથી મનન કરીને એ શત્રુઓનું મૂળ કાઢી નાખવું,

અને જ્ઞાને કરીને સાધુના લક્ષણ શીખવા. એજ આ મનુ-
ષ્યનો દેહ ધર્યાનું સાર્થક છે. બાકી ગૃહસ્થ કે ત્યાગીનો કાંઈ મેળ
નથી, ખરું સમજીને કરવાનું છે, અને જ્યાં સુધી જે સંપ્રદાયમા સા-
ધુઓ સ્ત્રી, ધનના ત્યાગી થઈને વર્તે છે, એકાંતિક ધર્મ પાળે છે,
ત્યાં સુધી તે સંપ્રદાયમાં એવા ત્યાગી મહાત્માઓના બોધથી કલ્યાણ
થાય છે. પણ જ્યારે એ સાધુઓ તેવી રીતે ધર્મ નહિ પાળે, ત્યારે
ત્યાં તેમના વચનથી કલ્યાણ થાતું નથી.

વળી જે સંપ્રદાયમા એકાંતિક ધર્મનો નાશ થશે, ત્યારે ત્યાં
કોઈ જીવનું કલ્યાણ થશે નહીં, પણ કદાચ કોઈ સરકારી વિરલો
જીવ આસ્તિક પુદ્ધિથી મુર્તિપૂજા શાસ્ત્રની મર્યાદાપૂર્વક કરશે અને
ભગવાનની ભક્તિ કરશે. તેને જ્યારે પૃથ્વી ઉપર પ્રગટ ભગવાનનો
અવતાર થાય અને એકાંતિક સાધુ ભગવાનની સાથે હોય, તેવા
સંતનો જોગ મળી આવે અને તેવા જોગમા રહીને એકાંતિક ધર્મ
પાળીને ભક્તિ કરે સે, તે પરમપદને પામશે. આવા સત્શાસ્ત્રના

વચન છે તે ખરેખરા મુમુક્ષુ હોય, તેને મમજવામા આવે છે. પણ દિક્ષા દેવાથી, કે શાસ્ત્ર બાચવાથી, સત્શાસ્ત્રનો રહસ્ય સમજાય તેમ નથી.

આમી કહે કે મોટા સદ્ગુણો એમ વાત કરતા કે એક સમે શ્રાણ માહારાજ એમ બોલ્યા કે હે પરમહસો હે મત ભકતો તમે ઓળા આવો તમોને સુગમ શન્યાસની રીત શીખાવું તે સુગમ સન્યાસ તે શુ તો ૫૦ કે ૫૫ વર્ષો થાએતો કોઈનો દાડો ખાવા જવું નહી તથા વીવાએ જવું નહી તથા સગપણ કરી ફટાણા સાભળવા જવું નહી, નાચ રગ કે ભાડ ભવાયા જોવા જવું નહી, કોઈથી ઝાઝી હાસી મસ્કરી કરવી નહી, ચાટે ચકલે બેસવું નહી, પટેલાઈ કરવી નહી, પચાત કરવી નહી, ઝાઝ બોલવું નહી, ગ્રામ કયા કરવી નહી, સદેત લુગડા પેહેરવાં ડેલીએ બેસવું અને એમ સમજવું કે છોકરા સર્વ કરે છે હુનો અતિથી છઉ મને રોટલા આપે છે મારે તો હવે નિર્વામનીક થઈ ભગવાન ભજવા છે એમ સમજી ભજન કરવું.

ખીજી આ પાચ દોષ પૂર્વના સમજવાં એક તો અશુભવાસના ખીજી ભુડા સ્વભાવ ટાળ્યા ટળે નહી તે, ત્રીજું ઢેઢ ભગીઆમા જન્મ થાએ તે, ચોથું કુપાત્ર છોકરા થાય ને કુલને ડાગ લગાડે તેવાં, અને પાચમું સત્ પુરૂષની સેવા ન થાએ તે, એ પાચ દોષ પૂર્વના છે. તે જાણી ભોગવવા અને વારે ઘડીએ પસ્તાવો કરવો, પુણ્ય કરવું અને મોટા પુરૂષની ચરણ રજ માથે ચઢાવવી અને સાધુના શુણુ ગ્રાહીક થાવું અને સંત ભકતોમા દીવ્યભાવ સમજવો તેણે કરીને એ પાચ નાસ પામી જાયછે, હે પરમ હસો શ્રીજી માહારાજ કહે કેલ્યો અતરના કાંટા કાઢીએ, હે સતો કામ વળગ્યો. તેને કસાઈ વળગ્યો, માન વળગ્યું, તેને બ્રહ્મ રાક્ષસ વળગ્યો, લોભ વળગ્યો, તેને સજ્જે પાપનો આપ વળગ્યો, રસ વળગ્યો તેને રોગ વળગ્યો, સ્નેહ વળગ્યો. તેને પ્રેત વળગ્યો, વાસના વળગી તેને ભુતડી વળગી, ધર્મા વળગી

તેને ચુડેલ વળગી, ત્રણ્ણા વળગી તેને ડાકણ વળગી જાણુવુ, મોટપ વળગી તને ખવીશ વળગ્યો, ક્રોધ વળગ્યો, તેને ચંડાળ વળગ્યો, દેહ અભિમાન વળગ્યુ, તેને પર્વત માયે પડ્યો જાણુવુ, એ અગીયાર તપ શ્રવ માત્રને હંયામા કાટાને જંમ ખુચ્યા કરે છે, એમ ગયારે દોષ ત્યારે કાઢસો ત્યારેજ તમે ભજન કરી શકશો અને ભગવાનના ધામને પામસો એમ મહારાજે વાત કરી સ્વામી બોલ્યા કે હરિભક્તો આવો તમેને દોષ ઓણખાવુ તે સાબળો શ્રવ માત્રને દુખના દેનારા આ દોષ છે એક કામ, ક્રોધ, લોભ, માન, સ્નેહ, મ્વાદ, રજ, તમ, મોહ, મહા મોહ, તામીશ એનો અર્થ જે ટોકે એના ઉપર ક્રોધ યાય અથ તામસ જે પોતાનું ગણણ મટે એટલે મુવા જેવુ થઈ જાય તે અજ્ઞાન, અશુભ વાસના નાસ્તિક ભાવ અગુર ભાવગગ તપ દેહ અભિમાન, રાગ, દ્રેપ હર્ષ શોક હુ માર, વ્યસત રીશ ગેપ, ખાર, ઝેર, વૈર, તીખડાઈ, તોઝડાઈ, આટી, અખોશા, અવગુણ, અભાવ, અનાદર. નિંદા થરડ, મરડ, હુકારો. હુકારો, રગ રાગ, ખાજાઈ, ખુટલાઈ, છડવુ, છેતરવુ, ઠગવુ, ધુતવુ, તપવુ, સિસકાર વટવાડ પાધુ પડવુ, પક્ષપાત, જગવાર્તા, ગ્રામગીત, પારડા છિડ બનવા, ગરીબને પીડવુ, લોહાવું, છાનુ ખાવુ, છાનુ દેવુ, છડ કપટ, ન્દા, યુક્તિ અનીતી, પરવ્રતી અને પ્રભુની વીશ્વરતીને આદિક અનેક પ્રાપ્ત છે તે શ્રવ માત્રને દુખના દેનાર છે એને અધર્મના સર્ગ જાણુવા અને યમપુરીના માર્ગ દેખાડનારા છે જન્મ મરણના હેતુ છે ચોરાશી મુખ તૃપા તાહ તડકો આદી અનેક દુખને પમાડનારા છે એમ જાણુવુ. આ પાય દોષ છે તે શ્રવ માત્રને ખાળ્યા કરે છે લોભ કામસ્નેહ સ્વાદ અને માન એ પાય દોષજ નરકમા લઈ જનારા છે આ પાય ગુણ નુખને આપનારા છે ૨ નિષ્કામ-નિર્લોભ નિ સ્વાદ નિર્માન નિ સ્નેહ એ

પાય ગુણ પ્રાણી માત્રને સુખ આપનારા છે આ પાય કામ પોતાને કરવાના છે એક ધર્મ પાળવો ખીન્નુ ભજનમાં જોડાવું, ત્રીન્નુ વાનના ટાળવી એથુ હેતે કરી નવધા ભક્તિ કરવી, પાયમુ ગોપીઓના જેવી ભગવાનમા પ્રીતિ કરવી, એ પાય કામ પોતે કરે તો સુખ થાય જેમ નહાવુ, ઘોવુ, ખાવુ, પીવુ, સુવુ, એ પાય કામ સર્વે દેહને વાન્ને કરે છે. તેમ જીવને માટે આ ઉપર કયા સર્ગને કરવાના છે.

સુખના દેનારા.

હે હરિજનો સુખના દેનારાને કહુ તે સાભજો, ધર્મ, જ્ઞાન, વેરાગ્ય, ભક્તિ મહિમા, મોટપશીલ, સતોષ, સમ, દમ, સેવા, સમાગમ, તીર્થ, વ્રત, દાન, પુન્ય, નીતિ, નિવૃત્તિ, પ્રીતિ, સુમતિ, ભક્તિ ન્યતુત્તિ હેત, વિશ્વાસ, પક્ષ, લક્ષ, નિશ્ચય, મહાત્મ્ય, આસા, ઉપામના, પ્રભુનુ બલ, બધાણ ખીક, પ્રભુના બળ એનો આનદ, નેદ, નેતે અમલ, પ્રભુની ઓલખાણ, આશ્રય, ઓથ, અને આધાર, એ સર્વે પ્રભુના રાખવા, ભુડા ઘાટે રહિત રહેવુ દયા તપ શોચ એ ચાર ધર્મના પગ જાણવા નિયમ એ સર્વ ગુણ જીવ માત્રને સુખ આપત, શાન્તી, કાન્તી, જય, કીર્તિ, જય. જીત, શોભા, સારપ, અભય, આનદ, ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ, તેજ, પ્રતાપ, અશ્વર્ય અને વિભુતિ સિદ્ધિ ભગવાનને ભગવાનનુ ધામ એ સર્વેને પમાડનારા છે

કલ્યાણની કલમ કહીએ છીએ.

શ્રીજી મહારાજ જોડ્યા જે ગોપીઓના જેવું જેને ભગવાન ઉપર હેત થાય તેને કલ્યાણમા કહી અધુર, ન રહે, જે પોતાના મનને ભગવાનના ચરણારવિદમા રાખે તેને મરીને ધામમા જીવુ. એમ

નથી એતો સદેહે ભગવાનને પામી રહ્યા છે એમ જાણવું અને જે પોતાના મનને વિષયમાં રાખે તેને મરીને નરકમાં જવું છે. એમ નથી એ તો નર્કમાં જ પડ્યો છે એમ જાણવું. જે ભગવાનની અને સતની સેવા કરે છે અને ભગવાનના ગમતામાં વર્તે છે. તે મૃત્યુ લોકમાં છે તો પણ મારી પાસે છે, જે ભક્તની ચિત્તવૃત્તિ ભગવાનના સ્વરૂપમાં જોડાણી તેને અષ્ટાંગ યોગ વગર સાધે સધાઈ રહ્યા છે, કેમ જે અષ્ટાંગ યોગ સાધીને ભગવાનમાં જોડાવું છું, તે પ્રથમ જોડાણો તેને અષ્ટાંગ યોગનું પ્રયોજન ના રહ્યું. ચિતામણીરૂપ ભગવાનની મૂર્તિ મહી તેને જતન કરી હૈઆમાં રાખસો તો સર્વે સુખની પ્રાપ્તિ થાસે. જેમ અજ્ઞાની જીવને વિષયનું ચિતવન થયા કરે છે, તેમ જેના હૈઆમાં ભગવાનનું ચિતવન થયા કરે છે. તેને એથી ઉપરાત મનુષ્ય દેહનો ખીજો લાભ નથી એજ લાભ છે.

અને અમારે તો નેત્ર મીચી ભગવાનનું ચિતવન કરીએ તેમાં જેવું સુખ છે તેવું ચઉદ લોકના રાજ્યમાં સુખ નથી અને માયિક આકારના જે જોનારા છે અને ચિતવન કરનારા છે, તે તો કોટી કરૂપ સુધી લક્ષ ચોરાસીમાં ભમે છે.

અને જે ભગવાનની મૂર્તિના દર્શનનું ચિતવન કરનારા છે. તે તો કાલ કર્મ અને માયાના પાસથી મુકાઈને અભયપદને પામે છે માટે અમારે તો ભગવાનની કયા કીર્તન વારતાને ધ્યાન એમાંથી વૃત્તિ થાતી નથી તેમ તમારે વૃત્તિ પામવું નહીં એવી મહારાજની આજ્ઞા છે.

દાસાનુદાસ જેઠીમદ્દ બેલા ત્રીકમજીના
જયશ્રી સ્વામિનારાયણ વાંચશોજી.

કીર્તનભક્તિ વિષે.

શ્રો સ્વામીનારાયણાયનમઃ

પુરાણ પુરૂષોત્તમ ભગવાન શ્રીજી મહારાજે

આ કલિયુગને વિષે કીર્તન ભક્તિનો બહુ મહિમા કહ્યો છે અને
કીર્તન ભક્તિ નવધા ભક્તિમા સહુથી શ્રેષ્ઠ કહી, એમ શ્રી મુખના
વચન છે તે વિષે.

ગીતિ.

કલિયુગમાં ભવ તરવા, કીર્તન ભક્તિ નાવ ઉત્તમ જાણો;
પ્રભુ પૂર્તિ દીલ ધારીને, કરો કીર્તન હરિ આજ્ઞા ઉર આણો. ૧

૪* *

માટે પ્રગટ પ્રભુના, કીર્તન કરવા સાંભળવા આજે;
ઘેલો કહે મળ્યો અવસર, મે'ર કરી છે જૂવોને મહારાજે ર
ગાઓ, બાધ્યો ભાધ્યો ગાઓ,
આ પ્રભુનો પ્રેમ રસ પીઓ અને પાઓ.

હમેશા પ્રભુની મૂર્તિમા ચિત્તને ગુથાવા સાર અને સત
હરિભક્તોને પ્રશ્ન કરવા આ દામે આ કીર્તનો રચી છપાવી
પ્રસીદ્ધ કર્યા છે તે શ્રદ્ધા સહિત વાચશોજી

જેષ્ઠીમણ ઘેલા ત્રીકમજીના

જયશ્રી સ્વામીનારાયણ છે.

શ્રી સ્વામીનારાયણાયનમઃ

શ્રી

સત્ય ઉપદેશ કિર્તનાવલી.

દોહરા.

વિઘ્ન નિવારો દુઃખ હરો, ઘો મુજને શુભ જ્ઞાન;
ગુણ ગાવા ઇચ્છા ધરું, સહાય થજો ભગવાન. ૧

* * *

સધુ ગુરુ જાણું નહિં, છે અક્ષરથી કામ;
શું મુખથી વર્ણન કરું, પૂરણ છે વનશ્યામ. ૨

ગીતિ

સહજનંદને સમરું, હર્ષે ગદ ગદ થઇને અંતરમાં;
ઘેલો કહે મન મગ્ન, રહો પરાગનિજ પદ પંકજમાં. ૧

* * *

હોંશ વણી હૈયામાં, ગુણ ગાવા પ્રભુ વાણી આપો મધુરી;
કાવ્ય કળા નવ જાણું, પિંગળ જ્ઞાનમાં નહિ બુદ્ધિ પૂરી. ૨

ચોપાઈ.

મંગલ મૂર્તિ પ્રભુજી સદાએ, હરિને હેતેથી લાગું હું પાય;
જે છે જગત્ તણા આધાર, તે તો પ્રગટયા છે ધર્મ કુમાર. ૧
અક્ષરવાસી પોતે અહિં આઠ્યા, સાથે સંત મંડળ શુભલાઠ્યા;
તેના ગુણ હું આનંદથી ગાઉં, દાસ ઘેલો કહે રાજ થાઉં ૨

સોરઠા.

અક્ષર મુક્ત અદોષ, ઘેલાનો પ્રભુ લાવીયા;
ખીજ લક્ષ સુતોષ, પણ એ જેવા એકે નહિં ૧

મુજંગી

નમું જ્ઞાન મૂર્તિ મહાશક્તિ ધારી.
નમું નાથ દિવ્યાંશીને પાપ હારી;
સ્તવે સારદા નારદાદિક જેને,
નમે દાસ ઘેલો થઈ નમ્ર તેને ૧

આરતી

જય સેજનંદ સ્વામી અલખપુરૂષ અવિનાશી,
ઘટ ઘટ અંતર જમીં જય સેજનંદ સ્વામી. ટેક.
પ્રગટ પુરૂષોત્તમ છો અક્ષરના ધામી, પ્રભુ અક્ષરના

ધામી; ભવ બ્રહ્મા સુર વંદે, વંદે બહુ નામીં જય.
સેજનંદં ॥૧॥ મહા મુક્તો મળી સેવે, અહોનીશ નહિ
ખામી, પ્રભુ અહોનીશ નહિ ખામી; અનંત મુની
ગુણ ગાવે, ચરણે શીર નામીં જય સેજનંદં. ॥૨॥
મંગળ રૂપ તમારું, હરીવર હું પામી, પ્રભુ હરીવર હું
પામી; કલ્પતરુ છો મારાં, દુઃખ નાંખ્યા વામીં જય
સેજનંદં. ॥૩॥ આરતિ કરી ઘેલો એ, માગે કરભા
મી, પ્રભુ માગે કરભામી; ભક્તી તમારી દેજો, નિર્મળ
નિશકામીં જય સેજનંદં ॥૪॥

માલકોશ

નમું સચ્ચિદાનંદ દેવાધિદેવ, કરે શેષ મહેશ બ્રહ્માદિ
સેવ નમું સચ્ચિદાનંદ. ટેક
થાકી છે સરસ્વતી થાક્યા છે વેદ, હું પામર કેમ કરી
પામું ભેદં ન ॥ ૧ ॥ અકળ મહાબળ નિર્મળ નામ,
સર્વે ઘટ વ્યાપક પૂરણકામં ન. ॥ ૨ ॥ છો નરક
નિવારણ વિશ્વાધાર, નમું દિવ્યમૂર્તિ સદાય સાકારં
ન ॥ ૩ ॥ નમો! મોક્ષદાતા પ્રભુ સાક્ષાત, નમું દાસ
ઘેલો કહે જોડી હાથં ન ॥૪॥

પદ ૧ લું.

નાથ આવો મારે ઓરડે.—એ ઢાળ.

આજ સૌમાં શ્રેષ્ઠ મહારાજ છો, અવતારૂં મારે
તમે પૂરણકામ નાથ તમે શિરતાજ છો. એ ટેક.
એવા સહજનંદ સુજાણ છો, ધર્મ ભક્તિનાં રે વાલા
વનશ્યામં નાથ ॥૧॥ કહે મુક્તો રૂડા મહારાજને, બંધ
પડીરે અક્ષર કેરી વાટં નાથ. ॥૨॥ કોઈ જીવ આપણ-
ના ધામમાં, આવે નહીં રે તેનો થાય ઉચાટં નાથ. ॥૩॥
દીનબંધુ તમે દયાવાન છો, કરો ભક્તોની રે પ્રભુ
આપ સંભાળં નાથ ॥૪॥ બહાલા મુક્તિનાં દ્વાર ઉઘા-
ડવા, જુગોજુગમાં રે ધરો અવતારં નાથ. ॥૫॥ એકાં
તિક ધર્મે અવની વિષે, લય પામ્યો કે નથી પળાવનારં
નાથ. ॥૬॥ દાસ ઘેલાના પ્રભુ કૃપા કરો, પૃથ્વી ઉપર રે
પધારો આવારં નાથ ॥૭॥

સાચી.

નાથ તમે શિરતાજ છો, અક્ષરના આધાર;
આજ મહા કલીકાળમાં કોણ કરે ભવપાર ૧
કામ ક્રોધ મદ મોહને, મચાવિ જગમાં રાડ;
પંચ વિષયના જુથમાં લોભ ઘણો વિકરાળ ૨

ધર્મ ગયો અવની થકી, સત્ય ગયું સંતાઈ;
શીલ ગયું સંસારથી, ભેખ પંડિતમાં નાઈ ૩

પદ ૨ જું

નાથ કહે સુગો સંતજી, ભોમી ઉપર રે વધ્યા અ-
સુર અપાર૦ નાથ. ટેક.

કલિયુગે પ્રભાવ બતાવીયો, રહેવા દીધારે નથી ધર્મ
આચાર૦ ના. ॥૧॥ મનગમતે માર્ગે સૌચાલીઆ, શત
શાસ્ત્રનોરે નથી સંગ લગાર૦ ના. ॥૨॥ શ્રોતાવક્તારહે
નહિં નીમમાં, ચાલે મન ગમતામાં સૌ નરનાર૦ ના. ૩
ભેખ પંડિત ભટકતા ભવવિષે, ઉદર પોષણ કાજ કરે
અનાચાર૦ ના ॥૪॥ નિર્લજ નારીની સાથે નીકળે,
મુકી પોતાનોરે કુળ વહેવાર૦ ના. ॥૫॥ આપણે ચાલો
જાઈએ અવનીપરે, અધર્મનોરે કરવા ઉચ્છેદ૦ ના. ॥૬॥
દુરવાસાના શ્રાપને સત્ય કરી, કહે ઘેલાનો પ્રભુ કોઈ
જાણે ન ભેદ૦ ના. ॥૭॥

સાચી.

એકાંતિક ધર્મ સ્થાપીએ, અવનીપર આવાર;
કલીએ કેર વર્તાવીઓ, પૃથ્વીપર અપાર. ૧

મુમુક્ષુ જન મુંઝાઈ ગયા, કોણ ઉતારે ભવપાર;
 શાસ્ત્ર અવળા અવલોકીઆ ચાલ્યા અવળી પાર. ૨
 ગુરૂઓ તો ગુંચાઈ ગયા, પંચ વિષયની માંઘ;
 ચેલાને કોણ ચેતવે, કરે કાંઈનું કાંચ ૩

પદ ૩ જુ.

એવા ભેખ ગુરૂ સૌ ભુલીઆ, મુકી દીધીરે કુલ મરજદ
 નાથ છોડાવાને આવીઆ. ટેક
 કરી દયા અલખેલો ઓધારવા, સાથે લીધોરે રૂડો સંત
 સમાજં ના ॥૧॥ બહાલો ધર્મને દ્વાર પધારીઆ, મા-
 હાજન મુનિનીરે સાંભળી વાતં ના ॥૨॥ બ્રહ્મ મો-
 લના સ્વામી શામળો, પુરૂષોત્તમરે પોતે સાક્ષાતં ના
 ॥૩॥ ડંકો દીધો રૂડો આવી દેશમાં, ઉગ્યો સુરજ રે સ-
 હજનંદ ભાણું ના ॥૪॥ જેનો પ્રકાશ વધ્યો પૃથ્વી
 પરે, નાડા બુવડોરે અજ્ઞાની અજાણું ના ॥૫॥ જેમ
 કમળ ખીલે જોઈ સૂર્યને, તેમ પુલ્યારે પ્યારા સંત મ-
 રાજં ના ॥૬॥ બાંધ્યો ધર્મ એકાંતિક ઘરણીપરે, ઘે-
 લાના પ્રભુએ મારી દુષ્ટ વિકાળં ના. ॥૭॥

સાચી.

ધેલાના પ્રભુ જય કરી, માર્યા અસુર અનેક;
ધર્મની ધજ ચડાવીને, રાખી ભકતોની ટેક. ૧
પ્રાઠ પ્રતાપ જણાવીઓ, જગજીવન આવાર;
દીવ્ય ચરિત્ર ક્રીધાં ઘણાં, નવ પામે કોઈ પાર. ૨
ઉંકો દીધો દેશમાં, વરતાવ્યો જયજયકાર;
મોક્ષ વાટ બહેતી કરી, કલીમા ધર્મ કુમાર. ૩

પદ ૪ શું.

બંધ પડ્યાંતાં બારણાં ધામનાં, ખુલાં મુક્યાંરે પ્રભુ એ
આવાર; મુક્તીનો દ્વાર ઉઘાડીઓ. ટેક.
આવો પ્રગટ પ્રભુને આશરે, શીદ જાઓરે બીજે જમને
દ્વારં મુકતી ॥૧॥ નથી મોક્ષ પડ્યો કાંઈ વાટમાં, સત્શા-
સ્ત્રનોરે જુઓ શું છે વિચારં મુ. ॥૨॥ મોટા મોટા મુની-
વરો કહી ગયા, પ્રભુ આજ્ઞામાંરે રહેજો નરનારં મુ.
॥૩॥ આજ્ઞા મુકી સુખી કોઈ નવ થયા, આ જગમાંરે
વળી પેલેપારં મુ. ॥૪॥ હરીભજન કરી સુખ પામશે,
શાસ્ત્ર કહેછેરે એમ વારમવારં મુ. ॥૫॥ આજ પ્રગટ
પ્રભુને સંત છે, જેના સંગથીરે પાપ દૂર પળાયં મુ. ॥૬॥
એવો સત્સંગ મળ્યો શિરોમણી, દાસ ઘેલો કહે ભવ
ભટકણુ જાયં મુ. ॥૭॥

સાક્ષી.

એવા સંતને ઓળખી, કરો પછી સત્સંગ;
 તેા પ્રભુના ભજનમાં, ચડે યોગગો રંગ ૧
 ધન્ય ધન્ય પ્રભુ આ સમે, ધન્ય ધર્મી અવતાર;
 ધન્ય ધન્ય સૌ કો કહે, ધન્ય છે ધર્મકુમાર. ૨
 ઘેલાના પ્રભુ આ સમયે, ઉઘાડ્યો મોક્ષદ્વાર;
 બલીહારી તમઉપરે જાઉં હું વારંવાર. ૩

પદ ૧ લું.

રાગ સારંગ-વૃંદારે વન રળીયામણું-એ રાગમાં.
 કૌશલ દેશ સુહામણો, જ્યાં થયા પ્રભુના અવતાર. ટેક.
 દુર્વાસાના શ્રાપનેરે, સત્ય કીધો મહારાજ (૨). અખિલ
 ભુવનપતિ અવતર્યા, જન સુખ કરવાને કાજ૦ કૌ. ૧
 અગમ અગોચર ગોચર થયારે, નિરખ્યા જગત આ-
 ધાર; (૨) નિગમ નેતિ નેતિ કહે, કોઈ પામે નહિં પાર૦
 કૌ. ॥ ૨ ॥ અક્ષરતિત અલબેલડોરે, ધરી મનુષ્ય
 અવતાર; (૨) દયાળુએરે દયા કરી, હરવા ભૂમિનો
 ભાર૦ કૌ. ॥ ૩ ॥ મહા મુક્તો સાથે લાવીઆરે, કરવા
 કલિનો ઉચ્છેદ. (૨). ઘેલાનો પ્રભુ અવતર્યા, કોઈ
 જાણે નહિં ભેદ૦ કૌ. ॥ ૪ ॥

પદ ૨ જું

ધન્યધન્યભૂમિ પૂરવતણી, પ્રગટયા કૃષ્ણદિનેશ.(૨) ટેક.
 ધન્ય છપૈયા ગામનેરે, ધન્ય પ્રેમવતી માત. (૨).
 પુરૂષોત્તમ પુત્ર થયા, ધન્ય ધર્મ દેવ તાત૦ ધન્ય. ૧
 ધન્ય ધન્ય બાળ એ ગામનારે, રમે પ્રભુ સંગાથ. (૨)
 જ્યેષ્ઠ બંધુને ધન્ય છે, ધન્ય ઇચ્છારામ ભ્રાત૦ ધન્ય. ૨
 ધન્ય ધન્ય ચોરા ને ચોવટારે, ધન્ય ધન્ય હાટ બજાર.
 (૨). ધન્ય ધન્ય મેડા ને મેડીઓ, રમ્યા જ્યાં વિશ્વા-
 ધાર૦ ધન્ય. ॥ ૩ ॥ ધન્ય એ ગામનો ગોંદરોરે, પ્રભુ
 જ્યાં રમવાને જાય (૨). દાસ લેલો કહે એને ધન્ય છે,
 નિરખે નાથ સદાય૦ ધન્ય. ॥ ૪ ॥

પદ ૩ જું.

બલિહારી પ્રભુ અવતર્યા, વનશ્યામ મહારાજ.(૨) ટેક.
 બલિહારી પાય ધુવરોરે, પ્રભુ રમવાને જાય.(૨.)
 બાલગૃહ આવી કોટરા, રાક્ષસી દેખી હરખાય૦
 બલિહારી. ॥ ૧ ॥ ધાર્યું જે પ્રભુને મારશુંરે, કરશું
 આનંદ અપાર (૨) હરીએ આડંબર જાણીને, દ્ર-
 ણિએ બાળી તેવાર૦ બાલ. ॥ ૨ ॥ પછી કાલિદત્ત આવી
 ચોરે, જે અસુર કહેવાય.(૨) છલ કરી પ્રભુને છેતરે,

બાળકો બહીને નાશીરે જયંબલી. ॥૩॥ આવો આવો
હરિ કહે રે, બાળકો આવો મારી પાસ; (૨) દાસ ઘે-
લાનો પ્રભુ એમ કહે, અસુરનો કીધોરે નાશંબલી ॥૪॥

પદ ૪ થું.

અહો ભાગી છપૈયાની સીમછે, રમેજ્યાં ધર્મકુમાર ટેક. (૨)
અહો ભાગી આંબાવાડીયુંરે, વડ પીપળ જેહ; (૨)
ભાગ્ય હરિ જ્યાં હિયતા, સખા બંધુ સમેતં અહો. ૧
અહોભાગ્ય તળાવતળાવડીરે, પ્રભુ જ્યાંઝીલવા જય; (૨)
વાવકુવાને પણ ધન્યછે, કૃપા જ્યાં નાથ સદાયં અહો. ૨
નદી વનવેલીનાં ભાગ્યછેરે, રમે હરિ બાળક વેશ; (૨)
પશુ પક્ષીઓનાં ભાગ્ય છે, નિરખે નાથ હમેશં અહો. ૩
નિત્ય નવા ખેલ કરાવતારે, હરિવન મોજર; (૨)
ઘેલો કહે તેના ભાગ્ય છે, નિરખ્યા રમતાં મુરાર. ૪

પદ ૧ લુ.

રાગ ભેરવી—દોતકલમ હરિને શાહી મંગવાઇ—એ રાહ.
સુંદર છબી શિરકેશ રૂપાળા, સુંદર છબી હરિ. એ ટેક.
સુંદર છબી શિરકેશ રૂપાળા,
સહજનંદ કૃપાળા. નાથજી. (૨)

માતપિતાને મોક્ષ પદ આપી,
 ભાઈ બંધુઓથી છાના નિકશ્યા છોગાળાં સું. ૧
 કમંડલુ કર મધ્ય ખિરાળે,
 સંગતીની મૃગછાતા નાથજી; (૨)
 ઊર્ધ્વપૂંડ ભાલે તીલક ખીરાળે,
 વરણી વેષ લિયો દેખોરે દયાં સુંદર છખી. ૨
 શાલગ્રામનો બટુવો ગળામાં,
 હાથે તુલસીની માલા; નાથજી. (૨)
 ચાર સારકો ગુટકો સાથે,
 મનોહર ચાલ ચલત લટકાળાં સુંદર છખી. ૩
 શ્રમા શીલ સંતોષ અંતરમાં,
 ત્યાગ વૈરાગે બળવાળા; નાથજી. (૨)
 ઘેલાનો પ્રભુ તપ કરવાને,
 વન વિષે જાત મોહન મતવાલાં સુંદર છખી ૩

પદ ૨ જું

વર્ણી મહારાજ વનમાં સિધાવ્યા, વર્ણી મહારાજ ટેક
 વર્ણી મહારાજ વનમાં સીધાવ્યા.
 સરયૂ તટ પર આવ્યા, નાથજી (૨)
 દૈત્ય મહા એક દુષ્ટ ભયંકર,
 નાથને પકડી જલમાં ડુબાવ્યા. વર્ણી. ૧

વહેતાં જલમાં શરીર તણાણું,
 હરિ નહીં ગભરાયા; નાથજી (૨)
 મહા વનમાં જઈ કિનારે નિકસ્યા,
 વાઘ રીંછ વડે ગજ દરશાયા. વર્ણો. ૨
 ભૂખ તરશના અસંખ્ય દુઃખ વેડી,
 કાળે પરવત આઠ્યા; નાથજી. (૨)
 વડના વૃક્ષ તળે હરિ બેઠા,
 ભૂત ભૈરવ નિશાચરોએ ડરાઠ્યા. વર્ણો. ૩
 હેમગિરી ત્યાંથી હરિ ચાલ્યા,
 પુલસ્ત આશ્રમે આઠ્યા; નાથજી (૨)
 તપ બેઠા સૂર્યે સ્તુતિ કીધી;
 ઘેલાના નાથને પુષ્પે વધાઠ્યા. વર્ણો. ૪

પદ ૩ જું

તપમૂર્તિ નીલકંઠ બ્રહ્મચારી. તપમૂર્તિ. (૨) ટેક.
 તપમૂર્તિ નીલકંઠ બ્રહ્મચારી,
 મુક્તનાથ પધારી નાથજી. (૨)
 વારાહ આશ્રમ વિકટ વન બેયું,
 ગોપાલ યોગી પાસે આઠ્યા સુખકારી. તપમૂર્તિ. ૧

અષ્ટાંગ યોગ સાધી તપ અતિ કીધું,
 શીત ઉષ્ણ સહેવારી નાથજી. (૨)
 ગોપાલ મુનિને જ્ઞાન કરી
 સિદ્ધ વલ્લભ રાજને ત્યાં આઠ્યા મુરારિં તપમૂર્તિ. ૨
 સિદ્ધ વલ્લભ રાજને આશ્રિત કીધો,
 મત પાખંડ ઉખાડી નાથજી. (૨)
 ત્યાંથી કામાક્ષી આસને આવી,
 તિબક અસુરને કીધો ભક્ત ભારીં તપમૂર્તિ. ૩
 ત્યાંથી નવલક્ષ યોગીને મળી,
 બાળવા કુંડ ગયા જયકારી નાથજી; (૨)
 દાસ ઘેલો કહે કપીલ આશ્રમે આવી,
 પાશ્વમ દિશાએ પધાર્યા અવતારીં તપમૂર્તિ. ૪

પદ ૪ થું.

વનવાસી વેહેલા ઘરે આવો. વનવાસી. (૨) ટેક.
 વનવાસી વહેલા ઘરે આવો,
 હવે નહિં તરશાવો નાથજી. (૨)
 સગા સહોદર ઝૂરે મનમાં,
 તેના પ્રભુ આવી તાપ નિવારોં વનવાસી. ૧

અધર્મ વંશ વધ્યો અતિ જગમાં,
મત પાખંડ ઉખાડો નાથજી. (૨)

એકાંતિક ધર્મ પ્રવર્તાવી,

સંત હરિભક્તોના કાજ સુધારોં વનવાસી ૨

અધમ ઉદ્ધારણુ પતિત પાવન,

વિનતી અમારી સ્વીકારો નાથજી (૨)

પશ્ચિમ ભૂમિના જીવ મુમુક્ષુ.

તેને હરિ હવે લાડ લડાવોં

વનવાસી. ૩

આજ હળાહળ કલિયુગમાં પ્યારા,

ધર્મનીતિ સમજવો નાથજી. (૨)

ઘેલાના પ્રભુ વેગે પધારો,

હોતે હરી હવે લીજીએ લાવોં

વનવાસી ૪

પદ ૧ લું

એ નાળિયેર હરી વિવાહમાં ગવાતા ગીતનો રાગ.

મીત કરી પ્રભુજી પધારીઆ,

વનમાળીજીરે

વન વિશેથી બંગાલ દેશ.

વનં ॥૧॥

જગન્નાથપુરીમાં આવીઆ,

વનં

નરનારાયણ મુનિ નરેશ.

વનં ॥૨॥

અસુરો ઘણાં તે ધામમાં,	વન૦	
મતપંથી જે જગમાં જોરાણુ	વન૦	॥૩॥
અધર્મ કરતા અતિ ઘણો,	વન૦	
અડબંગી જે જણો કેકાણુ.	વન૦	॥૪॥
રહ્યા પ્રભુજી તે ધામમાં,	વન૦	
દીવસથી તે પક્ષ ને માસ.	વન૦	॥૫॥
માંહોમાંહે દૈત્ય લડાવીઆ,	વન૦	
યુક્તિએ કીધો અસુરોનો નાશ	વન૦	॥૬॥
પછી ત્યાંથી પ્રભુ પધારીઆ,	વન૦	
દક્ષિણ ભૂમી અનાથુંનો નાથ,	વન૦	॥૭॥
આદિ કૂર્મ તીર્થે આવીઆ,	વન૦	
દાસ ઘેલાનો પ્રભુ સાક્ષાત	વન૦	॥૮॥

પદ ૨ જું.

ત્યાંથી મહાવન વિશે આવીઆ.	અલખેલોજીરે.	
ઘોર જે અતિ વન કહેવાય.	અલ૦	॥૧॥
વનમાં બોલે વાઘ ઘણા,	અલ૦	
રીંછ વાંદરની હુકાહુક થાય.	અલ૦	॥૨॥
પછી માનસપુર ગામે આવીઆ,	અલ૦	
રાજ તેનો શત્રધર્મા નામ.	અલ૦	॥૩॥

પુરપતિ પોતે આશ્રિત થયા,	અલ૦
દૈત્યો મરાવી કીધા હરીએ કામ	અલ૦ ॥૪॥
ત્યાંથી વેંકટાદ્રિ પધારીઆ,	અલ૦
વહાલો મારો પ્રભુજી અવિનાશ	અલ૦ ॥૫॥
શિવ કાંચી વિષ્ણુ કાંચી થઇ,	અલ૦
શ્રી રંગમાં તે રહ્યા બે માસ	અલ૦ ॥૬॥
વૈશ્રવ થકી વિવાદ કરી,	અલ૦
મુકાવ્યો તેઓનો અનાચાર	અલ૦ ॥૭॥
પ્રતાપ જણાવ્યો અતિ ઘણો.	અલ૦
દાસ ઘેલાના નાથે આવાર	અલ૦ ॥૮॥

પદ ૩ જું

પછી ત્યાંથી શેતુબંધ ચાલીઆ,	જગજીવનજીરે.
આવ્યા હરી સમુદ્રને તીર.	જગ૦ ॥૧॥
સ્નાન કરી હરીએ દર્શન કર્યા,	જગ૦
રામેશ્વરનાં પ્રભુ મહાધીર.	જગ૦ ॥૨॥
બે માસ રહી ત્યાંથી ચાલીયા,	જગ૦
સુંદર રાજ વિષ્ણુ દર્શન કાજ	જગ૦ ॥૩॥
હાંશ ધરી પ્રભુ ત્યાં આવીઆ,	જગ૦
પોતે બહાલો પધાર્યા મહારાજ	જગ૦ ॥૪॥
વળતાં વન એક આવીયું,	જગ૦

મહા ભયાનક અરણ્ય તે ઘોર	જગ૦	॥૫॥
વાટ કે ઘાટ સુજે નહીં,	જગ૦	
પક્ષી કરે ત્યાં સોર બકોર.	જગ૦	॥૬॥
અન્ન જળ ફળ જડતાં નથી,	જગ૦	
એમ કરતાં તે વિત્યા દીન પાંચ	જગ૦	॥૭॥
છઠે દિન એક કુપ જડ્યો,	જગ૦	
ઘેલાના પ્રભુએ લીધો ત્યાં વિશ્રાંત	જગ૦	॥૮॥

પદ ૪ થું

જળ કાઢી હરીએ સ્નાન કીધું,	મન મોહનજીરે.
વડતળે પૂજ કરતા ભગવાન.	મન૦ ॥૧॥
સાલિગરામની મૂર્તિ લઈ,	મન૦
સ્નાન કરાવે તેને સુખધામ	મન૦ ॥૨॥
સાલિગરામ જળ પી ગયા,	મન૦
કમંડલુ તે પાંચ સાત વાર.	મન૦ ॥૩॥
ચંદન ચરચી નૈવેદ્ય ધર્યું,	મન૦
સાથવો શિવજી આપ્યો તો તેવાર.	મન૦ ॥૪॥
ત્યાંથી પ્રભુજી પધારીઆ,	મન૦
ભૂતપુરી જે તીર્થ કહેવાય.	મન૦ ॥૫॥
રામાનુજની પ્રતિમા ત્યાં કને,	મન૦
સ્પર્શ કરીને પ્રભુજી હરખાય.	મન૦ ॥૬॥

કુમારી ક્ષેત્રે પછી આવીયા,	મન૦
દરશન કરી રાજ અતિ થાય,	મન૦ ॥૭॥
પદ્મનાભના દર્શન કરી વળ્યા	મન૦
ઘેલાનો પ્રભુ હરીવર રાય.	મન૦ ॥૮॥
પદ ૬ મું.	
ત્યાંથી જનાર્દનનાં દર્શન કરી;	અવિનાશીજીરે.
આદિ કેશવ આઠ્યા મુરાર	અવિ૦ ॥૧॥
મત્તીયાચળ નામે જે કુળગીરી,	અવિ૦
સાક્ષી ગોપાલ આઠ્યા જગદાધાર	અવિ૦ ॥૨॥
ત્યાંથી નીલકંઠ ચાલીયા,	અવિ૦
વાહાલો મારો શ્રીજી ધનશ્યામ.	અવિ૦ ॥૩॥
વિઠ્ઠલનાથજીનાં દર્શન કર્યા,	અવિ૦
બે માસ ત્યાં રહ્યા સુખધામ	અવિ૦ ॥૪॥
ત્યાંથી દંડકારણ્ય પામીઆ,	અવિ૦
પ્રદક્ષિણા તેની કીધી છે દયાળ	અવિ૦ ॥૫॥
પછી નાશિકપુર આવીયા,	અવિ૦
ત્રંબકેશ્વરનાં દર્શન કરે ગોપાળ	અવિ૦ ॥૬॥
ત્યાંથી પ્રભુજી પધારીઆ.	અવિ૦
આઠ્યા હરિ નર્મદાને તીર,	અવિ૦ ॥૭॥
ઘેલાનો પ્રભુ હોંસ ધરી	અવિ૦
ઉતરી આઠ્યા સુંદર ધીર.	અવિ૦ ॥૮॥

પદ ૬ ટું.

મહીસાગર પ્રભુ આવીઆ,	હરીકૃષ્ણજીરે.
સાગર ઉતરી આવ્યા માખર પાસ.	હરીં ॥૧॥
સાખર ઉતરી ભાલ દેશ થઇ,	હરીં
ભીમનાથ આવ્યા અવિનાશ	હરીં ॥૨॥
મંગળકારી મહાદેવનાં,	હરીં
દર્શન કરતા પ્રભુ સાક્ષાત	હરીં ॥૩॥
પછી પ્રભુજી ત્યાં થકી.	હરીં
આલ્યા વહાલો આપ વીખ્યાત	હરીં ॥૪॥
ગોપનાથ ગોવિંદ આવીઆ,	હરીં
મહાદેવ જે મંગલ કહેવાય	હરીં ॥૫॥
તેનાં દર્શન કરી ચાલીઆ,	હરીં
પંચ તીર્થી પ્રભુ કરવા જાય.	હરીં ॥૬॥
તીરથને પાવન પ્રભુ કરી,	હરીં
વીચરતા હરી પોતે દયાળ	હરીં ॥૭॥
અનેક જીવ ઓધારવા,	હરીં
દાસ ઘેલાનો નાથ કૃપાળ.	હરીં ॥૮॥

પદ ૭ મું

મોહન માંગરોળ આવીઆ,	સહજનંદજીરે
કૃપા સાગર નાથ દયાળ.	સહં ॥૧॥

યાત્રા કરી હરી પધારીઆ,	સહ૦	
દર્શન આપી જન કીધા ન્યાલ	સહ૦	॥૨॥
અન્નજળ લઈ પ્રભુ આ સમે,	સહ૦	
અનેક જનનાં કીધાં છે કામ.	સહ૦	॥૩॥
અંધર્મ વંશ ઉખેડતા,	સહ૦	
સ્વધર્મ મંડન કરતા ધનશ્યામ	સહ૦	॥૪॥
ત્યાંથી લોજપુર આવીઆ,	સહ૦	
પ્રભાત સમયે શ્યામ સુજણ	સહ૦	॥૫॥
વાવ ઉપર હરિ બેઠા જઈ,	સહ૦	
જાણે ઊગ્યા અગણીત ભાણ.	સહ૦	॥૬॥
શિષ્ય રામાનંદ સ્વામીના.	સહ૦	
સુખાનંદજી જળ ભરવા ત્યાં જાય,	સહ૦	॥૭॥
લઈ પ્રભુ હરી સંગ ચાલ્યા.	સહ૦	
ઘેલાના પ્રભુને લોજપુર માંય.	સહ૦	॥૮॥

પદ ૮ મું.

ત્યાં કને મુક્તાનંદ સ્વામી મળ્યા,	પુરૂષોત્તમજીરે.	
પ્રભુને મળી પૂછ્યા પરશન.	પુરૂ૦	॥૧॥
ભલી કરી પ્રભુ આ સમયે,	પુરૂ૦	
નાથ અમને દીધાં છે દર્શન.	પુરૂ૦	॥૨॥
ગુરૂ અમારા બહાર ગયા,	પુરૂ૦	

પત્ર લખીને તેડાવું આવાર.	પુરૂં ॥૩॥
કૃપા કરી હવે આંહી રહો,	પુરૂં
ઘણી રીતેથી કરશું સંભાળ	પુરૂં ॥૪॥
ગુરૂ મુખથી સાંભળ્યું હતું,	પુરૂં
આંહી આવશે એક ઉત્તમ મુનેશ.	પુરૂં ॥૫॥
જતન કરી તેને રાખજો,	પુરૂં
અમે જશું હવે કચ્છ દેશ,	પુરૂં ॥૬॥
તે પ્રભુ આપ પધારીઆ,	પુરૂં
વાત મળી તે સ્વામીની સાક્ષાત.	પુરૂં ॥૭॥
રામાનંદ સ્વામીને તેડાવીએ,	પુરૂં
ઘેલાનો પ્રભુ કહે થઈ રળીયાત	પુરૂં ॥૮॥

પદ ૧ લું

ગરબી. વંદુ સહજનંદ રસરૂપ—એ ઢાળ
 સમરૂં સહજનંદ સુખકંદ, મનોહર ભાવનેરે લોલ.
 જેને ભજતાં થાએ આનંદ, પામીએ અક્ષરભાવનેરે લોલ. ૧
 લીલા નાથની ગાવા કાજ, ઇચ્છા મનમાં ધરૂંરે લોલ;
 લખતાં કોઈ ન પામે પાર, હું કેમ કરી ઓચરૂંરે લોલ ૨
 સંવત અઢારસો છપનમાંય કે પીપલાણા ગામમાંરે લોલ;
 સ્વામી રામાનંદજીને મળીઆ, અતિ ઘણી હામમાંરે લોલ. ૩
 પ્રભુને પુછ્યા સમાચાર, અલોકિક વાતો કરીરે લોલ;

આજ સૌ સરીઆં અમારાં કાજ, પધાર્યા આપહરીરે લોલ. ૪
 આજ્ઞા મુજને કરીતમે નાથ કે, જાઓ પૃથ્વી પરરે લોલ;
 એકાંતિક ધર્મપ્રવરતાવો, જીવોનાં કાજ સરેરે લોલ ૫
 તે પ્રભુ પુરૂં કીધું મેં કામ, આપ પધારીયારે લોલ;
 હવે હું પામું સુખ આરામ, ગળામાં લગાડીયારે લોલ ૬
 ગાદી સોંપી રામાનંદે, પોતાની આ સમેરે લોલ;
 ધર્યું નામ સહજનંદ, તે સૌ જનને ગમેરે લોલ. ૭
 કહે મુક્તાનંદ સ્વામી આદિને, વચન પ્રમાણજેરે લોલ;
 સૌ સંત ભક્તનારાયણમુનીને, પુરૂષોત્તમજાણજેરે લોલ ૮
 સંવત અઢાર અડાવનમાંય, સ્વામી ગયા ધામમાંરે લોલ;
 અડાવ્યો સત્સંગનો અતિ નોર, પ્રભુજીએ હામમાંરે લોલ ૯
 મુક્તાનંદ આદિક જે સંત, રામાનંદના હતા રે લોલ;
 દાસ ઘેલાનો નાથ તેપર, રાખે ઘણી ભમતા રે લોલ ॥૧૦॥

પદ ૨ જું.

સામર્થ્ય બતાવે સર્જનહાર કે, સોના મન હરેરે લોલ;
 સન્મુખ આવે તેને શ્યામ, સદા સુખીયા કરેરે લોલ ૧
 જનનાં ખેંચે નાડી પ્રાણ, પહોંચાડે હામનેરે લોલ;
 જેને જેવી ઈચ્છા હોય, બતાવે તે ધામનેરે લોલ; ૨
 કોઇને ધ્યાન ધારણામાં, કરે સુખીયા અતિરે લોલ
 કોઇને અક્ષરધામની માંહે, આપે છે દિવ્યગતીરે લોલ ૩

એવો સાંભળી પ્રભુનો પ્રતાપ, કે જનસૌ આવતારે લોલ;
 ભેટ સામગ્રી લાવે અપાર, મોતીડે વધાવતારે લોલ. ૪
 દીવ્ય ચરિત્ર કરતા નાથ, અલૌકિક અતિ ઘણુંરે લોલ;
 કોઇને પરચા આપી કરાવે, દર્શન ઇષ્ટ તણુંરે લોલ. ૫
 કોઇને ગૌલોક વૈકુંઠધામ, ખતાવે એ સમેરે લોલ;
 કોઇને તીર્થંકર પેગંબર, દેખાડે તે ગમેરે લોલ. ૬
 પ્રતાપ દેખાડતા દેશવિદેશ, પ્રભુજી વિચરેરે લોલ;
 આશ્રિત થાયે જે નરનારી, તેને સુખીયા કરેરે લોલ. ૭
 સોરઠ કાઠીયાવાડ ગુજરાત, ઝાલાવાડમાં ફર્યારે લોલ;
 દંદાર દેશ ભાલ વડતાલમાં, પ્રભુ બહુ વિચર્યારે લોલ. ૮
 ચરિત્ર કરતા દેશોદેશ, પ્રતાપ જણાવતારે લોલ;
 સામર્થ સામળીઆનું જોઇ, શરણે જન આવતારે લોલ. ૯
 અલૌકિક અલખેલાની રીત, જુઓને આ સમેરે લોલ;
 દાસ ઘેલો કહે સાંભળતાં, તે મુજને અતિ ગમેરે લોલ. ૧૦

પદ ૧ લું.

રાગ ગરખી “ છેલાનંદના હો લાલરે.”—એ ઢાળ.

ભલે પ્રગટ્યા મહારાજરે, પૂરણ પુરૂષોત્તમ આવી
 લટકાળા હો લાલ રે; મોહન મૂર્તિ મન ભાવી. એ ટેક.
 પ્રીતમ કરશું પામણા, હું જોવાને જઈશ આજ મહારા-
 જરેં પૂરણ ॥૧॥ ભુધર ભુવન પધારશે, મારા સરશે

સઘળાં કાજ, મહારાજરેં પૂરણુ ॥૨॥ અલખેલો વેહેલા
આવશે, સાથે લાવશે સંત સમાજ. મહારાજરેં પૂરણુ
॥૩॥ સ્વામિ સહજનંદજી છો, દાસ ઘેલાના શિરતાજ.
મહારાજરેં પૂરણુ ॥૪॥

પદ ૨ જં.

ઠહાલો દીન દયાળરે, આવીને ઉભા ઓસરીએ.
કર્યું તિલક કેશર કેરું ભાલરે, સુંદર વર રૂડા હારએ ટેક.
સોળે શણગાર હરિએ અંગે ધર્યા છેરે, હુંતો નિરખી
થયો છું નિહાલ. દયાલરેં આવીને ઉભા ॥૧॥ ભાવ-
તાં ભોજન સુંદર કીધારે, તમે આરોગોને થાળ દયા-
લરેં આવીને ઉભા. ॥૨॥ મુખવાસ લઘને સેજ પધા-
રોરે, ઠહાલા વધારોને વહાલ. દયાલરેં આવીને ઉભા
॥૩॥ આરતી ઉતારી પ્રભુ ઘેલો કહેછેરે, તમને પોઢાદું
લાલ. દયાલરેં આવીને ઉભા. ॥૪॥

પદ ૩ જું.

ગુણવંતા ગોપાળરે, સભા મંડપમાં બિરાજે છે,
સંત બેઠા અપારરે; દરશનધી દુઃખ ભાગે છે. ટેક સું-
દર પાધ શિર ઉપર શોભીએને જોઈ છોગલું જાઉં
બલિહારે ગોપાળરેં સભા મંડપમાં મહા અલંકાર
સુલેખે ધર્યા છેરે, હરિજનને પહોંચે છે હાર ગોપા-

લરેં સભા મંડપમાં. ॥૨॥ પ્રત્યક્ષ પ્રભુજી સભામાં
શોભે છે રે, સંત ભમર કરે છે ગુંજર ગોપાલરેં સભા
મંડપમાં. ॥૩॥ મનહર મૂર્તિ મોહનવરનીરે, દાસ ઘે-
લાના તમે આધાર ગોપાલરેં સભા મંડપમાં. ॥૪॥

પદ ૪ થું.

હરિકૃષ્ણ મહારાજરે, હાથે અભય પદ આપે છે;
કરી રક્ષા મહારાજરે, જન્મ મરણ દુઃખ કાપે છે. ટેક-
શરણાંગત જે દરશન આવેરે, તેને કૃપા કરે છે દયાલ
મહારાજરેં હાથે અભયપદ ॥૧॥ દેશ દેશથી હરિ-
જન આવેરે, તેને દર્શન ઘો છો દયાલ મહારાજરેં
હાથે અભયપદ. ॥૨॥ ઉદારતા અલબેલાની આજેરે,
જાણી ઘણી છે દયાલ મહારાજરેં હાથે અભયપદ. ॥૩॥
ઘેલાના સ્વામી ભલે ખિરાજ્યારે, ઉત્તમપુરીમાં દયા-
લ મહારાજરેં હાથે અભયપદ ॥૪॥

પદ ૧ લું ॥ રાગ સારંગ. ॥

હરિવર જોયા મેં હરખે ભરી,
મારા જન્મ મરણ કેરી શંકા ટળી. હરિવર ટેક.
ગોરે ગોરે તનપર ભૂષણ સોહીએ,
અવલોકી મુખ દુઃખડારે ખોઢીએ,
નિરખ્યું ભાલ તિલક કેશરનું વરી. હરિવર ॥૧॥

અધુર અમૃત જાણે રસના ભરેલા,
 પ્રિત કરી મેં તો ઉરમાં ધરેલા;
 પ્યારાં નેણ સલુણાં જોયાં ફરીરે ફરી. હરિવરં ॥૨॥
 કરમારે પુષ્પ ગુલાબનું લઇને,
 મનડાં હર્યાં મંદ હાસ્ય કરીને;
 કર લટકામાં મ્હારી વૃત્તિ ઠરી હરિવરં ॥૩॥
 સંત મલામાં બહાલો આવી ખિરાજે.
 શિરપર પાવ છોગલીયું રે છાજે;
 એતો ઘેલાના નાથ રાખું ઉરમાં ધરી. હરિવરં ॥૪॥

પદ ૨ જુ.

સહજનંદ સ્વામીપર વારી વારી જાઉં,
 હું તો ગુણ નિધિ ગુણલા તમારા રે ગાઉં. સહં ટેક.
 જેને અલખ પુરૂષ અવિનાશી કહ્યા છે,
 તે પ્રત્યક્ષ પ્રભુજી મૂર્તિમાં રહ્યા છે;
 બહાલા નિત્ય નિરખી હું તો કૃતારથ થાઉં. સહં ॥૧॥
 મન મોહન મારે મંદિરે આવ્યા,
 પ્રેમ પુષ્પ મોંઘે મોતીડે વધાવ્યા;
 પ્યારું મુખડું જોઇ મનમાં હરખાઉં. સહં ॥૨॥
 જુગતેથી જીવન જીવમાં જડ્યા છે,
 હેતે કરી બહાલો આવી મળ્યા છે;

કુડાં કુબુદ્ધિડાથી હવે શીદ ગભરાઉં. સહ૦ ॥૩॥

ચિન્હ અનુપમ ઉરમાં ઉતારું,
સુખનાથ સર્વસ્વ તમપર વારું;
નિરખી દાસ ઘેલાનો નાથ સુખીઓ થાઉં. સહ૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું.

અલૌકિક જોને સખી વાત વરી,
ઠહાલે લાખ ચોરાશી માફ કરી. અલૌકિક૦ ટેક.

ધર્મવંશી ધરણીપર આવી,
ભાકત ધર્મની ધ્વજ ચડાવી;
નિષ્કામ વૃત્ત પાળે આપ હરિ. અલૌ૦ ॥૧॥

મુમુક્ષુ જન જે શરણે આવે,
પચ વર્તમાન આપી નિયમ પજાવે;
રખાવે આજ્ઞા ઉરમાં દ્રઢ કરી. અલૌ૦ ॥૨॥

સાધન સર્વે સોંધાં કીધાં,
વનનાં સુખ વાલે અહિં કને દીધાં;
અલભ્ય વસ્તુ ઠહાલે સુલભ કરી. અલૌ૦ ॥૩॥

મોક્ષદાન ઠહાલે હાથ ધર્યું છે,
અનેક જીવોનું કાજ સર્યું છે;
દાસ ઘેલાના સ્વામીની રીત ખરી. અલૌ૦ ॥૪॥

પદ ૪ થુ.

આજ અવિનાશી ંહાલો અઢળ ઢળ્યા,
 મારે આનંદ કેરા ઓઘ વળ્યા. આજં ટેક.
 હેતે વરી હુંતો હરિવર સાથે,
 મેળું માવાનું મેં લીધું છે માથે;
 મારે ભુધર સુખ દુઃખ માંહી ભળ્યા. આજં ॥૧॥
 મલપતા માવો મદિર આવ્યા,
 ચોપે કરી ચિત્તમાં પધરાવ્યા;
 તે કોઇથી ંહાલો નવ જય કળ્યા આજં ॥૨॥
 ખાધું ખગાસું ને સાકર આવી,
 તેવી પ્રભુજીએ રીત ચલાવી;
 મારા અવળા પાસા સવળા પડ્યા આજં ॥૩॥
 તપ જપ વૃત્ત મેં કંઈ નથી કીધું,
 મનકમ વચનેથી શરણું લીધું;
 દાસ ઘેલો કહે તેનાં ભાગ્ય ફળ્યાં. આજં ॥૪॥

પદ ૧ લં.

રાગ કાફી-ભેરવી.

અલખેલા ધરે આવોરે લાલ, મોહન મોરલી વાતા
 મધુરે મધુરે સુર ગાતારે લાલ; મોહન મોરલી વાતા. ટેક
 વાટ જોઇ ઉભી ક્યારની, વેહેલા પધારો કરી દ-

યારે લાલં મોહન મોરલી વાતા. ॥૧॥* સ્વામી બ્રહ્મા-
નંદે પૂછ્યું, તે વાત્યાદ કે ભૂલી ગયારે લાલં મો-
હન મોરલી વાતા. ॥૨॥ પ્રીતમ રાખીશ પ્રેમથી,
પળભર નહિં દડી જવારે લાલં મોહન મોરલી વાતા
॥૩॥ દાસ ઘેલાના ઉરમાં રહો, ધરમકુંવર મતવાલારે
લાલં મોહન મોરલી વાતા ॥૪॥

પદ ૨ જું

ગુણસાગર ધનશ્યામરે મહારાજ, ભક્તિનંદન મારા
બેલી છે. મારા આત્માના આરામરે મહારાજ; ભક્તિ-
નંદન મારા બેલી છે, ટેક એકાંતિક ધરમ કારણે,
પ્રગટ થયા પ્રભુ આપરે મહારાજં ભક્તિનંદન, ॥૧॥
અધમ ઓધારણ નાથ છે હું, જપું તમારો નિત જપરે
મહારાજં ભક્તિનંદન ॥૨॥ અલૌકિક અલબેલડા,
લીલા તમારી સુખ કાજરે મહારાજં ભક્તિનંદન ॥૩॥
અક્ષરાતીત ગુણાતીત છે, વંદુ ઘેલાના નાથ બેડી
હાથરે મહારાજં ભક્તિનંદન. ॥૪॥

પદ ૩ જું

નિશદિન આવનેઆવારે દયાળ, અવિનાશી રેબો

* સ્વામી બ્રહ્માનંદે પૂછ્યું કે:—“કૃષ્ણા અવતારમાં વાંસળી
વગાડી હતી, તે યાદ છે કે નહીં ?

અંતરમાં; પ્રીતમ કરી પ્યારરે દયાળ, અવિનાશી રેજે
 અંતરમાં એ ટેક. સ્વેત વસ્ત્રહરિએ અંગપર, પેહેર્યો
 સ્વેત ધુલું કેરા હારરે દયાળ૦ અવિનાશી. ॥૧॥ સ્વેત
 પાદ ધરી શિરપર, સ્વેત છોગલું છટાદારરે દયાળ૦
 અવિનાશી. ॥૨॥ સ્વેત શણગાર રૂડા શોભતા, સ્વેત
 રૂમાલ ધર્યો હાથરે દયાળ૦ અવિનાશી. ॥૩॥ દિવ્ય
 સિંહાસન ઉપરે જોયા, દાસ ઘેલાનો નાથરે દયાળ૦
 અવિનાશી. ॥૪॥

પદ ૪ થું.

ધર્મકુંવર હરિકૃષ્ણરે મહારાજ, લેરખડા રંગ લહેરી
 છો; મારા પ્રીતમ પ્રાણુ આધારરે મહારાજ લેરખડા.
 રંગ લહેરીછો. એ ટેક. દયાસિંધુતમે નાથ છો, ઉતારજો
 ભવપારરે મહારાજ૦ લેરખડા ॥૧॥ મુજ અખળાની વિ-
 નતી, જાણીને લેજો સંભાળરે મહારાજ૦ લેરખડા ॥૨॥
 આ અવસરે અતબેલડા, મુકું ન તમારો સાથરે મહા-
 રાજ૦ લેરખડા. ॥૩॥ દાસ ઘેલાના વાલમા, મેહેર કરી
 ઝાલો હાથરે મહારાજ૦ લેરખડા. ॥૪॥

પદ ૧ લું. રાગ ભેરવ.

ભાક્ત ધર્મ સુત આજ લાડીલો, આનદધન વર-
 સાવેછે; કૃપાનિધાન ભગવાન આજ, સત્સંગમાં સુખ

વરતાવે છે. ટેક. અધમ ઉદ્ધારણ પતિત પાવન અશ-
રણ શરણ કહાવે છે (૨) અનાથોનો નાથ બહાલો, ભ-
કતોને મન ભાવે છે૦ ભક્તિધર્મ ॥૧॥ પાશ્વમ ભૂમિ-
નાથ પધારી, નિજજનને લાડ લડાવે છે (૨) શરણા-
ગત જે દરશન આવે, તે મનવાંચિત ફળ પાવે છે૦
ભક્તિ. ॥૨॥ જ્યમ આપાઠી ધન ચઢી વરશે, સહુને
આનંદ આવે છે; (૨) જિજ્ઞાસુ તો રાજ થાયે; દુષ્ટ
જવાસા સુકાવે છે૦ ભક્તિ૦ ॥૩॥ આનંદ આનંદ આ-
નંદ આજે, સત્સંગમાં મને આવે છે; (૨) દાસ થેલાનો
નાથ દયાળુ સંતોમાં દરશાવે છે૦ ભક્તિ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

સહજનંદ આનંદકંદ આજ, મુર્તિમાંહી સોહાવે છે
સનમુખ બેસી ધ્યાન કરે તેને, અંતર સુખ અતિ આવે
છે; (૨) ટેક આજે અલૌકિક રીત તમારી, અલબેલાજી
કહાવે છે; (૨) એકાંતિકનો ધર્મ ચલાવ્યો, તે સંત જ-
નોને બહુ ભાવે છે૦ સહજનંદ. ॥૧॥ બાઘચો ભાઈ-
ચો ભિન્ન રહી, પ્રભુ ભજ્યામાં હરખાવે છે; (૨) નહોતી
દીડી નહોતી સાંભળી બહાલો, એવી રીત ચલાવે છે૦
સહજનંદ. ॥૨॥ સુખેથી હરિ ભજન કરે સહુ, અડ-
ચણ કોઈને ન આવે છે; (૨) કથા કીર્તન આનંદ થાયે,

ધન્ય ધન્ય જન કહાવે છે૦ સહજનંદ ॥૩॥ મહા મુ-
કતો હરિ સંત સભામાં, આનંદ મંગળ ગાવે છે; (૨)
દાસ ઘેલો કહે નિત્ય દરશન કરીએ, ભવનાં દુઃખ દુર
જવે છે૦ સહજનંદ. ॥૪॥

પદ ૧ જું. રાગ ભેરવી

ગુલાબમેં ગોપાલા ખસે, ગુલલાલામે ગિરિવર-
ધારી ખસે. (૨) ટેક ચંપેમેં ચર્તુભુજ, ચારો ચિત્ત ચોપી
રહ્યો, માત્રતીમેં મુકુદ મુરારી ખસે; પ્યારો. (૨) ગો-
લાખમેં ગોપાલા૦ ॥૧॥ નરગીઝમેં નારાયણ ખિરાજે,
અકુલ બોલસરીમેં બિહારી ખસે (૨) ગુલાખમેં૦ ॥૨॥
દાવદીમેં દિનોનાથ, માધવ હય મોગરેમેં; ચમેલીમેં
ચિદાનંદ જરી ખસે; પ્યારો (૨) ગુલાખમેં૦ ॥૩॥ ઘેલો
કહે પ્રભુ સખ પુલુમેં, ભક્તિનંદન ભય હારી ખસે; (૨)
પ્યારો ગુલાખમેં૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

સહજનંદ સુખકારી છો, પ્યારા ભક્ત વત્સલ
ભયહારી છો પ્યારા ટેક. ભુખ્યાના ભંડાર ભૂધર છો,
તરશ્યાનાં પ્રભુ વારી છો; પ્યારા (૨) સહજનંદ
॥૧॥ અપંગનીઆંખો અલબેલા, લુલાની તમે લારી છે;
પ્યારા. (૨) સહજનંદ૦ ॥૨॥ નિર્ઘનીઆનું ધન પ્રીત-

મજી, દરદીનાં દિલદારી છો. પ્યારા. (૨) સહજનંદં ॥૩૩॥
 ઘેજાના પ્રભુ છો પ્યારા, અવતાઈના અવતારી
 છો; પ્યારા (૨) સહજનંદં ॥૪૧॥

પદ ૧ લું.—ખિભાસ.

જગાડે યશોદા મૈયા નંદના કુંવર જગો. એ ઢાળ.
 છોગાવાળો છેલ મને કાંઈ ન જોઈએ રે,
 કાંઈ ન જોઈએ રે મને કાંઈ ન જોઈએ રે એક છો. એ ટેક.
 હરતાં ને ફરતાં વાલા સામું ટોઈએ રે,
 જગજીવનનુ મુખડું દેખી, દુઃખડાં ખોઈએ રે. એક છો. ૧
 ઉઠીને અલખેલાજીમાં ચિત્ત પ્રોઈએ રે,
 કામકાજ કરતાં હરિનું, ધ્યાન સોઈએ રે એક છો. ૨
 રૂંડું વનશ્યામ તમારું મુખડું જોઈએ રે,
 કોડિલુ કામણગાર, જોઈને મોહિએ રે. એક છો. ૩
 હેતેથી શામળીઆને સંભાળો બોઈએ રે,
 દાસ બેલો થહ નામ લેતાં, પાપ ઘોઈએ રે. એક છો. ૪

પદ ૨ જું.

થઈ સોહાગીરે હુંતો થઈ સોહાગીરે,
 પાતળીઆથી પ્રીત કરીને થઈ સોહાગીરે. એ ટેક.
 સુતી હતી હું મોહનિદ્રામાં ઝખકી જગીરે,
 ધીમે સ્વરે મોહનજી, મોરલી વાગીરે. થઈ ૧

મોહન ક્યારે મળશે એવી ઝંખના લાગીરે,
 મુજે નહિં કાંઈ જાઉં સર્વે ત્યાગીરેં ૨
 વા'લાજની વાટ જોઈ થઈ અનુરાગીરે,
 આવે છે અલખેલો જોને ઝાલરી ગાજીરેં ૩
 દર્શન કરતાં દયાળુનાં મુક્તિ માગીરે,
 દાસ થેલો કહે પ્રગટ મળ્યા જુઓ જાગીરે ૪

પદ ૩ જું

હું લોભાણીરે જોઈ હું લોભાણીરે,
 મોહનજની મુર્તિ જોઈ હું લોભાણીરે —ટેક
 સુંદર વાઘા પહેર્યા પાઘ બાંધી મન માનીરે,
 ઝિજગરે અલખેલાજની આંખો અલશાનીરે ૧
 ભાલ તિલક કેશરનું જોઈ હું ભરમાણીરે,
 સૂર્યમાંથી નીકળી કિર્ણુ સોનાની જાણીરે ૨
 ડોલરીઓ બેઠા સભામાં સારંગ પાણીરે,
 કરનાં લટકાં કરતાં બોલે મીઠી વાણી. ૩
 જોઈ જીવનની મૂર્તિ હું તો ત્યાં અચકાણીરે,
 દાસ થેલાના સ્વામીએ લીધું મનહું તાણીરે ૪

પદ ૪ થું.

મંગલકારીરે આજે મંગલકારીરે,
 મુર્તિ મહારાજની આજે મંગલકારીરે. મુર્તિં ટેક.

ચિતવન કરતાં ચતુરનું જય મનહું હારીરે,
 નિરખતાં નેણામાં આવે આનંદ ભારીરે. મુર્તિ° ૧
 જોઈ જોઈ પ્રીતેથી લઈએ ઊરમાં ધારીરે,
 અંતરમાં અવિનાશીજીને દ્યો ઉતારીરે. મુર્તિ° ૨
 હું હરીની હરી મારા એવું વિચારીરે,
 ટેક ગ્રહો એ સાથી સારી સુખ કરનારીરે. મુર્તિ° ૩
 ખીનું કાંઈ રૂએ નહિં મનમાં મુરારીરે,
 દાસ વેલાના નાથ રાખું ઉર સંભાળીરે. મુર્તિ° ૪

પદ ૧ લું.

પ્રભુનો મારગ પૂછો રાજ—એ રાગ.
 લેરખડા રંગ લે'રી છો. એ ટેક.
 મારા પ્રાણથકી છો પ્યારા લાલ લેરખડા° ૧
 ભક્તિનંદન ધર્મ દુલારા લાલ. લેરખડા° ૨
 જે ભવદુઃખભંજન કહાવે લાલ લેરખડા° ૩
 તે નેણુમાં દરશાવે લાલ. લેરખડા° ૪
 અક્ષયેલો અઢળક ઢળીઆ લાલ. લેરખડા° ૫
 ભૂધર સુખદુઃખમાં ભળીઆ લાલ. લેરખડા° ૬
 શું મલપતા મંદિર આવે લાલ. લેરખડા° ૭
 મન આનંદ અતિ ઉપજવે લાલ. લેરખડા° ૮
 મારા ભાગ્ય અલૌકિક જગ્યાં લાલ. લેરખડા° ૯

ભવ ભટકણ દુઃખડાં ભાગ્યાં લાલ.	લેરખડાં ૧૦
સત્સંગથી સુખ આવ્યું લાલ	લેરખડાં ૧૧
જ્યમ છે ત્યમ સત્ય જણાયું લાલ.	લેરખડાં ૧૨
હું તો સંત સમાગમે રાજી લાલ	લેરખડાં ૧૩
સુધરી છે સર્વે ખાજી લાલ	લેરખડાં ૧૪
દાસ ઘેલે શરણું લીધું લાલ.	લેરખડાં ૧૫
મારું કારજ સવ સીધું લાલ.	લેરખડાં ૧૬

પદ ૨ જું.

મન મોહન મન માન્યા છો.	એ ટેક
હુ પ્રીતે કરી જગાડું લાલ.	મન મોહન૦ ૧
ચરણુંમાં ચિત્ત લગાડું લાલ	મન મોહન૦ ૨
રૂડા ખાજેઠે પધરાવું તાલ.	મન મોહન૦ ૩
નિરમળ નીરે નવરાવું લાલ.	મન મોહન૦ ૪
અંગોઅંગ સુંદર નિરખું લાલ.	મન મોહન૦ ૫
ચિન્હ જોઈ મનડું હરખ્યું લાલ.	મન મોહન૦ ૬
પ્રેમે પીતાંબર પેહેરાવું લાલ.	મન મોહન૦ ૭
ચંદનહાર તોરા ધરાવું લાલ	મન મોહન૦ ૮
ભોજન ભાતભાતના લાવું વાલ.	મન મોહન૦ ૯
જુગતેથી જીવન જમાડું લાલ.	મન મોહન૦ ૧૦
જમાડી મુખ મંજન કરાવું લાલ.	મન મોહન૦ ૧૧

સુંદર જલ લાવી ધરાવું લાલ. મન મોહન૦ ૧૨
 રૂડાં પાન ખીડાં સોપારી લાલ. મન મોહન૦ ૧૩
 આપી તમપર જઉં વારી લાલ. મન મોહન૦ ૧૪
 આરામ કરી સુખ લેજો લાલ. મન મોહન૦ ૧૫
 ઘેલાના ઊરમાં રહેજો લાલ. મન મોહન૦ ૧૬

પદ ૧ લું.

ગિરિધર રસીઆ—એ રાગ

અલખેલા આવો ના તરશાવો મહારા નાથરે,
 દીન જાણીને હવે તજશે ન પ્યારા હરિ એ ટેક.
 આવો અલખેલા બહાલા દરશન દેવારે,
 પ્રેમે બળવું પ્યારા પ્રીતમ સેવારે;
 હેતે કરીને રાખું હધડા મોઝારે દીન જાણીને ૧
 તનમન ધન તમ ઉપર વાંરે,
 કુરબાન તમપર જીવન માંરે;
 શ્યામ સલુણા મારા હૈયા કેરા હારરે. દીનજાણીને ૨
 સુંદર સેજ બિછાવી તમ કાળેરે,
 વાટ જોઈ ઉભી હું દરવાજેરે;
 લાલા લટકાળા ઝાજી શાને કરો વારરે. દીનજાણીને ૩
 ભાક્તનંદન ભવસાગર તારોરે,
 હેતે ગૃહાને પ્રભુ હાથ અમારોરે;
 દાસ ઘેલાના નાથ તમારો આધારરે. દીનજાણીને. ૪

પદ ૨ જું.

હે દીનબધુ કૃપા સિંધુ મારા નાથરે,
 ચરણ તમારા હું તો સ્નેહે સંભારું હરિ;
 માનું અક્ષરાતિત તમારાં સાક્ષાતરે,
 પ્રિતે કરીને મહારા હૃદયામાં ધારું હાર૦ એ ટેક.
 રવિ શશિ બ્રહ્માભવ સપ્ત રૂપિ આદિક,
 સારદ શેષ અર શુક સનકાદિક;
 મહિમા તમારો નવ જાણે સુર રાજરે ચરણ૦ ૧
 ભૂષણ ભૂમિનાં નર આવીને સેવે રે,
 સંશય કીધો મુનિ નારદ જેવેરે,
 આ અટપટી વાત એકાંતિકથી જણાય રે ચરણ૦ ૨
 સગરામ જોખન પગી માનુભા પાપીરે;
 અધમ ઓધાર્યા બહાલા મોક્ષપદ આપી રે;
 શરણાંગતોની તમે રાખી પ્રભુ લાજ રે. ચરણ૦ ૩
 મુકતોને મળવા બહાલો અહિં કને આવ્યારે,
 તેથી ચરણ દાસ બેલે પધરાવ્યારે;
 સંત હરિ ભકતોને પ્રસન્ન કરવા કાજરે ચરણ૦ ૪

પદ ૧ લુ.

“હારે સૈયાં પડું મેં તોરે પૈયાં.”—એ રાહ
 આવો આવો અલબેલા ધરે આવો,

ભુધર મન ભાવો છે. ટેક.
 હું તો દાસી છઉં તમારી,
 ગુણવંતા ગિરિધારી;
 શામલીઆ, પાતલીઆ, ડોલરીઆ,
 બહાલા શું તરશાવો છે. આવો૦ ૧
 મ્હેં મુખડું જોયું તમારું અધરપરવારું,
 રૂપાળા મરમાળા લટકાળા;
 સુંદર મુખ મલકાવો છે. આવો૦ ૨
 બહાલા આડી નજરે નિહાળી,
 હવે તો હદવાળી;
 મન કીધું કાંઈ કીધું મુખ કીધું,
 પ્યારા શું લલચાવો છે, આવો૦ ૩
 દાસ બેલાના અંતરયામી,
 છે સહજનનંદ સ્વામી;
 ભયહારી જાણું વારી બલિહારી,
 અધમ ઉદ્ધારણ કહાવો છે આવો૦ ૪

પદ ૨ જું.

હું તો હરખે વધાવા જાઉં, મોહન મતવાલાને ટેક.
 બહાલે કોટરા કપટીને મારી,
 ભક્તોની પીડા ટાળી;

લટકાળે મટકાળે મતવાલે,
માર્યો દુષ્ટ કાલિદત કાળાને. હુંતો ૦ ૧
મહા દુષ્ટ જગતમાં જોરાણુ,
હડકાયાં જેવાં શ્વાન;

મતપંથી પાખંડી અડબંગી,
મારી પાડયા ભુંડા ભમરજાને હુંતો ૦ ૨
મોટા પંચ વિષયને મોડયા,
કુબુદ્ધિ કિલ્લા તોડયા;

અધર્મી બેશર્મી ખટગિર્મી,
કાઢયા કુડા ઘાટ ઘડનારાને. હુંતો ૦ ૩
નાથ વેલાના દુઃખ નિવારો,
ભવ ભટકણુ ટાળો;

શિર ઘોઝર્યું મન જોડયું નહિ છોડું,
પ્યારા મારા ધર્મ દુલારાને હુંતો ૦ ૪

પદ ૧ લું.—રાગ દેશ

આવો ધર્મકુંવર ડોલરીઆ, વનશ્યામજીરે; (૨)

નિરખું ચરણુંના ચિન્હ રૂડાં, નિષ્કામથીરે—એ ટેક

સ્વસ્તિનું ચિહ્ન છે અતિ સાફ,

મંગલ સુખ એતો દેનાફ.

તેથી ચિત્તના કાઢુંબહાફ. એના ધ્યાનથીરે. આવો ૧

અષ્ટકોણ જે ચિહ્ન કહાવે,
 અષ્ટ આવરણથી તે દુર કરાવે;
 સહેજે વૃત્તિ ઉખાડે. સકળ જહાનથીરે૦ આ. ૨
 અંકુશ મન હસ્તિને વારે,
 ચિત્ત બુદ્ધિ અહંકારને ટાળે;
 ચરણુંમાં ચિત્ત રખાવે વિના દામથીરે૦ આ. ૩
 કેતુ ઉત્તમ માર્ગ ખતાવે,
 પ્રભુને માર્ગે સુખે ચલાવે;
 પંચ શત્રુ ધ્રુજે છે એ નિશાનથીરે૦ આ. ૪
 પદ્મનું જે ચિન્હ સંભાળે,
 ભવાબ્ધિથી પાર ઉતારે;
 મેળવી આપે પ્રેમે, અક્ષરધામથીરે૦ આ. ૫
 ઉર્ધ્વરેખા અતિ સુંદર સારી,
 તેમાં મનોવૃત્તિ રાખું મારી;
 હરિમાં હેત વધારે, આઠો જમથીરે૦ આ. ૬
 જંબુ ખટ રસથી દુર રાખે,
 પ્રભુનો રસ પ્રીતેથી ચાખે;
 બીજું ખાઈ કરાવે, શુદ્ધ જ્ઞાનથીરે૦ આ. ૭
 વજ્ર ચિન્હ તો મહા બળવાળું,
 અવિદ્યા કુળ કાઢે અંધાઈ;

નિશદ્દિન એને ધાડું, પૂરણ હામથીરે. આ૦ ૮
 જવનું ચિન્હ પ્રભુ સ્નેહ કરાવે,
 વેગે પ્રભુથી જઈ મળાવે;
 હરિથી ધુન લગાવે, સુખે આરામથીરે. આ૦ ૯
 દક્ષિણ પદનાં ચિન્હ એ સારાં,
 સુખ સંપત્તિ એ તો દેનારાં;
 ઘેલો કહે ધ્યાન કરાવે, હેતે એ નામથીરે. આ૦ ૧૦

પદ ૨ જું

વામ ચરણનાં ચિન્હ સંભાળુ, પ્યારા નાથજીરે;
 હરખે હૈડામાં હું ધાડું, થઈ સનાથજીરે. એ ટેક
 મીન પ્રભુથી પ્રીત કરાવે,
 પ્રભુ વિના જરી એ ન રહાવે;
 એ ગુણ એવા આપે એની જાતથી રે વામ૦ ૧
 ત્રિકોણનું જે ચિન્હ છે સાડું,
 ત્રણે ગુણનું જ્ઞાન દેનાડું;
 નિત્ય સ્પર્શી સુખ લઉં હું, મારા હાથથીરે. વા૦ ૨
 ગોપદનું જે ચિન્હ સંભાળે,
 દુઃખનો સિંધુ સહેજે તારે;
 આવરણ કોઈ ન મુંઝાવે, કાઢે એ વ્રાતથીરે. વા૦ ૩
 ઘનુષ્ય ચિન્હ અતિ મરમાળું,

પંચ વિષયથી કાઢે ખહાં;
 અહોનિશ ખચાવે, કુસંગના સાથથીરે. વામ ૪
 વ્યોમ ચિન્હ તો નિત્ય સંભાળો,
 બ્રહ્મરૂપ થઈ પ્રભુને ધારો;
 શિદ્ધ ભટકો છો મૂકી, સાચી વાતજીરે. વામ ૫
 અર્ધચંદ્ર તો અતિ રૂપાળું,
 માયાનું ટાળે અંધારું,
 તેજ એતો ખતાવે, સાક્ષાતથી રે વામ ૬
 વામ ઊર્ધ્વ રેખા અતિ સારી,
 સર્વે સદ્ગુણને દેનારી;
 તેમાં વ્રતી કરાવું, ભલી ભાતથી રે વામ ૭
 કલશ છે અમૃત રસ ભરીયો,
 લઈ પ્રીતિથી અંતરમાં ધરીયો,
 કલ્યાણનો બેડો ચડાવે ખરે ખાંતથી રે વામ ૮
 રક્ત કમળ સમ તળિયાં રાતાં,
 અંગોઅંગ ચિન્હ અતિ સોહાતાં;
 ધ્યાન કરીને ધારો, દિનરાતથી રે. વામ ૯
 નખ શિખથી જે ધ્યાન કરે છે,
 સદા પ્રભુને ઊરમાં ધરે છે;
 દાસ ઘેલો કહે છુટે, યમનાં ત્રાસથી રે. વામ ૧૦

પદ ૧ લુ.—રાગ ધનાશ્રી.

તમે તમારા બ્રહ્મ સામું જોઈ,
ઠહાલા મારા અવગુણ જોશોમાં કોઈ. ટેક.

હે દિનબંધુ મને આરે સંસારમાં, (૨)
માયાએ લીધો અવળોઈ, ઠહાલા મારાં ॥૧॥
પાંચ શત્રુઓ મારી પુઠે ભમે છે, (૨)
તેણે મારી શુદ્ધ બુદ્ધ ખોઈ. ઠહાલા મારાં ॥૨॥
સરવસ હવે હુંતો હારીને બેઠો, (૨)
તમ વિના કોઈ માફ નવ હોઈ. ઠહાલા મારાં ॥૩॥
ઘેલાના પ્રભુ ભક્તિ મને આપી, (૨)
દાસ કરોને નિરમોહી. ઠહાલા મારાં ॥૪॥

પદ ૨ જું

શરણાગતને ઉગારો, હવે મને હરિવર પાર ઉતારો. ટેક
અધમ ઉદ્ધારણ પતિત પાવન, (૨)
જોશો નહિં સારો કે નકારો. હવે મને હરિવરં ॥૧॥
તપ તિર્યં વૃત્ત કાંઈ નથી કીધુ, (૨)
આશરો એક તમારો. હવે મને હરિવરં ॥૨॥
ભવસાગરમાં હું ભટકું છું, (૨)
હાથ ઝાલીને કાઢો બહારો. હવે મને હરિવરં ॥૩॥

આગે પ્રભુ તમે અનેક ઉદ્ધાર્યા, (૨)
દાસ ઘેલો કહે હવે અમારો વારો. હવે મને હરિં ॥૪॥

પદ ૧ લું.

રાગ—એમન કલ્યાણ.

મોહે તો હરિકૃષ્ણ સોહાવે, (૨)
તુમ ખિના કોઈ નજરે ન આવે મોહે તો—એ ટેક.
શ્રી ભુજકે મંદિરમેં આપ ખિરાજે, (૨)
નિરખત આનંદ આવે. મોહે તો ॥૧॥
નરનારાયણ બાબુપે સોહીએ, (૨)
દેખત મન હરખાવે. મોહે તો ॥૨॥
સુંદર શ્યામકી માધુરી મૂર્તિ, (૨)
ગુની મુનિજન યશ ગાવે. મોહે તો ॥૩॥
દાસ ઘેલાનો નાથ નિરખવા, (૨)
નેણું મોરાં તરસાવે. મોહે તો ॥૪॥

પદ ૨ જું.

નરનારાયણ શ્યામ સુંદર,
નિરખી પુલકિત ઉઠત અંતર. ટેક,
બદરીપતિ હરિ આપ ખિરાજે,
છત્ર ચમર સોવત શિરપર. નરં ॥૧॥
ઝરકશી જમા પેહેર્યા અભિરામા,

શિરપર પાવ તોરા ધર્યા મનહર. નર૦ ॥૨॥

ઉરપર હાર હઝારી શોભિત,
અલંકાર ધર્યા પ્યારે સુખકર. નર૦ ॥૩॥

દિવ્ય સિંહાસન હરિજીકો આસન,
દાસ ઘેલો કહે નિરખું નજર ભર. નર૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.

મહેબુબ મિલંધા મેનું-એ રાહ.

મારા મોંગા મુલા માવા, હવે નહિં દહિં તમને જવા;
આવું હેત કરી બોલાવા, હવે નહિં દહિં તમને જવા. ટેક.
પ્રીતમ તમને પહેરાવશું, શુભ લૈ સોનેરી વાધા લાલ,
(૨) સુંદર છોગલાં લાવશું, પાવ ઉપર ધરાવા. મારા
મોંધા૦ ॥૧॥ ફૂલડે સેજ બિછાવશું, પ્રભુ તમને પધરા-
વા લાલ. પ્રભુ (૨) હાજર રહેશું હઝુરમાં, લેશું મીઠા
દહાવા. મારા મોંધા૦ ॥૨॥ એકાંતે કરશું વાતડી વિ-
યોગી એ બહાલા લાલ; (૨) મંદિરે આવો મલપતાં,
મને ચતુરાઈ શિખવા. મારા મોંધા૦ ॥૩॥ અજ્ઞાન અં-
ધાઈ ટાળવા રાખું, ઉરમાં તમને પ્યારા લાલ; (૨) દાસ
ઘેલાના નાથને આવું, હરખે ભરી વધાવા. મારા મોંધા૦ ૪

પદ ૨ જું.

મીઠા વચનામૃતની વાતો, અદ્ભુત તમારી કહાવે;

નિગમ નેતિ નેતિ બોલે, પણ તોલે તેને ન આવે. ટેક.
જીવ ઇશ્વર માયા બ્રહ્મ પરિબ્રહ્મનું નિરૂપણ આવે લાલ;
(૨) સાંખ્ય યોગ પંચરાત્ર વેદાંતનો, રહસ્ય તેમાં દર-
સાવે. મીઠાં ॥૧॥ ત્યાગ વૈરાગ્ય જ્ઞાન ધ્યાનની, વાત
અતિ સમજાવે લાલ; (૨) કામ, ક્રોધ, મદ મોહ લો-
ભનો, સ્વર્ગ નિષેધ કરાવે. મીઠાં ॥૨॥ વચનામૃત હરિ
મુખની વાણી, સુણી સૌ શાંતિ પાવે લાલ; (૨) બીજ
નાસ્તિક શાસ્ત્રો સુણતાં ઉલટી બુદ્ધિ ભરમાવે. મીઠાં
॥૩॥ વેદની ધુની મુનિજન જણી, તર્ક વિતર્ક ચલાવે
લાલ; (૨) ઘેલો કહે આચાર્ય અનેક થયા, તે સહુ
આપા ગુણ ગાવે મીઠાં ॥૪॥

પદ ૩ જું.

મારા સુંદરછોગાવાળા, ઓરી ગોરી તમપર જાઉં;
લાગોછો મને રૂપાળા, ઓરી ગોરી તમપર જાઉં. ટેક.
શ્યામ સલુણા તમપર હુંતો, અધિકો પ્રેમ ધરાવું લાલ;
(૨) નિશદ્દિન રહેજો નેણાં આગે, હૈંડામાં હરખાવું-
મારાં ॥૧॥ તમને મુઠી નાથજી હવે, ક્યાં ન અજગી
જાઉ લાલ; (૨) હાજર રહિ હજુરમાં, ગુણ ઓસીંગણ
થાઉં. મારાં ॥૨॥ મેણાં લોકડીયાં છોદેતાં, નહિં જરા
શરમાવું લાલ; (૨) પ્રપંચ ને પરનિંદા તજી, ગુણ ત-

મારા ગાઉ. મારાં ॥૩॥ ધર્મકુંવર ધનશ્યામજી, દાસી
તમારી કહાવું લાલ; (૨) હાથ ઘેલાના સ્વામી ઝાલ્યો,
શું કરવા ગભરાઉ. મારાં ॥૪॥

પદ ૪ થું.

મારી ભવની ભાવટ ભાગી, મને સંત મળ્યા સો-
હાગી; જેની લગની પ્રભુથી લાગી, મને સંત મળ્યા
સોહાગી. ટેક. હેત કરી હરિ ભજતાં શીખાવે, ભ્રમણા
દે છે ભાગી લાલ; (૨) જ્ઞાન ધ્યાન જુગતે સમજાવે,
અંતર થઈ અનુરાગી. મારીં ॥૧॥ દામ વામ સ્વપ્ને
નવ રાખે, એવા છે તે ત્યાગી લાલ; (૨) વિષય વિકાર
કદિએ ન વ્યાપે, એવા તે વૈરાગી. મારીં ॥૨॥ જેને
શેષ સુરેશ વંદે, વંદે અજસનકાદિ લાલ; (૨) મહિમા
જેનો ઇશ કહે છે, એવા તે બડભાગી મારીં ॥૩॥
શું સુતા અજ્ઞાન નિદ્રામાં, જુઓ મોહથી જાગી લાલ;
(૨) દાસ ઘેલો કહે મત મળ્યા છે, દ્યોને મુક્તિ મા-
ગી મારીં ॥૪॥

પદ ૧ લું — ભૈરવી. રાગ કાફી.

પ્યારા મારા સ્વામી સહજનંદ સુખ ધામ છો; (૨)
સખ વિધિ પૂરણ કામ છો (૨) એ ટેક.
અધમ ઉદ્ધારણ પતિતના પાવન; (૨)

ભક્તવત્સલભગવાન્ ધો. (૨) સ્વામી સહજનંદં ॥૧॥
 દાસના દુશ્મન હરિ કદિએ ન હોયે; (૨)
 સહાય કરો છો આઠો જમજો. (૨) સ્વામી સહં ॥૨॥
 સંકટ એના દૂર કરો છો; (૨)
 હેતે જપે તમારું જે નામજો. (૨) સ્વામી સહં ॥૩॥
 દાસ ઘેલાના નાથને મળવા; (૨)
 ઉરમાં છે ઝાજી હામજો. (૨) સ્વામી સહં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

જેને મારી લગની લાગી છે મહારાજથી (૨)
 અળગી થઈ ધર કાજથી, (૨) એ ટેક.
 ધરનો ધંધો મને હાથ ન લાગે; (૨)
 બંધાણી જઈ વ્રજરાજથી. (૨) જેને મારીં ॥૧॥
 અહર્નિશ મારા નેણાની આગે; (૨)
 રહો સદા તમે નાથજી; (૨) જેને મારીં ॥૨॥
 પ્રીતમ તમને જવા ન દેશું; (૨)
 રાખીશ લીડી પાથથી. (૨) જેને મારીં ॥૩॥
 દાસ ઘેલાના નાથ નહિં મુકું; (૨)
 સ્વામી તમારો સાથજી. (૨) જેને મારીં ॥૪॥

પદ ૩ જું.

ગુણાતીત અક્ષરાતીત કહાવે પ્રભુ; (૨).

પ્યારો દુર્લભ દેહ ધરી આવે.	ગુણાતીત એ ટેક.
શેષ મહેશ પાર ન પામે; (૨).	
નિગમ નેતિ નેતિ સુનાવે (૨)	ગુણાતીત. ॥૧॥
સર્વ સામર્થ્ય છુપાવી લીધું; (૨).	
૧કચ્છ સમુદ્ર જ્યુ સકુચાવે. (૨).	ગુણાતીત ॥૨॥
સુરીનર મુનિવર ધ્યાન કરી થાક્યા; (૨).	
બ્રહ્મા અચરજ પાવે. (૨).	ગુણાતીત. ॥૩॥
અગમ સુગમ થયા નજરે જોયા; (૨)	
દાસ ઘેલો ગુણ ગાવે. (૨).	ગુણાતીત ॥૪॥

પદ ૪ થુ.

હુંતો હેતે હરિવર પામી; (૨).	
જે છે અનંત બ્રહ્માંડના સ્વામી. (૨)	હું તો એ ટેક
પુરષોત્તમ પોતે હરિ એ છે; (૨)	
અક્ષરધામના ધામી બહાલો. (૨).	હું તો. ॥૧॥
અલૌકિક મારાં ભાગ્ય ઉદય થયાં; (૨)	
રહી ન રતી હવે ખામી. (૨).	હું તો. ॥૨॥
સુંદર શ્યામની મૂર્તિ જોતાં; (૨).	
પ્રીત અંતર દ્રઢ જામી; (૨).	હું તો. ॥૩॥

કૃપા કરી હરિ મહોલે પધારો; (૨).

કહે દાસ ઘેલો શિર નામી. (૨).

હું તો. ॥૪॥

પદ ૧ હું. રાગ કાફી.

ખમા તમને ધર્મકુમાર, ખમા૦ બેવાર.

મારા પ્રાણ તણા આધાર;

એકાંતિક ધર્મ સ્થાપન અર્થે,

નાથ ધર્યો અવતાર,

ખમા૦ ટેક

પાપના પર્વત જોખન પગી જેવા,

ખીજ સુરતછાણીના ચમાર;

શિંગરામ આદિ કોળી કાઢી શરણે આવ્યા,

તેને તારી લીધા કિરતાર

ખમા તમને. ॥૧॥

કલિયુગમાં આજ કલ્યાણુકારી,

સંત ન મળત કોઈ ઠાર;

શીલવંતા સદ્ગુણી સાધુ કીધા,

વરતાવ્યો જયકાર.

ખમા તમને. ॥૨॥

મન ગમતા માર્ગે સહુ ચાલ્યા,

‘લાવધી બન્યા લાચાર;

મન ગમતું મુકાવી નિયમ પળાવી,

કાઢ્યા વિષય વિકાર,

ખમા તમને. ॥૩॥

દાસ ઘેલો કહે મને મળે થયો,
હું આવ્યો તમારે દરબાર;
સ્મરણ કરતાં સહજનંદનું,
બેડો થયો મારો પાર. ખમા તમને ॥૪૧॥

પદ ૨ જં.

ઠહાલા મને લાગો મહારાજ,
મારા શિરોમણિ શિરતાજ. ઠહાલા મને.
અક્ષરવાસી ઠહાલો અહિં પધાર્યા,
સાથે લઇ સંત સમાજ. ઠહાલા મને.—એ ટેક.
અલૌકિક અલબેલા તમારી,
રૂડી દીઠી રીત મર્યાદ;
ધર્મવંશી ધરણીપર આવી,
ધર્મની બાંધી પાજ. ઠહાલા મને. ॥૪૨॥
પુરુષોત્તમ પરચા પુરી,
નિજ જનનાં કીધાં કાજ;
પાંચસે પરમહંસ ભેળા ભમતા,
તજી લોકડીઆની લાજ. ઠહાલા મને. ॥૪૩॥
અંતર શત્રુ અંતર્યામિ,
કોઇએ મારી ન કાઢી દાઝ;
શ્યામ સોહાગી તમારા સંત સહુણે,

તેણે મારી કીધા મોથાજ. ંહાલા મને. ॥૩॥

શુદ્ધ થઈ સ્વામિનારાયણ સેવે,
તેનો અવગુણ ન લેવો અપરાધ;
દાસ ઘેલો કહે એવા સંત ભક્તનો,
દાસ તણો છું દાસ. ંહાલા મને ॥૪॥

પદ ૧ લું—રાગ કનરો.

આનંદ આનંદ આનંદ આજે,
પ્રત્યક્ષ પ્રભુ સત્સંગમાં બિરાજે. આનંદ—ટેક
મહા જોરાણુ જે શત્રુ કહાવે,
તેને સંતે જીત્યા પ્રભુ મળવાને કાજે આં ॥૧॥
મોટા મોટાઓને દુઃખ એણે દીધું,
પ્રભુ પ્રતાપે જીત્યા સુરપતિ લાજે. આં ॥૨॥
અવિધાકુળ હવે શું કરશે,
સ્વામિ સહજનંદ શિરપર ગાજે, આં ॥૩॥
સંત મળ્યા પ્રભુના ખડભાગી,
જીતની ઘેલો કહે નોખત વાજે. આં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

નવધા ભક્તિ આજ સત્સંગમાં,
પ્રભુ ભજ સૌ ફરે છે આનંદમાં. નવધા ભક્તિ—ટેક.
કોઈ સેવા કોઈ વદન કરે છે,

કોઇ ચંદન લાવી ચર્યે ઉમંગમાં. નવધાં ॥૧॥
 કોઇ સ્મરે કોઇ ધ્યાન લગાવે,
 કોઇ સખા હરિ ભજે ઉછરંગમાં નવધાં ॥૨॥
 કોઇ દાસ કોઇ આત્મનિવેદી,
 પ્રભુ અર્પણ વિના ન લે અંતરમાં. નવધાં ॥૩॥
 કોઈ શ્રવણ કોઈ કીર્તન કરે છે,
 ઘેલો કહે રસખસ પ્રભુ રંગમાં. નવધાં ॥૪॥

પદ ૧ લું રાગ-દેશી ઢાળ.

સ્વામિ સહજનંદજી,
 પુરૂષોત્તમ ભગવાન સલુણા. સ્વામિં ॥૧॥
 ઘોર કળીમાં પ્રગટયા,
 કરવા જનનાં કલ્યાણ સલુણા સ્વામિં ॥૨॥
 સર્વે સુખના ધામ છે,
 સખ વિધિ પૂરણ કામ સલુણા. સ્વામિં ॥૩॥
 અનેક જીવો આધારીયા,
 પામ્યા તે અક્ષર ધામ સલુણા સ્વામિં ॥૪॥
 પ્રતાપ બહુ દેખાડીયો,
 આ અવસરે દયાલ સલુણા. સ્વામિં ॥૫॥
 શરણે આવે તેને શામળા,
 તમે કરોછો નિહાલ સલુણા. સ્વામિં ॥૬॥

અવગુણ એકે જોતા નથી,
પૂરણ છે કૃપાવંત સલુણા. સ્વામિં ॥૭૧॥
પ્રોઢ પ્રતાપી ક્રીધા ઘણા,
દાસ ઘેલો કહે સંત સલુણા. સ્વામિં ॥૮॥

પદ ૨ જું.

દર્શન થો દિનાનાથજી,
અલખેલા પધારો રાજ દયાળુ. દર્શનં ॥૧॥
હોંસ ઘણી છે ઉર વિષે,
મન તલખે મળવા કાજ દયાળુ. દર્શનં ॥૨॥
મોહન જ્યારે પધારશે.
ટળશે ત્યારે ઉચાટ દયાળુ. દર્શનં ॥૩॥
શેરી વારીને સજ કરી,
જોઈ ઉભી હું વાટ દયાળુ. દર્શનં ॥૪॥
ઓળું આવે છે ઉર વિષે,
મળવાને તમને નાથ દયાળુ. દર્શનં ॥૫॥
કામકાજ કાંઈ સુઝે નહિં,
ગમે ન કોઈની વાત દયાળુ. દર્શનં ॥૬॥
દિવાની જેવી થઈ રૂં,
લોકડીયામાં શ્યામ દયાળુ. દર્શનં ॥૭॥
દાસ ઘેલાના નાથજી,

પૂરોને મનની હામ દયાળુ.

દર્શન૦ ॥૮૧॥

પદ ૩ જું.

મીઠા બોલા માવજી,

અમને તમારો આધાર માયાળુ. મીઠા બોલા૦ ॥૧॥

મુજ અખજાની વિનતી,

સાંભળજો સરદાર માયાળુ. મીઠા૦ ॥૨॥

લીલા લટકાળા લાલની,

સંભાળતાં ગુલતાન માયાળુ મીઠા૦ ॥૩॥

અંતર ઉંડી ઉતારતાં,

થાય અલૌકિક ભાન માયાળુ. મીઠા૦ ॥૪॥

વચન તમારાં વિકૃલા,

અમૃત રસનાં ભરેલ માયાળુ. મીઠા૦ ॥૫॥

ઉંડાં ગરી ગયાં ઉરમાં,

જદુના કાંઠક કરેલ માયાળુ. મીઠા૦ ॥૬॥

તમને જોવાને જદવા,

તલસે છે મારા નેણ માયાળુ. મીઠા૦ ॥૭॥

દાસ ઘેજાના નાથની,

વાણી છે સુખ દેણ માયાળુ. મીઠા૦ ॥૮॥

પદ ૪ થું.

શ્યામ સુંદર ધનશ્યામજી,

છો મારા હૈડાના હાર સોહાગી. શ્યામ સુંદર૦ ॥૧॥

મનમાં ગોઠે ન પીયર સાસરું,
હાજર રહું તમ દ્વાર સોહાગી. શ્યામ૦ ॥૨॥

પ્રીત કરીને પામશું,
શ્યામ તમારો સાથ સોહાગી. શ્યામ૦ ॥૩॥

હેત કરીને હીંડશું,
ઝાલી તમારો હાથ સોહાગી. શ્યામ૦ ॥૪॥

આજ્ઞા તમારી પાળશું,
નાની મોટી જે લગાર સોહાગી. શ્યામ૦ ॥૫॥

સત્ય કરીને માનશું,
તેમાં નહિ ફેરફાર સોહાગી. શ્યામ૦ ॥૬॥

મહેર કરી અમ ઉપરે,
આવો અમારે ઘેર સોહાગી. શ્યામ૦ ॥૭॥

દાસ ઘેલાની વિનતિ,
સાંભળજો આ પેર સોહાગી. શ્યામ૦ ॥૮॥

પદ ૧ લું.-ઘોળ.

(વર રાજ પીપુડી વાગે.) એ રાગ

હરિ હરખે રમાડે,
પ્રીતથી પ્રભુને જમાડેરે. હરિ હરખે એ ટેક.

કોણ માતા ભાગ્યવંતી કહાવે,
ગોવિંદને ગોદ ખેલાવે રે. હરિ હરખે૦ ૧

ભક્તિ માતા પિતા ધર્મ કહાવે,
 રામ પ્રતાપ ભાઈ ઝુલાવે રે. હરિ હરખે૦ ૨
 કૃષ્ણ શર્માનાનો ભાઈ ઇચ્છારામ,
 આળ શર્મા દાદો લાડ લડાવે રે હરિ હરખે૦ ૩
 અયોધ્યાવાસી સૌ આનંદ પામ્યાં,
 દાસ ઘેલો કહે દુઃખડાં વામ્યાં રે. હરિ હરખે. ૪
 પદ ૨ જું.

મુખ લાગે રૂપાળું,
 છે પુનમ ચંદ્રથી સાં રે મુખ લાગે એ ટેક
 મન મોહન તારી માધુરી મૂર્તિ,
 તે પર કોટીક કંદર્પ વાં રે મુખ લાગે૦ ૧
 હરતાં રે ફરતાં હું તો સામું રે હેરું,
 તેમાં ચોટયું ચિત્તડું માં રે. મુખ લાગે૦ ૨
 હાલરની લકડીની પેરે,
 નિમિષ નમેલું ન્યાં રે મુખ લાગે૦ ૩
 દાસ ઘેલો કહે નિર્ધનીઆની પેરે,
 વદન જીવન ધન માં રે, મુખ લાગે૦ ૪
 પદ ૩ જું.

લેરી લટકંતા આવે,
 અવિનાશી આનંદ વરસાવે રે. લેરી લટ૦ એ ટેક.

સંત સંગાથે બહાલો મલપતા ચાલે,
 ભુધર મન અતિ ભાવેરે. લેરી લટકંતા. ૧

હળવે હળવે બહાલો પગલાં ભરે છે,
 તે તો ગજ તણો ગર્વ હરે છે રે. લેરી લટકંતા. ૨

મુનિ મંડળ સંગે ગાતા રે આવે,
 પ્રેમે આનંદ ઉભરાવે રે. લેરી લટકંતા. ૩

ધાધ ધાધ હરિજન સૌ આવે,
 દાસ બેલો કહે મોતીડે વધાવેરે. લેરી લટકંતા. ૪

પદ ૪ શું.

માણુકીએ બિરાજે,
 જોઈ રતિ પતિ સુર લાજે રે. માણુકીએ૦ એ ટેક.

હીસંતી બોડી ચમકતી ચાલે,
 હાથે લગામ લીધી મતવાલે રે માણુકીએ. ૧

મનહર મૂર્તિ સુંદર લાગે,
 મુખ દેખે દુઃખડાં ભાગે રે. માણુકીએ ૨

છત્ર ચમર શિર ઉપર છાજે,
 સૂરજમુખી પાસે રાજે રે. માણુકીએ. ૩

સુદર સણગાર અંગે સોહાવે,
 દેખી દાસ બેલો સુખ પાવેરે. માણુકીએ. ૧

પદ ૧ હું —રાગ પીલુ

અધમને પ્રભુ તમે ઉદ્ધારો,
 પતિતને નાથજી હૈં તમે તારો—એ ટેક.
 અગ્નિને કાંઈ ઉધેઈ ન લાગે, (૨)
 માંહિ નાખે બળે સારો નકારો. અધમને. ૧
 ભાવે કુભાવે પારસ પરસે,
 લોહ નક્કી જાગો કચન થનારો. અધમને ૨
 હરિ હરિજનની જે નિંદા કરે તે,
 જીવ જાગો તેનો થાશે નકારો. અધમને ૩
 શરણે આવે તેના પાપ હરે છે,
 દાસ ઘેલો કહે ધર્મ દુલારો. અધમને. ૪

પદ ૩ જું.

ભક્તિ નંદન તમ સંગ મન લોભાણું,
 તમથી અધિક બીજું કાંઈ નવજાણું. ભક્તિ—એટોક.
 વાલમ તમમાં સારખ જાણી,
 માયીક સુખ સર્વે મિથ્યા મનાણું ભક્તિ૦ ૧
 જગ વ્યવહાર હુતાશન સરીખો,
 પ્રપંચથી માઈં મન ગભરાણું. ભક્તિ૦ ૨
 અલબેલા તમ આગળ સર્વે,
 વિષય સુખ ઝેર જેવું જણાણું. ભક્તિ૦ ૩

દાસ ઘેલો કહે સર્વે ખોટું છે,
સામળીઓ મારો સાચું ધરાણું ભક્તિ ૦ ૪

પદ ૧ લું.—રાગ કલ્યાણ.

રે છબી તીનું ખુબ ખની, નરનારાયણ હરિકૃષ્ણ.
રે છબી ૦—ટેક ઝરકસી જમા પીતાંબર સોહીએ, ઉર
પર હીરામણી. રે છબી ॥૧॥ કાનુમેં કુંડલ શિર મુ-
કુટ ખિરાજે, ઝલકત હીરાકની. રે છબી ૦ ॥૨॥ શંખ
ચક્ર ગદા પદ્મ ખિરાજે, કર્મે શુભ રેખા ઘણી. રે છબી ૦
॥૩॥ ઘેલાના પ્રભુ મેરે તો તુમહો, શિરપર નાથ
ઘણી. રે છબી ૦ ॥૪॥

સાખી—રાગ આશાની.

જખ આંખુ મેં દિલદાર, તેરી સુરત ખસ રહી;
રૂએ નહી સંસાર, જહાં દેખું તહાં તુહી તું.
ઉલટે નેના દેખ, અંતરમેં દિલદાર કેા;
રાખ અવલ એ ટેક, વૃત્તિ પીછી ફેર લે.
નેના તેરે નામ પર, શાકી રહે સદાએ;
દેખે નહી દીલભર, તખ અંતર અકુલાતહે.
નેના નવલો નેહ, મુરતીમેં કર દીજીઓ;
પ્રભુસેં કરો સ્નેહ, ઇતનો કામ તો કીજીઓ.
નેના સહુણા સોય, રસ ખસ પ્રીતમસેં રહે;

દુજો ન દેખે કોય, મુરતી સનમુખ હો રહે.
 નેના ચંગે સોય, નિરખે નારાયણ સદા;
 દુસરો ભાંસે ન કોય, પ્રભુ પરાયણ હો રહા
 ચંદ્રમેં દષ્ટિ ચકોર, ત્યુ મૂર્તિમેં મન રહે;
 બીજું દેખે ન કોય, ઉલટા પરી જાય તોય,

પદ ૧ જું.—ગજલ.

દીખાયા હે જખસેં, તું આખું મેં મેરે;
 મીલને કીં દીલમેં, તેરી આરબું હે.—દિ૦ એ ટેક.
 ઝાડું મે પહાડું મે સાગર મે મોતીમેં,
 સખમેં રહા પ્યારા એક તુંહી તુંહે દીખા૦ ૧
 ચંદ્રમેં સૂરજમેં આતસ હવામેં,
 તેરાહી જલવા તેરાહી નુર હે દીખા૦ ૨
 જંગલ મેં શેહેરો મેં ગુલસનમેં દેખા,
 સખમેં તું તુજખીન ખાલી હું હે. દીખા૦ ૩
 કેશર કસ્તૂરીમેં, અતરમેં અગરમેં,
 ઘેલો કહે સખમેં તેરી બુ હે દીખા૦ ૪

પદ ૨ જું.

આવો મોરે જની છેલ ગુમાની,
 તેરી સુરત મેરે મનમેં ડયરાની. આવો૦—એ ટેક

તેરે બિના મોહે ચેન ન આવે. (૨)

એહી મિલનકી પહેલી નિશાની. આવોં ॥૧॥

ખાનેમેં પીનેમેં હિરતેમેં, ફિરતેમેં (૨.)

ખાતહીં ખાતમેં તેરી કહાની. આવોં ॥૨॥

અનંત કોટિ બ્રહ્માંડ કે ઇશ્વરમેં, (૨.)

નહિ તેરે જ્યેસા કોઇ નહિ તેરા સાની. આવોં ॥૩॥

ભક્તિ નંદન તુમસેં મન માન્યો,

દાસ ઘેલો કહે જાઉં કુરખાની. આવોં ॥૪॥

પદ ૧ લું.—રાગ ઝીંઝોટી

ભજન બનંતા નાંહિ, મન તો સેલાનીઆ—એ દાળ.

મીઠો મારે મંદિર આવે, તેને પ્રીતે પધારવશું. મીઠો. એટેક.

અંતર અજવાળું થાશે, અજ્ઞાન અંધારું જશે; (૨)

દુઃખ સર્વે દુર નાશે, જો પ્રભુ ઉર ધારશું મીઠોં ૧

મીઠી મીઠી વાતો કહેશું, રસીઆ સંગાથે રહેશું; (૨)

આલિંગન હેતે દેશું, દુખડાં નિવારશું. મીઠોં ૨

ધન્ય ઘડી આજ કહાવે, માવો મારે મહોલે આવે; (૨)

આનંદ ઉર ન સમાવે, મોતીડે વધાવશું. મીઠોં ૩

મલપતા આવે માવો, હેતે હરિને બોલાવો; (૨)

દાસ ઘેલો કહે લેશું લહાવો, જોઈ નેણાં ધારશું. મીઠોં ૪

પદ ૨ જુ.

આજ ભાક્ત નંદન બહાલો, પ્રેમે પધારશે; (૨) — એ ટેક.
 લાગી મને પ્રેમની તાળી, નિસરી હું ધરથી બહારી;
 જોવા ઉભી જઈ અટારી, હરિ હેત વધારશે. આજ ૦ ૧
 સાંભળતું મારી બહેની, બીક નહિ રાખું કેની; (૨)
 પાછી નહિ ધરું પેની, કાજ મારાં સારસે. આજ ૦ ૨
 દુરીજનીયાં શું કરશે, છોને માથું કુટી મરશે; (૨)
 પાપના પોટલા ભરશે, અંતે તેતો હારશે આજ ૦ ૩
 તન મન પ્રભુને દધએ, અલૌકિક સુખ લધએ; (૨)
 દાસ ઘેલો કહે શરણે રહીએ, ભવ દુઃખ ટાળશે આજ ૦ ૪

પદ ૧ કું.

હાંજ હાં દરદે જગરને સતાયા એ રાહ.

સંત હરિ ભક્ત ચરણ રજ લાગી, નાથમેં તખ્તહીં
 ભયો બડ ભાગી — એ ટેક. એહી ચરણ રજકો મહીમા
 જનત નારદ સનકાદિ; ગૌતમ ધરકી ત્રીયા જનત,
 ચરણ પરસસેં જગી. નાથમેં ૦ ॥ ૧ ॥ કાં મહિમા વ્રજ
 વનિતા જનત, કાં જનત શુક ત્યાગી; કાં વિદુર ધર
 નારી જનત, નહાતાં થઈ અનુરાગી. નાથમેં ૦ ॥ ૨ ॥
 દેવોકું એ રજ હે દુર્લભ, ઇચ્છે જકો પ્રહ્લાદી; વન-
 વેલીનો અવતાર પામું, પ્રભુસેં લેત હે ભાગી નાથમેં ૦

॥૩॥ હરિ હરિ જનની રજ મળે તો, તેમાં થાઉ અનુ
રાગી; દાસ ઘેલાની એ ચરણ રજથી, ભવની ભાવટ
ભાગી. નાથમેં ॥ ૪ ॥

પદ ૨ જું.

કીડી સાગર માપે તે કદી નવ જાણું, અહો! પ્રભુ
મહિમા હું શી રીતે વખાણું.—એ ટેક.

શેષ સુરેશ મહેશ બ્રહ્માદિ, કોઇથી માપ ન બં-
ધાણું; સારદ નારદ વ્યાસઆદિથીયથાર્થ નવ કહેવાણું.
અહો ॥ ૧ ॥ ચંદ્ર સૂર્ય ઉગે ને આથમે, સાગરમાં પા-
ણી જે ભરાણું; વધે થટે હરિ ઇચ્છા પ્રમાણે, કાળ
માયાનું બળ અચકાણું. અહો ॥ ૨ ॥ પૃથ્વી જલપર
શી રીતે રહી છે, તે કોઇથી નથી જણાણું; ગગનમાં
ઉડગણ અનેક પ્રકારે, તે કોઇથી નથી સમજાણું. અહો ॥
૩ ॥ વિભૂતિ સધળી જાણી પ્રભુજી, છે જે તમારું
ધરાણું; ઘેલો કહે પ્રભુ મનુષ્ય થયા તે સામર્થ, ચરિ-
ત્રમાં જણાયું છુપાણું. અહો ॥ ૪ ॥

પદ ૧ લુ—રાગ—ધનાશ્રી.

કલ્પતરૂ સતસંગના ધરમાં,
આજ મેં તો હરિ નિરખ્યા મંદિરમાં.—એ ટેક.
જે જોઇએ તે હાજર મારે,

શાને મુંઝાવું અંતરમાં આજમેંતો ॥૧॥
 હીરો અમુલ્ય હાથમાં આવ્યો,
 ગોથાં શેને મારો સમુદરમાં આજમેંતો ॥૨॥
 સુરિનર મુનિવર શોધીને થાક્યા,
 વન પહાડ પંદરમાં, આજમેંતો ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહે પ્રભુ કૃપાથી,
 અમારું બહાણ આવ્યું છે બંદરમાં આજમેંતો ॥૪

પદ ૨ જું

મહા મુક્તો કેરી વાતું,
 એતો મારે દોહેલી વેળાનું છે ભાતું-એ ટેક
 જ્ઞાન ગંગામાં નીત ઝીલાવે,
 ટાળે જન્મ મરણનીરે વાતું. એતોમારે ॥૧॥
 સતસંગમાં જે સુખ રહ્યું તે,
 મુખથી નથીરે કહેવાતું એતો મારે ॥૨॥
 કુસંગ કુળ એમાં શું કરશે,
 મર કુટે રહ્યા માથું. એતો મારે ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહે મન કમ વચને,
 સંત વિના સુખ ન જણાતું. એતો મારે ॥૪॥

પદ ૧ લું.

કયા દેખો રામ માયા પતંગી રંગ લગાયા.—એ રાહ.
ચલ દેખો જૂઠી માયા, ઘોખેકા રંગ જમાયા.—એ ટેક.
હીરા માણેક મોતી ઝવેરી, લાલ લટકાયા;
જખ ઝવેરી ઉઠકે ચડ્યા, એકે એ નજર ન આયા. ઘોંખે ૧
જીસ કાયાકું માયા ચાહતી, વોહ બી કરમાયા;
દેખત દેખત યું ગઇ, જ્યેસે બાદલકી છાયા. ઘોંખે ૨
સરા કે મેદાનમેં, ચે કોઇ કામ ન આયા;
જેસા સોદા હ્યાં કિયા, અયેસા વહાં પાયા. ઘોંખે ૩
દયા ધર્મ દિલમે રખો, કરો હાથસેં ખિલાયા;
દાસ ઘેલો કહે દાતા જીત્યા, મુંજ પસ્તાયા ઘોંખે ૪

પદ ૨ જું.

માયા હરિજન પાસે હારિ, કહો કયા જને સંસારી.—ટેક
ધ્રુ પ્રહલાદ અંબરીશ વિભિષણ, ઉને ન સ્વીકારી;
જનક વિદેહી ભક્તજ્ઞાની, શુકદેવસે હારી. કહો ૧
પ્રત્યક્ષ કે મહા ભક્ત ભયે, નિરાવર્ણ દષ્ટિ ધારી;
મુકુંદ આદિ મહા મુક્તોને, માયાકું ધિક્કારી. કહો ૨
ગોવર્ધનભાઇ પર્વતભાઇ, માંચે ભક્ત માયી ટારી;
લાડુબા જીવુબા, રાબુબાકી ખસિહારી. કહો ૩
પ્રગટ પ્રભુકે ભક્ત ભયે, અક્ષર કે અધિકારી,

દાસ ઘેલો કહે જ્ઞાનિધ્યાનીપર, જાઉ મેં વારી. કહો ૦ ૪

પદ ૧ જું

મોહી રહ્યો મદ હાસ્યમાં—એ રાહ
 સંત મુનિ મંડળ સંગમાં,
 રસીઓ બહાલો રાશ ખેલે છે આનંદમાં;
 જયકાર જયકારી સંગમાં,
 રસીઓ બહાલો રાશ ખેલે છે આનંદમાં,—એ ટેક
 ગઢપુરમાં સખા સંગાથે લઈને,
 માંડયો અખાડો ઉછરંગમાં રસીઓ ૦ ॥૧॥
 તાળી દઈ મતવાલો ફરે છે,
 ફૂદડી રૂપાળી રૂડી ઢંગમાં. રસીઓ ૦ ॥૨॥
 સુંદર મૂર્તિ મન મોહનની,
 ગૌરવર્ણ રૂડા રંગમાં. રસીઓ ૦ ॥૩॥
 હરિજન સર્વે જોવાને ઉભા,
 દાસ ઘેલો કહે ઉમંગમાં. રસીઓ ૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

તાન મધુરી મુખે દેછે,
 અલખેલો બહાલો તાન મધુરી મુખે દેછે;
 માંડે ચિત્તડું ચોરી લેછે,
 અલખેલો બહાલો તાન મધુરી,—એ ટેક.

વનવેલી સહુ ચકિત થઇ છે,
વહેતાં નદીનાં નીર રે, છે. અલખેલો ॥૧॥
જે સાંભળે મોહનજની વાણી,
શુધ બુદ્ધ તે વિસરે છે. અલખેલો ॥૨॥
દેવ સ્વર્ગેથી સુર સુણી આવ્યા,
જય જય શબ્દ ઓચરે છે. અલખેલો ॥૩॥
દાસ ઘેઝાના પ્રભુ દર્શન પામી,
આનંદ મોદ ધરે છે અલખેલો ॥૪॥

પદ ૩ જું

તાળી પાડે છે એના તાનમાં,
રંગીલો જોને તાળી પાડે છે એના તાનમાં;
હુંતો મોહી મોહનજનાં વાનમાં,
રંગીલો જોને તાળી પાડે છે એના તાનમાં. ટેક.
જોને લટકાળો ગુણીઅલ લાલો,
હેરે નેણું કેરી સાનમાં રંગીલો ॥૧॥
કામકાજ મર્યાદ નવ સુઝે,
વાલમજના ધ્યાનમાં; રંગીલો ॥૨॥
ધુમ થાય ને અતિ વાજાં વાગે,
મીઠા શબ્દ આવે છે રૂડા કાનમાં. રંગીલો ॥૩॥
અજબ અલૌકિક ખુબી રહી છે,

દાસ ઘેલાના ભગવાનમાં.

રંગીલો ॥૪॥

પદ ૪ શ્રું.

પાઘપર છોગણું સાઈ,

મોહનની પાઘપર છોગણું સાઈ;

જેઈ લોભાણું મનડું માઈ, મોહનની૦—એ ટેક

હેતે કરી હરિ સામું જોઈને,

કાઠું નચિતથી બહાઈ.

મોહનની૦ ॥૧॥

સુદર સણુગાર હરિએ અંગે ધર્યા છે,

લઈ અંતરમાં હું ધાઈ.

મોહનની૦ ॥૨॥

મતવાલો મંડપમાં મહાલે,

રૂપ અલૌકિક ન્યાઈ.

મોહનની૦ ॥૩॥

દાસ ઘેલાના પ્રભુ દર્શન કરીને,

તન મન ધન સૌ વાઈ.

મોહનની૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું—રાગ ગરબી

આજ મહા કલિકાળમાંરે,

વાલા મુક્તિના દાતાર જો. ધર્મકુંવર અલબેલડાછો ટેક

અનેક જીવ ઉદ્ધારવારે,

વાલે આપે ધર્યો અવતારજો.

ધર્મકુંવર૦ ॥૨॥

વાલે મત પાખંડ ઉખેડીઆરે,

વર્તીઓ જયજયકારજો.

ધર્મકુંવર૦ ॥૩॥

અહિંસા ધર્મ પ્રવર્તીવવારે,
 બહાલે પાપીનો કીધો સંહારજો. ધર્મકુંવર૦ ॥૪॥
 સાધુ જનોને સુખ આપવારે,
 પ્રગટયા છો સરજનહારજો. ધર્મકુંવર૦ ॥૫॥
 અભય સુખ સહુ પામવારે,
 આવો ભક્તિનંદનને દ્વારજો. ધર્મકુંવર૦ ॥૬॥
 ડંકો વગાડ્યો દેશમાંરે,
 છો સહજનંદ સિરદારજો, ધર્મકુંવર૦ ॥૭॥
 શિરોમણિ શિરતાજ છો રે,
 દાસ ઘેલાના આધારજો. ધર્મકુંવર ॥૮॥

પદ ૨ જું.

મુકુટમણિ શિરતાજ છો રે,
 આજ સૌમાં શ્રીમાહારાજજો, સ્વામિ સહજનંદ
 શ્યામ છો જો.—એ ટેક. ॥૧॥
 અનેક અવતાર આપનારે,
 તેમાં સખવિધ પૂરણ કામજો. સ્વામી૦ ॥૨॥
 ભવોભવની બુધરાંરે,
 તમે પૂરી છે મનની હામજો. સ્વામી૦ ॥૩॥
 તવ દાસુનો દાસ છઉરે,
 થઈ રહ્યો તેનો ગુલામજો. સ્વામી૦ ॥૪॥

આજ્ઞા પ્રમાણે જે ચાલશે રે,
 તેઓ ભોગવશે આરામજો. સ્વામી૦ ॥૫॥
 જે ગરબુ રહેશે સત્સંગનોરે,
 તે પામશે અક્ષર ધામજો. સ્વામી૦ ॥૬॥
 ગાય શીખે ને જે સાંભળે રે,
 તેના સરસે સઘળાં કામજો સ્વામી૦ ॥૭॥
 દાસ ઘેલાનો નાથજીરે,
 રહેશે તે પર રાજી તમામજો સ્વામી૦ ॥૮॥

પદ ૧ લું.

“ દેશમાંરે દેશમાં તેડીને લઈ ચાલો ”—એ રાગ.
 આવોરે વાલમ તમારી મરજીમાં રહેશું, મરજીમાં રહેશું
 તમારી આજ્ઞામાં રહેશું વાલા. આવોરે— એટોક.
 ઘરનોરે ગઢ દઢ નિયમનો બાંધ્યો વાલા,
 બાણપણને દરવાજે બેસું,
 દરવાજે બેસું કોઈને આવવા ના દેશું વાલા. આવો૦ ૧
 ચંદન ગાર કરીને ઘર લીંપ્યાં વાલા,
 તેમાંરે તમને રૂડા ઉતારા દેશું;
 ઉતારા દેશું નિત હાજર રહેશું વાલા. આવો૦ ૨
 કુબુદ્ધિડાંનો સંગ કાઢ્યો છે ખહારો વાલા,
 ધડક હવે ખ્યારા કોઈની ન ધરશું;

કોઈની ન ધરશું, છોગલા મેલીને ફરશું વાલા. આવો ૦ ૩
 પુલડે સેજ સમારી તમ કાજે વાલા,
 આવી ખિરાજે મીઠા સુખડાં લેશું;
 સુખડાં લેશું, ઘેલો કહે હાંજીહાં કેશું વાલા. આવો ૦ ૪

પદ ૨ જું.

આવો ગિરિધારી, જઈ તમપર વારી, તમપરવારી,
 હું તો દાસી તમારી વાલા. આવો—એ ટેક.
 અલૌકિક ભાગ્ય જગ્યાં અમારાં વાલા,
 અહિં પધાર્યા તમે વનવારી, તમે વનવારી,
 પ્યારા છો અવતારી વાલા આવો ૦ ૧૧॥
 જોઈ જોઈ હુંતો આનંદ પામું વાલા,
 અલૌકિક દીડી રીત તમારી; રીત તમારી,
 લાગે અતિ સુખકારી વાલા. આવો ૦ ૧૨॥
 ધર્મકુંવર વનશ્યામ છોગાળા વાલા,
 ધર્મ વર્ત્તાવ્યો તમે કલ્યાણકારી;
 કલ્યાણકારી મોક્ષની ઉઘાડી ખારી વાલા આવો ૦ ૧૩॥
 દાસ ઘેલો કહે ભાવે ભજ્યે વાલા,
 સ્વામી સહજનંદ આનંદકારી;
 આનંદકારી ભકતોના ભયહારી વાલા. આવો ૦ ૧૪॥

પદ ૧ હું.—રાગ સારંગ.

“હાં હાં સાચો સ્વામી શહજનંદ કરીયો,
લઇને ડોલરીઓ રૂઢીયામાં ધરીયો.”—હાંહાં. ટેક.

હુ મોહનની મોહન મારા, પ્રીતમ મુઝને પ્રાણથી
પ્યારા; હેતે કરી હરિવરમે વરીઓ હાં હાં સાચોં
॥૧॥ મન કર્મ વચને વાલાની થઇને, મત્તવાલી થાઉં
જગમાં રહીને; શીદ ડોળું હવે દુઃખનો દરીઓ
હાં હાં સાચો ॥૨॥ લોક લાજ મર્યાદ તજીને, રગ જ-
મ્યો હરિવર ભજીને; ભવસાગર સિંધુ પાર ઉતરીઓ
હાં હાં સાચોં ॥ ૩ ॥ દાસ ઘેલાના સ્વામીને સાંરું,
કુરખાન કંરું હું તો જીવન માંરું; ભૂધર સુખ દુઃખમાં
આવી ભળીઓ હાં હાં સાચોં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

જાજ ધડક હવે કોન ધરે છે, દુર્જનોથી હવેકોણ ડરે છે
જાજ ધડક—એ ટેક કુડાં કુબુદ્ધિડાં છોને લડતાં, પો-
તાની મેળે માથું કુટીને મરતાં; કુસંગ થકી મન માંરું
ડરે છે. જાજ ॥૧॥ કામ ક્રોધ મદ મોહ તજીને, હર્ષ
હૈઉં માંરું મોહન ભજીને; પ્રભુભજનનો રંગ ચડે છે.
જાજ ॥૨॥ ધર્મ કુંવરનું લીધું મેં મેહેણું, નથી રાખ્યું
બીજ કોઇનું દેણું; હરિ ભજતાં માંરું કાજ સરે છે.

જાન૦ ॥૩॥ જુહું જગત્ રહેશે જખમારી, ખર તજ
ગજની લીધી અસ્વારી; વેલો કહે પાપી છો ને દાઝી
મરે છે. જાન૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું.

નાના હવે હું તો નહિં માનું, નાથનું લોક છોને
દેતા તાનું. નાના હવે૦—એ ટેક.

જગતનું ભૂષણ જુહું હું જાણું, શામળીઓ મારું
સાચું ધરાણું; શાને હવે એ હું રાખું છાનું, નાના૦ ॥૧॥
સગા સંબંધીથી પ્રીત તોડું, સંત હરિજન સાથે જઈ
જેડું; સ્વામિ સહજનંદનું લીધું જહાનું નાના૦ ॥૨॥ ઉજડ
વાટે હું હવે શાને ચાલું, સત્પુરૂષની સાથે જઈને મ્હા-
લું; જ્ઞાન પ્રકાશ ઉગે ઉર ભાનું. નાના૦ ॥૩॥ અલૌકિક
મારે અવસર આવ્યો, ધન ઘડી ધન દહાડો કહાવ્યો;
દાસ વેલાના પ્રભુથી પડ્યું પાનું. નાના૦ ॥૪॥

પદ ૪ થું.

જેને ધણી ધીંગો શિરપર ગાજે, ડરૂં શાને હવે
લોકની લાજે. જેને૦—એ ટેક.

તિલક રૂડું કીધું રૂપાણું, ગળે કંઠી કરમાળા ધારૂં;
દુર્જન દેખી છોને રહ્યા દાઝે. જેને૦ ॥૧॥ હરિજન મળે
તો હરખુંછું, મુખેથી જય સ્વામિ નારાયણ કહુંછું; જેથી

નોખત મારી જીતની વાજે. જોને૦ ॥૨॥ મત વાલા
સંગે લાગી તાળી, ખેપ મારી નવ જાયે ખાલી; મહેર
કરી જોને આજ મહારાજે. જોને૦ ॥૩॥ ખીક હવે હું
કોઈની ન રાખુ, દેવોને દુર્લભ તે રસ આખું; દાસ બે-
લાનો પ્રભુ રૂઢીયે ખિરાજે. જોને૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.—રાગ આશા

ગુનહા માફ કરો દાસ કેરા, હૈ દય. સંધુ તુમ હો
માલિક મેરા શ્રીજી તમારો છું—એ ટેક.

હે દિન બંધુ ! હું આરે સંસારમાં,
ચેત્યો નહિં સવેરા;

બહોત ગઈ અબ કહેશે કર પ્યારે,

મોંમે અવગુન ઘણેરા. હૈ દયા૦ ॥૧॥

જુડે જોસે ગજકો પકડયો,

તેસા હાલ હયે મેરા;

માયા જુડે મોકું ફસાયો,

અબ શરણગાંત તેરા.

હૈ દયા૦ ॥૨॥

સજના વંકા અજમિલ ઉધારે,

લેખે નહિં અનેરા;

તેસેં મોપે દયા કરી જો,

અબ ગ્રહો હાથ સવેરા.

હૈ દયા૦ ॥૩॥

ધર્મકુંવર બિરદ તમારો ભારી,
દાસ તાર્યા ધનેરા;
ઘેલો કહે પ્રભુ અબ ના છોડો,
ક્રિયા ચરણુંમેં મેંડેરા. હે દયા૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.—અષ્ટક.

કરૂણા નિધિ સહજનંદનં, દર્શનકરી લે; (૨)
પ્રભુ ગર્વ ગજનં. કરૂણા૦ ૧

અધમ ઉદ્ધારણુ અશરણુ શરણું, (૨)
અનાથોકે નાથ ભય ભંજનં. કરૂણા૦ ૨

દિવ્ય સિંહાસન પ્રભુજીકો આસન, (૨)
મુનિમંડળ સુરવંદનં કરૂણા૦ ૩

ભક્ત ભયહારી આનંદકારી, (૨)
મત પાખંડ પંથ ખંડનં. કરૂણા૦ ૪

અધમ ઓદ્ધારે અસુર સંહારે, (૨)
ધર્મવંશી ધર્મ મંડનં. કરૂણા૦ ૫

દયા દિલ ભારે ભક્તકોં તારે, (૨)
શ્યામ સદા મુખ કંદનં. કરૂણા૦ ૬

ગુણાતીત પ્રભુ તમે અક્ષરા તીત, (૨)
માયા કો નહિ અંજનં. કરૂણા૦ ૭

માધુરી તારી મૂર્તિ મુરારી, (૨)

ઘેલો જન મન રંજનં.

કરુણા ૮

પદ ૧ લું.—અષ્ટક.

ભવ સંભવ ભીતિ ભેદનં—એ રાગ.

શ્રી સહજનંદ હરીભજે સર્વદા.—એ ટેક.

દૃઢનિયમ પ્રભુ તણા પાળજે, આજ્ઞા પ્રભુ તણી અંત-
રમાં ધારજે; તો રાજી રહેશે ધર્મકુંવર સદા. શ્રી સહ-
જનંદ ॥૧॥ કામ ક્રોધ મદ મોહ નીવારજે, મિથ્યા
વાણી થકી મનને ખાળજે; કુડકપટ ન કરશે કદા, શ્રી
સહજનંદ ॥૨॥ વચન થકી બહાર કદી ન નીસરો,
ઉરમાં પ્રભુ ધારીને સદા વીચરો; તો નિકટ કદી ન
આવે આપદા. શ્રી સહજનંદ ॥૩॥ જપ તપ વૃત્ત આ-
દર થકી કરો, એકાદશ નિયમ કદી ન પરહરો; ઘેલો
કહે આજ્ઞા પાળી સુખી થયા યદા. શ્રી સહજનંદ ॥૪॥

પદ ૧ લું.—રાગ ગોડી.

સત્સંગ ત્રવેણીમાં નાહીએ,

આલોરે સત્સંગ ત્રવેણીમાં નાહીએ.—એ ટેક.

મનના મળ સર્વે ઘોઘ નિકાશી, (૨)

પ્રભુને સનમુખ થાઇએ.

આલોરે ॥૧॥

મોહનજી ત્યાં મત્તપતા આવે, (૨)
 હેતે હરિગુણ ગાધએ. આલોરેં ૦ । ૨૧।
 અડશઠ તિથ ત્યાંઆવી વશ્યાં છે, (૨)
 શીદ ગોદાવરી જાધએ. આલોરેં ૦ ॥૩૧॥
 ઘેલો કહે સંત સમાગમ કરતાં (૨)
 કહો શાને શરમાધએ. આલોરેં ૦ ॥૪૧॥

પદ ૨ જું

સંતોનું શરણું લીજે,
 હો નિશદિન, સંતોનું શરણું લીજે.—એ ટેક.
 મન કર્મ વચને તેના થઈ રહીએ, (૨)
 હેતે હરિરસ પીજે. હોનિશદિન ૦ ॥૧॥
 સત્સંગમાં જે વિધન પડાવે, (૨)
 સંગ તેનો નવ કીજે. હોનિશદિન ૦ ॥૨॥
 પ્રભુ ભજનમાં પ્રીત કરાવે, (૨)
 તેને મનડું દીજે. હોનિશદિન ૦ ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહે એકાંતિક આગળ, (૨)
 દાસનો દાસ થૈ રીજે હોનિશદિન ૦ ॥૪॥

પદ ૧ હું.—રાગ આશાવરી.

“આ હા! શું શું ખાવુંરે, ભોજનિયાં”—એ રાહ.

નામ વહાલું લાગેરે, સહજનનંદ સુખદાઈ. (૨)

માર્કડ મુનિયે પાડ્યાંરે, કહું નામ અતિ સારાંરે. (૨)

મંગલ કારીવાલું લાગેરે. સહજનનંદ—ટેક.

જન દુઃખ હરશે, હરિ કહેવાશે,

કૃષ્ણ શાંતિનું ધામ થાશે; (૨)

ઉભય મળી હરિ કૃષ્ણહીં નામરે,

પ્યાઈં. પ્યાઈં વાલું લાગેરે સહજનનંદ૦ ॥૧॥

સર્વ વ્યાપક માટે વિષ્ણુ વાલા,

જપ તપથી નીલકંઠ ખળવાળા; (૨)

વાહ વાહ એતો નામ સારૂંરે,

તનથી મનથી વાલું લાગેરે. સહજનનંદ૦ ॥૨॥

ઈશ અને પ્રભુ વાસુદેવ,

ભવ બ્રહ્મા જેની કરે સેવ; (૨)

જે અલખ અવિનાશીરે,

વંદુ વંદુ વાલું લાગેરે. સહજનનંદ૦ ॥૩॥

નારાયણ મુનિ અને ધનશ્યામ,

સૌના એ છે આત્મારામ; (૨)

દાસ ઘેલાને સોહાવેરે,

નામ....નામ....વાલું લાગેરે. સહજનનંદ૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

નારાયણુરે સ્વામિ નારાયણ નારાયણ. (૨)
 નિશદિન નામલેતાંરે, ભાગવતતન બંધાશેરે. (૨)
 જપું જપું નારાયણુરે, સ્વામિ નારાયણ.—ટેક
 સ્થૂલ અભાવે સૂક્ષ્મ ભાંસે,
 કારણ વાસનાનું મુળ જશે; (૨)
 જપ યજ્ઞમાં બીજ સેકાશેરે,
 સમરૂં સમરૂં નારાયણુરે. સ્વામિં ૧૧૥
 મો'રમાંથી જેમ કેરી નીકળશે,
 ભમરી ભ્રમણથી કીટ તરશે; (૨)
 શબ્દવેધી બાણ થાશેરે,
 ભજીલે ભજીલે નારાયણુરે. સ્વામિં ૧૨૥
 જપ તપ વ્રતમાં પ્રભુ સ્હાય કરે છે,
 નિયમ ધર્મ સુખેથી પળે છે; (૨)
 વાહ વાહ વૃત્તિ એમાં રાખુરે,
 રટીલે રટીલે નારાયણુરે. સ્વામીં ૧૩૥
 નામ તણો મહિમા અતિ જાણો,
 શાસ્ત્ર પુરાણોથી પરમાણો; (૨)
 દાસ ઘેલો કહે મને એ વહાલુંરે,
 નામ....નામ....નારાયણુરે. સ્વામિં ૧૪૥

પદ ૧ લું.

“ મારા પૂરવ સનેહીરે ”—એ રાહ.

જલ ભરવાને ગદ્ગદીરે, ઉનમત ગંગાતીરે;
 શ્યામ જોયા સોહાગીરે, સુંદર રૂડે શરીરે. જલ૦ ૧
 મારી લગની લાગીરે, જીવન જોયા પે'લી;
 બળવંતથી બાંધીરે, બેની મે'તો બેલી જલ૦ ૨
 પુરુષોત્તમ પોતેરે; અલબેલો આવ્યા છે;
 અક્ષરના અવિનાશીરે, મારે મન ભાવ્યા છે. જલ૦ ૩
 અલખ પુરુષ એતોરે; પૂરણ બ્રહ્મ કહાવે છે;
 શેષ સહસ્ર મુખેથીરે, ગુણ એના ગાવે છે. જલ૦ ૪
 નિગમ નેતી નેતીરે, કહી જેને બોલે છે;
 મહા મુનિવર એકાંતેરે, જઈ એને ખોળે છે જલ૦ ૫
 તે કૃપાનો સાગરરે, પ્રભુ અહિં આવી કરી;
 દાસ ઘેલાને બહાલેરે, મનુષ્યની દેહ ધરી જલ૦ ૬

પદ ૨ જું.

એના ચરણને સેવોરે, વિષય સુખ દૂર કરી;
 ગર્ભવાસ સંકટમારે, ન આવે તેતો ફરીરે ફરી. પ્રભુ૦૧
 શ્રી ચપળતા ત્યાગીરે, સેવે બ્રહ્માઆદિ સુરેશ;
 સમ્રાટપિ સનકાદિકરે, નારદ મુનિ શેષ મહેશ. પ્રભુ૦ ૨

અતિમહા સુખ માણેરે, ચરણ રજ શિર ધરી;
 દેવતાને તે દુર્લ્લભરે, થાક્યા જોઈ ફરીરે ફરી. પ્રભુ ૦ ૩
 પદ પંકજના ભોગીરે, મુક્ત અવતાર ધરે;
 ભૂષણ નર ભૂમીનારે, સેવે સંત હર્ષે ભરે પ્રભુ ૦ ૪
 અક્ષરાતીત પધાર્યારે, જે સર્વનું કારણ છે;
 તે ચરણ જળ ગગારે, અધમ ઉદ્ધારણ છે. પ્રભુ ૦ ૫
 તેના પદ પંકજમારે, માંડે ચિત્ત સ્થિર રહેજો;
 દાસ ઘેલાના સ્વામીરે, અંતર દરશન દેજો. પ્રભુ ૦ ૬

પદ ૧ લું.

“ કોઈ માધવ દ્યોરે માધવ દ્યો ”—એ રાહ.

મારી ભવની ભાવટ ભાંગીરે, મને રઠ લાગી.
 જોને શ્યામ મળ્યા સોહાગીરે, મને રઠ લાગી.—ટેક.

આજે રૂડો અવસર આવ્યો,

પ્રગટ પ્રભુનો સત્સંગ ભાવ્યોરે. મને રઠ લાગી. ૧

સ્વામી સહજનંદ સુખકંદ,

જોઈ મોહ્યા મુનિના વૃંદરે મને રઠ લાગી. ૨

વાલે શ્વેત વસન અંગે પહેર્યાં,

પાદ છોગલીએ મન હેર્યોરે. મને રઠ લાગી. ૩

જગજીવન જુગતે જોયા,

દાસ ઘેલો કહો ચિત્તમાં પ્રોયારે. મને રઠ લાગી. ૪

પદ ૨ જું.

જુઓ મોહ નિદ્રામાંથી જાગીરે, મોહન મળીઆ.

મારાં ભાગ્ય અલૌકિક ફળીયારે, મોહન મળીઆ. ટેક

મૂવા સૂતા શું શોડું તાણી,

વહી જાય છે મુલતાની પાણીરે.

મોહન૦ ૧

વહી જતીતી જગતની માંહી,

મહેર કરીને વાલે ઝાલી બાંહીરે

મોહન૦ ૨

મેંતો મેણું માવાનું શીર લીધું,

વિખ તજીને અમૃત પીધુંરે.

મોહન૦ ૩

પ્રત્યક્ષ પ્રભુ સંગાતે પ્રીતી લાગી,

દાસ ઘેલો કહે ભ્રમણા ભાગીરે

મોહન૦ ૪

પદ ૧ હું

“ કબી આજે નગરિયાં હમારીરે ”--એ રાહ

આવો આવો વાલમ રંગ ભીનાં રે, (૨)

રંગ ભીનાંરે છેલા નવીનારે. આવો (૨)--ટેક.

જીવનજી જડતી નથી તમ સમ બીજી જોડ,

જ્યાં દેખું ત્યાં નાથજી તમ પર બાંધ્યો મોડ:

બીજે જોયું સર્વે કાલ ચવીનારે

આવો૦ ૧

અલબેલા અમપર કરી અમૃત દષ્ટી આજ,

ભવસાગરથી તારીયો, ભલી કરી મહારાજ;

રાખ્યો નેહ રૂપાળો પ્યારા નગીનારે. આવો ૨
 મીઠું મીઠું બોલવું મીઠા થારા વેણ,
 મીઠા મીઠી મૂર્તિ મીઠા છે સુખ દેણ;
 મીઠા લાગો છે કુંવર ભક્તિજીનારે. આવો ૩
 તવ દાસોનો દાસ છું તમ ધરનો ગુલામ,
 વેલાના પ્રભુ રાખજો ચરણમાં આઠો જમ;
 એવું માગું છું પ્યારા સંતોજનાંરે. આવો ૪

પદ ૨ જું

સામરા થારા નેણાં સુખકારીરે (૨)
 સુખકારીરે જઈ' બલિહારીરે સામરા--ટેક.
 નેણાં સલુણાં નાથજી અમૃતનાં ભરેલ,
 સ્નેહ કરીને સામરા અંતરમાંહિ ધરેલ;
 ચિતવની ચંચળ લાગે મને સારીરે. સામરા ૧
 મૃગલા નાઠા વનવિષે ખંજર ગયું સંતાઈ,
 જોઈ કમળ દળ પાંખડી પાણીમાં સંકોચાઈ;
 ચપળા ચમકી ગગનમાં ગઈ હારીરે. સામરા ૨
 અજબ તારાં નાથજી કામણગારાં નેણ,
 મનોહર માંહિ' રાતડી રેખાઓ સુખ દેણ;
 જોઈરતિ પતિ ઝુરે ત્રિપુરારીરે. સામરા ૩

મનહર તારી ચાલ છે મનોહર રૂપ સદાય,
 ઘેલાને તવ ભૂત્તિ અંગોઅંગ સોહાય;
 મુસ્કની તારી લાગેછે મને પ્યારીરે, સામરાં ૪

પદ ૧ જું. રાગ—કાલિંગડો.

હો હરિ છેલા મોહન અલખેલા, (૨) મોહન અલ-
 ખેલા છે રસના ભરેલા; નિરખીને નેણાં ઠરેલા. હો હરિં
 —ટેક. દિવ્ય સિંહાસન શ્યામ ખિરાજત, શ્વેત શણ-
 ગાર ધરેલા હો હરિં ॥૧॥ સંત ચકોર ચંદ્ર હરિ નિ-
 રખત, પુલકિત પ્રેમે ઉછરેલા હો હરિં ॥૨॥ વચન
 તમારાં મધુર મરમાળાં, અંતર ઉંડાં ગરેલાં. હો હરિં
 ॥૩॥ ઘેલાના નાથ પ્રભુ વિસરો નહિ, રહો સદા જીવ-
 માં જડેલા હો હરિં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

હો લટકાળા મારા ધર્મ દુલારા, (૨) ધર્મ દુલારા
 છે સર્જનહારા; સુંદર છોગાવાળા. હો લટકાળાં—ટેક
 મન મોહન માણુકીએ ખિરાજત, સંગલીએ સ્વાર
 પાળા. હો લટકાળાં ॥૧॥ સંત મુનિ મંડળ શ્યામ
 સંગ શોભિત, જ્યું ઝલકત નભતારા. હો લટકાળાં
 ॥૨॥ ગઢપુર ગોવિંદ ગોકુળ કીધું, વસી ત્યાં ભક્તિ

નંદન મમ પ્યારા. હો લટકાળાના ૩૥ ઘેલાનાનાથપ્રભુ
સંત હરિભક્તોને, દર્શન દેજે દયાલા. હો લટકાળા. ૪

પદ ૧ હું.

“ શિવજી શેરીઆરે-એ રાગ અથવા આઠ્યા સ-
હજનંદ સુખકારી. અમદાવાદમાંરે ” એ રાહ.

પ્રભુજી અક્ષરના આધાર, નિરખું નાથનેરે.

જેનો કોઈ નવ પામે પાર. નિરખું ॥૧॥

મંગલ મૂર્તિ સદા ખિરાજે, નિરખું

અવલોકી કોટી દુખડાં ભાગે. નિરખું ॥૨॥

એના જુગલ ચરણ રૂપાળાં. નિરખું

જેતાં અંતરમાં અજવાળાં. નિરખું ॥૩॥

લાલ કંજ સમ તળીઆં રાતાં, નિરખું

તેમાં ચિન્હ અતિ સોહાતાં. નિરખું ॥૪॥

શોભે દશે રૂડી આંગળીડિં. નિરખું

જાણે કુંદ કમળની કળીડિં. નિરખું ॥૫॥

બેડિ ઉર્ધ્વરેખા શોભે સારી, નિરખું

જેનું ધ્યાન ધરે ત્રિપુરારી. નિરખું ॥૬॥

ડાખી ઉર્ધ્વ રેખાની પાસે, નિરખું

શ્યામ ચિન્હ તે બેડિ પ્રકાશે. નિરખું ॥૭॥

સ્વસ્તિક ચિન્હ અતિશય સાઈં,	નિરખું૦
નિરમળ વાંચ્છિત ફળ દેનાઈં.	નિરખું૦ ॥૮॥
અષ્ટ કોણનું ચિન્હ તે શોભે,	નિરખું૦
જેતાં મુનિવરનાં મન લોભે.	નિરખું૦ ॥૯॥
અકુંશ મન હસ્તિને વારે,	નિરખું૦
જેઘ કોટીકામ જુથ હારે.	નિરખું૦ ॥૧૦॥
કેતું કલ્યાણનું કરનાઈં,	નિરખું૦
જેતાં કાજ સરે છે માઈં.	નિરખું૦ ॥૧૧॥
પદ્મને પાસે જઈને જેતાં,	નિરખું૦
દાસ અવલોકી દુઃખડાં ખોતાં.	નિરખું૦ ॥૧૨॥
જંબુ જુગ્તે જુઓ સુખદાઈ,	નિરખું૦
ખટરસમાં લોભાવે નાંહી.	નિરખું૦ ॥૧૩॥
વજ્રચિન્હ જે કોઈ સંભાળે,	નિરખું૦
તેના કામ ક્રોધને ટાળે.	નિરખું૦ ॥૧૪॥
જવનું ચિન્હ છે અંગુડામાં,	નિરખું૦
હેરસું હેત ધરી હૈડામાં	નિરખું૦ ॥૧૫॥
મીન પ્રભુથી પ્રીત કરાવે,	નિરખું૦
મુક્ટી મૂર્તિ કયાંય ન જાવે.	નિરખું૦ ॥૧૬॥
ત્રિકોણ ચર્ણમાં શોભે સાઈં,	નિરખું૦
ટાળે અંતર તણું અંધાઈં.	નિરખું૦ ॥૧૭॥

કળસ ગુણનો છે રસ ભરીઓ, નિરખું
ઘેલો કહે જાણો સુખ દરીઓ. નિરખું ॥૧૮॥

પદ ૨ જું.

ગોપદ વાંમ ચરણમાં રાજે, હરખે હેરશુંરે.
પેખું ભવ દુઃખ ખોવા કાજે હરખે ॥૧॥
ધનુષ્ય શોભે છે રઢીઆણું, હરખે
દુરીજનીઆને દુઃખ દેનારું. હરખે ॥૨॥
વ્યોમ ચિન્હ આકાશનું નેઈ,
પ્રભુએ રાખ્યું ચરણમાં પ્રોઈ હરખે ॥૩॥
નેયું અર્ધચંદ્ર અવલોકી,
જેનું ધ્યાન ધરે છે યોગી. હરખે ॥૪॥
રક્તમણી સમ નખ ઉપડતા,
દશે આંગળીડિના સુખ કરતા. હરખે ॥૫॥
જમણા અંગુઠાપર વારી,
નખમાં રાતી રેખા સારી. હરખે ॥૬॥
તેની પાસે તિલ એક સારો,
જેતાં ભવ દુઃખને ખોનારો. હરખે ॥૭॥
અંગુઠા આંગળી વચે ઘસારા,
તેતો આખડીના રૂપાળા. હરખે ॥૮॥

સુંદર રોમાવળીને ભાળી	હર૦
દશે આંગળી પર રૂપાળી.	હર૦ ॥૯॥
છેલી આંગળીનાં નખ પાસે,	હર૦
તિલ નાનો નૌત્તમ પ્રકાશે.	હર૦ ॥૧૦॥
ધુંટી જોઈ ચારે રૂપાળી,	હર૦
પ્રભુએ પલાંડી નોતીવાળી.	હર૦ ॥૧૧॥
જેયા આસનતણા ઘસારા,	હર૦
બેઠા બાજોઠે હરી ભાળ્યા.	હર૦ ॥૧૨॥
ધુંટીથી પાંચ તમુને ઉપર,	હર૦
નળી બે ઉપર તિલ છે સુંદર	હર૦ ॥૧૩॥
પીંડી ગોળ અતિ છે સારી,	હર૦
જેવા લાયક ગોળ રૂપાળી	હર૦ ॥૧૪॥
ધુંટણુ બે લાગે છે પ્યારા,	હર૦
વામ ધુંટણુ પાસે ચિન્હ સારા	હર૦ ॥૧૫॥
જુગલ જનું છે જોયા જેવી,	હર૦
કદળી સ્થંભને લજવે તેવી.	હર૦ ॥૧૬॥
જમણી સાથળમાં મોટું ચિન્હ,	હર૦
જોઈ મન થયું આધિન.	હર૦ ॥૧૭॥
કેડે પીતાંબર બાંધ્યું ભારી,	હર૦
ઘેલો કે' કાચ્છ સુંદરવાળી.	હર૦ ॥૧૮॥

પદ ૩ જું.

કટી જોઈને કેશરી લાજે, મંગલ મૂર્તિરે.

તેપર ઘોતીનુ ચિન્હ રાજે. મંગલ ૦ ॥૧॥

ઉદર અતિ અનોપમ સુંદર, મંગલ ૦

કાળુ રોમાવળી છે તેપર. મંગલ ૦ ॥૨॥

નાભી ગોળ ઉડી છે સારી, મંગલ ૦

તેની બે કોરે તિલભારી. મંગલ ૦ ॥૩॥

તેપર ત્રિવલી પડે રૂપાળી. મંગલ ૦

તેમાં ત્રણ તિલ છે સુખકારી. મંગલ ૦ ॥૪॥

ઉપર શ્રી વત્સનું ચિન્હ સાડું, મંગલ ૦

જોતાં મન ડરે છે માડું. મંગલ ૦ ॥૫॥

જમણી કુખે ચિન્હ મરમાળો, મંગલ ૦

નાના ચિન્હમાં શોભે સારો. મંગલ ૦ ॥૬॥

છાતી ઉપડતી અતિ સારી, મંગલ ૦

સુંદર લાગે છે રૂપાળી. મંગલ ૦ ॥૭॥

તે મધ્યે અર્ધચંદ્ર આકારે. મંગલ ૦

પહોળું ને રાતું ચિન્હ એક ભારે મંગલ ૦ ॥૮॥

તે જમણી કોરે ચડીઆતું, મંગલ ૦

જોયા વિના નથી રહેવાતું, મંગલ ૦ ॥૯॥

તેમાં તિલ છે રૂપાળા,	મંગલ૦
જોઈ દાસ થાય સુખીઆરા.	મંગલ૦ ૧૦
ડાખા સ્તન ઉપર તિલ એક,	મંગલ૦
તેને નિરખું કરી વિવેક.	મંગલ૦ ૧૧
વિન ગુણ હાર હૈયાપર શોભે,	મંગલ૦
જોતાં મુનિવરનાં મન લોભે.	મંગલ૦ ૧૨
બે સ્તને છાપનાં ચિન્હ સારાં,	મંગલ૦
કોમળ રોમ પાસે તે જળાં.	મંગલ૦ ૧૩
બેઉ બાબુની બગલો સારી,	મંગલ૦
તેમાં સુગંધી આવે ભારી.	મંગલ૦ ૧૪
જમણે પડખે બગલથી નીચે,	મંગલ૦
તિલ ચાર જોઈ મનદું હીસે.	મંગલ૦ ૧૫
ખભા જોયા અતિ ઉપડતા,	મંગલ૦
ગરૂડ પીઠ સમ રહ્યા ઢળતા.	મંગલ૦ ૧૬
સારા ગોળ શોભે બે બાબુ,	મંગલ૦
જોતાં હેત વધે છે ઝાઝું.	મંગલ૦ ૧૭
તેમાં છાપતણાં ચિન્હ સારાં,	મંગલ૦
દાસ ઘેલાને લાગે પ્યારાં.	મંગલ૦ ૧૮

પદ ૪ થું.

“જમણી ભુજની માંહેલી કોર નિત્ય સંભાળશુંરે.”

તિલ ચાર જોયા હારોદ્ધાર.	નિત્ય૦ ૧
ડાખી કોણી હેઠે તિલ સારો,	નિત્ય૦
જોધને યુક્તિથી તે ભાજો.	નિત્ય૦ ૨
કરાયું હાથની રૂડી લાગે,	નિત્ય૦
જોતાં જન્મ મરણ દુઃખ ભાગે	નિત્ય૦ ૩
કાંડાં કર તણાં છે બળીઆં	નિત્ય૦
તેમાં સરપડે તરવળીઆં.	નિત્ય૦ ૪
રક્ત કમળ સમ જાણે હથાળી,	નિત્ય૦
તેમાં શ્યામ રેખાઓ સારી	નિત્ય૦ ૫
સારી શોભે દશ આંગળીઉ	નિત્ય૦
જાણે સુંદર ચોળાફળીઉ	નિત્ય૦ ૬
લાલમણી સમ નખ છે રાતા,	નિત્ય૦
જોતાં અંગોઅંગ સોહાતા	નિત્ય૦ ૭
પોંચા પોચણ સમ સુંવાળા,	નિત્ય૦
તેપર રોમ ચિન્હ છે સારા.	નિત્ય૦ ૮
ભુજ ભુગલ યુક્તિથી જોધ,	નિત્ય૦
તેમાં મન રહ્યું છે મોહી.	નિત્ય૦ ૯
પીઠ પ્રભુની પ્રીતે જોઉં	નિત્ય૦
બરડો દેખી દુઃખડાં ખોઉં.	નિત્ય૦ ૧૦

ડાબા ખભાથી બે આંગળ હેઠો,	નિત્ય૦
રોમ સહિત તિલ એક દીઠો.	નિત્ય૦ ૧૧
ડોકથી હેઠો બે તસુ સારો,	નિત્ય૦
કરોડામાં તિલ એક રૂપાળો	નિત્ય૦ ૧૨
કરોડાની જમણીકાર મધ્યે,	નિત્ય૦
તિલચાર બેતાં વાલપ વધે.	નિત્ય૦ ૧૩
જમણી ખડપલીએ તિલ નાનો,	નિત્ય૦
બેઠ ઉરમાં રાખું છાનો.	નિત્ય૦ ૧૪
વામ ખભાપર ઉપવિત રાજે,	નિત્ય૦
બેઠ ત્રિગુણી માયા લાજે.	નિત્ય૦ ૧૫
કોટ કપોતને સરમાવે,	નિત્ય૦
કંઠ કોકીલાને ભરમાવે.	નિત્ય૦ ૧૬
તેના કંઠ વચ્ચે તિલસારો,	નિત્ય૦
બેઠ અંતર નેણાં ધરો.	નિત્ય૦ ૧૭
કહે ઘેલો તે બેવા સાર,	નિત્ય૦
દિલ આતુર અતિશય માર.	નિત્ય૦ ૧૮

પદ ૫ મું.

કોટમાં સર પડે છે સારા. સમરૂં સ્નેહથીરે.

બાણે ત્રવેણીની છે ધારા.

સમરૂં ૦ ॥૧॥

ડાઢી દીસે કામણુગારી,	સમરૂં૦
શ્યામ રોમથી લાગે રૂપાળી.	સમરૂં૦ ॥૧॥
ચિખુક લાગે રૂંડું રૂપાળું,	સમરૂં૦
તિલ એક તેમાં સુંદર ભાળું	સમરૂં૦ ॥૩॥
જેયા અધર જાણે પરવાળાં,	સમરૂં૦
મનોહર લાગે સુંદર સારાં	સમરૂં૦ ॥૪॥
દંતની પંક્તિ સુંદર મણીઉં,	સમરૂં૦
જાણે હીરા કેરી કણીઉં	સમરૂં૦ ॥૫॥
જીવહા કમળ પાંખડી રાતી,	સમરૂં૦
જોઈ શિતળ થાયે છાતી.	સમરૂં૦ ॥૬॥
ડાઢમાં શ્યામ ચિન્હ દેખાતાં,	સમરૂં૦
જેયા બગાસુ રૂંડું ખાતાં.	સમરૂં૦ ॥૭॥
હસ્તાં દંત પંક્તિ દેખી ભારી,	સમરૂં૦
ત્રિભુવન નાખું તેપર વારી.	સમરૂં૦ ॥૮॥
રૂડી મુછની રેખા શ્યામ,	સમરૂં૦
જેવા હું રાખું મનમાં હામ.	સમરૂં૦ ॥૯॥
નાશીકા દીપક ધીર લજવે,	સમરૂં૦
તિલનું પુષ્પ જોઈ સકુચાવે.	સમરૂં૦ ॥૧૦॥
જમણેા ગાલ ગુલાબી સારો,	સમરૂં૦
તેપર તિલ એક છે રૂપાળો.	સમરૂં૦ ॥૧૧॥

ડાબો ગાલ ગુલાખી રંગ,	સમરૂં૦
જોધ વાધે અતિ ઉમંગ.	સમરૂં૦ ॥૧૨॥
દક્ષિણ કાનની બુટી ઉપર,	સમરૂં૦
ઝીણો તિલ એક શોભે તે પર	સમરૂં૦ ॥૧૩॥
વામ કરણમાં ચિન્હ છે સારૂં,	સમરૂં૦
ટાળે અંતરનું અંધારૂં.	સમરૂં૦ ॥૧૪॥
નેણાં કમળ તણે અનુસારે,	સમરૂં૦
જોતાં કોટીક દીનકર હારે.	સમરૂં૦ ॥૧૫॥
પલકથી પાંપણ લાગે સારી,	સમરૂં૦
જાણે ખંજન પકડયાની જરી.	સમરૂં૦ ॥૧૬॥
તેના ખુણાપર કરચલીઉં,	સમરૂં૦
જોતાં અથ ટાળ્યામાં ભલીઉં.	સમરૂં૦ ॥૧૭॥
બ્રુકુટી શ્યામ ભમર સમ શોભે,	સમરૂં૦
દાસ ઘેલાનુ જોધ મન લોભે.	સમરૂં૦ ॥૧૮॥

પદ ૬ ટું.

ભાલ વિશાળ જોયું તેજળું.	અંતર ધારસુંરે.	
રૂડી રેખાઓ તેમાં ભાળું.	અંતર૦	૧
તિલક કેશરનું સુંદર સારૂં.	અંતર૦	
કંકોળેલ કામણુગારૂં.	અંતર૦	૨
ભાલની ઉપર જમણીકોરે,	અંતર૦	

ચિન્હ એક જોવા મનડું દોરે. અંતરં	૩
મુખડું પૂર્ણ ચંદ્ર સમ સારું, અંતરં	
જોઈ અંતર થાય અજવાળું અંતરં	૪
શિખા સુંદર રૂડી દીસે, અંતરં	
શ્યામ સુંવાળી છે અતિશે. અંતરં	૫
તાળવે તિલ રોમમાં સારો, અંતરં	
સુગંધમાં લાગે છે પ્યારો. અંતરં	૬
કેશર ચંદન ચરચ્યું અંગે, અંતરં	
નિરખી નાથ જોયા ઉમંગે. અંતરં	૭
એ સાંગ ધ્યાન છે સારું, અંતરં	
કરતાં ઉરમાં ટળે અંધારું. અંતરં	૮
ઉપાંગ ધ્યાન હવે હું કહું છું, અંતરં	
નિરખી હૈયામાં હરખું છું. અંતરં	૯
વાલે પ્હેર્યા વસ્ત્ર શોભિત, અંતરં	
નિરખી ચોટાળો ને ચિત્ત. અંતરં	૧૦
અંગરખું જરકસી બુટે શોભે, અંતરં	
જોવા મનડું તેમાં લોભે. અંતરં	૧૧
સુંથણલી શોભે સોનેરી, અંતરં	
ગુંથેલી નાડી છે હીર કેરી. અંતરં	૧૨
જરીનો રેટો જોવા લાગ, અંતરં	

નિરખે તેનાં પુરણભાગ. અંતરં	૧૩
કમરપર બાંધ્યો સુંદર પટકો, અંતરં	
પ્રેમીજન ઉભા જોવા લટકે. અંતરં	૧૪
ખભે સેલું છે જરકસીઉ, અંતરં	
મન માઈં તેમાં જઈ વસીયું. અંતરં	૧૫
રૂમાલ હાથમાં સુગંધી ભરીઓ, અંતરં	
જાણે અત્તરનો બહેકે દરીઓ. અંતરં	૧૬
પાત્ર પેચાળી શોભે સારી, અંતરં	
મૂક્યા તેપર છોગલાં ભારી. અંતરં	૧૭
દર્પણમાં જોતાં મુખ મુરારી અંતરં	
દાસ ઘેલો જય તેપરવારી. અંતરં	૧૮

પદ ૭ મું

પાઘે કલગી જુઓને લહેકે છે. જીવન જોઈ રહુંરે	
સોનેરી પુલતણી ઝલકે છે. જીવનં	૧
તોરો ગજ મોતીનો લટકે, જીવનં	
પુલ તોરામાં મનડું અટકે. જીવનં	૨
શિર પેચ શોભે સુંદર સારો, જીવનં	
જાણે ઉગ્યા સૂર્ય હજરો, જીવનં	૩
કાનમાં કુંડલ મોતીનાં શોભે, જીવનં	
તેને જોવા મનડું થોભે. જીવનં	૪

હીરા મોતીના હૃદયે હાર,	જવન૦	
ઊરપર પહેર્યા ભભકાદાર.	જવન૦	૫
સુગંધી પુલુનાં બીજ અપાર.	જવન૦	
સંત ભ્રમર કરે ગુંજર.	જવન૦	૬
બાળુ કાળુ હીરે જડીઆ,	જવન૦	
પ્રીતે લઈ અંતરમાં ધરીઆ.	જવન૦	૭
પોંચી કડાં મીનાકારી,	જવન૦	
જેઈ દાસ જય બલિહારી	જવન૦	૮
પોંચી પુલુની અજબ ક્ષવેછે,	જવન૦	
તેમાંથી સુગંધી અતિ આવે છે.	જવન૦	૯
વેઢ વીંટી દશે આંગળીએ.	જવન૦	
જેવા અકેકમાં ચીત્ત ધરીએ.	જવન૦	૧૦
તોડા સાંકળાં રત્ન જડાઉં,	જવન૦	
જેવાને તે આતુર થાઉં.	જવન૦	૧૧
ચાખડી સારી મીના કારી,	જવન૦	
સેવા કરવા મેં વૃત્તિ ધારી.	જવન૦	૧૨
દિવ્ય સિંહાસન ઉપર જોયા,	જવન૦	
જેઈને ભવ દુખડા મેં ખોયાં.	જવન૦	૧૩
ઉપાંગ ધ્યાન એતો પ્રમાણો,	જવન૦	
હવે સપાર્સદની રીતી જાણો.	જવન૦	૧૪

સભા મંડપમાં બેઠા શ્યામ,	જીવન૦
મુક્તો સહિત પૂરણકામ.	જીવન૦ ૧૫
પૂજન હરિજન કરે હજાર,	જીવન૦
દર્શન કરવા ઇચ્છે મન માર્ગ.	જીવન૦ ૧૬
એક દષ્ટીએ સંત જીએ,	જીવન૦
જોઈ જન્મ મરણ દુઃખ ખુએ.	જીવન૦ ૧૭
સપાર્સદધ્યાન એતો સુણી લીજે,	જીવન૦
ઘેલો કહે સલીલ ધ્યાન આ કીજે.	જીવન૦ ૧૮

પદ ૮ મું.

ઉચ્છવ કીધા જ્યાં જ્યાં સુખદાઇ.	પુરૂષોત્તમજીરે
તે સંભાળો પ્રીતે મનમાંઈ પુરૂષોત્તમજીરે	૧
જ્યાં જ્યાં વિચર્યા છે અવિનાશી;	પુ૦
થાળ જમ્યા પ્રીતે સુખરાસી.	પુ૦ ૨
મંચ ઉપર ઉભા અલબેલો,	પુ૦
દર્શન દેવા સુંદર છેલો.	પુ૦ ૩
ચડતાં માણકીએ મુરારી,	પુ૦
ધારી રહ્યા દાસ આનંદકારી	પુ૦ ૪
નિરખી બોદલી લાગે પ્યારી,	પુ૦
છત્ર ચમર અખદાગરિ સારી.	પુ૦ ૫
એવું ધ્યાન કરી સુખ લેશે,	પુ૦

તેના ઉરમાં પ્રભુજી રહેશે.	પુ૦	૬
મહા મુક્તો મંડપમાં ગાવે,	પુ૦	
જેઘ નાથ અતિ હરખાવે.	પુ૦	૭
રચ્યો છે રાસ જીઓને વાલે,	પુ૦	
તાન દેછે રૂડી મધુરી ચાલે.	પુ૦	૮
તાળી પાડે છે એક રંગે,	પુ૦	
સાધુ બ્રહ્મચારીની સંગે.	પુ૦	૯
ગાવે ગીત મધુરાં બહાલો,	પુ૦	
હરિજન જોવા સર્વે ચાલો.	પુ૦	૧૦
વાજાં વાગે અતિ સોહાવે,	પુ૦	
સુર આકાશે આવી વધાવે.	પુ૦	૧૧
યજ્ઞ કરતાં જોયા જોને,	પુ૦	
ધન્યવાદ હુ આપુંછું તેને.	પુ૦	૧૨
પ્યારા સંત હરિજન સંગે,	પુ૦	
જોયાં બહાલો રમતાં રંગે.	પુ૦	૧૩
સમૈયા રૂડા નાથે કીધા,	પુ૦	
જેઘને દાસે સુખડાં લીધાં.	પુ૦	૧૪
લીલા નાથની જોઈ જોણે.	પુ૦	
સફળ જન્મારો કીધો તેણે,	પુ૦	૧૫
સીખે સુણે ને જો આ ગાશે,	પુ૦	

ચારે ધ્યાન પ્રભુના થાશે.	પુ. ૧૬
બ્રહ્મ થઈ પરિબ્રહ્મને ધારો,	પુ.
અંતર દષ્ટિ કરિ સંભારો.	પુ. ૧૭
ઘેલે ગાયા તે ચિન્હ સંભારી,	પુ.
લેજે રહીઆમાં સૌ ધારી.	પુ. ૧૮

પદ ૧ લું.—ગરબી.

સારદા માતાને વિનવુંરે, ગણપત લાગું પાય. એઢાળ
 ગોવિંદ ગઢડે બિરાજતારે, રાજ ઉત્તમને દરબાર;
 ભક્તોનાં દુઃખ કાપતારે, વાલો મુક્તિના દાતાર (૨)
 ગોવિંદ—ટેક ધન્ય વાસુદેવના ઓરડારે, ધન્ય તેની
 પરસાળ; ધન્ય ચોકને લીંબડારે, જ્યાં બેસતા સંત મ-
 રાણ (૨) ગોવિંદ ॥૧॥ ધન્ય અક્ષર ઓરડીરે, વાલો
 આવતા હરખે ત્યાંયે; સભા કરી શ્યામ બિરાજતારે,
 રાંન કીધે દુઃખડાં જાયે. (૨) ગોવિંદ ॥૨॥ સૌ સાજ
 શોભે સોહામણોરે, શામળીઆ સંગાથ; નાથ નાવા
 પધારતારે, વાલો ઉન્મત ગંગા ઘાટ (૨) ગોવિંદ ॥૩॥
 સંત મંડળ સાથે લીધલાંરે, કીડા કરે જલમાંયે; ઘેલા-
 નો નાથ ધનશ્યામજીરે, તાળી પાડી કીર્તન ગાયે (૨)
 ગોવિંદ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

શોભે સંત સમાજમારે, વાલો તારા વચ્ચે જેમ
ચંદ્ર; સુર જેવાને સૌ આવીઆરે, જેઘ ચક્રીત થયો
ઈંદ્ર. (૨) શોભેં-ટેક. સંત મંડળછાયાં જળમારે, જાણે
કમળને આકાર; સહજનંદ સૂર્ય જેઘનેરે, પુલ્યાં તેતો
અપરંપાર (૨) શોભેં ॥૧॥ હરિજન ટોળે મળીઆરે,
દર્શન કરવા કાજ; ભીડ જાણી ભૂધરજીરે, બેઠા માણુ-
કીએ મહારાજ. (૨) શોભેં ॥૨॥ પાવન જશ પ્રભુના
ગવાયછેરે, વાજાં વાગે સોહાય; આનંદના ઓઘ ઉલ-
ટયારે, મારે હેડે હરખ ન માય (૨) શોભેં ॥૩॥ આ-
લ્યા પુરમાં પુરૂષોત્તમજીરે, આળ્યા મંડપ માંય; ઉમ્મ-
ગમાં અલબેલડોરે, દાસ ઘેલાનો નાથ સદાય. (૨)
શોભેં ॥૪॥

પદ ૩ જું.

વાલો વાડીએ પધારીઆરે, નિજ દાસ સખાને સંગ;
માણીગર આળ્યા મલપતારે, ઉરમાં ધરી ઉછરંગ (૨)
વાલોં-ટેક. હરિએ હીડોળો બંધાવિયારે, આંખલી
ઉંની ડાળ; લટકાળો લાલ હીંચતારે, પ્રભુ જગતના
આધાર. (૨) વાલોં ॥૧॥ લક્ષ્મી વાડીએ વાલમજીરે,
લીલા કરતા અપાર; નહાતા ઘોતા ત્યાં નાથજીરે, સાથે

શોભતા સંત મરાળ. (૨) વાલોં ॥૨॥ આસો પાલવને
છાંચડેરે, સભા કરતા મોરાર; હરિને હાર પ્હેરાવતારે,
હરિજન હજરો હજર. (૨) વાલોં ॥૩॥ આનંદ ઉત્સવ
અતિ થાય છેરે, શામળીઆ સંગાથ; હરિહેત ધરી ખે-
લતારે, જીવો દાસ ઘેલાનો નાથ. (૨) વાલોં ॥૪॥

પદ ૪ થું.

દુરગપુર ડોલરીઓરે, અવીનાશી અલખેલ; ગા-
જતા ગોવિંદ આવતારે, રંગડાની વાધી રેલ (૨)
દુરગં-ટેક. નગરવાસી પ્ર.ણ વારતારે, જોઈ જોઈ જ-
ગદીશ; લટકતા વાલોં ચાલતારે, આવી ચરણે નામે
શીશ. (૨) દુરગં ॥૧॥ સંતો સાથે ગાતા આવતારે,
મુખે મધુરાં ગીત; ધુની સાંભળી શ્યામનીરે, મને વધે
ઊરમાં પ્રીત (૨) દુરગં ॥૨॥ ધાઈ ધાઈ સૌ આવતારે,
દર્શન કરવા કાજ; દયાળુ દરબારમાંરે, જોને પધાર્યા
મહારાજ, (૨) દુરગં ॥૩॥ ધન્ય દાદાનાં દરબારનેરે,
ધન્ય તેની જગ્ય; ધન્ય ઉત્તમભુપનેરે, ઘેલો કહે ધન્ય
ભાગ્ય. (૨) દુરગં ॥૪॥

પદ ૧ લું.—રાગ ગરબી.

મળી સુંદર શક્તિ સંગેજે,
નવ રંગે ગરબો ધ્રુમે છે,—એ ઢાળ.

વાલો સભા મંડપમાં બિરાજે ને,
નેઘ કેટી દીવાકર લાજે છે;
થાયે આરતી વાજં વાગેજે,
નેને છત્ર ચમર શિર છાજેછે, વાલો-ટેક.

ભક્તિનંદન ધર્મ દુલારોજે,
લટકાળો કમણુગારો છે;
મન મોહન પ્રાણુથી પ્યારોજે,
મતવાલો છોગાવાળો છે. વાલો ॥૧॥

તાઈ ગૌર વરણુ અતિ ઝલકે ને,
રૂપાળું મુખડું મલકે છે;
જાણે વીજ ગગનમાં ચમકે ને,
નેઘ અસુર તણાં દળ દમકે છે. વાલો ॥૨॥

શિર કેશ અનુપમ કાળાજે,
લટછુટી વદનપર લટકે છે;
તેતો શેષ નેઘ નવ શકીઓજે,
જઘ પાતાળે શિર પટકે છે. વાલો ॥૩॥

ભાલે કેશર તિલક રૂપાળુંજે,
માંહિ રેખા સુદર સારી છે;
નેઘ ઘેલો જય બાલહારીજે,
જાણે મન પકડયાની જરી છે. વાલો ॥૪॥

પદ ૨ જું.

મારા સહજનનંદ સુખકારી જો,
તારી મૂર્તિ નૌત્તમ ભારી છે;
લટકાળી કામણુગારી જો,
એતો જીવન દોરી અમારી છે. મારા૦-ટેક

તારી બ્રહ્મટી બ્રમર ધનશ્યામજો,
જાણે કરડી તીખી કમાન છે;
તેને ભમર રહ્યા છે સેવીજો,
લોચનીઆં તીખાં બાણ છે. મારા૦ ॥૧॥

તારે નેણ કમળ અનુસારે જો,
જોઈ રતિ પતિ સુર શરમાણાં છે;
દેખી ખંજન ગયું છે છુપાઈજો,
મૃગ નાદાં વને સંતાણાં છે. મારા૦ ॥૨॥

તારી નાસા નમણી રૂપાળીજો,
જોઈ દિપકને ધીર લાજે છે;
તિલ પુષ્પ ગયું સકુચાઈજો,
તે વનમાં રખડી દાઝે છે. મારા૦ ॥૩॥

તારા ગાલ ગુલાબી શોભે જો,
માંહિ ટીખકડી બહુરૂડી છે;
જીએ દાસ ઘેલો હરખાઈજો,

મારી અંત સમાની મુડી છે.

મારો ૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું.

વાલો અક્ષર ધામના ધામીને,

બહુ નામી અંતરયામી છે;

તારું મુખડું નેઘ રૂપાળું,

મારી વેદના સર્વે વામી છે.

વાલો ૦—ટેક

તારા અધર અમૃત પરવાળાંને,

જાણે દાડમ પુષ્પની કળીયું છે;

તંબોળ ચાવ્યું અતિ રૂંડું,

જાણે સુંદર કુંકુમ ઢળીડું છે.

વાલો ૦ ॥૧॥

દંત હીરા કેરી કણીડુંને,

જાણે રાતા માણેક ચળકે છે;

હસવે લાગે છે પ્યારાને;

અધુર વચમાં અનોપમ ઝળકે છે.

વાલો ૦ ॥૨॥

કંઠ કૌસ્તુભ મણીને શોભાવેને,

તેમાં પહેર્યા હાર હજારી છે;

હીરા માણેક મોતી કેરાને,

પુલુંનાં આનંદકારી છે,

વાલો ૦ ॥૩॥

તારે કાને કુંડળ ઝળકેને,

શિર પેચ તે હીરે જડીઓ છે;

જેઠ દાસ ઘેલો મન હરખેજે,
જુઓ પાઘ ઉપર તે ધરીઓ છે વાલો ॥૪॥

પદ ૪ થું.

હુંતો પ્રેમે પ્રીતેનિરખુંજે,
મારા ગુણીયલ વર લટકાળાને;
જેઠ જીવ સંગાથે જડીઓજે,
ભક્તિનંદન ઓગાવાળાને. હુંતો-ટેક.

ભુજ દંડ પ્રચંડ છે ભારીજે,
જાણે હેમની સુંદર લાટું છે;
કેશરખોરમાં શોભે સારાજે,
તેમાં રૂડી અનોપમ છાપું છે.

હુંતો ॥૧॥

કર હથેળી તેજળીજે,
માંહે સુંદર રેખાઓ સારી છે;
આંગળીએ ચોળા ફળીઓજે,
નિરખો અતિ સુખકારી છે.

હુંતો ॥૨॥

નખચંદ્ર પંક્તિ સમ શોભે જો,
મણી માણકથી તે રાતા છે;
તેજળા અતિ રૂપાળાજે,
તે ઉરમાં અતિ સોહાતા છે.

હુંતો ॥૩॥

છાતી ઢાલ સમ ઉપડતીજે,

વિન ગુણ હાર તેપર સારો છે;
લાગે તેતો હૃદય રૂપાળોને,
ઘેલાને સુખ દેનારો છે.

હુંતો૦ ॥૪॥

પદ ૬ મું.

મને રસીઓ રંગમાં મળી આને,
મારી ભવની ભાવટ ભાગી છે.
છે શ્યામ સદાયે સોહાગીને,
મને મળવાની રઠ લાગી છે.

મને૦-ટેક.

ઉર કમળાનું રેડાણું ને,
તેમાં લોભાણું ચિતડું માંડું છે;
તેતો નિત્ય નિત્ય અંતર ધાડુંને,
માંડું ઠરાવાનું ઠેકાણું છે.

મને૦ ॥૧॥

ઉદર શાન્ત સરોવર સરખુંને,
તેતો શિતળ રસનું ભરિયું છે;
નાભી ગોળ ઉંડી અતિ શોભેને,
જાણે તેમાં પડી ચકરીઉં છે.

મને૦ ॥૨॥

ત્રિવલીનાં સર અતિ સારા ને,
જાણે ત્રવેણીની ધારા છે;
આગળ બેઠા સંત હજારો ને,
પ્રીતે ફેરવે જપની માળા છે.

મને૦ ॥૩॥

પહેર્યો જમો ઝરકસી સારોજે,
બુટાવાળો અતિ રૂપાળો છે,
કસું ખાંધું હું છોગાવાળીજે,
દાસ ઘેલો કહે મુજ પ્યારો છે. મને૦ ॥૪॥

પદ ૬ ટું.

મારા ડોલરીઆ રંગ ભીનાજે,
તારી ખાનકની ખલિહારી છે;
દર્શન કારણ મનડું તલખેછેજે,
તારી ચિતવની સૌથી ન્યારી છે. મારા૦-ટેક.

કટી કેશરી જોઈને લાજે જો,
ચાલ જોઈને હંસ ગયા હારી છે;
તેતો જઈને વનમાં સંતાણાજે,
ગજ નાઠા ચીસું પાડી છે. મારા૦ ॥૧॥

જંઘા કદળી સ્થંભને લજવેજે,
રંભાવાડમાં જઈને ભરાણી છે;
તેમાં ચિન્હ અતિ તે જળાંજે,
જેવા વૃત્તિ મારી ખેંચાણી છે. મારા૦ ॥૨॥

તારા ઘુંટણ શ્યામ સલુણાજે,
પિંડી પાની ગોળ રૂપાળી છે;
ઘુંટી જોઈ મંગલ કારીજે,

આસનનાં ચિન્હ અતિ ભારી છે. મારાં ॥૩॥

સુંથણલી સુંદર સારીજે,
માંહે રેશમ હીરની નાડી છે;
ઉપર રેટા શોભે સારોજે,
દાસ ઘેલો નિરખે દાડી છે.

મારાં ॥૪॥

પદ ૭ મું.

મન મોહનજી શામળીઆજે,
જેઘ નેણા મારા ઠરીઆં છે;
રક્ત ચરણ જેઘ રૂપાળાજે,
તે અતરમાં મેં ધરીઆ છે; મન-ટેક
ચિન્હ જ્યાં તેમાં સારાંજે,
જાણે ઉત્તમ ફળ દેનારાં છે;
નિત્ય અવલોકી સુખ લેશુંજે,
સુખ સાગર સમ સુખાળાં છે.

મન ૦ ॥૧॥

દશે આંગળીઓ અતિ શોભેજે,
નખ તેજની જાણે મંડળીઉં છે;
પહેરી ચાખડી લટકતા ચાલેજે,
ગજ લાજે જેતાં ગલીઉં છે.

મન ૦ ॥૨॥

બહાલા લટકે જેઘ લોભાણીજે,
ભેઠે બાંધ્યો રૂડો પટકો છે,

ખભે સેલું સુંદર શોભેજે,
તે જોવા મનમાં ખટકો છે. મન૦ ॥૩॥

પ્યારા હાથ રૂમાલ ભલે લીધોજે,
તેતો કલ્યાણનો કરનારો છે.
દાસ ઘેલો જય બલિહારીજે,
જ્ઞાની ધ્યાનીનો ગુજરો છે. મન૦ ॥૪॥

પદ ૮ મું.

નખ શિખ મૂર્તિ નિરખીજે,
તેનો રૂદીઆમાં ઉતારી છે;
મારી અંત સમાની મૂડીજે,
તે લાગે મુજને પ્યારી છે. નખ૦-ટેક.

પહેર્યા હાથે કાળુ ખાળુજે,
કડા પોંચી મિનાકારી છે;
વેઢ વીંટી સુંદર સારીજે,
નંગ જડીઆ તેમાં ભારી છે. નખ૦ ॥૧॥

તોરા હાર કલંગી લટકેજે,
પુલુંના સુંગધકારી છે,
ગજરા ખાળુ પુલુંનાજે,
પોંચી પુલની પણ ન્યારી છે. નખ૦ ॥૨॥
તોડા સાંકળાં હીરે જડીઆજે,

માંહે માણક મોતી ભરીઆ છે;
પુધુંના ખીજ સારા જો,
લઈ ઉરમાં પ્રીતે ધરીઆ છે. નખ૦ ॥૩॥

જોઈ મગ્ન થયા નર નારીજો.
વાલા દર્શનની ખલિહારી છે;
ઘેલાનો સ્વામી ખિરાજોજો,
પ્રભુ સહજનંદ સુખકારી છે. નખ૦ ॥૪॥

પદ ૧ જું.—ઝલણું.

“મહેતાજીરે શું મહિ મૂલ ખતાવું.—એ ઢાળ.

સુણ સજનીરે આજ મળ્યા અલખેલો, સુંદર
છોગાંવાળો છેલો.—એ ટેક. એતો ધર્મ તણો છે લાલોરે,
મુને પ્રાણ થકી છે વાલોરે; મત વાલો કામણુગારોરે,
એને અંતરમાં લઈ ધારોરે; ઘેલાનોરે સ્વામી છે લટ-
કાળો, સુંદર છોગાવાળો છેલો. ॥૧॥

જુલણું ૨ જું

મન મોહનરે મરકલડે લોભાણી, માંડ મનડું લીધું
તાણી—એ ટેક. જોઈ ટીખકડી રૂડી ગાલેરે, કેસરનું તિ-
લક છે ભાલેરે; હીંડે મધુરી મધુરી ચાલેરે, લીધો કરમાં
રૂમાલ મત વાલેરે; ઘેલાનોરે સ્વામી જોઈ હરખાણી,
માંડ મનડું લીધું તાણી. ॥૨॥

શ્લોકાનું ૩ જું.

રંગ રસીઆરે, અંતરમાં નિત્ય રહેજે, મીઠા મીઠાં
સુખડાં દેજે.—એ ટેક. હુંતો દાસી છઉં તમારીરે, ગુણ-
વંતા તમે ગિરધારીરે; મૂર્તિ લાગે તમારી પ્યારીરે, તન
મન જાઉં પ્રાણ વારીરે; સ્વામીજીરે દાસ ઘેલાના એ છે
જે, મીઠા મીઠાં સુખડાં દેજે. ॥૩॥

શ્લોકાનું ૪ થું.

આજ જોયારે જીવન જીગતે માવો, મેંતો લીધો
અલૌકિક લાવો;—એ ટેક. ઘોડલીએ જોયા મેં સ્વામીરે,
હુંતો આનંદ ઉર અતિ પામી રે; મળતાં વેદના સર્વે
વામીરે, પુરૂષોત્તમ અંતર જામીરે; ઘેલાનારે સ્વામીને
મન ભાવો, મેંતો લીધો અલૌકિક લાવો. ॥૪॥

શ્લોકાનું ૫ મું.

રંગીલોરે નેણાને સનકારે, મારા ચિત્તડાને ચણ-
કારે.—એ ટેક. વળી કામકાજ નવ સુઝેરે, ધર ધંધે મ-
મનહું ધ્રુજેરે; એ ધાવ શી રીતે રૂઝેરે, પુછું પ્રેમ મારગ
જે જીએરે; ઘેલાનોરે સ્વામી દીસે ભારે, મારા ચિત્તડાને
ચણકારે. ॥૫॥

શ્લોકાનું ૬ વું.

લટકાળોરે લટકેથી મન લે છે, વાલો હેત કરી હેરે

છે.—એ ટેક એનાં લોચનીઆં રંગ ભરીઆરે, જોઈ અંતરમાંલઈ ધરીઆરે; તેમ તેમ તે ઉંડાં ગરીઆરે, હવે વિસરે નહિ વિસરીયાંરે; ઘેલાનોરે સ્વામી રંગે ફેરે છે, વાલો હેત કરી હેરે છે. ॥૬॥

શ્રુત્યું ૭ મું.

સુંદર વરરે ક્યારે મંદિર આવે, એને કોણ જઈ સમજાવે—ટેક એ પ્યારો છે સંતોજનોરે, ક્યાં મળે એ કુંવર નવીનોરે; ડોલરીઓ જાણો નગીનોરે, હાંસે રાખું હૈયે રંગ ભીનોરે; ઘેલાનોરે સ્વામી ચતુર કહાવે એને કોણ જઈ સમજાવે. ॥૭॥

શ્રુત્યું ૮ મું

મુણ સજનીરે એક સમે ગઈ પાણી, મોહન જોઈ અચકાણી—એ ટેક. વાલો ઉભા ઘેલાને તીરેરે, વાઈ બંસી ઇચ્છારામ વીરેરે; રહી ધીરજ નહિં શરીરેરે ક્યારે મળે મોહન પ્રેમ પીડેરે, ઘેલાનારે સ્વામીથી ભરમાણી, મોહન જોઈ અચકાણી. ॥૮॥

શ્રુત્યું ૯ મું.

મોહનજીરે મનડાંને હરીલીધાં, શું જાણે કામણ કીધાં. એ ટેક. તારી ચિતવની ચંચલ જોઈરે. માઈ મનડું રહ્યું છે મોહિરે; પ્રેમને હું ધાગે પરોઈરે, તેતો દુરિજન જાણે

ન કોઇરે; ઘેલાનારે સ્વામીએ સુખ દીધાં, શું જાણે કા-
મણ કીધાં ॥૯॥

ઘુલણં ૧૦ મું.

મારગડોરે રોકી ઉભા માવો, મેં નિરખી લીધો
લહાવો. એ ટેક. વાલો ચપળ તુરંગ ચલાવેરે, માણકી
મન લોભાવેરે; મતવાલી મલપવી ચાલેરે, તેતો ગર-
ડનો ગર્વ ઉતારેરે; ઘેલાનારે સ્વામીને પ્રીતે વધાવો, મેં
નિરખી લીધો લાવો ॥૧૦॥

ઘુલણું ૧૧ મું.

મારગડોરે મુકોને મન ગમ ॥, સુંદર રાખું છું સમ-
તા.—એ ટેક. મુખ જોઇ તમારું કાળુરે, ઉપજે હેત અં-
તર ઝાઝુંરે; જાણે આવી ગળામાંહું બાઝુંરે, નહીં લોકડી-
આથી લાજુંરે; ઘેલાનારે સ્વામી કેડે ભમતા, સુંદર
રાખું છું સમતા ॥૧૧॥

ઘુલણુ ૧૨ મું

ડોલરીએરે દીવાની મને કીધી, મારી શુદ્ધ બુદ્ધ
સર્વે લીધી.—એ ટેક. હું ઘેલી શી ફરં જગ માંહિરે,
મને કામ ન સૂઝે કાંઈરે; રહું મગ્ન સદા મન માંહિરે,
મને મળ્યું છે કાંઈનું કાંઈરે; ઘેલાનેરે સ્વામીએ વશ
કીધી, મારી શુદ્ધ બુદ્ધ સર્વે લીધી. ॥૧૨॥

ઘુલણું ૧૩ મું.

લેરખડારે લીલા તમારી ભારી, સાંભળતાં અતિ સુખકારી.—એ ટેક. ક્યાંક રંગે રમ્યારંગ છેલોરે, ક્યાંક થાળ જમ્યા છે છખીલોરે; કાંક યજ્ઞ કરે અલબેલોરે, ક્યાંક અડવું કરે અડવીલોરે; ઘેલાનારે સ્વામીની ખલિહારી, સાંભળતાં અતિ સુખકારી ॥૧૩॥

ઘુલણું ૧૪ મું.

માણીગરે મારે મહોલે પધાર્યા, વાલમજીએ ંહાલ વધાર્યા.—એ ટેક મારે ધન્ય ઘડી છે આજેરે, મહેર કરી જીઓને મહારાજેરે; કોણ જીડા જગતથી લાજેરે, દુરીજન દેખી છોને દાજેરે; ઘેલાનારે સ્વામીએ કાજ સુધાર્યા, વાલમજીએ ંહાલ વધાર્યા. ॥૧૪॥

પદ ૧ લું.—રાગ સ્તવન.

માતા પ્રેમવતીના તન, જોઈ તમારી મૂર્તિ માઈં મન લોભાણુંજ; જગત જીડું જાણુંજ,—ટેક. જોઈ તમારી મૂર્તિ માઈં મન લોભાણુંજ.—એ ટેક. છેલ છખીલા, સુંદર તારી, ખાનકની ખલિહારી; (૨) ચિંતવન કરવા આતુર અતિ, મનવૃત્તિ છે મારી. માતાં ॥૧॥ વેઠ વીંટી અનુપમ શોભે, સુધણલી સોનેરી; (૨) જરકસી વાધે અંતર બેહેકે, મનડું લીધું હેરી. માતાં ॥૨॥ ઉરપર

હાર અમુલખ શોભે, પોંચી રતન જડાઉ; (૨) બાબુ
કાબુ સાંકળાં સુંદર, પ્રીતે કરી પહેરાવું. માતા૦ ॥૩॥
શિર પેંચ હરિહીરે જડીઓ, કુંડલની છબ ન્યારી; (૨)
દાસ ઘેલો કહે દિલમાં રાખું, ગુણવંતા ગિરિધારી
માતા પ્રેમવતી૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

અલબેલા આવોજી, ધર્મકુંવર પાતળીઆ; તમથી
પ્રીત બંધાણીજી, બુઠી આ બાજી જાણીજી, ધર્મકુંવર-
એ ટેક. ઘેરે સૂરે ગોવિંદ તારી, મોરલી વનમાં વાગી;
(૨) સૂતીતી હું મોહનિદ્રામાં, ઓચિંતાની જાગી. અલ-
બેલા૦ ॥૧॥ કામ કાજ હવે કાંઈ ન સૂજે, અલગી નહિ
અનુરાગું; (૨) અહોનીશ રહેજે નેણાં આગે, મોહન એ
વર માગું. અલબેલા૦ ॥૨॥ માઈં ધર પોતાનું જાણી,
પ્રીતમ પ્રેમે પધારો; (૨) અંતરનું અંધાઈં ટાળી, કરો
સફળ જન્મારો. અલબેલા૦ ॥૩॥ જે જોઈએ તે તમને
પ્યારા, હાજર આણી આપું; (૨) દાસ ઘેલો કહે દર્શન
કરીને, ભવ ભટકણ દુઃખ કાપું. અલબેલા૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.

“ ઘેલા ભલે થયાંરે. ”—એ રાહ.

હેતે હેરીઆરે, પુરણ પુરષોત્તમ શ્રીસ્વામીને;

અવલોકી ઉરમાંરે, રાખું પ્રીતે અંતર જમીને;—એટેક.
 ગૌરવર્ણુ ગોવિંદ તમારું, રૂપ અંતર અરખાણું;
 જીવન જતન કરીને રાખું, માંડ દોયલી વેળાનું નાણું. જે ૦ ૧
 ભાલતિલક કેશરનું શોભે, બ્રહ્મદી બ્રમર રહ્યા સેવી;
 નાસા નમણી આંખું અણીઆળી, મનોહર મૃગના જેવી. જે. ૨
 દક્ષિણ ગાલે તિલ અતિ સુંદર, વામ કર્ણ ચિન્હ સાંડ;
 મૂંછની રેખા અતિ રૂપાળી, અધરામૃત પરવાંડ જે ૦ ૩
 ચિબુક સુંદર કંઠ કોકિલા કૌસ્તુભ મણિને શોભાવે;
 તે મધે તલમહા મનોહર, જેઠ દાસ ઘેલો સુખ પાવે. જે. ૪

પદ ૨ જું.

જેયા ઢોલીએરે, શ્રી હરિ સહજનંદ સુખકારી;
 મૂર્તિ નિરખતાંરે, પુલકિત ઉઠે અગે ભારી.—ટેક.
 ભુજ ભુગલ જગજીવન જેઠને, આંગળીઉં દશન્યાંડ;
 અરણ કમત્રસમનખ છે રાતા, ચોટયું ચિત્તડું માંડ. જે ૦ ૧
 વિનગુણ હાર હૈયાપર શોભે, શ્રી વત્સનું ચિન્હ ઉર ધાંડ;
 રોમાવલિ કેસર ચંદનમાં, જેઠ ત્રિવલી ઉપર વાંડ. જે ૦ ૨
 નાભી નૌત્તમ ઉદર અનુપમ, તિલ તેપર અતિ સારા;
 કટિ કેસરી ઉર અતિ સુંદર, ઘુંટણ છે રઢીયાળા. જે ૦ ૩
 પિંડીપાની નૌત્તમ શોભે, ચિન્હો ચિન્હમાં વૃત્તિ રાખું;
 ભુગલ ચરણ દેખી, ઘેલો કહે, સુખ નિધિવારીનાંખું. જે ૦ ૪

પદ ૧ જું. રાગ-ભેરવી.

“ કહો મેરી માદર જાતિ કહાં. ”-એ રાહ.
 લાગી મેરી પ્રગટ પ્રભુ સંગ પ્રીત,
 જગ જન્યો સર્વ અનિત; લાગી મેરી૦-એ ટેક
 કાલ માયાકો અખ ડર નાંહી,
 મોહન મેરો મીતી. લાગી મેરી૦ ॥૧॥
 કીડી કુંજરકો મેલાપ દેખો,
 એહી અલૌકિક રીત. લાગી મેરી૦ ॥૨॥
 જગ જીવનસેં જીયરો ખંધારો,
 વિષય સુખ વિપરીત લાગી મેરી૦ ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહેરસખસ લાલનસેં,
 બીજે ન ખુચે ચિત્ત. લાગી મેરી૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

મારા મન મોહન મીઠા મહારાજ,
 છો તમે ગરીબનિવાજ. મારા-ટેક !
 ભક્તિનદન ભવસાગર તારો.
 તુમ મોરે શિરતાજ. મારા૦ ॥૧॥
 ખિરદ તમારો પ્રભુ ઉર ધારો,
 કૃપા સાધ હો આજ. મારા૦ ॥૨॥
 ગરૂડ તજી ગોવિંદજી આયે,

કીયો ભક્તકો કાજ.

મારાં ૧૧૩૥

ઘેલાના સ્વામી અંતરયામી.

રખો પ્રભુ તુમ લાજ;

મારાં ૧૧૪૥

પદ ૩ જું.

રહો તુમ ચણુંમે ચિત્ત સદા, એહિ માગું સર્વદા રહો.-ટેક
વિષયવિકારતો નઈ વ્યાપે, નિકટ ન આવે આપદા. રહો ૦ ૧
જકો ધ્યાન કરત ત્રિપુરારી, સેવે પ્રેમે શારદા. રહો ૦ ૨
શુકસનકાદિક નિત્યગુન ગાવે, જહું ભજે નારદા. રહો ૦ ૩
વેલો કહે પ્રભુ તુ મહી જનો, મેરે મનકી હારદા. રહો ૦ ૪

પદ ૪ થું.

હરિમમ જીવન પ્રાણ આધાર, રહો મેરે હૃદય મોઝાર; હંટેક-
ક્ષણ ભર ન્યારા નાથ ન રાખું, અવિછિન્ન ગંગાધાર. હં ૧
હાલરકી લકડીકી પેરે, પ્યારા ન મુકું કોઈ વાર. હં ૨
તુમ રે નામકી માલા જપત હું, તુમહો તારન હાર. હં ૩
વેલો કહે પ્રભુ અખ કહાં જઉં, તુમહમારે શિરદાર. હં ૪

પદ ૧ હું.-રાગ ભેરવી

“ હરિ મિલે બોલસરીકી છૈયાં એ ઢાળ. ”

ઉર દેખો મેરે ચતુર સૈયાંકો, રામ પ્રતાપજકે ભૈયાં
કો. (૨) ઉરદેખો-ટેક. હુમક હુમક પ્રભુ પાઉં ધરત
હયે, કર પકડયો ભક્તિ મૈયાકો. ઉરદેખો ૧૧૥ ગિર-

ધારી ઘર આંગન ખેલત, ધન્ય ભાગ્ય એહી ફરીઆકો
 (૨) ઉરદેખોં ॥૨॥ સુર સખ વિમાન ચડી આયે. મુખ
 દેખન ડોલરીઆકો. (૨) ઉરદેખોં ॥૩॥ દાસ ઘેલો કહે
 બાલકૃષ્ણ છબ, નિરખી તપત બુઝાવો હેયાંકો. ઉં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

છપૈયા કે સઘન કુંજ બનમેં, પ્યારો ખેલ ખેલત
 લડકનમેં (૨) —ટેક. ગૌરવરણ ધનશ્યામકો સુંદર. સદા
 ખસ રહો મેરે મનમેં. (૨) છપૈયાં ॥૧॥ ખેલત શ્વેદ
 ભયો તન ઉપર, જાણે બદન છાયો મોતીચનમેં. (૨)
 છપૈયાં ॥૨॥ છુટી અલકન હરિ મુખપર આધ, જાણે
 શેષ લપટયો ચંદનમેં. (૨) છપૈયાં ॥૩॥ દાસ ઘેલો કહે
 મેરો એહિ પ્યારો, જકે શીશનમુ ચરનનમેં (૨) છં૪

પદ ૩ જું.

વેણી માધુ કે સંગ મુરારી, ખેલી ઘેર આવત ગિર-
 ધારી. (૨) વેણી—ટેક. માતા રાહ દેખત મોહનકી, પિતા
 શાયત ભારી. (૨) વેણીં ॥૧॥ અખતક પ્યા-
 રે કયું નહીં આયે, અયેસી કરો નાંહી બિહારી. (૨)
 વેણીં ॥૨॥ ભોજન ખખત વહી ગયો પ્યારે, પીચો
 કયું નહિં સુંદરવારી. (૨) વેણીં ॥૩॥ કહા જનું લાલ
 કહાં ગયે તે, દાસ ઘેલા કે સુખદારી. (૨) વેણીં ॥૪॥

પદ ૪ થું.

તેરી લઉરે બલૈયાં મોરે પ્યારે, માતા હર્ષ કે આં-
સુ ઢારે. (૨) તેરી૦—ટેક. ગોવિંદકું લેકે ગોદમેં બેઠી,
તનમન પ્રાણુ કો વારે. (૨) તેરી૦ ॥૧॥ ઘડુલો ધનશ્યામ
કો કરત હે, અનહદ મોદ વધારે. (૨) તેરી૦ ॥૨॥ પ્રેમ
વતીકો પ્રેમ દેખ મોહન, દયા અતિ ઉરધારે. (૨) તેરી૦
॥૩॥ દાસ ઘેલો કહે અહો ભાગ્ય ઉનકે. પ્રભુકું પલ
ના ખિસારે. (૨) તેરી૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું—રાગ કલ્યાણ.

જોખન મદમાતી જની—એ ઢાળ.

મોહન મેરા પ્યારા રાજની સાંમરા સુજાણુ. (૨)
સાંમરા સુજાણુ મમ જીવન પ્રાણુ. મોહન૦—ટેક. મુખડું
તમાઈં પલન વિસાઈં, (૨) રાખું એ દિલમાં નિશાન. મો-
હન૦ ॥૧॥ ગૌરવરણુ ગોવિંદ તમાઈં. (૨) તલખે જોવા
મેરા પ્રાણુ. મોહન૦ ॥૨॥ કબમેં દેખું ધર્મ કુંવરકું (૨)
પ્યારો એ ચતુર સુજાણુ. મોહન૦ ॥૩॥ ઘેલાનો સ્વામી
અંતરજમી, (૨) નિરખું સદા સુખ ખાણુ. મોહન૦ ૪

પદ ૨ જું.

શ્યામ સલુણા પ્યારા સરજનહારા (૨) સરજનહારા

છોધર્મદુલારા. શ્યામ૦—ટેક. તોરે કારણમેં દરદર ભટકું,
 (૨) કરનેકો દિદારા. શ્યામ૦ ॥૧॥ મન મોહનની મનોહર
 મુર્તિ ૨) દેખી દુઃખ જાવે સારા. શ્યામ૦ ॥૨॥ શ્વેત
 વસન બહાલે અંગપે ધર્યા છે, (૨) શ્વેત પુલુંકે હારા. શ્યામ૦
 ॥૩॥ ઘેલો કહે મેરે પ્યારેને હાથુમેં, (૨) શ્વેત લીઆ
 હે રૂમાલા. શ્યામ. ॥૪॥

પદ ૩ જું.

માધુરી તારી મૂર્તિ મુરારી, (૨) મૂર્તિ મુરારી
 જાઉં બલિહારી. માધુરી૦—ટેક. લટકાળી અતિ કા-
 મણગારી, (૨) ચિત્તવની સખસેં ન્યારી. માધુરી૦ ॥૧॥
 મુસ્કનીમેં મનમેરો હરિલીનો, (૨) થકીત ભયે નર નારી.
 માધુરી૦ ॥૨॥ જો કોઈ વાકે શરણે આયે, (૨) ભૂપતિ ભયે
 ભેખધારી. માધુરી૦ ॥૩॥ ઘેલો કહે ધનશ્યામ સુંદરપર,
 (૨) તન મન જાઉં મે વારી. માધુરી૦ ॥૪॥

પદ ૫ મું.

પુલ છડીવાલે હાથ ધરી છે, (૨) હાથ ધરી જોને
 જાદુભરી છે. પુલછડી૦—ટેક. કરના લટકા કલ્યાણકારી,
 (૨) જોવાને મેં વૃત્તિ કરી છે. પુલ છડી૦ ॥૧॥ હંસ ગ-
 તી ચાલ ચાલે મતવાલો, (૨) લટકાળી જોને હરખ-
 ભરી છે. પુલ છડી૦ ॥૨॥ પુલુંની ફેરે ભ્રમર ચહુકારે

(૨) ગુંબર કરી ભારી વૃત્તિ હરી છે. પુલ છડીં ॥૩॥
ઘેલો કહે પ્રભુ આહીં ખિરાજે, (૨) ડોલરીઓ રંગ ભી-
નો વરી છે. પુલછડીં ॥૪॥

પદ ૧ લું.

સુદરોઓ ભાવનો ભૂખ્યો.—એ ઢાળ.
ખિહારી બને આજ મહારાજધિરાજ, (૨)
કાહા ખરનું સુખ સાજ. ખિહારી.—ટેક.
દીવ્ય સિંહાસન શ્યામ ખિરાજત, (૨)
નિરખે બહાંકે ભાગ્ય ખિહારીં ૧
છત્ર ચમર શિર ઉપર શોભિત, (૨)
સંગલીયે સંત સમાજ. ખિહારીં ૨
છડીદાર શુભ ખાન પુકારત, (૨)
જન આયે દર્શન કાજ. ખિહારીં ૩
દાસ ઘેલો કહે સર્વ ધામકે, (૨)
નાથ જાણો શિરતાજ. ખિહારીં ૪

પદ ૨ જું.

સુંદર વર આજ બને ગિરધારી(૨)
દેખો ખાનકપ્પી છબ ન્યારી. સુંદરં—એ ટેક.
ભક્તિ નંદનકો જગવંદન કરે, (૨)
ધ્યાન ધરે ત્રિપુરારી. સુંદરં ૧

માધુરી મૂર્તિ વિસરે ના ઉરથી. (૨)
 જાઉ મેં ઉનપર વારી. સુંદર૦ ૨
 હરિજન હાર હજારો પહેરાવત, (૨)
 ભીડ ભઈ હે ભારી. સુંદર૦ ૩
 દાસ ઘેલો કહે દર્શન કરીને, (૨)
 લેજો ઉરમાં ઉતારી સુંદર૦ ૪

પદ ૩ જું.

નાથજી નહાવા પધાર્યા મુરારી (૨)
 કરી માણુકી ઉપર સ્વારી. નાથજી - ટેક.
 ધીમે ધીમે પ્રભુ ચાલ ચલાવત, (૨)
 બોધલી લાગત પ્યારી. નાથજી૦ ॥૧॥
 સંગલીને સખ સંત ભક્તકો (૨)
 ડગર ચલત જયકારી. નાથજી૦ ॥૨॥
 ગુનીજન ગાન કરત પ્રભુ આગે, (૨)
 વાળં વાગે ભારી. નાથજી૦ ॥૩॥
 ઘેલો કહે પ્રભુ આનંદે જાતહે. (૨)
 ઉન્મત ગગાધારી. નાથજી૦ ॥૪॥

પદ ૪ થું.

દેખો હરિ શોભા વર્ણી ન જાએ, (૨)
 સુર આયે પુષ્પ વધાએ. દેખો૦ ટેક.

ભીડ ભઈ નદિ તટ કે ઉપર, (૨)
 ધાઈ ધાઈ જન સખ આએ. દેખો ૦ ॥૧॥
 અંબર છાયો પુષ્પ વૃષ્ટિસેં (૨)
 સરીતા સંતસેં છાએ. દેખો ૦ ॥૨॥
 જય જય શબ્દ મુનિજન બોલત, (૨)
 આનંદ ઉછરંગ માંએ. દેખો ૦ ॥૩॥
 ઘેલાનો પ્રભુ અતિશે દયાળુ (૨)
 લાગું મેં કિનકે પાય. દેખો ૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું. રાગ દેશ.

વારી જાઉંરે શામળીઆ—એ ઢાળ.

પ્રીતે પધારો પાતળીઆ પહેરી આખડીરે,
 મને લાગીછે મળવા તણી ધાખડીરે. પ્રીતે ૦—ટેક.
 પ્રીત કરી શામળીઆ આવો, હવે મોહન નહીં તરસાવો;
 દીજે ઉત્તમ લાવો, હાજર છું ખડીરે. પ્રીતે ૦ ૧
 સુંદર મેંતો સેજ સમારી, કાળુકુસુમ તણી બહુ સારી;
 આવોને મુરારી, માણકીએ ચડીરે. પ્રીતે ૦ ૨
 શ્રીજ મુજને લાગો વાલા, કરગરી કરુંછું કાલાવાલા;
 અલબેલા રાખું, હું ઉરમાં જડી રે. પ્રીતે ૦ ૩
 તુજ આવે મુજ કારજ સરે જોઈ દુઃખ અંતરનું ટળે.
 ઘેલો ચરનું કરે, ચરણુંમાં પડીરે પ્રીતે ૦ ૪

પદ ૨ જું.

શિતળ થાયે છે અલખેલા જોઈ છાતડીરે,
 મીઠી લાગે છે વાલા તમારી વાતડીરે. શિતળ૦-ટેક.
 મોહન મુજને માર્ગે મળીઆ, લઈ પ્રીતે અંતરમાં ધરીઆ;
 વિસરો નહિં વિસરીઆ, રાખું એ આખડીરે. શિત૦ ૧
 ધર્મકુંવર બિદ્ધ તમારો ભારી, અંત સમે આવોછો મુરારી;
 ઉચ કે નિચ જોતા નથી જાતડીરે. શિત૦ ૨
 પ્રત્યક્ષ પ્રભુ જ્યારે મળશે, અંતરનાં દુઃખ ત્યારે ટળશે;
 જન્મ મરણની મટશે, મારી ઘાતડીરે, શિત૦ ૩
 સહજનંદ સ્વામી મળ્યાછે, આજ અલૌકિક ભાગ્ય ફળ્યાછે
 ઘેલો કહે ચિત્ત ચર્ણે ધર્યા છે, બહાલા હરઘડીરે. શિત૦ ૪

પદ ૩ જું.

વારી વારીરે શામળીઆ તોંપેં વારણેરે,
 વાટ જોઈને ઉભીછું આવી ખારણેરે. વારી વારી૦-ટેક
 મલપતા મારે મદિરે આવો, પ્રીત કરી મુજને બોલાવો;
 લઉં અલૌકિક લાવો, ધરી ધારણેરે. વારી વારી૦ ૧
 આવો વાલમ કરીએ વાતું, તમ વિના નથી રહેવાતું;
 ગમે છે એકાંતું, તમારે કારણેરે. વારી વારી૦ ૨
 હીંડોળો ખાંધ્યો તમ કાળે, હરિ હેતે ઝુલાવું આળે;
 અગણિત સૂર્ય લાળે, તોરે ઉબરણેરે. વારી વારી૦ ૩

રૂપ જોઈને હું લોભાણી, વાલા લાગો સારગપાણી;
ઘેલો કહે મનડું તાણી, લીધું કોડામણેરે. વારી વારી૦ ૪

પદ ૪ શું

વાલા વિન્નેગે સંભાળું તારી મૂર્તિરે,
નાથ નિમિષ ન મુકું મારા ઉરથીરે. વાલા વિન્નેગે૦-ટેક.
કોડીલી છે કામણુગારી, રાખું હું નૈણામાં ધારી;
લાગે છે તે જળી, કોટી સુર્યથીરે, વાલા વિન્નેગે૦ ૧
સુરભી જાએ વનમાં ચરવા, પ્રીતી લાગી વચ્છને મળવા;
કરે છે હિંસરવા, રાખી સુરતીરે. વાલા વિન્નેગે૦ ૨
કામ કાજની આવે ઝડીઉં, અનુસંધાન મૂર્તિમાં ધરીગિ;
સેવે જેમ કુંજડીઉં, રહી દૂરથીરે. વાલા વિન્નેગે૦ ૩
યુક્તિથી અંતરમાં ધાડું, ખટકેથી નિત્ય સંભાળું;
કાજસરે ઘેલો કહે માડું, ખુદ હનુરથીરે વાલા વિન્નેગે૦ ૪

પદ ૧ હું.-રાગ ખંભાતિ.

નજરા ગયો બાલમ મોરે અંગનાં.--એ ઢાળ.
મહારાજ બિરાજે આજ બગીઆમેં, (૨)
બગીઆમેં લીડભધ અતિ મગીઆમેં. મહારાજ૦-ટેક.
લક્ષ્મીપતિ લક્ષ્મીવાડીમેં; (૨)
સભાકિની સુંદર જગીઆમેં, મહારાજ૦ ૧

રત્ન સિંહાસન શ્યામ ખિરાજત, (૨)
 સખ સંત બેઠે પ્યારે અંગીઆમ્ને. મહારાજ૦ ૨
 શ્વેત વસન હરિ અંગપર પહેરે, (૨)
 શ્વેત પુલું કે તોરે પધીઆમ્ને. મહારાજ૦ ૩
 નિરખી નાથકું આનંદ આવત, (૨)
 દાસ ઘેલો કહે મેરે અંગીઆમ્ને. મહારાજ૦ ૪

પદ ૨ જું.

શ્યામ તોરી ખાનકકી ખલિહારી, (૨)
 ખલિહારી જાઉમેં વારી. શ્યામ૦--એ ટેક.
 અક્ષરાતિત પ્રભુ આપ પધાર્યા (૨)
 હરિકીની હમપર કરૂણા ભારી. શ્યામ૦ ૧
 નાથ ઘડીપલ ન્યારા ન મૂકું, (૨)
 પ્યારા રાખું અંતરમાં ધારી, શ્યામ૦ ૨
 તુમ ખાનામેં ખાની તિહારી (૨)
 પ્યારી લાગે તોરી સરદારી. શ્યામ૦ ૩
 કહે ઘેલો પ્રભુ મેરે તો તુમહો, (૨)
 શિરકે ઉપર ગિરધારી. શ્યામ૦ ૪

પદ ૩ જું.

છેલા આકે ખસો મેરે નેનનમેં, (૨)
 નેનનમેં પ્યારે ચીતવનમેં. છેલા૦--એ ટેક.

તુમ બિનાં મોઁ રેનન ખીતત, (૨)
 દિન નહીં જવત ચેનનમેં. છેલાં ॥૧॥
 અલખેલા તુમ સમ નહીં દેખ્યો. (૨)
 પ્યારે મુક્તિ ભુક્ત દેનનમેં. છેલાં ॥૨॥
 ભક્તિ નંદન તુમસેં મન માન્યો, (૨)
 મેંતો લોભાણી તોરે બેનનમેં છેલાં ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહે નિશદિન પ્યારે, (૨)
 ચિત્ત રહો તુમારે ચરનનમેં છેલાં ॥૪॥

પદ ૪ થું

નાથ તેરી છખી સખસેં ન્યારી (૨)
 સખસેં ન્યારી પ્યારે ગિરધારી, નાથ૦-એ ટેક.
 શ્યામ સુંદર તોરી માધુરી મૂર્તિ, (૨)
 વાલા વિસરો નાંહીં વિસારી. નાથ૦ ॥૧॥
 ગુણીયલ મારા ગુણસાગર પ્યારા, (૨)
 છેલા દેખું મેં અંતર ધારી. નાથ૦ ॥૨॥
 મોર મુગટ પિતાંબર શોભે, (૨)
 કાનું મે કુંડલ મીનાકારી. નાથ૦ ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહે આજકી છખી પર, (૨)
 પ્રભુ કોટી કોટી કંદપવારી. નાથ૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું—રાગ—કાનરો.

પોઢણોઉં.

“ શ્રી કૃષ્ણ કૃપાવિના કોન ઉગારે ” એ ઢાળ.

શ્રી ધનશ્યામ સુંદર છોગાળા, મમ હૃદય મંદિર
અંદર; સુખે પોઢો તમે ધર્મ દુલારા, શ્રી ધનશ્યામ
એ ટેક. પ્રેમ પલંગ ખિછાવ્યો તમ કાળે, હીરા માણક
માંહીં નંગ અપારા; પુલુંકી તળાઈ મખમલકી રજઈ,
પુલુંકે એશિકે તકીએ બેસોને દયાલા. શ્રી ધનશ્યામ
॥૧॥ ગુનીજન ગાનકરત અતિ સુંદર, પોઢણીઆં બોલે
સંતજન સારા; ચરણ ચાંપું પાવલીઆં પંપોણું, આજ
અલૌકિક ભાગ્ય અમારાં શ્રી ધનશ્યામ ॥૨॥ શીત ઋ-
તુમાં મખમલકી રજઈ; ગ્રીસ્મ ઋતુમાં ચાદર પુલુંકી
લાઈ; વર્ષા ઋતુમાં વાયરો નાંખુ, ચંદન ચરચું ચંગ
પર પ્યારા શ્રી ધનશ્યામ ॥૩॥ ૧કરવટ લેજે વાલા
સુખ મોકું દેજે, પ્રીતે પોઢાડું હૃદયામાંઈ મારા; દાસ
ઘેલાના નાથ દયાળુ, સયન કરો તમે સર્જનહારા. શ્રી
ધનશ્યામ ॥૪॥

પદ ૧ જું.

મંગલા—બિભાસ.

“ ચકલી ન બોલે શ્યામ. ”—એ ઢાળ.

જગીએ મહારાજ કુંવર ધર્મ કે દુલારે,
 ધર્મ કે દુલારે મોરે પ્રાણ હુંકે પ્યારે. જગીએ૦—એ ટેક.
 ઝાલરી બજન લાગી, ધંટીઆં ગરજન લાગી, (૨)
 દુંદભી બોલન લાગી, દેવ દરબારે. જગીએ૦ ૧
 સુરનર મુનિ આએ; પ્રભુકું લાગન પાએ, (૨)
 ગુનીજન ગુન ગાએ, સ્વર ધુની સારે, જગીએ૦ ૨
 સંતઆઈ બેઠે સખ, દીજીએ દરસ અખ, (૨)
 અલૌકિક જાણું તખ, ભાગ્ય હમારે. જગીએ૦ ૩
 વદન દેખાઓ પ્યારે, પ્રેમસેં સર્જનહારે, (૨)
 દાસ ઘેલો ઉચારે જશ તુમારે. જગોને૦ ૪

પદ ૨ જું.

જગોને મોરે શ્યામ, રેનખીતન લાગે,
 રેનખીતન લાગે સંત મુનિ ખડે આગે. જગોને૦ ટેક.
 સૌચ કરાવું, કર ચરણ પખાણું.
 દાતણ આણું, મુખ મંજન કાળે. જગોને૦ ॥૧॥
 જુગતેથી નવરાવું વસન ભૂષન પેરાવું,
 હાર ધરાવું તોરા પાઘને માથે. જગોને૦ ॥૨॥

માખણ કટોરે ન્યારે, સાકરકે ખુરે ડારે,
જમો અખ મોરે પ્યારે, પકવાન તાજે. જગોને૦ ॥૩॥
સુંદર જલ પીજે, પાનનકી બીડી લીજે,
મુખકો તબોલ દીજે, દાસ ઘેલો માગે. જગોને૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.—રાગ સારંગ.

મધ્યાન સમયે શયનનું.

હરિ ભજન થકી, છોટા હોય તે સૌથી મોટા થાય.-ઢાળ
રાજ ભોગ જમી, મુખવાસ લીજે મોરે પ્યારે;
જલ પાન કરી, શયન કરો શામળીઆ મધ્યાનકાળે. ટેક
કાળુ પોયણ સમમેં સેજ સજ, સુખે આરામ દ્યો તમે
ગિરિધરજી; દાસ ચરણ કમળને પંપાળે. રાજ૦ ॥૧॥
વાયુ ઢોળું હું પ્રીતમ તમ માથે, પડે ટાઢતો શાલ ઓ-
ઢાળું હાથે; દાસ હેતેથી તમને પોઢાડે રાજ૦ ॥૨॥
ફેરું અતર પુષ્પતણી ભારે, ભકતો દર્શન કારણ દોડી
આવે; તેને વિયોગ તમારોરે બાળે, રાજ૦ ॥૩॥
પોઢયા પ્રેમ પલંગપર સુખકારી, મારા મદિર અંદર
મોરારી; દાસ ઘેલો ચરણુંમાં ચિન્હ નિહાળે રાજ૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું—ઉથાપનનું.

રાગ ધનાશ્રી.

દીજીએ દર્શન દાન દયાનિધ, દિજીએ દર્શન દાન;

(૨) એ ટેક. ઉથાપન કે દર્શન કારણ, (૨) આઈ હું ભ-
ગવાન. દયાનિધિં ॥૧॥ શયન કરી અખ જગીએ
પ્યારે, (૨) તુમ હો કૃપા નિધાન. દયાનિધિં ॥૨॥ અ-
લપેલા હું અરજ કરુંછું (૨) સુણયે ચતુરસુજણ. દયા
નિધિં ॥૩॥ ઘેલો કહે ધનશ્યામ સુંદરકો, (૨) ધરો નિ-
રંતર ધ્યાન. દયા નિધિં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

વદન દેખાઓ ધનશ્યામ, પ્યારે મોરે;
વદન દેખાઓ ધનશ્યામ (૨)--એ ટેક.
શયન કરી અખ જગો પ્યારે. (૨)
કરાવું સુંદર સ્નાન. પ્યારેં ॥૧॥
વસ્ત્ર પહેરાવી આભૂષણ ધરાવું (૨)
હીરા મોતી નકે તમામ. પ્યારેં ॥૨॥
ભાત ભાત કે મેવા લાવું, (૨)
આરોગો સુંદર શ્યામ. પ્યારેં ॥૩॥
ઘેલો કહે જલપાન કરીને (૨)
લીજીએ ખીડી પાન. પ્યારેં ॥૪॥

પદ ૧ હું.

વાલો મને લાગે વાલો, વાલો વાસુદેવ.-એ ઢાળ.
નમું સચ્ચિદાનંદ પ્યારા દેવાધિ દેવ, (૨)

વારંભવાર એ વચનો મીઠા બોલ્યાની તમને દેવ.
 નમું સચ્ચિદાનંદ પ્યારા, દેવાધિ દેવ.-એ ટેક.
 પુરૂષોત્તમ પોતે આપ પ્રભુ છો, (૨)
 કોઈ ન જાણે તમારો ભેવ. નમું ॥૧॥
 સુર નર મુનિવર પ્રીતેથી આવી, (૨)
 કરે તમારી નિત્યે સેવ. નમું ॥૨॥
 ભુદરજીને ભજતાં છુટે, (૨)
 અંતર તણા અહમેવ. નમું ॥૩॥
 મોહનજીનું મુખડું જોવા. (૨)
 દાસ ઘેલો કહે રાખું ખેવ. નમું ॥૪॥

પદ ૨ જું.

પ્રભુ નર્ક નિવારણ વિશ્વાઆધાર, (૨)
 દ્વીભુજ મૂર્તિ સદા સાકાર. પ્રભુ-એ ટેક
 હે દીન બંધુ છો દયા સિંધુ, (૨)
 ઉતારો ભવ પાર. પ્રભુ નર્ક ॥૧॥
 વારંભવાર એ વિનતિ અમારી, (૨)
 સાંભળજો કરી પ્યાર. પ્રભુ નર્ક ॥૨॥
 ભુદરજી ભવસાગર તારો (૨)
 એક તમારો આધાર. પ્રભુ નર્ક ॥૩॥
 દયાનિધિ ગુણસાગર પ્યારા, (૨)

દાસ ઘેલાના કીરતાર.

પ્રભુ નર્કં ॥૪॥

પદ ૩ જું.

જુઓને જગી ભાઈઓ શ્યામ સોહાગી (૨)
 શું સુતા અજ્ઞાન નિદ્રામાં અવિદ્યા સંગે લાગી.
 જુઓને જગી ભાઈઓ શ્યામ સોહાગી—એ ટેક.
 ચિંતામણિ રૂપ આ મનુષ્ય દેહ છે, (૨)
 એળે ખુઓ નહિં અભાગી. જુઓનેં ॥૧॥
 સ્મરણ કરતાં શ્રી ધનશ્યામનું, (૨)
 ભ્રમણા જશે ભાગી. જુઓનેં ॥૨॥
 નિર્ભય નામ નારાયણનું લેજો, (૨)
 આળ પંખાળને ત્યાગી. જુઓનેં ॥૩॥
 દાસ ઘેલાના નાથને ભજતાં (૨)
 થયાં સર્વે બડભાગી. જુઓનેં ॥૪॥

પદ ૪ થું

મંગલકારી પ્રભુનામ તમારું, (૨)
 પ્રભાતે ઉઠી સ્મરણ કરતાં કાજ સરે છે અમારું,
 મંગલકારી પ્રભુ નામ તમારું—એ ટેક.
 અનેક જન્મનાં ઓઘ બળશે, (૨)
 અંતર થાય અજવાળું મગલં ॥૧॥
 શ્રી સહજનંદ નામથી ઓધર્યા, (૨)

ભક્ત જીઓને હજારં. મંગલં ॥૨॥

ગજ ગુણિકા અજમીલ જેવાનું, (૨)

એ નામથી થયું છે સારં. મંગલં ॥૩॥

દાસ ઘેલાના સ્વામીને ભજતાં, (૨)

જમનું ન લાગે લારં. મંગલં ॥૪॥

પદ ૧ જું.—રાગ કેરબો.

ઓલે દરજવાલે છોકરે ખગાડી. એ ઢાળ.

મને સાચો હીરો હરિ હાથ ચડયો, (૨)

હરિ હાથ ચડયો લઘ ઉરમાં ધર્યો. મને—એ ટેક.

હું જગતના તાનમાં ભમતો, (૨)

ચિંતામણી મારી નજરે પડયો મને ॥૧॥

ખીજું સર્વે કથીરજ, ભાસ્યું (૨)

પ્રકૃતિ પુરૂષ સુધી વિચાર કર્યો. મને ॥૨॥

સર્વે જાણ્યા મેં કાળના કોળીઆ. (૨)

ધનશ્યામ અજર અવિનાશી ઠર્યો. મને ॥૩॥

ઘેલો કહે શિદ મુંઝાઉં મનમાં, (૨)

શ્રીજી મળ્યા મારો કાજ સર્યો. મને ॥૪॥

પદ ૨ જું.

પ્યારો માવ મળ્યા તન તાપ ટળ્યા. (૨)

તન તાપ ટળ્યા જીઓ ભાગ્ય ફળ્યા. પ્યારો ૧

જે વસ્તુ આપણને મળી છે, (૨)
 તે બહાલો કોઈને ન જડયા. પ્યારોં ॥૧॥
 ભુદરજીને ભાવથી ભેટો, (૨)
 આજ અલબેલો અઢળ ઢાળ્યા. પ્યારોં ॥૨॥
 હારી બાજી હું સર્વે જીતી, (૨)
 મારા અવળા પાસાંસવળા પડયા. પ્યારોં ॥૩॥
 ઘેલો કહે જીઓ આજ અવિનાશી (૨)
 શ્યામ સદા સુખ દુઃખમાં ભળ્યા. પ્યારોં ॥૪॥

પદ ૩ જં.

સત્સંગ શિરોમણી કહાવે છે, (૨)
 કહાવે મને ભાવે છે. સત્સંગં-એ ટેક.
 મહિમા મોટો વાતો અલૌકિક, (૨)
 સંત તે તો સમજાવે છે. સત્સંગં ॥૧॥
 અજ સનકાદિક પાર ન પામે, (૨)
 સહજ મુખે શેષ ગાવે છે. સત્સંગં ॥૨॥
 લવ સત્સંગનો વિશ્વામિત્રને (૨)
 મહિમા વશિષ્ઠ બતાવે છે. સત્સંગં ॥૩॥
 અહો ભાગ્ય સત્સંગમાં આવે, (૨)
 જોઈ દાસ ઘેલો હરખાવે છે. સત્સંગં ॥૪॥

પદ ૪ થું

હરિજન હરખમાં રહેજેજી, (૨)
 મુખે સ્વામિનારાયણ કહેજેજી. હરિજન૦ એટેક.
 પંચ વર્તમાન પૂરણ પાળો, (૨)
 વચન બહાલાના સ્હેજેજી. હરિજન૦ ૧
 ધમ જ્ઞાન વૈરાગ્યને ભક્તિ (૨)
 અંતર ધરી સુખ લેજેજી હરિજન૦ ૨
 ઉપાસના અળગી નવ રાખો, (૨)
 નિમ નિશ્ચ માંચિત્ત દેજેજી. હરિજન૦ ૩
 સંત સેવા સદ્ભાવથી કરજે, (૨)
 ઘેલા અવગુણ કોનો ન લેજેજી હરિજન૦ ૪

પદ ૧ લું.

મારા તનમાં મનમાં ભર્યો ડર્યો છે. એ ઢાળ;
 મારા શ્રી ધનશ્યામ સદોદીત ધામ, છો ભક્ત વ-
 ત્સલ ભગવાન; અધમ ઓધારણ પતિત પાવન, સખ
 વિધિ પૂરણકામ, મારાશ્રી૦-એ ટેક. આ અવસર દયા-
 ના સાગર, મહેર કરી અમપર; નિજ જનને પ્રભુ
 આપવા ધામ, પધાર્યા અભિરામ. મારાશ્રી૦ ॥૧॥ ભક્તિ
 નંદન છો જગવંદન, નાથ સદા સુખ કંદન; શરણે
 આઁચ્યા તેનાં કીધાં છે કામ, પોંચાડી મનની હામ. મારા

શ્રીં ॥૨॥ પ્રોઠ પ્રતાપ બતાવ્યો છે આપ, હર્યા છે જન
સંતાપ; ભીડ ભકતોની જાણીને શ્યામ, આપ્યાં છે અગ-
ગણિત દામ. મારાશ્રીં ॥૩॥ ધર્મવંશી ધરણીપર આવી,
ધર્મની ધજ ચડાવી; ઘેલો કહે ગુણ ગાયો દયો નામ,
સમરો આઠો જમ. મારાશ્રીં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

વાલા અજર અમર અવિનાશી પ્યારા, અક્ષરના
આધાર; દીન બંધુ તમે દયાના સિંધુ, ઉતારો ભવપાર.
વાલાં—એ ટેક. પ્રભુ તમારો મહિમા છે ભારી, ધ્યાન
ધરે ત્રિપુરારી; શેષ સુરેસ ન પામે પાર, દીવ્ય સદા
શાકાર. વાલા અજરં ॥૧॥ અનંત બ્રહ્માંડના પ્રભુ સ્વા-
મી, છો તમે અંતર જમી; સર્વના કારણ છો કીર-
તાર, સર્વોપરી અવતાર; વાલા અજરં ॥૨॥ કરતુ
અકરતુ અન્યથા કરતુ, ભુગતા અભુગતા દયાલ; શા-
ન્તા શાન્તી સુખના સાગર, મોક્ષ તણા દાતાર. વાલા
અજરં ॥૩॥ છો આદિ અંતે મધ્યે તમામ, નહિ નામ
હમ ભગવાન; દાસ ઘેલો ગુણ ગાયે ને વંદે, શ્યામ
મારા શીરદાર. વાલા અજરં ॥૪॥

પદ ૧ હું.

કહાં દેખા હે ચારો મેરા સનમ એ રાહ.

મારા પ્રીતમ પ્રેમે પધારજો,
 મારા તનડનાં તાપ નિવારજો. મારા પ્રીતમ૦ ટેક.
 અલખેલા હું અરજું કરુંછું,
 દાસની અરજ સ્વીકારજો. મારા પ્રીતમ૦ ॥૧॥
 માણીગર મારે મો'લે આવો,
 મલપતા ધર્મ કુંમારજો. મારા પ્રીતમ૦ ॥૨॥
 લટકાળા હું લટકે પહેરાવું,
 પુલડાંનાં સુંદર હારજો. મારા પ્રીતમ૦ ॥૩॥
 દાસ ઘેલાના નાથ દયાળુ,
 નવલો નેહ વધારજો. મારા પ્રીતમ૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું

હું તો લોભાણી લાલને લટકે,
 રંગચોળ પાઘડલીને ચટકે. હુંતો લોભાણી૦-ટેક.
 કામણુગારી મૂર્તિ તારી,
 આવીને ઉરમાં અટકે. હુંતો લોભાણી૦ ॥૧॥
 અજબ તારી ગજબ પ્યારા,
 ચાલ ચતુર ચિત્ત ખટકે. હુંતો લોભાણી૦ ॥૨॥
 કોટિ મુનિવર ધ્યાન ધરે છે,
 મીટ ન મારે મટકે. હુંતો લોભાણી૦ ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહે થાઓ બડભાગી,

નામ પ્રભુ તારૂં રટકે. હુંતો લોભાણીં ॥૪॥

પદ ? લું.—રાગ આશાવરી.

કોઈ આ દુ ખીઆરીની સુણોરે દાઝ. એ રાહ.

મોએ ડગર ચલત આજ મિલ્યોરી લાલ.—ટેક.

મન મોહન તારી માધુરી મુરતી,

ખીસરો નાંહીં ખિસારીરે ઉરથી;

આંખલડી અંતરમાં અટકી,

નિરખીને હુંતો થઈ નિહાલ; મોએ ડગરં ॥૧॥

લપટ ઝપટ મોકુ ખસકીની,

ભુરકી ડારી પ્યારે કેશી નવીન;

કહા કરૂં કછુ કલન પડત હે,

તુમ કરો સોઈ મેરે બહાલ. મોએ ડગરં ॥૨॥

ગીરધર તેરી ગેલન છોડું,

તોસંગ જોડુ સરવ સંગ તોડું;

માહા મોંઘો મોએ માલ મીલ્યો હે,

મેંતોરે ઘરકી હઉં કંગાલ. મોએ ડગરં ॥૩॥

ભક્તિનંદન તુમસે મન માન્યો,

તુમ ખીના કોઈ નાઈ ઠેકાનો;

દાસ ઘેલાકે પ્રભુસે પડ્યો પાનો,

શામળીઆ સુણ મેરો હાલ. મોએ ડગરં ॥૪॥

પદ ૧ હું-રાગ પહાડી.

“ ઇસ્કમેં મેરી કબી જન રહે યાન રહે ”—એ રાહ.

સ્વામી નારાયણ નારાયણ નારાયણ કહો,
ખલિહારીસહજનંદજનાં ચરણને ગ્રહો. સ્વામીં ૦ ટેક.

સાખી.

સહજનંદને ઉરધરી, ભજી દ્યો વારંવાર;
તે બિન ખાલી જીવનો, ઘેલા ભૂમિભાર.
કામ ઢોધ લોભ મોહ, કદિએ નહિ વ્યાપે,
દઢ નિયમ એના પાળીને, અનુવૃત્તિમાં રહો. સ્વામીં ૧

સાખી.

ઘેલા જિવ્હાતો ભલી, જે સમરે ધનશ્યામ;
નહિં તો કાટી ડારીએ, કયા હય ધનસેં કામ ?
ભાલે તિલક રૂડા કરી, મતવાલા થઈ રૂરો,
અવગુણ કોઈ હરિભક્તનાં, ઉરમાં નહિ લહો. સ્વામીં ૨

સાખી.

ઘેલા આ સંસારમેં, કયું ફિરતે મગરૂર,
પ્રભુ ભજી દ્યો પ્રાણીઆ, શ્વાસોશ્વાસ જરૂર.
હરિ ભક્તની એ રીત છે, માળા કંડી ધરો,
આનંદે હરિનું નામ લઈ, સુખ શાંતિથી રહો. સ્વામીં ૩

સાખી.

વેલા આ સંસારમેં, દો ખાત હે સાર,
ભુખેકું અન્ન જલ ભલો, રટનેકું કિલતાર.

સાચા સંતનો સમાગમ નિત્ય આવીને કરો,
દાસોનો દાસ વેલો કહે, સત્ય બોલને સહો, સ્વામીં ૪
પદ ૨ જું—એ રાહ.

બદ્દીપતિ નરનારાયણ મંદિરમાં બિરાજે,
ભરતખંડમા જિવોનાં કલ્યાણને કાજે, બદ્દીપતિં-ટેક.
સાખી.

શ્રીપ્રભુએ પધરાવીઆ, નર નારાયણ દેવ;
મોક્ષ પામવા આ સમે, પ્રીતે કરી દ્યો સેવ,
જેને જપ તપ વ્રત કરી, ફળ તેનું આપે,
પ્રભુ ભક્તિ ભજન જે કરે, તેને વિદ્ય નહી આજે. બદ્દીં ૧
સાખી.

નારદ નારાયણના, મુખ્ય ભક્ત ગણાય;
પ્રભુ ભજ્યામાં પ્રીતથી, સહુમાં શ્રેષ્ઠ જણાય.
સદાએ કૃપાદષ્ટિ હરિ ભકતોપર રાખે,
નિયમ ધર્મ પાળવા બળ તપને કાજેં બદ્દીપતિં ૨
સાખી.

મુનિગણ મધ્ય બિરાજતા, નરનારાયણ મુનિરાય

તે પ્રભુ આપ બિરાજ્યા, લાગો તેને પાય.

મહારાજ ધિરાજ ભરતખંડના કહાવે,
સદા સ્હાય રહેવે ભજીલે કલ્યાણ આજે. બદ્ધીપતિ૦ ૩
સાખી.

પ્રત્યક્ષ પ્રભુ પ્રસાદીના, દશ ધામ કહેવાય;
દર્શન કરતાં આદરે, ભવ ભટકણ દુઃખ જાય.
પ્રભુ આપોઆપ આપનું સ્થાપન કર્યું છે,
ઘેલાનો સ્વામી ભજવાને, આનદથી ધાજે બદ્ધીપતિ૦ ૪

પદ ૧ લું-થાળ.

“ હાંરે સૈયાં પદું મેં તોરે પૈયાં ”—એ રાહ.

હાંરે જમો જમો જીવન મમ પ્યારા, ભોજનિયાં
રૂપાળાં છે; ટેક. ખાટ ત્રધારી લાપસી રૂપાળી, લેન્નેને
ગિરિધારી; તરકારી, બહુસારી, લ્યોવારી, શાક પાક ખુખી
વાળાં છે. હાંરે જમો૦ ॥૧॥ મેંતો કંસાર કીધો છે સારો,
રસખસ ધૃતવાળો; કચોરી, લ્યો પૂરી, છે રૂટી, કરી મેંતો
કામણગારા છે. હાંરે જમો૦ ॥૨॥ ભાત જીરાસાળ બના-
વ્યો, ભૂદર મન ભાવ્યો; લ્યો ભાજી, કરી તાજી, થાઉં
રાજી, એતો ગુણકારી બહાલા છે. હાંરે જમો૦ ॥૩॥ દહીં
દૂધ શાકર ધૃત છેને, અથાણું ચટણી લેને; જમનેજી,
રમનેજી, ખમનેજી, ઘેલો કહે ઘર તમારાં છે. હાંરે૦૪

પદ ૧ લું-થાળ

રાગ બિહાગ.

“રેન ન જગે કોયરે, દરદ બિના રેનન જગે કોય” રાહ.

થાળ આરોગો વનશ્યામ, દયાનિધી થાળ આરોગો
વનશ્યામ. લાવી છઉં ધરી હામ, દયાનિધિં-એટેક.
ભાત ભાતનાં ભોજન બનાવ્યાં, તમ કારણુ સુખ ધામ;
જમોને મારા જીવન જુગતે, ભોજન સુંદર શ્યામ. દયા-
નિધીં ॥૧॥ શાક પાક અનુપમ અતિ સારાં, પીર સ્યાં
લાવી તમામ; કચન્દ કટોરા ભરીને રાખ્યાં, ખરચીને
બહુવિધ દામ. દયાનિધીં ॥૨॥ મધુર મધુર અહાર મિષ્ટ
છે પ્યારા; રૂચે તે લેજો અભિરામ; એલચી જયજી
નાખ્યા મનોહર, પીસ્તા આરોગી બદામ. દયાનિધિં
॥૩॥ આરોગી પ્રભુ જલ પીઓ પ્યારાં, મુખવાસ દ્યો
સુખ ધામ; દાસ ઘેલો કહે જુઠ પ્રસાદી, દધ કરો
નિસ્કામ દયાનિધિં ॥૪॥

પદ ૨ લું-થાળ

રાગ-સૌરઠ.

માણીગર મારે મોલે ભલે આવ્યા, મેંતો થાળ
કરીને જમાડ્યા માણીગર-ટેક. આ ચતુરવરને આ-
કળો આપી, રત્ન બાજેઠે બેસાડ્યા; સોનાની ઝારી,

જલ ભરી આલી, ભૂધર મનડે ભાવ્યા. માણીગર૦ ૧૧
ભાત ભાતના મેં ભોજન કીધાં, શાક સુંદર છમકાવ્યાં;
પાક અનોપમ કીધાં પ્યારા, કનક કટોરા ભરાવ્યા મા-
ણીગર ૥૨૥ મધુર;મધુર મિષ્ટ મેવા, રસખસ વૃતમાં
કરાવ્યા; અથાણાં રાઘતાં રાઘએ ચડાવ્યાં, પાપડ ધીમાં
તળાવ્યા. માણીગર૦ ૥૩૥ મુખ મંજન મોહનને કરાવી,
મુખવાસ રૂડા ધરાવ્યા; દાસ ઘેલો કહે ગુંથી ગુલાબના,
હાર હરિને પહેરાવ્યા માણીગર૦ ૥૪૥

પદ ૧ હું-થાળ.

“ હો વ્રજ બશીઆ બેડું કે રસીઆ રોકેન મોરી
ડગરીઆ-એ રાગ

થાળ આરોગો અલબેલા મમપ્યારા, છેલ છબીલ
છોગાળા; હેજી લાલા છેલ છબીલા છોગાળા, લાલ એ ટેક
સેવૈયા મોતીઆ લાડુ લાવી; લાખણસાઘ ધારા
લાલ; મનોરને મગદળીઆ ધરીઆ, સુંદર શાકરવાળા.
હેજી લાલા સુંદર શાકરવાળા, લાલ. થાળ આરોગો ૦ ૧
પાકને મુરખ્યા કર્યા મનોહર અથાણા રાઘતાં ન્યારા લાલ
તુરીઆં તળીયાં શાક ખહુ કરીઆં. હુંજી દ્યો લટકાળા.
હેજી લાલા. (૨) થાળનારા ॥ મોન ભોગને શ્રીખંડ પુરી દ્યો
દુધપાક દ્યાલા લાલ, બરફી જલેબી સુતરફેણી ઘેબર

લ્યો રસવાળા. હેજી લાલા. (૨) થાળબાડા તાજ તાતાતરત
કર્યા છે, માલપુડા મતવાળા લાલ; રૂચે તે લાલજી તમે
લેજો, ગરપણીઆં ગોપાલા. હેજી લાલા. (૨) થાળબાડા ॥૪॥
ખીરંજ ભાત કેશરીઓ કરીઓ, રસબસ કામણુગારા
લાલ; વડાં કચોરી પૂરણુપોળી, ભજીઆં રાખ્યાં રૂપાળાં
હેજી લાલ (૨) થાળબાડા દહીં દુધના ભર્યા કટોરા, જલ
પીઓ જગ આધારા લાલ; ઘેલાના પ્રભુ જુગતે જમજો,
કરૂણા કરી કૃપાળા હેજી લાલા. (૨) થાળબાડા ॥૬॥

પદ ૧ લું.—થાળ.

ભલે આયે હજુર મોરે આંગનમેં—એ રાગ.

હુંતો જુગતે જમાડું મારા જીવનને, જીવનને મારા
હરીવરને હુંતો જુગતે —એ ટેક.

દુધપાક બાસુદી લાડુ, સેવ ઓસાવી સુંદર સ્વાદુ;
શાક કરીઆં, રાએતાં ધરીઆં; પ્રીતે પીરશું પ્યારા
પ્રીતમને. હુંતો જુગતે ॥૧॥

પ્રેમ ધરી મેંતો પાક બનાવ્યા, ભાત ભાતના થાળ
ભરાવ્યા રોટલી ઘોળી ઘીમાં ઝખોળી, પુરણુપોળી લ્યો
શમને હુંતો જુગતે ॥૨॥

કમોદ ભાત કેસરીઓ કરીઓ, હોંસભરી મેંતો લાવી
ધરીઓ; કનક કટોરા અથાણા બોરાં, દુધ દઈ આપું
તમને હુંતો જુગતે ॥૩॥

જલ પીને પ્રભુ મુખવાસ લીને, દાસ ઘેલો કહે કૃપા
કરીને; થઇ પ્રભુ રાજ, દયો પ્રસાદી; તંબોલ છોળુ
તણી અમને હુંતો જુગ્તે ॥૪॥

પદ ૧ હું.—ખીડી.

ઋષિ મુનિ કહે ગયે મખાવત સારી—એ રાગ

પ્યારા પાન ખીડી લીજે સુખકારી, જડિં વારી,
ખલિહારી, મેંતો નવીન ખનાવી છે ન્યારીરે. પાનખીડી
લીજે સુખકારી. પ્યારા—એ ટેક જોને જમી ઉઠયા છે
મહારાજ, ખીડાં લાવી હું એને કાજ; બહાલો મલપતા
આવે મોરારીરે, પાન ખીડી લીજે સુખકારી પ્યારાપાન
ખીડી ॥૧॥ પાન કપુરી પાકલસારાં, તેનાં ખીડાં ખનાવ્યાં
રૂપાળાં; માંહે કાથો ચુનો સોપારીરે, પાન ખીડી ॥ પ્યારા
॥૨॥ કેશર કસ્તુર માંહે નાખી, એ નાયચી અલાયદી
રાખી; જયફળજવત્રી સુંદર સારીરે, પાનખીડી ॥ પ્યારા
॥૩॥ ધર્યા ભાત ભાતના ચુરણ, મેંતો પ્રીતે કરી પૂર્યા પુર-
ણ; જમો નાથ ઘેલાના ગિરધારીરે પાનખીડી ॥ પ્યારા ॥૪॥

પદ ૧ હું.—થાળ

રાગ—લગડી

ભક્તિધર્મકોલાલ, સંગલે ગ્વાલખાલ, ડાલ સોનેકા થાળ
ઉસમે જડે પનાલાલ ગ્વાલ ખાલ, ખાલ જમ મદન
ગોપાલજી ટેક.

આગે આઘ ભક્તિ માત, સખીઆં લે આઘ હે સાથ;
કરતી આપસમેં ખાત, પ્રભુબેઠે સાક્ષાત્; ખકુલ બોલશરી
ફૂલેત; ચંપા ચમેલીકા તેલ. કસ્તૂરી ધુપેલ, મર્દન કરે
કનૈયાલાલ. ગ્વાલખાલ૦ ॥૧॥

જલ ચમુનાકા લે આઘ, ત્રાંખા કુંડીમેં ઠલવાઈ; બાળેઠ
પર બેઠવાઈ, નાથ નાહાતે સુખદાઈ; એક ગોપી લાઈ ટોપી,
હીરા સાંકડી અબોટી, ઓઢે કાસ્મીરી શાલ. ગ્વાલ૦ ૨
પ્રથમ મેવે લાએ સાર, ચકોત્રે બેઠે બેઠે દોચાર; જંબુ
સેતુર ગુલજર, પેર સફરજંદ અનાર; ખારેક બોર નવી
અબોડ, તરબુચ કેળા લાલચોળ; અગુર લીલી પીલી
છાલ ગ્વાલખાલ૦ ॥૩॥

સાફ કરલા એ બદામ, ખારક મીઠી હે તમામ; પીસ્તે
હરે હે વનશ્યામ, ઝમરખ હાપૂસી હે આમ; નારંગી
દોરગી, ભોય મગકી લંબી સીંગી; કમરખ ખદે મીઠે
લાલ. ગ્વાલ ખાલ૦ ॥૪॥

ધરે ભાત ભાતકે ભાણે, ભોજન જાતજાતકે આણે; ખ-
રડી ખાઓં ગિરધર સાણે, સૂતરડીણી એલચીદાણે; લડુ
લાખણસાઈ અડદીઆ, મનોર સેવૈયા મોતીઆ; ઘેબર
સકરકા કરદીઆ, સુંદર પાક હે રસાલ. ગ્વાલ૦ ૫
લડુ મગદળકા હે સારા, મેસુક હલવા ખુબીવાળા;

આંટા જલેખીકા ન્યારા, છુટ બુંદીલીઓ પ્યારા; લીએ
ખાળે પેટે તાળે, ગગન આપ આપમેં બાજે; ઉસ્કું
જુદા કરો દયાલ. ગ્વાલ ખાલ૦ ॥૬॥

લડુ ચુરમેકા ખુબ, બિરંજ બની હુબાહુબ; લાઇ ત્ર-
જકી મેહે ખુબ, ખાટી ધીમે જુબા જુબ; રખે માવેકા
ગુંજુડા, ઠોર રૂડા માલપુડા; બડેબડે હે ફાફડા, ઉસ્કું
અચ્છી તરે ઝાલ. ગ્વાલ ખાલ૦ ॥૭॥

શીરો પૂરી દુધપાક, ડાલી ચારોલી ઓર દ્રાખ; લાલા
ઉસ્મેશે તું ચાખ, અંદરસકર ખુરા સાફ; ડાલી જવંત્રી
જયફર, ઉંચી એલચી અંબર; ઓર કસ્તૂરી કેસર,
શ્રીખંડ ખાસુદીકા તાલ. ગ્વાલ ખાલ૦ ॥૮॥

રોટી જરાસાઇ ભાત, તરકારીકી સુંદર જાત; ભીંડા
વાલોર વૈતાક, સુરણ ગીરોડીકે શાક; વડી કઢીમેં હે
ઝાઝી, લીએ ભાજ કરકે તાજ; મુરા કારેલા ગિલકાજ,
ખાહોત તરેકી હે દાલ. ગ્વાલ ખાલ૦ ॥૯॥

લીંબુ કેરી આદુ સારે, કરમદે કેરકે આચારે; લીલાં
મરચાં તીખાં ભારે, સ્વાદ ગરમરકા હે ન્યારે; હે દહીં
છાસ મોરી, મખન ઓર કચોરી; મોરે સાટે પૂરણપોળી
દૂધકી તરમે માલ; ગ્વાલ ખાલ૦ ॥૧૦॥

ચટણી અમલીકી બનવાઇ, આદુ તજ લવીંગ મીલ-

વાઘ; મરચે લીલેકી તીખાઘ, આરસ પથરસેં ઘુટવાઘ;
સુંઠ સુવા લાલે ધાણે, કોંઠ ફૂદીના લેઆણે; કાલી મર-
ચી કે હેદાણે, મીઠું જીરું હલદી ડાલ; ગ્વાલ૦ ૧૧

દાસ ઘેલો થાલ લાવે, હરિકૃષ્ણકું ધરાવે પ્યારા ભૂ-
ધર જમજો ભાવે, મંડળ સરિત હરિ હરખાવે; સ્વામિ
કૃપા મોંપે કીજે, જૂઠ પ્રસાદીકી દીજે; પાવન મુજકું કરકે
લીજે તુમ હો લાલુ કે લાલ. ગ્વાલ ખાલ૦ ૥૧૨॥

લાઘભર સોનેકી ઝારી, પ્યારા પીજે સુંદરવારી; ચર કી
જીએ મોરારી, લીજે પાન લવીંગ સોપારી; અંદર કાથો
ચુનો પૂરણ, ધરે ભાત ભાતકે ચુરણ; ટોપરે કો સુંદર
ખુમાગુ, મુખડા હો જવેગા લાલ. ગ્વાલ ખાલ૦ ૧૩

ફુલ તુરાગુચ્છ ખનાવું, ગજરા ગુલાબકા ગુંથાવું; શણ-
ગાર બોત તરેકા લાવું, હરિકૃષ્ણકું પહેરાવું; હાર હજરી
નવરંગી, પહેરાવું પ્રીતસેં ઉમંગી; આપું નવીન કલંગી,
ચંદન ચર્ચુ સુંદર ભાલ, ગ્વાલ ખાલ૦ ૥૧૪॥

સંવત્ ઓગણીસસેં ચાળીસ કહાવે; જોડી ઘેલો થાળ ખ-
નાવે; જહ્વા અમર ખ્યાલગાવે, તેરા પાર કોઈ નહિ પાવે;
કરતે ચરણુંકી આશ, લાલા રખજો તુમારી પાસ; જણી
દાસોંકા દાસ, અખકે કરદાંજો નિહાલ; ગ્વાલ૦ ૧૫

પદ ૧ લું.

સિઆ રામ લછન ચલે બનકું, ફકીરી લે તરન તનકું-રાહ
સિધાએ વાલો તપ કરન બનકો, વરણી વેશ લીયે તનકો.ટે
સાખી.

એકાદશ વર્ષમેં લીલાકીની અપાર;
માત પિતા કો મોક્ષ દે, ઘરસેં ચલે દયાલ
સુખ સખ ગયો એ પૂરજનકો, વરણીં ॥૧॥
વાલમ વનમેં જાપસેં, આપો આપ કિરતાર;
અનેક જીવ ઓધારવા, ભુમી ઉતારન ભાર
દયા એસી ઉપજી ગિરધરકો. વરણીં ॥૨॥
ચાર ખાણુ કે જીવકું, પ્રભુ આપે સુખ ધામ;
સંબંધ જીસકો હોત હે, સો પામે આરામ
મહિમા એ જાનો જગ જીવન કો. વરણીં ॥૩॥
તપ તીરથ કીએ ઘને, બનમેં જ મહારાજ;
સુખી કીએ સખ સૂરકો, મારી અસુર સમાજ;
ઘેલો કહે ગ્રહું ચરણમેં ઉનકો. વરણીં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

કબમેં મિલું સ્વામી સહજનંદકો, તલપત હે જીયરાતનકો ટેક

સાખી.

પાશ્વમ દેશ પધારોયા, અલખેલો આ વાર;
 વરણી વેશે વિચરે, ચાહે ન સુખ લગાર.
 હાથ લીએ માલા ભજનકો તલપત૦ ॥૧॥
 અંચલો અંગપર પહેરીયો, ગલામાં સાલંગરામ.
 ચાર સારનો ગુટકો, સંગ લીએ અભિરામ
 મુખ કખ દેખું મોહનકો. તલપત૦ ॥૨॥
 મુમુક્ષુ જીવો ઘેરીઆ, દયો દર્શન સુખ આજ;
 વરણી વેષ ઉતારીએ, ખનો રાજધિરાજ.
 ગ્રહો સખ સાજ હરિજનકો. તલપત૦ ॥૩॥
 દયાળુએ દયા કરી, રહે ઉત્તમ દરખાર;
 ભકતોકો લાડ લડાવીયા, કરી ચરિત્ર અપાર
 ઘેલો કહે ધન્ય ધન્ય પ્રભુતુમકો. તલપત૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું.

પધારે બહાલો અક્ષર અમૃતકો, શોચ સખ સંત ભક્તનકો. ટેક
 સાખી.

અહા પ્રભુ કેસી કરી, આ અવસર દયાળ;
 છોડી હમકું કહાં ગએ, પ્રભુ જીવન મરાળ;
 ધીરજ કહો કેસે રહે હમકો, શોચ સખ૦ ॥૧॥

બ્રહ્માનંદ સ્વામી પ્રભુ, હાજર નહીં એ પાર;
 નહીં તો જવા દેત નહીં, કીને કોલ કરાર.
 ગએ બ્રહ્મ મુનિ જીરણ ગઢકો. શોચ સખં ॥૨॥
 દીવ્ય ચરિત્ર દયાલકે. કોઈ ન પામે પાર;
 ધીરજ પ્રભુ આકે દીએ, કરો ન શોચ બિચાર.
 દુર નહિં જનો તુમ હમકો. શોચ સખં ॥૩॥
 ઉત્તમકો પ્રભુ ઇયુ કહે, રહું સત્સંગ મોઝાર.
 યુ કહે કર દીયો, હૈયેસે પ્રભુ હાર;
 ઘેલો કહે ધન્ય ભાગ્ય હે ઉનકો. શોચ સખં ॥૪॥

પદ ૪ થું.

પ્રત્યક્ષમોકુજનોસત્સંગમેં; શોચકયુંકરતહોતુમમનમેં. ટેક
 સાખી.

ચાર ઠોર અખમેં રહું, જાણો ચતુર સુજાણ;
 મૂર્તિ ઓર આચાર્યમેં, શિક્ષાપત્રી પ્રમાણ.
 મોકુજનો સખ વીધ સંતનમેં શોચં ॥૧॥
 પ્રત્યક્ષ પ્રભુ પરચા કરે, સત્સંગ મેંહિં અપાર;
 ભજે જન ભગવાનકો, વાકી લે સંભાળ;
 અલૌકિક પાત આજ સત્સંગમેં શોચં ॥૨॥
 સત શાસ્ત્ર સતપુરૂષહો, સત મૂર્તિકો ધ્યાન;
 આજ્ઞામાં જ્યાં જન રહો, વહાં જાણો ભગવાન;

સત્ય ઉપાસના હે હરિજનમેં. શોચ૦ ॥૩॥

નિયમ ધર્મમાં સખ રહી, કરો હરિકો ધ્યાન;
નવધા ભાક્ત આદરો; તવ હોગા કલ્યાણ.
દાસ ઘેલો કહે પ્રભુ ભજનમેં. શોચ૦ ॥૪॥

પદ ૧ જું.

“ મેરે દોનું પાલક ધરે નાંહી. ”—એ રાગ.
મેરો ઘનશ્યામ ભાઈગર નહિરે, મેકોનખન હુંદુરે મેરી
માઈ.—ટેક.

માત પિતાકો લાડીલો પ્યારો,
અખતક ધરે કયું ન આઈરે. મેકોન૦ ॥૧॥
કહા જનું કોન છેલકુ છેતરી,
લાલલીઓહે લલઆઈરે. મેકોન૦ ॥૨॥
મેડી મંદિર ચોરા ચોવટા દેખે,
છપૈયા પુર મેનાઈરે. મેકોન૦ ॥૩॥
ઘેલો કહે કછુ કલન પડત હે,
મન મોહન કાં જઈરે મેકોન૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

સોચ કરે સુવાસની મઈઆ, મેરો દીલ લે ગયો એ
કનૈયાં.—ટેક.

ભાલ તિલક કેસરકો સોવત,
 ચંદન ખોર કરૈયા. મેરોદિલ૦ ॥૧॥
 શ્વેત બદન શ્વેત ટોપી ઘોતી,
 કરકનક કકરીઆ. મેરોદિલ૦ ॥૨॥
 પેજનીઆ પાંઉંમેં સુંદર,
 હુમકત પેર ધરૈયા. મેરોદિલ૦ ॥૩॥
 બેજંતી માલા ઉર ઉપર,
 દાસ ઘેલો કહે જુકરૈયા મેરોદિલ૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું.

ઘનશ્યામ સુંદર સુખ દઈઆ, અબ કહાં પાઉંરે મેરો
 ભઈઆ -ટેક.

રામ પ્રતાપ પ્યારો જુરત મનમે,
 ધીરજ નાહીં ધરૈયાં. અબકહાં ॥૧॥
 મીન સાગર ગઉ ઘાટમેં દેખ્યો,
 હુંહી સખ જુની જગૈઆ. અબકહાં ॥૨॥
 બન ઉપબન સખ દેખકે હાર્યો,
 ના મિલે કુંવર કનૈયા. અબકહાં ॥૩॥
 ઘેલો કહે મન મોહન બતાવે,
 વાંઝી લઉં મે બલૈયા. અબકહાં ॥૪॥

પદ ૪ શું.

ભક્તિ નંદન ધરમ દુલારો,
 સુંદર બન ચલ ગયોરે મમ પ્યારો.—ટેક.
 એક સખા કહે કલ કહત યું મોવન,
 હમેં જગ લાગત હે ખારો. સુંદર૦ ॥૧॥
 અહા! પ્રભુ અબ કહાં મે પાંઉં,
 હમારે કુલકોંઉંજરો. સુંદર૦ ॥૨॥
 ભાઇ બંધુ સખ સોચકે બેઠે,
 પુર લાગત નહીં સારો. સુંદર૦ ॥૩॥
 ઘેલો કહે એ લાલકી લીલા,
 મનુષ્ય કી મત ધારો. સુંદર૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું. રાગ—ભેરવી.

શ્યામ તોરે બાહાનકકી બલિહારી.
 ચિત્તવની ચંચલ ન્યારી. શ્યામ તોરે૦—ટેક.
 સુંદર મુરતી નટવર તેરી,
 બીશરત નાહિં બિશારી. શ્યામ તોરે૦ ॥૧॥
 નુબતે નિવાજ પ્રભુ ગરીબ નિવાજ હો,
 કૃપા સાધ આજ ભારી. શ્યામ તોરે૦ ॥૨॥
 ભક્તિનંદન તેરો ભજન કર કર,
 ભયે અક્ષરકે અધિકારી. શ્યામ તોરે૦ ॥૩॥

શેષ મહેશ કોઈ પાર ન પામે,
જાએ દાસ ઘેલો વારી વારી. શ્યામ તોરેં ॥૪॥
પદ ૧ લું.

“ લટકાળા લાલા ” નાટકમાં ગવાતાં ગાયનનો રાગ
અલખેલા વાલા, લગન લગાડી હવે ન્યારા થાઓનાં;
પ્રીતમજી પ્યારા, પ્રીત કરી પરદેશે જાઓના.—ટેક.
કરશોનાં કસોટી મારી, છઉ જેવી તેવી તમારી;
જશોજો ખારી, થાઉ દુઃખીઆરી, ભારી. અલખેલાં ૧
જેમ મીનને જલસું પ્રીત, રહે ન્યારૂ તો મરે ખચિત;
જણો તેમ મીત, થાશે વીપરીત રીત અલખેલાં ૨
જેમ ચંદ્રમાં દષ્ટિ ચકોર, તે દેખે નહીં કઉ ઠોર;
થાએ જો ભોર શોર, ઘન ઘોર મોર. અલખેલાં ૩
દાસ ઘેલાનો અંતરજમી, એ હરિવર હુંતો પામી;
શહેજનંદ સ્વામી, જીઓ ખહુ નામી ધામી. અલખેલાં ૪

પદ ૧ લું.

“ પ્યારે મોહનીઆ નીલાના હોગા ” એ રાગમાં
હેજી મમપ્યારો, આ ધર્મ દુલારો. (૨)
ધર્મ દુલારો મમ પ્રાણુથી પ્યારો,
સુંદર છોગાવાળો હેજી મમપ્યારો.—ટેક.
સુંદર વદન બદન પણ સુંદર,

સુંદર સખસેં ન્યારો, હેજી મમપ્યારો ॥૧॥
 ડોલરોઓ રંગ ભીનો એ જીવન.
 લઈ હૃદયામાં ધારો. હેજી મમપ્યારો ॥૨॥
 સુખરૂપ આનંદ કંઢકો,
 જીવડલામાં ઉતારો. હેજી મમપ્યારો ॥૩॥
 દારા ઘેલાનો પ્રભુ આ જતો દેખો,
 સખ જગકો ઉજીઆરો હેજી મમપ્યારો ॥૪॥

પદ ૧ લુ--રાગ-ગજલ.

“ અદા જન લેતિ હે જની તુમારી. ” એ રાગમાં

ભક્તિનંદન તુંમસેં મન માન્યો, અસત જગત સખ
 જુઠોમેં જન્યો. ભક્તિ નંદન ૦-ટેક. તુંમહી માતા પિતા
 ખાતા ભગની, તુંમહીં નાથ સે પડ્યો પહાનો ભક્તિ
 નંદન ૦ ॥૧॥ તુંમ ખિના ઓર ઠોર કોઉ નાંહીં, ઠરનેકો
 મેરે દીલકો ઠેકાનો. ભક્તિ નંદન ૦ ॥૨॥ તુંમ ગુરુ તુંમ
 ઝૂઝ હમારે, તુંમ રે હાથમેં નાથ ખીકાનો. ભક્તિ નં-
 દન ૦ ॥૩॥ તુંમહીં તાજ તુંમ લાજ હમારી, તુંમકું કરું
 મેં ગલેકો ગહાંનો. ભક્તિ નંદન ૦ ॥૪॥ આનંદ આનંદ
 હે મેરે ઉરમેં, પ્રત્યક્ષ પ્રભુ કો વિશ્વાસ આન્યો. ભક્તિ
 નંદન ૦ ॥૫॥ નાવકો કાગ કોઈ ઘાટપે પોચે, એસો નહીં
 તુંમ ખિના જમાનો ભક્તિનંદન ૦ ॥૬॥ આહે મારો

પ્રભુ ચાહે બચાવો, તુમારો લીનો મેં શીરપર તાનો
ભક્તિ નંદન ॥ ૭ ॥ મેહે બુબમેર કરી અબ મોખે,
દાસ ઘેલો કહે દીલમેં દીખાનો. ભક્તિનંદન ॥ ૮ ॥

ગજલ-કહ્યાણનો,

મુઝે મુખડા બતાએ મેહેબુબ મોહન મેરા પ્યારા;
લગી હે દિલમે મેરે, કબ પાંઉ દર્શન તુમારા. મુઝે૦-ટેક
માયા તેરે મુખડી લાગી. નહીં ભાતા મુજકો સંસારા;
દરદર ફિરતા હું કરનેકું પ્યારા, તેરા દિદારા. મુઝે૦ ૧
જગર મેં આતા હે, જોગી બનકે દુદું જગલમેં;
મોકુ મુરસીદ કહે, દિલમેં દેખી કર હ્યાં ગુજરા. મુ૦ ૨
નહીં પાડું મેં, નહીં ઝાડું મેં, નહીં નદી નાલેમેં વો;
એતો તેરે પાસ રેતા હે સદા, સરજનહારા. મુ૦ ૩
જયું કોઈ ઝાંઝવા કે જલકુ, દેખી કે ભરમાવે;
ન મિટે પ્યાસ કબી સોચમેં ફિરે બિચારા. મુ૦ ૪
અક્ષર બન આપતો, આપ મેં દેખ લે તું બંદા;
ફેર લે દષ્ટી તો, મિટ જયગા દિલકા મુંઝારા મુ૦ ૫
ધુંધટકી ઓટમે છુપા હે દેખો મેરા પ્યારા,
ચુપકીસેં હેર લે, કરલે તું ઉનસેં ઇસારા મુ૦ ૬
ના હકીમ બન, ના હાકમ બન, ના ખુદ બનતું;
હોજ તું દાસ તો, આવેગા અંજમ સારા. મુ૦ ૭

મોકુ ધર્મ લાલકબ મિલેગા, એસી દીલમે લાગી;
કહે ઘેલો મેરા મેરમ, વોહે દિલદારા. મુ૦ ૮

ગજલ ૧ લું.

દિલભર કું મેને દેખા હે, ઘુંઘટકી ઓટમેં;
વાયલ કી દિલદારને, નખરેકી ઝોંટમેં. દિલ૦ ૧
કયા અજબ ઉસકા નુરહે, કયા ચેરેકી ચમક;
મે હોંસમેંતો હોરહ્યા, નેનુંકી ચોટમેં. દિલ૦ ૨
એ 'ગેસુવાલે, આજ પ્યારે, ગલે સેં લગ રહું;
ઓસેકે લિયે લાલી કયા, જમ રહી હોઠમેં દિલ૦ ૩
કયા ગૌર ગુલાખી ગાલપે, એક બિંદી હેજે શ્યામ;
પુલું કે હાર ઝુક રહે, કાતલકી કોટમેં. દિલ૦ ૪
આશક કહો અબ કયા કરે, માશુકકી તોરમેં;
ખસ ઉનકા ચલે નહીં, તડકે તલોટમેં દિલ૦
ના મન કીસીસે લગા શકે, ના દિલકું બેલાવે;
તેરે બિના બેહે જતી હે, સીકવાકી ઓટમેં દિલ૦ ૬
એ મુસવર તેરી બલૈયા લઉં, મુજે ચારકુ ખતા;
મેરે સનમકી તસખીર ખતા, તેરી નોટમેં દિલ૦ ૭
એ માલનિયાં મુજે ખતા, મેરા પ્રીતમ કાં ગયા ?
છુપાયા કેસેં પુલું મે ગુલસનકી ઘોટમેં દિલ૦ ૮

છોડું મેં ન અખયારકું ગલે લીપટ રહું;
 કયા જીવ મળ આઈ, દિલે આરામકી દોટમેં દિલ૦ ૯
 અખ દર્શ મેરે દિલદારકોં, ઘેલો કહે કાંહાં પાંઉં;
 મેરમ મુઝે મિલે તો, હોઉં લોટ પોટમેં દિલ૦ ૧
 ગજલ ૨ જું.

અપસોસ મેરે ચારકો, કોઈ દુંઢતા નહીં;
 ચેકાની દુનિયાંકે દોરમેં, ફિરતા અહીં તહીં; અપ૦-ટેક ૧
 શાહા બનાતો કયા કિયા? મુલકોંકે ખોપમેં;
 દોલત દિખા નઈ નઈ એ બહાર બે ગઈ અપ૦ ૨
 હાકમ બના તો કયા કિયા, હુકમ કે જોરમેં;
 બંદેકુંજ સતાયા, દર બેદર જઈ જઈ અપ૦ ૩
 હક્સર બનાતો લડનેકી, ઉમેદમેં રહા;
 મન ઇંદ્રીકું જીતા નહીં, બેસર્મિ રે ગઈ અપ૦ ૪
 ઝરદાર બનાતો મગર હો, ઝરકી તુફાનમેં;
 હોંસ હવસકે તોરમેં, પેમાલી હો રહી. અપ૦ ૫
 આજમ બના તો જુસ્તીકી, અપસોસીમેં રહા;
 બેખુદી દિલસેં ગઈ નહીં, બે શુદ્ધિ હો ગઈ. અપ૦ ૬
 બાલીસ્ટર હોકે બંદેકું કાયદેસેં છોડાયા;
 અપના તો બંધ છુટા નહીં, બે અક્કલી રહે ગઈ. અપ૦ ૭
 હકીમ બનાતો નુખતેસેં, દરદકુ નીકાલાં;

અપના દરદ દેખા નહીં, બેખવારી હો રહી. અપ૦ ૮
કિતાબોમેં દેખાતો, હુંદે વાકા નામ હે;
બિન હુંદને વાલોંકો તો, કહાં દેખા નહીં. અપ૦ ૯
મિલો જાકે મુરસીદકોં, ઘેલો કહે પતા લગે;
ના ઉમેદમેં તો હો રહા, કોઇ સુનતા નહીં. અપ૦ ૧૦

ગજઠ ૧ હું.—રાગ-સદર

“ મરતા હું તૈરે હિજૂમે, એ યાર ખબર લે ” એ રાહ
આયા હું તૈરે દ્વારપે, દિદારકે લિયે;
મેહે બુખ મુખડાખતા મુજે, આરામ હો રીએ. આયાં ૧
સેહેરા મુજે ન ભાતા હે, ના જંગલમે દિલ લગે;
આશકોંધા કોઇ ઘર નહીં, હમ ઘરસેં ગીએ. આયાં ૨
કયા અજબ તૈરા નૂર હે, કયા ચૈરેકી ચમક;
મસ્તાના હોમે જાતા હું, બિન કેફ કે પીએ. આયાં ૩
કયા ગુલખદન ગુલ લાલાહે, ગુલ સનમે છુપ રહા;
દેખનસેં ઘસ આજતા હે, ચલનેસેહી રીએ. આયાં ૪
અહા કહું તો જગ હસે, ઓર ચુપકે લાગે ઘાવ;
કુછ ખસ મેરા ચલતા નહીં, બોલે બિન કેસે જીએ. આયાં ૫
માશુકકું કુછ પરવા નહીં, આશક તડ ફતે હે;
હઝારોં હમને દેખા હે, લાચાર હો રીએ. આયાં ૬
દીવાના હમકોં કેતા કોઇ, મસ્તાના કેતા હે;

હકીમકા કુછ ખસ નહીં, ઇલાજ તો કીએ. આયા૦ ૭
 ના મુઝકું રસવા કરો, ના મુઝકું સતાવો;
 લાગી ઇસ્કકી કટારી, દેખોતો કેસી હે. આયા૦ ૮
 કોઈ મુઝે ખતાવો, મેરા પ્રીતમ કહાં ગયા ?
 ઘેલો કહે કબ પોંચું બહાં, મુઝે કોન ખતા દીએ. આયા૦ ૯
 ગજલ ૨ જું.

મેને દેખ લિયા દિલદારકોં, એજની મેરા હે;
 કયા આંદ આકે જુક રયા, અજબ ઉજેરા હે. મેને૦ ૧
 આ ફતાખ તો સરમિંદા હો, મહેતાખ કયા કરે;
 તેરે હુસ્ન મે હેરાન હો, અરસેં ખસેરા હે. મેને૦ ૨
 કયા ગઝલ તેરા નૂર હે, કયા ચેરેકી ચમક;
 જરા ઝમક મુઝે આ ગઈ, અખ પાર બેડા હે. મેને૦ ૩
 કયા ઉત્તમ તો સીંગાર મેરે, ચારને કિયે;
 ગુલાખ કોં ઘસ આ જાવે, ગુલજર ચેરા હે. મેને૦ ૪
 કોઈ સતગુરાંધી સાનસેં, મહેરખાનકું મિલો;
 મિત્ર જાએ તો કર લઉ, ચરણુંમે ટેરારે. મેને૦ ૫
 સદાઈ તેરે પાસવો, સાકાર પ્યારા હે;
 અંતર દષ્ટી કર દેખ લે, દર્પન ભલેરા હે. મેને૦ ૬
 દેખે બિના દિલદારકું, તુમ કયસેં પાઓગે;
 નિશાન હાથ આયે બિના, મિટેના ભખેડારે. મેને૦ ૭

ત્રીપુટી સે સદા ન્યારા રહી, બ્રહ્મરૂપ હો બેઠો;
 દ્વિત ભાવ તખ જાવે, મિટે મેરા તેરારે. મેને૦ ૮
 શુદ્ધ જ્ઞાન પ્રભુ સ્વરૂપકો, હરી આજ્ઞામે રહો;
 ઘેલો કહે તખ જાયગા, અંતર અંધેરારે. મેને૦ ૯

ગજલ ૧ લું.

“ હમતો આશ કહે તેરે નાજ ઉઠાને વાલે ” એ રાહ.
 રૂંઠે મેરે લાલકો, સમજાવો કોઇ જાકે પ્યારે;
 ગજખ હો જાયગો, શ્યામ કે ગુસ્સેમે ભારે. રૂંઠે૦ ૧
 પોઠે પ્રભુ મંચપર, આરામ લેને કો હમારે;
 એ તકસીર ભઇ, હમ સો ગયે સખ ન્યારે ન્યારે. રૂંઠે૦ ૨
 મન ફેર એક આકે, ચુપકીસેં લાલકું જગાયા;
 ઉઠે ધનશ્યામ કહે, કહાં ગયે સખ ચોકી વાલે, રૂંઠે૦ ૩
 કહે પ્રભુ હમકું કોએ, મારકે ભુપન લેજાએ;
 યું કહે આભુપણ, સખ ફેંક દીએ કેસે ન્યારે. રૂંઠે૦ ૪
 ત્રિવડી ચડાકે શ્યામ, સખમે દેખો ઇયું પોકારે;
 હમ તો ચત્ર જાયગે, પલ એક ન રહેગે હીયારે. રૂંઠે૦ ૫
 એસી ના કરીઓ પ્રભુ, હમ તો હેરાન હોયગે;
 કમનસીખ આજ કયા ? દેખો તો પ્યારે હમારે. રૂંઠે૦ ૬
 કહે મુક્તાનંદ સ્વામી, પ્રભુસેં હાથ જોડી;
 એતો હે કોઇ ખાવરા, ના ડરો મે જાઉં વારે; રૂંઠે૦ ૭

ધીરજ તખ આઘ મેરે, લાલકુ ઘેલો કહે;
 તીન લોકકો, પ્રભુ કયું રે, દેખો ઉર ધારે, રૂંડે ૮
 ગજલ ૨ જું

હસકે મુખડા ખતાવો, મહારાખ મોજ દેનેવાલે;
 જો તકસીર હુધસો, માફ કરીઓ છોગાવાલે હસકે ૧
 મે ગુનેગાર હું, ગુના બક્ષો અખ મેરે પ્યારે;
 નામ ન્યાલ કર્ણુ હે, નિજજનકો ન્યાલ કરનેવાલે હૃ
 અધમ ઉધારણુ હો પ્રભુ, પતિત કે તુમ હો પાવન;
 અજખ તેરા ખ્યાલ હે, દીવ્ય ચરીત્ર ખતાને વાલે. હૃ ૩
 માન ભા પાપકે પર્વતકો, પ્રભુ તુમને તારે;
 દયા કે દરીયાવ હો, નિજ જનપે દયા રકને વાલે. હૃ ૪
 પરચાં પુરી આપને, અનેક જીવોકોં સમજાવ્યા;
 કીચે પ્રભુ સનમુખ એસા હો, પ્યારેખયાને વાલે હૃ ૫
 જોખન પગી તખા પગી, વેશ્યાકું પ્રભુજી આઘારી;
 પાપી કુલટાકું તારે, કૃપાવંત કૃપા કરનેવાલે હસકે
 મે બંદા તેરા, લાચાર હો તેરે શરને આયા;
 નુખતે નિવાજ હો, અભય દાન દેને વાલે હસકે ૭
 ઘેલો કહે મનુષ્ય ભાવ કર, પ્રભુ માયા દીખાઈ;
 માયા સે છોડાવો હમકું, તુમ હો છોડાને વાલે. હસકે ૮

ગજલ ૧ લું.

“ હમારી કૂછ નહિં તકસીર લેકીન ” એ રાહ

કૃપા બોલી કે મે બાદશા બનાવું;
કરમ બોલા કે મે કુછ રહેને ન પાવું. ॥૧॥

કરકે તતખીર, કોઇ માલો અસબાબ લાવે;
નહો તગદીર તો, એ, કોઇ. પેશના આવે. ॥૨॥

મહેનત કરકે કોઇ, પેલવાન હોજવે;
મુકદ્દર ન હો, અખાડે મે માર ખાવે ॥૩॥

હુનર કે લીએ, હજરો હજર પાવે;
સીતારા ન હોતો, એ કોઇ કામ ન આવે ॥૪॥

મહેરબાન હો, કરે કોઇ મહેરબાની;
નશીબ નહો તો હોજવે, ધુળધાણી. ॥૫॥

રૂંડે કોઇ લાખ, દોલાખ હજરે હજરો.
પ્રારબ્ધ અનુસાર, નહીં કોઇ દુઃખ દેનારો ॥૬॥

અક્કલવાલો, મુશ્કીલીસેં રોજી પાવે;
ક્રીસ્મત દેખો, મુરખકુ મોજ કરાવે ॥૭॥

પુરૂષાર્થ કર, કોઈ પ્રભુકું રીઝાવે;
હોવે જો ભાગ્ય, ઉત્તમ ફળ માગતે આવે ॥૮॥

ભણકે પંડિત હો, ચાનસ લે આવે;
સંયિત્ત હો, તો દૈવ અનુકુળ આવે. ॥૯॥

પ્રગટ હોવે તખ, ઇચ્છાસેં સખ ખન આવે;
કહે ઘેલો, નહિ તો કરમ ફળ પાવે; ॥૧૦॥

પદ ૧ લું.

“ છાયલો માધુ ખનમે. ”—એ રાહ.

શ્યામ છાયો દુરગ પુરમે. હો સુનમેરી સજની શ્યામ. ટેક.
હમ નિરભાગી. નાથ ન આએરે,
હારે કરી પ્રીતિ ઉત્તમ કુળમે. શ્યામં હોં ॥૧॥
ખિરહા સતાવે, જીઅરા ગભરાવેરે,
હારે ધીરજ કેસેં રહે ઉરમે. શ્યામં હોં ॥૨॥
કેસેં કઈ અખ પતિયાં લીખ બેનુરે,
હારે મેરે પ્રીતમ કે હનુર મેં શ્યામં હોં ॥૩॥
ઘેલાના પ્રભુ નેહ નિભાવોરે,
હારે કયું ખસ રહે દૂરમેં શ્યામં હોં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

લાગી મોરી પુરૂષોત્તમ સંગ પ્રીત,
હો મોહન મીત. લાગી મોરી પુરૂષોત્તમ—ટેક
ભક્તિ નંદન તુમમેં મન માન્યોરે,
હારે જગસખ જાન્યો વિપરીત. લાગીં હોં ॥૧॥
સસખસ હોય રહી રસિયા સંગરે;
હારે ખીજે કાંએ ન ખુએ ચિત્ત. લાગીં હોં ॥૨॥

ગીરધર તારી ઘેલ ન છોડુંરે,
છો હોયે રીત અનીત લાગીં હોં ॥૩॥
ઘેલાના પ્રભુ ઉરમાં રાખુંરે,
હોંરે દર્શન આઉં નિત નિત. લાગીં હોં ॥૪॥

પદ ? હું.

“ હમરી માનો તો નીકસ ચલો જનીયાં ”—એ રાહ,
હમરી માનો કોઈ, શ્યામ કો સમજવોરે સૈયાં, (૨)
શ્યામકો સમજવોરે સૈયા કોઈ લાવો હૈયાં. હમરી માનોં -ટેક
પ્યારો કે ગયે, આજ તો હમ જવેંગે,
એકમ બીજ ત્રીજ કો જરૂર આવેંગે.
સુંદર ચાંદ જેસા મુખડા બ તાવેંગે;
ચોથ હો ગઈ, ચતુર નહિં આયોરે દૈયા. હમરીં ૧
પાંચમ છઠ કો, ન આયો દેખો મેરો પ્યારો,
સપ્તમી અષ્ટમી કો હમસેંરહો હે લાલ ન્યારો;
નવમી દશમી કો, કિયો નહિ કુછ ઇશારો,
એકાદશી દ્વાદશી. તલકત ઇયું રે ગૈયા, હમરીં ૨
તેરસકો તો, જરૂર લાલ આવેંગે,
નહિં તો ચૌદશકો, સંદેસો હમ પઠાવેંગે;
પુનમકો પ્રીતમકું, ગલેસેં લગાવેંગે,
અમાવાસી ગઈ જેઠ ગયો, ના આયોરે કનૈયા. હમરીં ૩

અસાડ માસમેં, વરસાકી ઋતુ આઈ હે,
 શ્રાવણ માસમેં બાદલકી ઝુરી છાઈ હે;
 બીઝલી ચમકે ગરજે ભાદુ દુઃખદાઈ હે,
 આસુ ગયો સુખદાઈ દીવાળીરે ગૈયાં. હમરી૦ ૪
 કાર્તિકમેં કલ્યાણકારી કેસેં ન આયો,
 માગસર પોસમેં બિરહાને હમકોં સતાયો;
 મહા માસમેં પ્રભુને દર્શન ના દિખાયો,
 ફાગન આયો હોરીમેં ખેલન કહારે જૈયાં. હમરી૦ ૫
 ચૈતર માસમેં ચતુરકા સંદેસા આયા,
 વૈશાખ માસમેં સુખદાઈ કૈસા વા વાયા;
 અધિક માસમેં, પુરષોત્તમ મેરે ધરકું આયા,
 ઘેલો કહે પ્રભુજી, આયે સુખ નૈયારે નૈયા. હમરી૦ ૬
 પદ ૨ જું.

શ્યામ આયો દેખોરે, મોરે આંગનમેં. (૨)
 આંગનમેં મોરે આ. હાતનમેં. શ્યામ આયો૦-ટેક
 સુંદર પગીઆં મેં પેચ કેસા ડાલા હે,
 ગલેમેં ધુલું ઘે હાર મોતી માલા હે;
 બાલ બિખરે નાગન જેસા કાલા હે,
 ધુલું કે તોરે કલંગી જીક રહી પાવનમે. શ્યામ૦ ૧

કયા ગુલબદન ગોવિંદકા સુખકારી હે,
 ચંચલ ચિત્ત વની દેખી તો સખસેંન્યારી હે;
 જદુભરી અખિયાં અનુપમ અતિ ભારી હે,
 એક સુંદર ટીપકડી હે જમણે ગાલનમે. શ્યામ૦ ૨
 ઉત્તમ અંગિઆં પ્રભુને અંગ ધારી હે,
 ઘુઘે રેટોઓઢયો, અતિ જરદારી હે;
 આંગલીયું મે વેઠ વીંટી તો હજરી હે,
 ચતુરને આકે ખસકીની મોહે રાગનમે. શ્યામા૦ ૩
 મે દિવાની હો ગદ્ય ઉનકે તાનું મે,
 કયા જલકત હે કુંડળ દો કાનુંમે;
 મોકુ હેરલીની કેસી કછુન જનું મે,
 ચતુર એ ચંચલ કેસો હે લલચાવન મે શ્યામ૦ ૪
 ઉનકુ છોડકે મે અખ કહાં ન જાઉંગી,
 કુસુમ સેજ બિછા ગલેસે મે લગાઉંગી;
 રંગ રાગસેં મેં લાલકું રીઝાવુંગી;
 જસેં રચ્યો તો ખેલ આગે ફાગનમે. શ્યામ૦ ૫
 સુંદર થાર કરકે, પ્રભુકું જમાવુંગી,
 પાનખીડી દેકર નેહકુ નિભાવુંગી;
 પડી પાઉમે દામનકું ન ડગાવું ગી,
 દાસ ઘેલો કહે લખ્યો એ મેરે ભાગનમે. શ્યામ૦ ૬

પદ ૧ લું.

“દિલદાર યાર છેલાસેં નેનાં લગાએગે ”—એ રાહ.

પ્રીતમ મેરે પ્યારેને; આકે જગાડી;

આકે જગાડી, મોહે માયા લગાડી. પ્રીતમ૦—ટેક.

મે સુતીતી અપને ભુવનમે,

અચાનક આકે મોસે પાઝયો અનાડી પ્રીતમ૦ ૧

કહાં કહું અખ કહાં મે જાઉં,

ના કહું તો આવત દાડી દાડી. પ્રીતમ૦ ૨

ભાક્ત કે જાયો ભલે મેરે ધરૂં આયો,

મોહની લગાકે મોકું હેરલીની માડી પ્રીતમ૦ ૩

દાસ ઘેલો કહે ન ડરૂં લોકનસેં,

લાગી ભિત્તનકી મોહકુંરે તાડી. પ્રીતમ૦ ૪

પદ ૨ જું.

દિલદાર મેરા પ્યારા, તુમ નેહ નિભાયો,

નેહ નિભાયો, ભલે મેરે ધરૂં આયો. દિલદાર૦ ટેક.

મે દાસી તોરે ચરણ કમલકી,

દાસી કું છોડ પ્યારે કહાં મત જાઇયો દિલદાર૦ ૧

તોહે બિના મોહે ચેન ન આવે,

ન્યારી રહું તો, દુઃખ હોત હે સવાયો દિલદાર૦ ૨

મેતો દામન પકડી તીહારી.

એકાંતે લેકે મોકું સુખ તો દેખાયો. દિલદાર૦ ૩

ઘેલાના પ્રભુ જીવન હો મેરે,

પદ પંકજ મે મેરો ચિત્ત તો લગાયો. દિલદાર૦ ૪

પદ ૧ લું.

“ ભલે આયે હઝુર, મેરે આગનમે ” એ રાહ.

આવો આવો અલખેલા મારા ભૂવનમાં.

ભૂવનમાં શું, તરસાવો તનમાં. આવો આવો ટેક.

ચુન ચુન કલીયાં મે હાર ખનાવું ગજરા ગુંથાવું સેજ
ખિછાવું, કાળુ કુસુમ તણી ઘરમાં. આવો આવો ॥૧॥

આનંદ મારે ઉભી હું ખારે, સેરી સમાઈ ચોક છંટાવું,
પુલડા પૂર્યાં મે તો તોરણમાં આવો આવો ॥૨॥

વાલમ તારી વાટ જોઉં, પ્રેમ ભરું, હરખ ધરું,
હાંસ ઘણી છે મારા મનમાં. આવો આવો ॥૩॥

તુજ આવે મુજ કારજ સરસે, ચિત્યા ટળશે પાપખજશે,
ઘેલો કરે જનમે જન્મનાં. આવો આવો ॥ ૪ ॥

પદ ૨ જું.

હું તો હરખે વધાવું મારા પ્રીતમને, પ્રીતમને મારા
હરિવરને. હું તો હરખે વધાવું—ટેક.

હરખભરી હુંતો આવીછું ખારે, આનંદ ભારે, આજ

છે મારે; ક્યારે ભેટું વાલમ તમને. હું તો હરખેં ॥૧॥

આજ અલૌકિક અવસર આવ્યો, ફેરો ફાંચ્યો, ભૂધર
ભાવ્યો પ્રત્યક્ષ પ્રભુ મળ્યા અમને હુંતો હરખેં ॥૨॥

અલખેલાને સન્મુખ ચાલી, હાથ ઝાલી, થઈ મત-
વાલી. સીદ જાઉં કાળા જમને હુંતો હરખેં ॥ ૩ ॥

ઘેલો કહે મારે મંદિર પધાર્યા, વાલ વધાર્યા, નેહ ન-
વરાવ્યા, ધન્ય ધન્ય મારા પ્રભુ તમને. હુંતો હરખેં ૪

પદ ૧ લું.

“સામળીયા મનભાયો ભાયોરે માંકોયરા” એ રાહ.

શ્રીહરિને દરદ મીટાયો મીટાયોરે. માંકો આવાર.-ટેક.

દરદ મીટાયો, માહાસુખ પાયો,

કરદીનો મોકું કરાર કરારરે. માંકો ॥૧॥

વૈદ ભયે માહારાજ હમારે,

રહ્યો નહિં રોગ લગાર લગારરે. માંકો ॥૨॥

ભવસાગરસેં બુડ તે તારી,

લે ચલ્યો અપને દ્વાર દ્વારરે. માંકો ॥૩॥

ઘેલો કહે મન મોહન હમારો,

સામળીયો શીરદાર શીરદારરે. માંકો ॥૪॥

પદ ૧ લું.

“હમ ધમદેકે સોકન ધર જના” —એ રાહ.

અખ કહાં મિતે, મોહન મેરો પ્યારો,
 મોહન મેરો પ્યારો (૨) અખ કહા મિલે—એ ટેક.
 સુંદર બદન મનોહર મુરતી,
 કહા મિતે મેરો છેલ છોગાળો. (૨) અખ ૦ ૧
 દુરીજન કહે મોકું, વહાં મત બધયો,
 એતો બડો હે પ્યારો બદુગારો । (૨) અખ ૦ ૨
 ચિતવની ચંચલ પ્યારે લાલકી,
 નીકોલાગો મોહે નેનુંકો નીઝારો, (૨) અખ ૦ ૩
 દાસ ઘેલો કહે મન મોહન પ્યારો,
 કખ મીલે મોએ ધર્મ દુલારો .(૨) અખ ૦ ૪

પદ ૨ જું.

લાગી લાગી લાલન સંગ પ્રીતી, લાલન સંગ પ્રીતી;
 લાગી લાગી ટેક.
 મેં મોહનકી, મોહન મેરો, દેખોરે મીન જલસીહે રીતી;
 લાગી લાગી. ૧
 જેસે ચંદ્ર ચકોરકુ બનો, જલમે કમોદની ચંદ્રકું મીઠી;
 લાગી લાગી. ૨
 કુંજડીકી ગતિ દુરસેં દેખો, એસી પ્રીતિ હમને કરી લીતી
 લાગી લાગી. ૩

ધેલો કહે પ્રભુ તુમ તો હમારે, નાથ ભયે અખ કેસી હે ભીત
લાગી લાગી. ૪

પદ ૧ લું.

ખતા દે સખી કોન ગલી ગયો શ્યામ—એ રાગ.
ખતા દે સખી કહાં મીલે વનશ્યામ,
દેખતહોવેઆરામ, ખતાદેસખીકહાંમીલે વનશ્યામ.-ટેક.
શ્રી વનશ્યામકી માધુરી મુરતિ, દેખુ મે આઠો જમ;
ખતા દે સખી ॥૧॥
ધુંગર વાલે બાલકૃષ્ણકે, લટ છુટી હે તમામ,
ખતા દે સખી ॥૨॥
જંગલ દુઢી શહેરા દુઢી, દુઢ ફીરે રાખ ધામ,
ખતા દે સખી ॥૩॥
દાસધેલાનો પ્રભુ જો કોઈ મીલાવે, વાકો હોઉ મેંગુલામ,
ખતા દે સખી ॥૪॥

પદ ૨ જું.

મોહનકી મુરતિ મોરે મન ભાઈ દેખતદુઃખ બીસરાઈ
મોહનકી મુરતિ. ટેક.
સુંદરબદનરસિકવનશ્યામકો, કબનીરખુંહરખાઈ. મો. ॥૧॥
અહા હૈઅખ કેસી કીની, નાથ મીલ્યો કયું નાંઈ. મો. ॥૨॥
ઘડીપત્રછીનભરન્યારોનમુકું, કહાંગયો સુખદાઈ. મો. ॥૩॥

દાસઘેલાનો પ્રભુ જોમીલે તો, રાખુ ઉરમેં છુપાઈ. મો. ॥૪॥

પદ ૧ હું.

“રાજ તેરા પનીયાં, હમસેં ન ભરા જયરે” — એ રાહ.
મેરો દિલ લે ગયો શામળીઓ સીરદારજી ॥ બે વારા
શામરીઓ સીરદારજી ॥ બે વાર ॥ મેરો દિલ-ટેક.

કહા કંઈ કંઈ કલ ન પડત હે, અખ કહાં મિલે આધારજી
મેરો દિલ. ૧૧॥

મે મોહનકી મોહન મેરો, ઉપન્યો એસો પ્યારજી
મેરો દિલ ॥૨॥

ના મે બોલું ના મે ચાલુ, ના કંઈ કુછ ઉચ્ચારજી
મેરો દિલ ॥૩॥

ઘેલો કહે મેરો એ પ્રીતમ, કંઈ મે દિલસે કરારજી
મેરો દિલ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

પ્યારે મેરે જનમોખર જન કુલખાન હે (બે વાર)
જન કુલખાન હે, પ્રાણ કુલખાન હે, પ્યારે મેરે ટેક.
અજખ તેરો ગજખ પ્યારા, તેજ દેખ્યો કયા સુભાન હે;
પ્યારે મેરે ॥૧॥

ભક્તિનંદન તુમસેં મન મ ન્યો, તુમ પર મેરો તાન હે;
પ્યારે મેરે ॥૨॥

મીનકું સુખ પયમે નહીં આવે, જલમેં વાંકો ધ્યાન હે;
ધ્યારે મોરે ॥૩॥

ઘેલો કહે તુમખિના કોઈ નાહીં, એહી દિલકુ અરમાન હે;
ધ્યારે મોરે ॥૪॥

પદ ૩ જું.

શ્યામ મોએ નેનાંસેં નેના મિલાવો ॥ ઘે વાર ॥

નેના મિલાવો, ના તરસાવો શ્યામ મોએ-ટેક.

તોએ દેખનકું, જીઅરા તલખે, ધ્યારા મોહન મનભાવો;
શ્યામ મોએ ॥૧॥

તેરે દરશકી ભઘ હું દિવાની, લાલન ના લલયાવો;
શ્યામ મોએ ॥૨॥

દારી તીહારી, ભઘ મેખિહારી, નયો નયો નેહ નિભાવો;
શ્યામ મોએ ॥૩॥

ઘેલો કહે પ્રભુ પલ ન પલકસેં, નાથ ન્હારા નહિ જાઓ;
શ્યામ મોએ ॥૪॥

પદ ૪ થં

શ્યામ તોરે નેનાધી લાગી કટારીયાં ॥ ઘે વાર ॥

લાગી કટારીયાં, હાય કેસી કારીયાં શ્યામ તોરે ટેક.

અખ કહાંજઉં, કેસેં સમજઉં, મનહી મનમે મારીયાં;
શ્યામ તોરે ॥૧॥

જખમ લયો મેરે દિલકે ભીતર, ખીસરત નાહીં ખિસારીયાં

શ્યામ તોરે ॥૨॥

હાય કરૂં તો જગ હસત હે, દિલકી દિલમે ગારીયાં;

શ્યામ તોરે ॥૩॥

ઘેલો કહે અખ કહા કહું તુમસેં, જનત પીડ હમારીયાં;

શ્યામ તોરે ॥૪॥

સાખી.

નેના તેરે નામ પર, શાકર રહે સદાય;

દિલભરકું દેખે જખે, તખ અંતર હરખાય. ૧

નેના નવલો નેહ, મુરતિમે કર દીજીએં;

શ્યામસે કર સ્નેહ, ઇતનો કામ તો કીજીએં. ૨

નેના ચંચલ ચોર, ચતુરકું દેખે જઈ;

સટકી જવે જોર, છુપાવ્યા છુપે નહી. ૩

નેના નિરમળ સો, પ્રભુ પરાયણ હોરીયા

દુસરો ન દેખે કો, મુર્તિમાં લોભી રીયા. ૪

પદ ૧ લું.—લાવણી.

કૌશલ દેશકે છપૈયા પુરમે પ્રગટ લયે પ્રભુ તુમી તોહો.

ધર્મ કુરમે નરતન ધાર્યો, દયાકે સીંધુ વીસુ. તુમી૦૧

તીન લોકકે તારન કારણ એસા કનેયા. તુમી૦

ચોવીશ અવતાર આપમે સમાયે એસા સમેયા. તુમી૦૨

ખાલ લીલા કર ખાલકકો ખચાએ એસા ખલૈયા. તુમી૦
 કાલી દત્ત કૃત કાકો જલાએ એસા જલૈયા. તુમી૦૩
 ગૌ ઘાટ પર ઘેનુ ચરાઈ એસા ચરૈયા. તુમી૦
 માંખણ ખાયો મહી ચોરાયો એસા ચોરૈયા. તુમી૦૪
 મીન સાગરમે મચ્છસેં ખચાયે એસા ખચૈયા. તુમી૦
 દીનકે બંધુ દયાકે સિંધુ રામ પ્રતાપકે ભૈયા. તુમી૦૫
 મલસેં જકે કુસ્તી કીની એસા ખળૈયા. તુમી૦
 દુષ્ટકો મારે દૈત્યકો પછાડે એસા છલૈયા. તુમી૦૬
 પામર જીવકો મુક્ત બનાયે એસા બનૈયા. તુમી૦
 ભાટકે પુત્રકો વેદ બોલાએ એસા બોલૈયા. તુમી૦૭
 અસખ્ય જીવકો આપે તારે એસા તરૈયા. તુમી૦
 અનંતઅવતારકી લીલા દીખાઈ એસા દીખૈયા. તુમી૦૮
 સંકલ્પ વિકલ્પકો જનત હારા એસા જનૈયા. તુમી૦
 ધર્મ દેવકો સુત કહાયો ભક્તિકા કનૈયા. તુમી૦૯
 કહા મહિમા અખ નાથ કહુમે, સુખકે કરૈયા. તુમી૦
 દાસ ઘેલો કહે દીલમે દેખું એસા સૈયાં. તુમી૦૧૦

પદ ૧ લું.

“નામ જપીસ નીત તારું સુંદર શામળીઆ”-એ રાહ
 ધન્ય ઘડી ધન્ય દહાડો, પ્રભુ મુજને મળીઆ;
 અલબેલા ઘરે ચાલો, સુંદર શામળીઆ-ટેક.

સામળા સીરદાર હમારા, પ્રીતમ મુજને પ્રાણુથી પ્યારા;
 લાગો છો રૂડા ધર્મ દુલારા, છેલ છ'મીલા છોગા વાળા.
 ભુધર મનડે ભાવો, જીવલડે જડીઆ. ધન્ય થડી. ॥૧૥॥
 આજમળ્યોરૂડો અવસર આવો, હેતે પ્રભુજીલીજીએલાવો;
 શામળીઆ શું કાજ સરમાવો, હવે પ્રીતમજીના તરસાવો.
 નવલો નેહ વધારો, નટવરનાનડીઆ. ધન્ય થડી. ॥૨૥॥
 લટકાળા તારા લટકા જોઈને, મનડું રહ્યું છે માઈ મોહીને;
 રાખીસ મારા નેણુમાં પ્રોહીને, કામણુગારા નહીં કહુંકોઈને.
 જતન કરીને રાખીસ, દિલ હરડોલરીઆ. ધન્ય થડી ॥૩૥॥
 પ્રીતમ તમને નહીં દઉં જવા, હેતકરીડું આવી બોલાવા;
 ચાલો ચાલો મારા સમ છે માવા, ગોડડી મારા ઘરમાં ખાવા.
 મે'ર કરી મલકાતા, માણુકીએ, ચડીઆ. ધન્ય થડી. ॥૪૥॥
 લાલ લાગી છે લગની તમારી, પુલડે સેજવાલમમેંસમારી;
 હાજરનિતનિતરહીસડુંદાડી, એવીવૃતિમેંતોમનમાંધારી.
 મક્ષપતાઆવ્યામૂરારી, હરિ, હરખે, ભરીઆ. ધન્ય થડી. ॥૫૥॥
 શું ઓરીંગણ થાઉં હું બહાલા, કરગરી કઈ કાલાવાલા;
 નામ તણી જપું છઉં મલા, દાસ ઘેલાના દીન દયાલા.
 ભવસાગર હવે તરસું, હરીવર ને વરીઆ. ધન્ય થડી ॥૬૥॥

પદ ૧ લું-કાનરો.

“ અબ કછુ કહે બેઠુંગી. ” એ રાહ.

અબ કહાં જાઉં મેરી માઈ, તેરે લાલને અંગુઠી ચોરાઈ;
ચોરાઈ, અબ કહાં—ટેક.

કેસો લાલ તેં મોહે ચડાયો, ચોરી કરન મેરે ધરકુ આયો;

ખૂણે છેલ છૂપાયો, લીની સરકાઈ સરકાઈ અબઁ ॥૧॥

નાના કહું મેરો કહો ન માને, લે ગયો હલવાઈ દુકાને;

સખસેં લીની છાને, દેખોરે મિઠાઈ મિઠાઈ. અબઁ ॥૨॥

સખા સખ લીએ હે જોડે, આકે કરત હે જોરા જોરે;

મહીકી મટુકી આંકોડે, દીની દુરકાઈ દુરકાઈ. અબઁ ॥૩॥

નિત નિત મોસેં રાડ કરત હે, માતા જાકે પ્રભુકું લડત હે;

ઘેલો પાંડિં પડત હે, દેખો હરખાઈ હરખાઈ. અબઁ ॥૪॥

પદ ૧ લું-ભેરવી.

“ છોડો છોડો મેરી ભૈયાં મુરકાય. ” એ રાહ.

હરિવર જોઈ જીવ હરખાય, શ્યામ મળ્યા મને આજ

સોહાગી. હરિવર જોઈ જીવ હરખાય. ટેક.

મુરતિઓએ સૌથી સારો, ચાંદલો અઁયો એનો રૂપાળો;

ઊર આનંદ ન માય માય માય માય હરિવરઁ ॥૧॥

ભક્તજનખાઈઓભાઈઓભારે માંડવી અઁથઈ આઁયામારે

ગીત મધુરાં ગાય ગાય ગાય ગાય. હરિવરઁ ॥૨॥

જનૈયા જગજીવન કેરા, સંત મળ્યા મુને આજ ભલેરા;
શુભ મંગલ વરતાય તાય તાય તાય હરિવરં ॥૩૭॥
જન અક્ષરથી આવી મારે, દાસ ઘેલો નિરખી ઉર ધારે;
નેણાં તૃપ્ત ન થાય થાય થાય થાય. હરિવરં ॥૪૦॥

પદ ૧ છંદ.—મતાર.

“કોઈ શોધ લાવો મારા નાથની.” એ રાહ.

વરસાત્કતુમાં વાલમા, વેલા ધરે આવો;
દૂરગપુરમાં શું મોહા રહ્યા, સંદેસો ન કહાવો.
વરસાત્કતુમાં. ટેક.

વાલાજીરે અનેક સંદેસા મે મોકલ્યા ઉત્તર નાંહિં પહાવો;
વીસાર્યા નવ વિસરે, દીઘલા જે લાવો.
વરસાત્કતુમાં. ॥૧॥

વાલાજીરે ધન ગરજે ટૌકે મોરલા, જીવન શું ગભરાવો;
ચૌકેર ચમકે વીજળી, નેણે દેખું ન માવો.
વરસાત્કતુમાં. ॥૨॥

વાલાજીરે હંશ સારસ મળે આવીઆ, પંખી રાખે છે દાવો;
દાદુર બોલે દૂરથી, નાથ નેહ નિભાવો.
વરસાત્કતુમાં. ॥૩॥

વાલાજીરે નદી નવાણો તરત્ર થયા, ધ્રાપી સરવે ધરાવો;

દાસ ઘેલાના નાથજી, હવે ના તરસાવો.

વરસાઝતુમાં. ॥૪॥

પદ ૨ જું.

આવ્યા આવ્યા અલબેલડો, નાથ નીરખીને જોઉં;
ભૂદર ભૂવન પધારીઆ, પાવત્રીઆંરે ઘોઉં.

આવ્યા આવ્યા અલબેલડા. ટેક.

વાલાજીરે ઘોડલાની ગમસાણમાં, કુંડલ ઝલકે છે દોઉ;
વીજળીના ચમકારમાં, મારા નેણામાં પ્રોવું

આવ્યા આવ્યા ॥૧॥

વાલાજીરે ઝરમર વરસે મેવુલા, વસ્ત્ર ભીંજ્યાં નીચોવું;
કેરાં પટ પેરાવીને, અંગોઅંગ લોવું.

આવ્યા આવ્યા. ॥૨॥

વાલાજીરે આસન આપું આ સમે, પડભાગીરે હોઉં;
અવલોકીને ઉરમાં, રાખી દુઃખડાંરે જોઉં.

આવ્યા આવ્યા. ॥૩॥

વાલાજીરે અંગોઅંગ સંભાળીને, જુક્તિથીરે જોઉં;
દાસ ઘેલો કહે ઉરમાં, છળીલાજીને છોઉં.

આવ્યા આવ્યા. ॥૪॥

પદ ૧ લું.

(બોલોજી બોલોજી મીઠા મારૂ માંસે બોલો.)—એ રાહ.

આવોજી આવોજી મારા છેલગુમાની સાંવરી સુરત મન માની;
હાં રે સાંવરી સુરત મન માની, અલબેલા હો.

આવોજી આવોજી ટેક.

ધર્મનંદન થાંશું, નેહ બંધાણે નથી એ વાતલડી કાંઈ નાની;
અલબેલા હો. આવોજી આવોજી. ॥૧॥

લાલન થાંસું લગની લાગી, છુપાડી તે કેમ રહે છાની;
અલબેલા હો. આવોજી આવોજી. ॥૨॥

ગીરધર તારી, ગેલ ન છોડું, પાછી ધરૂં નહિ પાની;
અલબેલા હો. આવોજી આવોજી ॥૩॥

દાસ ઘેલાની વિનતી સ્વીકારો, નાથ કરોને મહેરબાની;
અલબેલા હો આવોજી આવોજી ॥૪॥

પદ ૨ જું.

જાણ્યાજી જાણ્યાજી, મારા જીવન તમને જાણ્યા;
રાતલડી ક્યાં જઈ સંતાણા સામરા હો જાણ્યાજી ટેક.
આવા રૂપાળા મોલ મુકીને ભુંગલામાં શું જઈ ભરમાણા;
સામરા હો જાણ્યાજી. ॥૧॥

ભાતભાતના ભોજન તજીને ડોડીની ભાજી મકરોટ લે નધરાણા
સામરા હો જાણ્યાજી. ॥૨॥

જગનકરે ત્યાં, જાંખી ન જીવે, જાયે ભક્ત જન પાસે અણવાણા;
સામરા હો જાણ્યાજી. ॥૩॥

દાસઘેલાનોપ્રભુ,ભાવનોભૂખ્યો જૂએનહિજાતકેઠેકાણાં;
સામરા હો જણ્યાજી. ॥૪॥

પદ ૩ જું.

રહોજીરહોજીઆજરાતઆંહીમાવા,પ્રીતમનહીંદઉજવા;
ગુઢા મારૂ હો રહોજી રહોજી—ટેક.

ગોવિંદ થાંસુ ગોઠડી કરસુ,આવી હોંસ ભરી હુંબોલાવા;
ગુઢા મારૂ હો. રહોજી રહોજી. ॥૧॥

પુલડેસેજખિછાવીતમકારણમીઠાવચનઆવોનેસંભળાવા
ગુઢા મારૂ હો. રહોજી રહોજી ॥૨॥

મારાંધર પોતાના જણી,આવો ચાલચતુરાઈ શીખાવા;
ગુઢા મારૂ હો. રહોજી રહોજી ॥૩॥

દાસ ઘેલો કહે રહોને નટવર,આંખલડીમાંઆવાનેઆવા;
ગુઢા મારૂ હો. રહોજી રહોજી ॥૪॥

પદ ૪ થું.

કહોજીકહોજીકોઈધર્મકુંવરને,શ્યાનેતરસાવોપ્રભુઅમને;
સલુણા હો, કહોજી કહોજી—ટેક.

નિજજન ઉપર નાથ દયા કરો,એસંદેસો દીજો દિલભરને;
સલુણા હો, કહોજી. ॥૧॥

જલ વિના મીનની ગતિએહજણો,મરેકાંમરેછેપલભરમેં;
સલુણા હો, હેવાજી. ॥૨॥

દુર રહેવું વાલા ઘટે નહીં તમને, કેજો કોઈ શ્યામ સુંદરને;
સલુણા હો, કહોજી. ॥૩॥
દાસ ઘેલો કહે અલગા નરાણુ, નિત દિન રાણુ નજરમેં;
સલુણા હો, કહોજી. ॥૪॥

લાવણી-ચાલ લગડી.

‘ઇસ્કકરોશ્રીરામનામકા, ઓરકીસીકાકામનાહિ એ રાહ.
સહજનંદ આનંદકંદ, જગવંદકો જકે ધ્યાન ધરું;
અનંત જકો પાર ન પામે, ક્યા મુખસે ઉચ્ચાર કરું-ટેક-
નામ તુમારા અગણિત પ્યારા, સખજનકો હે સુખકારી;
સુખકે કરતા દુઃખકો હરતા, સખજનકો હે જયકારી.
ધનશ્યામ હે નામ તુમારા, ધનકે માફક સુખદાઈ;
કૃષ્ણનામ કર્ણાકે કરતા, રહો અંતરમેં ડેહેરાઈ.
હરિનામ હરખાર લીએસે, દુઃખ દારિદર સખ જાઈ;
હરિકૃષ્ણકો સુમરન કરતે, સુખ સંપત સર્વે પાઈ.
પ્રભુનામ પૂરણ બ્રહ્મકો, મુખસે મેં ઉચ્ચાર કરું;
સહજનંદ આનંદકંદ. ॥૧॥

નારાયણ હે નામ તુમારા, અઘટારનમેં અતિ ભારી;
અજમેલે ગજગુણીકા તર ગયે, ઉનકી ભઘહયેગતિ સારી.
સ્વામીનારાયણ નામ લીએસે, અક્ષરકો ભયે અધિકારી;
સરજુદાસ એક નામ હરિકો, નિત સુમરનમેં સુખકારી.

જગજીવન જગ કારણ તારન, પુરણ પુરૂષોત્તમ કહાવે;
ભગવાન ભવસાગર તારે, વાસુદેવકું સખ ધ્યાવે.

પુરૂષોત્તમ પ્રભુ પ્રગટ ભયે હે, ઉનકે જા મેં ચરન પડું;
સહજનંદ આનંદકંદ. ॥૨॥

શ્રીજી નામ સ્વામીકું પ્યારો, ગિરધારી ગુણકારી હે;
ભક્તિનંદન ધર્મ દુલારો, સંતનકો હિતકારી હે.

લક્ષ્મીવર લક્ષ્મીનારાયણ, લક્ષ્મીજીકો પ્યારો હે;
કોઈ ભક્ત લપસીંધર કહેકે, હરિકો નામ ઉચ્ચાર્યો હે.

ઉનકે ઉપર રાજી હો પ્રભુ, હરખસેં મિત્રને જાતે હેં;
દીનો નાથ દયાલુ જોકો, બેદ પુરાન જશ ગાતેં હેં.

ધર્મ જય ઓર ધર્મ ધોરંધર, ધર્મવંશીકો જ્ઞાન કરં;

સહજનંદ આનંદકંદ. ॥૩॥

અક્ષરાતિત ઓર ગુણાતિત, સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ કહેતે હે;
અલખ પુરૂષ અવિનાશી જનો, આનંદધન મેં રેતે હે.

નારાયણમુનિઓરનિલકંઠકો, નામલિયેસે આનંદઆવેગો;
ગોપાલ કહો ગોવિંદ કહો, સખ નામભજે સુખ પાવેગો.

વિષ્ણુ નામ હેવિશ્વકો ભરતા, વિશ્વરૂપ વ્યાપક માનો;
આત્મારામ અલબેલાજીકો, ચરાચર સખમેં જાનો.

ઘટઘટમેં વ્યાપક હે બહાલો, ઉનકા મેં દર્શન કરં;

સહજનંદ આનંદકંદ. ॥૪॥

વાસુદેવ હે વિશ્વકો કારણ, ભૂધર સખમે ભરતા હે;
 કાર્યા કારણ નામ તુમારા, પ્રભુ ઉત્તમ જો પડતા હે.
 ન્યાસ કરણ હે નામ તુમારા, પ્રેમી ભક્તને ડારા હે;
 આ અવસર અલખેલા મેરે, મનમે ધર્મ દુલારા હે.
 કલજુગમે આજ કલ્યાણકારી, સહજનંદ નામ હે ભારી;
 જોહી નામસે રાઘવાનંદ ને, જમકો લેકર ડાંગ મારી.
 મહિમા તુમારે નામકો ભારી, ક્યા મુખસેં મેળ્યાન કરું;
 સહજનંદ આનંદકંદ. ॥૫॥

માધવ કહો મુકુંદ કહો, મોરારી આનંદકારી હે;
 ઇશ કહો જગદીશ કહો, પરિબ્રહ્મ દેખો અવતારી હે.
 અધમ ઓધારણ પતિત પાવન, નામ તુમારા પ્યારા હે;
 જો કોઈ ગાવે પ્રેમ પ્રીતસેં, ઉનકે ઘટ ઉજિયારા હે.
 કડી કડીમે જડી તુમારી, નામકી પ્યારે આતિ હે;
 શ્વાસોશ્વાસે સમરણ કરતે, શીતલ હોતી છાતી હે.
 દાસ ઘેલો કહે નામ તમારું, સખ ફલકો હે દેનારું;
 સહજનંદ આનંદકંદ. ॥૬॥

॥ શ્રીજીમહારાજના મહિમાની સ્તુતિનું ॥

પદ ૧ લું.

“જય જય નારાયણ બ્રહ્મ પરાયણ—એ ઢાળ.”

જયશ્રી સહજનંદ આનંદ ધન પ્રભુ,

અલખ પુરૂષ મહા બલવંત. જયશ્રી૦—એ ટેક.
 તમે ભક્તિ ધર્મના બાળ કહાવ્યા,
 અલૌકિક પ્રભુ તમારી માયા;
 છો નર્ક નિવારણ વિશ્વાધાર,
 દ્વિભુજ મૂર્તિ સદાએ સાકાર જયશ્રી ॥૧॥
 માયાતીત ગુણાતીત શ્યામ,
 શાન્તાશાન્તિ વિશ્વ વિશ્રામ;
 અક્ષરપર પ્રભુ તમારી ગતી,
 સંસાર રોગ નામ ઔષધી. જયશ્રી૦ ॥૨॥
 અવિગતી મહાગતી ગહનગતી,
 સર્વે ઇશ્વરના પ્રભુ તમે પતિ;
 છો આદે અંત્યે મધ્યે તમામ,
 નહીં નામ ઠામ ગામ ભગવાન. જયશ્રી૦ ॥૩॥
 કર્તા અકર્તા અન્યથા કર્તા,
 ભક્ત જનોનાં સદા દુઃખ હરતા;
 અકળ મહા બળ નિર્મળ નામ,
 સર્વે ઘટ વ્યાપક પૂરણકામ. જયશ્રી૦ ॥૪॥
 નીકર બ્રહ્મ સદોદીત ધામ,
 ભક્તવત્સલ છો શ્રીધનશ્યામ;
 તમારી સત્તાથી રહ્યા સંસાર,

મોટા મુનિવર ન પામે પાર. જયશ્રીં ॥૫॥
 તું વૈરાટ વામન રૂપ અરૂપ,
 તું સચ્ચિદાનંદ છો ચિદ્રૂપ;
 થાકી સરસ્વતી થાક્યા વેદ,
 હું પામર કેમ કરી પામું ભેદ જયશ્રીં ॥૬॥
 શાસ્ત્ર પુરાણે કાંઈ એક કહ્યું,
 કોઈ અનુભવી જ્ઞાનીએ લહ્યું;
 તું સહસ્ર શિરસા રૂપ અકળ,
 વિકાસ્યું આજ્ઞાએ નાભી કમળ જયશ્રીં ॥૭॥
 તે કમળથી બ્રહ્મા ઉપન્યો,
 તે બ્રહ્મા અંશ બ્રહ્મ રૂપનો;
 બ્રહ્માએ તપ કીધું અત્યંત,
 કહે ઘેલો આજ્ઞા આપી ભગવંત. જયશ્રીં ॥૮॥

પદ ૨ જું.

જય હરિ કૃષ્ણ રહો સદા પ્રશ્ન,
 અધમ ઓધારણ અશરણ શરણ; જયહરિં-ટેક
 સકળ સૃષ્ટી બ્રહ્માએ કરી,
 માંહી સત્તા તેજ પ્રભુ તમારૂં ધરી;
 ચૌદ લોકને ત્રણ બ્રહ્માંડ,
 સપ્તદ્વીપ કીધા નવ ખંડ. જયહારં ॥૧॥

સાગર સરિતા સૈલને સર્પ,
 બહુ રંગી પ્રજા દીનને નર્પ;
 અંબર અવની સુરનર મુનિવર,
 દૈત્ય દાનવ પશુ પક્ષી માનવ જયહરિં ॥૨॥
 હીરાને લાલ પતંગ ચળકાશ,
 નક્ષત્ર કેતુ ચંદ્ર સૂર્ય પ્રકાશ;
 સસક મસક કીટ જળચર,
 સઘળે તું વ્યાપ્યો પરમેશ્વર જયહરિં ॥૩॥
 નામ બ્રહ્માનું પ્રભુ કર્તા છે તું,
 વિરંચી બાપડો સમજે તે શું;
 બ્રહ્માંડ ત્રણ કો કહે એકવીસ,
 કોઈ કોટીબ્રહ્માંડ કહેજગદીશ જયહરિં ॥૪॥
 તારે રોમ અગ્રે બ્રહ્માંડ અનંત,
 અકેક બ્રહ્માંડે વસે બહુ જંત;
 જેમ ધુલરના વૃક્ષને ફળ બહુ,
 તે ફળના જંતુનો પાર ન લહું જયહરિં ॥૫॥
 દરેક ફળમાં નવ નવ ખંડ,
 તે ખંડને જીવ જાણે બ્રહ્માંડ;
 ખંડ ખંડના જીવ ઓળખાતા નથી,
 પ્રભુ તમારી મોટી ગહનગતિ. જયહરિં ॥૬॥

ધુલરના જીવ કરે છે વિચાર,
 છે આ બ્રહ્માંડ એમાં સંસાર;
 અંતર સંધ ઉપર જીવ ચડે,
 બીજ ખંડમાં તે તો ભુલો પડે, જયહરિં ॥૭॥
 તે કળમાં સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ,
 ઉત્પતિ સ્થિતિ લય તેમાં કાળ;
 તે ભુલા ભમે ધુલરમાં પડ્યા,
 ઘેલોકહે બ્રહ્મને શું જાણે જીવડા જયહરિં ॥૮॥

પદ ૩ જું.

જય પુરુષોત્તમ પુરણ બ્રહ્મ,
 અગમ અગોચર ન જાણે નિગમ; જયં-એ ટેક.
 ભાગે ધુલર બહાર નીસરે,
 પછી આ બ્રહ્માંડ અવલોકન કરે;
 બ્રહ્માંડ બ્રહ્માંડનું કાર્ણ નાસ ભાસ્યું,
 પ્રકૃતિ પુરુષ સુધી જોઈ તપાસ્યું. જયં ॥૧॥
 પૃથ્વી ધુલરનો હું પામર પ્રાણી,
 માયા બંધે બંધાણો છું તાણી;
 પ્રભુ તમે હવે કૃપા ઉરધરો,
 ગરીબ દાસ તણા દુઃખ પરહરો. જયં ॥૨॥
 જ્યારે શંખાસૂર ઉન્મત્ત થયો,

તે વેદ ચારને ચોરી મયો;
 મુકાબ્યા વેદ પ્રભુએ એ વાર,
 તે મચ્છરૂપ તમને નમસ્કાર જયં ॥૩॥
 હીરણ્યાક્ષે જપ્પ અવની હરિ,
 વારેચડયા વારાહ દેહ ધરી;
 માર્યો અસુર કરી ગદા પહાર,
 તે શુકરૂપ તમને નમસ્કાર, જયં ॥૪॥
 પ્રહ્લાદને છોડાવવા કારણ,
 નૃસિંહરૂપ કર્યું તમે ધારણ;
 હિરણ્યકશ્યપુ માર્યો જગદાધાર,
 તે નરહરિ રૂપ તમને નમસ્કાર, જયં ॥૫॥
 અશ્વમેધ કીધા બળભુપ,
 છળ કરી થયા બાળક રૂપ;
 વિશ્વરૂપ ધરી માપ્યો સંસાર.
 તે વામનરૂપ તમને નમસ્કાર જયં ॥૬॥
 વેન વપુ થકીજ અવતર્યા,
 સુરભી રૂપે દોહી તમે ધરા;
 બાંધી નીતિ શીખવ્યો સંસાર.
 તે પૃથુરૂપ તમને નમસ્કાર. જયં ॥૭॥
 ચૌદ રત્ન કાઢ્યા સમુદ્ર મથી,

મોહિની રૂપ ધર્યું તમે અતિ;
મંદ્રાચળ ધર્યો પીઠે તે વાર,
ઘેલો કહે કચ્છરૂપને નમસ્કાર જય૦ ॥૮॥

પદ ૪ શું

જય જય નારાયણ બ્રહ્મ પરાયણ,
ધર્મ જય પ્રભુ તરણતારણ; જય જય૦—એ ટેક
ઔષધી શોધી પ્રભુ હિતકારી,
વૈદ્ય થયા તમે દેવ મોરારી;
રોગ મટાડ્યા અપરમપાર,
તે ધન્વંતરી રૂપને નમસ્કાર જય૦ ॥૧॥
કપીલ દેવ દત્તાત્રેય સ્વામી,
હય ગ્રીવ હંસ થયા બહુ નામી;
આજ્ઞા અવતાર થયા છે અપાર,
તે સર્વે પ્રભુ તમને નમસ્કાર જય૦ ॥૨॥
ફરસુરામે ફરસી હાથ લીધી;
એકવીશવાર પૃથ્વી નક્ષત્રિ કીધી,
સત્તા હરિ રહ્યા બ્રહ્મણુ તે વાર,
તે ફરસુરામ તમને નમસ્કાર. જય૦ ॥૩॥
રાવણ ભારી સીતાને વારી,
વૈદ્યકુંઠથી આઠ્યા દેવ મુરારી;

સમુદ્ર ઉપર બાંધી પાર,
 તે રામરૂપ તમને નમસ્કાર. જય૦ ॥૪॥
 મથુરામાં માર્યો મામો કંસ,
 અસુરોનો પ્રભુ કાઢ્યો વંસ
 રાસ રમ્યા કરો લીલા અપાર,
 તે કૃષ્ણરૂપ તમને નમસ્કાર. જય૦ ॥૫॥
 બુદ્ધ નિકલંક અવતાર કહાવે,
 તે વિવેકથી જોતાં નજરે આવે;
 નિષ્કલંક બોધ આપે આ વાર,
 તે મહા પ્રભુ તમને નમસ્કાર જય૦ ॥૬॥
 આજ કલિયુગમાં પ્રભુ મ્હેર કરી,
 અક્ષરાધિપતિ પધાર્યા શ્રી હરિ;
 એવો થયો થાશે નહિ અવતાર,
 તે સ્વામી નારાયણ તમને નમસ્કાર. જય. ॥૭॥
 આ ચાર પદ પુરણ સુખ ધામ,
 જેમાં પ્રભુ મહિમા છે તમામ;
 ઘેલો કહે શીખે સુણે જે ગાશે,
 તે પર શ્રી હરિ સદા રાજ થાશે. જય૦ ॥૮॥

પદ ૧ હું-રાગ આશા.

રાધાકૃષ્ણ દેવ મુરારી, ધનશ્યામ સદા સુખકારી;-ટેક.

ઓગણી પસેં સડસડ કે ચૈત્રમેં, વદિ સાતમ સુકરવારી;
ભુજકે મંદિરમેં વાસુદેવ પ્રસાદને સ્થાપી, મૂર્તિઉં જોઈ
વારી

ધનશ્યામ૦ ॥૧॥

ધન ઓછવ ધન સમૈયો તે દિનકો, ધન્ય જન આયે
હજરી; ધન્ય મુનિ મંડલ ધન્ય આચાર્યકો, ધન નીર-
ખત હે નરનારી.

ધનશ્યામ૦ ॥૨॥

કૃષ્ણને ખંશી ધરી અધુરપર, ભક્તકું લાગત પ્યારી;
શ્રી હરીને અભયદાન હાથ લે, મોક્ષની ઉઘાડી પ્યારી.

ધનશ્યામ૦ ॥૩॥

ભલે બિરાજ્યા આજ પ્રભુ આયે, અઘટારન ભયે હારી;
દાસ ઘેત્રો કહે દરશન કરી કરી વાર વાર ખલિહારી.

ધનશ્યામ૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

કાહારપ કહું ધર્મ કુવરકો, દર્શન ચાહું સદામેં ઉનકો-ટેક.
કોટાનકોટી દીવાકર લાજે, માન હર્યો મનમથકો;
ગૌરવરણ જોઈ ગુલાખ લાજે, સુંદર ભર્યો શુભ ગુનકો.

દર્શન ચાહું ॥૧॥

બ્રહ્મટી ભમર રહ્યા જાણે સેવી, ભાત તીક્તક કેશરકો;
તે મધે ટીકો માહા મનોહર, રક્ત ચંદન કુમ કુમકો.

દર્શન ચાહું ॥૨॥

નાશા નમણી આંખ અણીઆળી, કંઠ કોકીલા સરીખો;
અજનબાહુ મેરો પ્રીતમ હે, નખશીખનીરખું નટવરકો.
દર્શન ચાહું ॥૩॥

સુંદર વદન બદન પણ સુંદર, સુંદર નામ હરિવરકો;
ઘેલો કહે સદા આયે ખસો, મમ હૃદય પ્રાણ જીવનકો
દર્શન ચાહું ॥૪॥

પદ ૩ જું

હુંતો નીરખીથયો ખડભાગી, મારી લગ્ની પ્રગટસેંલાગી-ટેક
જ્ઞાન સાગરમાં ડુબકી દઇને, મોતી લીધું મેં કાઢી;
પ્રકૃતિ પુરૂષ સુધી શંખલા જાણ્યા, જોયું મોહનીંદ્રા-
માંથી જગી. મારી લગની ॥૧॥

કારણ મુકીશું કાર્યમાં મોહ્યાં, જોયા નભેદ બન્યા રાગી;
કૈવલ્યા અરથી પરમ ધામ પામ્યાં, જ્ઞાનીરહ્યાં પ્રભુઆગી
મારી લગની ॥૨॥

જ્યું ઉડગણમાં ઉડુરાજ શોભતહે, ત્યું ત્રિપુટીમેં સોહાગી
બ્રહ્મ થઈ પરિબ્રહ્મ મેં જોયા, સમજ થયો અનુરાગી
મારી લગની ॥૩॥

પ્રત્યક્ષને જોઈ ઓળખ્યા નહીં, ચતુર બન્યારે અભાગી;
ઘેલો કહે અવસર અમુલખ આવ્યો, દરશી પરશી
થાઓ સુભાગી મારી લગની ॥૪॥

પદ ૪ શું.

મીઠામરકલડેહુંલોભાણી, પ્યારીલાગેછેમુખડાનીવાણી-ટેક.
મદ મદ તારૂં હસવું મનોહર, મધુરી તારી કાઢાણી;
દાંત પકતી હીરા કેરી કણીયું, ભુદર જોઈ ભરમાણી.
પ્યારીલાગે૦ ॥૧॥

અગમ તારી વાતું વાલમ, નોગમ ન શકે રે એ જાણી;
લટકાળા પ્રભુ લટકેથી બોલી, મનડું લીધું છે તાણી.
પ્યારી લાગે૦ ॥૨॥

પરા પશ્યંતી મધ્યમા વૈખરી, એથી ઉત્તમ મનાણી;
સાંભળતાં ગુલતાન થઈ છડિં, ઉલટ ઉરમાં હું આણી.
પ્યારીલાગે૦ ॥૩॥

લીલા નૌતમ લાલ તમારી, શેષ ન શકે રે વખાણી;
દીવ્ય ચરિત્ર સુણતાં ઘેલો કહે, મોક્ષ ભાગી થાય પ્રાણી.
પ્યારીલાગે૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.

“બિગડી કોન સુધારે નાથ બિના બિગડી કોન સુધારે.”

“ એ રાગમાં અથવા ધનાશ્રીમાં પણ ગવાશે. ”

તોરોગત લખીન પરે, દયાનિધી તોરી ગત લખીન પરે-ટેક.
જલકે બીન્દુ મેંસેં તન પ્રગટ લયો, હાડ માંસ કાઢાસે

ધરેરી; તાખીચ જીવ કહો કાહારો આયો. છોડી ફીર
કશે ચલેરી. દયાનિધી ॥૧॥

ગર્ભ વાસમેં તન પાવક સંગ, વો તન કણુ ન ખરેરી;
જો ખાવે સો ભસ્મ હો જાવે, ગર્ભકી રક્ષા કરેરી.
દયાનિધી૦ ॥૨॥

કોનકે ધર આજ કોન હોવે પેદા, કોન ધર આજ કોન
મરેરી; કિસે લુટાવે કિસે ભરાવે, કોન શીર છત્ર ધરેરી.
દયાનિધી૦ ॥૩॥

અલખ તેરી અકળગત ન્યારી, દાસ ઘેલો વિનતી કરેરી;
ખલિહારી જાઉં તોરે નામકી, સુણી મન મોદ ખઢેરી.
દયાનિધી૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

અકરન કરન કરેરી, પ્રભુ મેરો અકરન કરન કરેરી;-ટેક.
અધમ ઓધારણુ પતીત પાવન, અશરણુ શરણુ ભલેરી;
કરતા અકરતા અન્યથા કરતા, પાપ સખ વાંસે ખરેરી;
પ્રભુ મેરો અકરન૦ ॥૧॥

પિતા વચન લોપે સો પાપી, એ પ્રહલાદ કીનોરી;
તાકે કારણુ સ્થંભમેં પ્રગટે, નરસિંહરૂપ ધરેરી.
પ્રભુ મેરો અકરન૦ ॥૨॥

પાચ પાંડવકી દ્રૌપતી નારી, સો સાતકાહાવેરી;

તાકે હિત હરિ સભામેં આયે, નયે નયે ચીર જડેરી.

પ્રભુ મેરો અકરન૦ ॥૩॥

પીઠ પીસનસેં વેશ્યા તારી, અધમ ધર રાત રહેરી;
ઘેલાનો પ્રભુ દયાડો સાગર, સન્મુખ જાયે સો તરેરી

પ્રભુ મેરો અકરન૦ ॥૪॥

પદ ૧ હું-રાગ-ડીંડી.

ધર્મલાલ રમા ખાગમાં ખિરાજે,

હરિજન હજરો આવ્યા દર્શન કાજે;

ચોતરા ઉપર સભા ભરી છે આજે. ધર્મલાલ૦ ॥૧॥

જેને નીગમ નેતી નેતી કરી ગાએ,

શેશ સુરેસ મહેશ લાગે પાયે,

તે પ્રભુજી આપો આપ જેને રાજે. ધર્મલાલ૦ ॥૨॥

ઢાલીએ ખિરાજ્યા શ્યામ સુખકારી,

વાલે વસ્ત્ર તો પેચી છે શ્વેત ભારી;

હાર તોરા પાવપર ખુખ છાજે. ધર્મલાલ૦ ॥૩॥

જય જય વિમળ વાણી સૌ બોલે,

ધુની સુણીને પાતાલે શેષ ડોલે;

એનો સુર ચડી ગગનમાં જઈ ગાજે. ધર્મલાલ૦ ॥૪॥

વાલે વાત તો અસોડિક કીધી,

દયા આણીને અલબેલે સીખ દીધી;

કામી હરામી સુણીને ઉરમાં દાઝે. ધર્મલાલ ૦ ૧૫૥
 વાલાના વચન સુણી ઉર ધરજે,
 બ્રહ્મરૂપ થઈ સદા સર્વે વીચરજે;
 શાંખ જોગને વિચારો સુખ કાજે. ધર્મલાલ ૦ ૧૬૥
 જીવું જગત અસત્ ત્યારે થાશે,
 પ્રભુ મહિમામાં ચિત્ત જ્યારે જશે;
 સુંદર મુર્તિમાં મન ત્યારે ખાજે. ધર્મલાલ ૦ ૧૭૥
 અલખેલે તો વતાડી મોક્ષ રિતી,
 જન્મ મર્ણની મટાડી વાલે ભીતી;
 ઘેલો કહે મેહર કરી છે માહારાજે. ધર્મલાલ ૦ ૧૮૥

પદ ૧ લું

“ પાણીડાં ભરવા દેયો ”—એ રાગ.

મને મળ્યા અલખેલો માહારાજરે, ભવમાં શીદ ભટકું.
 જખમારે હવે જમરાજરે, ભવમાં શીદ ભટકું—એ ટેક.
 શામળીઆનું સરણું લેતારે, મારા સર્યા છે સઘળાં કાજરે.
 ભવમાં હરિ ભજતાં છો જતી લાજરે. ભવમાં ૦ ૧
 નિશ્ચે કરી મેતો પ્રીત કરી છેરે, હવે નથી ખીજની આશરે.
 ભવમાં આ લોકથી થઈ છું ઉદાસરે. ભવમાં ૦ ૨
 જીવડલામાં જડયા છો જીવનરે, હવે ખીજે ન ખુચે ચિત્તરે.
 ભવમાં મન મોહન કીધા મેતો મીતરે. ભવમાં ૦ ૩

માહા મોંઘો મુને માલ મળ્યો છેરે, હવે શ્યાને રહું કંગાલરે.
 ભવમાં પ્રભુ નિરખીને થઈ છડિં નિહાલરે. ભવમાં ૪
 મહિમા મોટો નાથ તમારોરે, એમ કર્યો મેં ઉરમાં વિચારરે.
 ભવમાં વાલા લાગો છો ધર્મ કુમારરે ભવમાં ૫
 બ્રહ્મરૂપ થઈ તમને સેવુંરે, એમ નકી કર્યો નીરધારરે.
 ભવમાં જુઠા જાણ્યાં કુટુંબ પરિવારરે. ભવમાં ૬
 અલૌકિક આજ અવસર આંચોરે, મારાં પૂર્વનાં ફળીયાં
 ભાગરે ભં પ્રગટ ભજ્યાનો આંચો આજ લાગરે. ભવમાં ૭
 મેર કરી મોહનજીએ મારોરે, હરિએ હેતેથી ઝાલ્યો હાથરે.
 ભવમાં પ્રીત લાગી અલખેલા સંગાથરે. ભવમાં ૮
 નિહર થઈ સત્સંગ શુદ્ધ કરવોરે, નવ રાખો બીજની
 બીકરે. ભવમાં તાલ જમ્યો છે ઠીકા ઠીકરે. ભવમાં ૯
 હરિજન આવો હેતે ભજીએરે, હવે કેમ રહીએ અજાણરે.
 ભવમાં સંત મળ્યા છે ચતુર સુજાણરે ભવમાં ૧૦
 સતસંગમાં બે વાત છે દુર્લભરે, બ્રહ્મરૂપ થઈ હરિનું ધ્યાનરે.
 ભવમાં તેથી થાશે અંતરે વિજ્ઞાનરે ભવમાં ૧૧
 નો'તી દીડી નો'તી સાંભળી આવીરે, આ અલૌકિક રીતરે.
 ભવમાં બ્રહ્માથી જોયું ખચિત્તરે કીટ. ભવમાં ૧૨
 હરિ ભજી સૌ મોટા પામ્યારે, ભવ બ્રહ્માસુર દેવરે.
 ભવમાં તે પ્રભુની મળી આજ સેવરે. ભવમાં ૧૩

સામર્થ સામળીઆનું સૌથીરે, મેં જાણ્યું છે પારાવારરે.
 ભવમાં વાલો સર્વનો સરજન હારરે. ભવમાં ૧૪
 નૌત્તમલીલા લાલની ગાઢએરે, માહા મુક્તિની દેનારરે
 ભવમાં અવલોકેથી વાઘે અતિ પ્યારરે ભવમાં ૧૫
 પ્રેમ ધરી નીત પાતળીઆનેરે, રાખો ઉર મોઝારરે.
 ભવમાં અંતર દષ્ટીમાં અતિ ઘણો સારરે. ભવમાં ૧૬
 ગુરુ ગમથી સર્વે જાણી લીધુંરે, હવે જુઓને સાર અસારરે
 ભવમાં પ્રભુ મુરતીમાં કરી દ્યો ને પ્યારરે. ભવમાં ૧૭
 ગાયે શીખે ને સાંભળે આ પદનેરે, તે પર રાજ રહેશે
 ભગવાનરે ભ૦ દાસ ઘેલો કહે જશે અજાનરે. ભવમાં ૧૮

પદ ૧ લું

“અખતો મનવા મેરા, છોડી દે અભિમાન.” એ રાગ.
 પૂરાણ પુરૂષોત્તમ ભયે, કલીમેં ધર્મ કુમાર કુમાર; (૨)
 લીલા નિરમળ નીરખો નાથની, શેષ ન પામે પાર. પાર.
 પૂરાણ પુરૂષોત્તમ - ટેક.

નૌત્તમ નાવ નારાયણ પાયો, સેજે તરો સંશાર. (૨)
 અલખ પુરૂષ અવિનાશી એછે, અક્ષરનો આધાર, આધાર.
 પૂરાણ પુરૂષોત્તમ ॥૧॥
 આજઅમુલખઅવસરઆવ્યો, પ્રભુ ભજીદ્યોઆવાર (૨)

નહિં તો જશો ચોરાસીમાં, ખાશો જમનો માર, માર.

પૂરાણ પુરૂષોત્તમ૦ ॥૨॥

જે રસ છે દેવોને દુર્લભ, તે ચાખો કરી પ્યાર; (૨)

ગોવિંદના ગુણ ગાતાં લાજે, તેને મુખ પેંજર, પેંજર;

પૂરાણ પુરૂષોત્તમ૦ ॥૩॥

વિવેકથી વિચારી જુઓ, ધર્યો મનુષ્યનો અવતાર; (૨)

ઘેલો કહે હીરો હાથ ચડ્યો તે, જાણ્યો નહિ ગમાર, ગમાર

પૂરાણ પુરૂષોત્તમ૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

અખતો મનવા મેરા, ધર સહજનંદકો ધ્યાન; (૨)

બ્રહ્મરૂપ થઈ પરિબ્રહ્મનું, ઘટ અંદર કર જ્ઞાન, જ્ઞાન.

અખતો મનવા૦-ટેક.

યહ સંસાર સ્વપ્ન તુલ્ય જનો, વિષય કે તોફાન (૨)

કાયા માયા કામ ન આવે, મિથ્યા જનો મકાન, મકાન.

અખતો મનવા૦ ॥૧॥

બહુ કાલથી પડ્યો વિશ્રુટો, ભુદરકો નહિં ભાન; (૨)

ભવાબ્ધિમાં ભટકી થાક્યો, બહુ વિધ ભયો હેરાન, હેરાન

અખતો મનવા૦ ॥૨॥

કિયો નહિં સતસંગ કબુ તેં, ફિરત જ્યું હેવાન; (૨)

પ્રભુ ભજન કર પ્રીત કરીને, મલ્યો શુભસામાન, સામાન

અખતો મનવા૦ ॥૩॥

ખાતાં પીતાં હરતાં ફરતાં, ચુકો નહિં નિશાન;(૨)
દાસ ઘેલોકહે પ્રગટપ્રભુને, અંતરમાં પહેચાન, પહેચાન.

અખતો મનવા૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું.

સ્વામી સહજનંદજી કૃપા સાધ્યહો આજ, આજ; (૨)
વાલમતમપરવારીજાઉં જોઈનઉંચ નીચ કુળ જાત. કુળ૦

સ્વામી સહજનંદજી૦-ટેક.

સસલાને તમે સન્મુખ ઉભા, નીચથીથયા ન નારાજ; (૨)
બ્રહ્મહત્યારા અનેક ઓધાર્યા, ધરી ન ઉરમાં દાઝ, દાઝ,

સ્વામી સહજનંદજી૦ ॥૧॥

સંતદ્વારાએ શ્યામ સલુણા, આપ થયા રળિયાત; (૨)
જુગતે જીવન જીવને તાર્યા, રાખી ભક્તોની લાજ, લાજ.

સ્વામી સહજનંદજી૦ ॥૨॥

બેલનેતાર્યો તર્કડીનાકર્યા, કલ્યાણ મુકતોસમ રાજ; (૨)
વેસ્યા ઓધારી ખીખડીતારી, કોમળ દાતણ કાજ, કાજ.

સ્વામી સહજનંદજી૦ ॥૩॥

નામ લેતાં હરિવર કે'તાં આઠ્યા છો મહારાજ, (૨)
ઘેલો કહે ભવ તારણ કારણ લાઠ્યા સંત સમાજ, સમાજ.

સ્વામી સહજનંદજી૦ ॥૪॥

પદ ૪ થું

અખતો જીભલડી જપ, સ્વામી નારાયણ નામ (૨)
એહી નામસેં અનેક તર ગયે, નર બાલક ઓર વામ, વામ.

અખતો જીભલડી જપ૦-ટેક.

જ્યું અમૃતકે પાન કરે કે, વ્યાપે ન વાં કે ખામ; (૨)
શીતલતા ઉરમે અતિ આવે, બેસે નહિ કછુ દામ, દામ.

અખતો જીભલડી૦ ॥૧॥

નામ તણો મહિમા અતિ ભારી, મિલે સુખ આરામ;
શ્વાસો શ્વાસે સમરણ કરતાં, પામે અક્ષર ધામ, ધામ;

અખતો જીભલડી૦ ॥૨॥

સુણી નામ જમદૂત ન આવે, નિકટ વાકે હરજમ;
રેખકે ઉપર મેખ મારે, પોચે મનની હામ, હામ.

અખતો જીભલડી૦ ॥૩॥

કહે ઘેલો રસના તપ સુંદર, જો સમરે ધનશ્યામ;
નહીં તો કાઠી ડારીએ, એ મુખમેં ભલો ન ચામ, ચામ

અખતો જીભલડી૦ ॥૪॥

પદ ૧ લુ—રાગ-ગજલ.

“ અખતો પ્યારે હે, હંદગાની ચંદ રોજ ” એ રાહ.
હારે સખી શ્યામ જોયા આનંદમાં. સલુણી મૂર્તિ પ્યા-
રી લાગે સંતોના વૃંદમાં. હારે સખી શ્યામ૦-એ ટેક.

શી કહું શોભા પ્યારા, લાલ મનોહર માવની;
 અલૌકિક આભૂષણ ધર્યા છે, અંગોઅંગમાં હાંરે૦ ૧
 લહેરી હતા લેરમાં, નિજ જનને સુખ આપતા;
 હેરાણું છે હૈંડું માફું, હરખે એના રંગમાં. હાંરે૦ ૨
 કૃપા નિધાન બહાલો, કૃપા કરીને આવીયા;
 આંગણે અલબેલો આવી, ઉભાછે ઉચ્છરંગમાં હાંરે૦ ૩
 ઘેલાના નાથને નીરખી, નેણાં ઠારસું;
 રાખશું ઉર વિષે, અવિનાશીજીને ઉમગમાં હાંરે૦ ૪

પદ ૨ જું

હાંરે દિવ્ય ચરિત્ર જીઓ ધનશ્યામના, વાલે સુખ આપ્યાં
 છે રૂડાં અક્ષર ધામનાં હાંરે દિવ્ય ચરિત્ર—એ ટેક.
 ધ્યાનને ધારણા સમાધિ શ્યામ કરાવતા,
 યોગને શાંખ લક્ષ કરાવી કાઢી છે કામના હાંરે૦ ૧
 વશિષ્ઠા દ્વિત જ્ઞાન પ્રભુએ પ્રવર્ત્તાવીયું,
 એકાંતિક ધર્મ સ્થાપી, ડંકા દીધા નિજ નામના હાંરે ૨
 અલૌકિક આજ બહાલે, સામર્થ્ય ખતાવિયું;
 અવલોકો ઉરમાં ભૂડાં ગીત મુકી ઘો ગામનાં. હાંરે૦ ૩
 અદ્ભુત ચરિત્ર આજ, નીરખોને મહારાજના,
 ઘેલો કહે શું સુતા જઈ, દાસ થઈ ચામનાં. હાંરે૦ ૪

પદ ૧ હું.

“તારે લટકે તલમલિયાંરે. લાલ લાગે પ્યારો”—એ રાગ
અલખેલો રંગનો ભીનોરે, એ જીવન પ્રાણ અમારો,
એતો છેલો છે જીનવીનોરે, એ જીવન પ્રાણ અમારો.
કુંવર માતા ભક્તિજનોરે, એ જીવન પ્રાણ અમારો-ટેક.

એ જીવન પ્રાણ અમારો, જોયા પુલુંમાં ગરકાવ;
પુલુંના જમા પરવારી. મીઠાં મારા માવ;
પુલુંની પાત્ર સમારીરે, એં રેટો પુલુંનો સુખકારીરે. એં
હુંતો જોઈ જાઉં ખસિહારીરે. એ જીવન પ્રાણ અમારો. ૧

પુલુંનો ભેડે છે પટકો, સુંદર શોભે સાર;
પુલુંના ખાનુખંધ ગજરા, પુલુંના ગલે હાર.
પુલુંનું ખભે સેલુંરે, એજં રસિયે કર્યું રંગ રેલુંરે. એજં
કાનુ પુલડેથી ગુંથેલુંરે. એ જીવન પ્રાણ અમારો. ૨

પુલુંના તોરા કતંગી, પુલુંના રાણગાર;
પુલુંમાં શોભે ડોલરિયો, જીઓ ધર્મકુમાર.
હાથે રૂમાલ પુલુંનો ધરિયોરે. એં ફેરું મુકે અત્તર ભરીયોરે.
એં એતો ઉરમાં લઈને જડીયોરે. એ જીવન પ્રાણ અમારો. ૩

પુલ દડો ઉછાળે, જો પુલ છડી કર માઝાર;
પુલનાં ગુચ્છ શોભે કાને, છોગે પુલ અપાર.
એને નિરખી નેણા ધારોરે. એં હેતે અંતરમાં ઉતારોરે. એં

દાસ ઘેલાનો એ છે પ્યારોરે. એ જીવન પ્રાણ અમારો. ૪

પદ ૨ જું.

સ્વામી સહજનંદ સુખકારીરે, એ લાલ લાગે પ્યારો;

એની મૂર્તિ અલૌકિક ન્યારીરે, એ લાલ લાગે પ્યારો.

એતો જીવનદોરી છે મારીરે, એ લાલ લાગે પ્યારો-ટેક

એ લાલ લાગે પ્યારો, મારો જીવન ધર્મ કુમાર;

આંખુંનો છે તારો મારા નેણાનો શણગાર.

એને હોંસેનેવાને આલોરે, એં એને ઉરમાં લેને ઉતારોરે.

એં પલભર ન મુકુ ન્યારોરે. એ લાલ લાગે પ્યારો. ૧

લટકાળા તારા લટકા જોઈને વાઈ વારંભવાર;

આત્માના આધાર, મારા હૈયા કેરા હાર.

એને જોઈ સુખી થાઈ એરે એં નિત્યગોવિંદના ગુણગાઈ એરે.

એં દુરી જનથી સારે શરમાઈ એરે એ લાલ લાગેં ૨

શંકા ઉરમાં કેની ન રાખું, ભેટયા ભુધરરાય;

મહા મનોહર મૂર્તિ જોતાં, નેણાં વૃક્ષ ન થાય.

કોલરિયો રંગનો ભરિયોરે એં જાણે સુખ સિંધુનો દરિ-

યોરે એં પ્રીતે અંતરમાં લે ધરિયોરે એ લાલ લાગેં ૩

આજ રૂડો અવસર આવ્યો પ્રગટ મળ્યા મહારાજ;

શામળિયાનું સમરણ કરતાં, સરિયાં મારાં કાજ.

એતો અલખ પુરૂષ કહાવેરે. એં એનો પાર કોઈ નવ પાવેરે

એ० દાસ ઘેલો ગુણ એના ગાવેરે. એ લાલ લાગે પ્યારે. ૪

પદ ૧ લું.—માલકોશ.

“કો મૈયારી કેમ કરીએ ?” એ રાગ.

લાલ તુમારે દર્શન આધ, હો રહી મેં તો દાસી સદાધ

લાલ તુમારે०—ટેક.

અજબતેરેરંગઅજબ તેરીસુરત, અજબપ્યારેદેખીતેરી

બાદશાહી

લાલ તુમારે० ॥૧॥

ભક્તિનંદન તુમસેં મન માન્યો, તુમકોં છાંડી અખ કહાં

નઈ જહી

લાલ તુમારે० ॥૨॥

અખતો શ્યામ મોપે દયા કરી કે, અધુર અમૃત રસપાન

કરાઈ

લાલ તુમારે० ॥૩॥

દાસ ઘેલો કહે નાથ કૃપા કરી, આકે બિરાજે મેરે અંતર

માંહી

લાલ તુમારે० ॥૪॥

પદ ૧ લું.

“કારી થટા કોયલ ચનકારી, મે’લુંમેં તલપરહીના-રાહ.”

રમે લાલઆજ રંગ ભારી, ઘેરીઆસંગ ગિરધારી. રમેઁટે.

લીધો ગુલાલ રમવા કાળે, જુઓ જોળી ભરી મહારાજે;

ધુન થાય, રંગ રમાય, ફાગ જન ગાય, જુઓ લલકારી.

ઘેરીઆ સંગ ગિરધારી० ॥૧॥

વાલે રંગ કરાવ્યો બહુભારી, લીધી હાથ કનક પીચકારી;

ઝડીપડી, મેઘનીવરી, લાગી તડતડી, જુવે નરનારી.

ઘેરીઆ સંગ ગિરધારી૦ ॥૨॥

ધન્ય ધન્ય કહે જન આવી, મુજપર પીચકારી ચલાવી;

મારાં વસ્ત્ર ગયાં ભીંજાઈ, સૂજે નહિં કાંઈ, ગયો મુંઝાઈ,

લાલને નિહાળી, ઘેરીઆ સંગ ગિરધારી, ॥૩॥

માંહે વાજાં અલૌકિક વાગે, ચડી સુર ગગનમાં ગાજે;

આવ્યા દેવ, ત્યાં તો તતખેવ, કરે બહુ સેવ, ઘેલો જાએ

વારી. ઘેરીઆ સંગ ગિરધારી. ॥૪॥

પદ ૨ જું

જયજય શબ્દ પોકારી, જાગે શામળીઆ પરવારી.ટેક

લખેલો મંચપર આવી, ઉભા મૂર્તિ મનોહર ભાવી;

ધન્ય જન કહે, ચરણને ગ્રહે, સુખ બહુ લહે, જય બ-

લિહારી. જાઉં શામળીઆ પરવારી. ॥૧॥

નાથે સુખ અલૌકિક દીધાં, સૌ જનને કૃતાર્થ કીધા;

નાવા ચાલ્યા, નાથમન ભાવ્યા. મોતીડે વધાવ્યા, શ્યામ

સુખકારી. જાઉં શામળીઆ પરવારી૦ ॥૨॥

ચડ્યા માણકીએ અલખેલો, રંગ રમી રસીલો છેલો;

થઈ ભીડ, નદીને તીર, રાતાં થયાં નીર, જુઓ બહુ

ભારી. જાઉં શામળીઆપર વારી૦ ॥૩॥

વાલો નાઈ મંડપમાં આવ્યા, જમ્યા થાળ મોહન મન

ભાવ્યા; જમાડયા નિજજન, થઈને પ્રસન્ન હરખે જીવન,
ઘેલો ગિરધારી. જઉં શામળીઆપર વારીં ॥૪॥

પદ ૧ લું-હોરી.

“ રંગરેચ ચુનડ મોરી રંગરેદે, રંગરેચ ” એ રાગ.
હોરી ખેલત આજ બિહારી, હોરી ખેલત આજ બિહારી;
દેખો ધર્મ કુંવર ઘનશ્યામ લાલ હોરીં-ટેક.

ખેલ બાંધી મોહનને દેખો, સામા સામી ભારી; હરી
હરી લાલા સામા સામી ભારી, હેજી અરસ પરસપર
કુમ કુમા લેકર આકે મારે લલકારી. હોરીં ॥૧॥

જો કોઈ આવે વાકો રંગમેં ભીંજવે, શ્યામ સદા સુખ-
કારી; હરી હરી લાલા શ્યામ સદા સુખકારી, હેજી પકડ
ઝકડકે ગુલાત્રકી ગીર્દમે, રંગડે વાકું ભારી. હોરીં ॥૨॥
ફાગ ગાવે રંગ ઉડાવે, જલકી મારે પીચકારી; હરી હરી
લાલા જલકી મારે પીચકારી, હેજી ભાગેવાકો જને ન
દેવે, મોહન ખને હલકારી. હોરીં ॥૩॥

રંગ રમે હરી સંતભકતનસેં, સંગ સખા પ્રહારી; હરી
હરી લાલા સગ સખા પ્રહારી, હેજી ઘેલાનો સ્વામી
ધુમસેં ખેલે, આનંદે આનંદકારી. હોરીં ॥૪॥

પદ ૧ લું-હોરી.

‘મેં દીનનકી થોડી થોડીરે, પીઆ માનત નાંહી’-એ રાહ.

હોરીકીબહાર આજ આઈ આઈરે, શ્યામને ધુમમચાઈ
હોરીકી બહાર૦—ટેક.

કર કંચન પિચકારી લે કર, નૌતમ રંગ ભરાઈ;
લપટ ઝપટ કર મોપેં મારે, દેખું વાકી ચતુરાઈરે
મગ્ન રહું મન માહિં હોરીકી બહાર૦ ॥૧॥

અખીલ ગુલાલકી ઝોળી ભરકે, શ્યામકે ઉપર જઈ;
સુઘડ ખેલેયો હાથ ન આવે, સખા સખે ગભરાઈરે.
રસખસ હો રંગ માહિં હોરીકી બહાર૦ ॥૨॥

ગીદ ચડી અસમાનકે ઉપર, જેસે ખાદલ છાઈ;
વસન ભીંજે વાલમકે સુંદર, શોભા ખરની ન જઈરે.
મેરે મનકો અતિભાઈ. હોરીકી બહાર૦ ॥૩॥

વાજાં વાગે અલખેલા સંગ, ફગ ગાવે સુખદાઈ;
ઘેલો કહે પ્રભુ આનંદમાં આકે, ફગવા દેત ખુલાઈરે.
હરીજન દ્યો હરખાઈ, હોરીકી બહાર૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું—હોરી

“હોરીખેલત નંદલાલરે, ચાલો જોવાને જઈએ -એ ઢાળ”
ધર્મકુંવર ઉરધારૂરે, એસાં હોરીમેં ખેલું; ધર્મકુંવર૦-ટેક.
નુરત સુરતકી પીચકારી લેકર, અંતર દષ્ટી ઉતારું;
હરિ હરિ લાલા (ર) પ્રેમ પુષ્પકા ગુચ્છ ખનાકર
પ્રીતમ તુમપેં ડાકૂરે, એસી હોરી૦ ॥ ૧ ॥

ધ્યાનધારણુકાકુમકુમાલેકર. અવિદ્યાખલકુંહટાવું;
 હરિહરિલાલા(૨)જ્ઞાનગુલાલભરીઘટભીતર;
 સંકલ્પવિકલ્પનિવારે એસીહોરી૦ ॥ ૨ ॥
 ઉછરંગરંગખનાયોસુંદર, પ્રેમપ્રીતસેંછિટકાવું;
 હરિહરિલાલા(૨)શીલસંતોષકીઢાલખનાવું.
 નાથતુમકોરીઝાવુંરે. એસીહોરી૦ ॥ ૩ ॥
 વચનશ્રદ્ધાકોસાથલેકર, નાથમેધુમમચાવું;
 હરિહરિલાલા(૨)ઘેલોકહેએસીહોરીખેલુંતો.
 અક્ષરફલપદપાઉરે. એસીહોરી૦ ॥ ૪ ॥

પદ ૨ જું.

ફગવામાગનઆઈરે, મોકુંફગવાદીને; ફગવા૦-ટેક.
 ધર્મજ્ઞાનવૈરાગ્યવાલા, ભક્તિદીનેસુખદાઈ;
 હરિહરિલાલા(૨)વિચયવિકારકદીનવવ્યાપે.
 મોરેમનકેમાંહિરે, મોકુંફગવા૦ ॥ ૧ ॥
 મનુષ્યભાવતુમમેંનહિંઆવે, દીવ્યમૂર્તિજાણુંસદાઈ;
 હરિહરિલાલા(૨)સંતભક્તકોઅવગુણનવઆવે.
 રૈનદિનમેંનકાંહીરે. મોકુંફગવા૦ ॥ ૨ ॥
 કુસંગસંગમુજકોમતદીને, સુખુદ્ધિદીનેસદાઈ;
 હરિહરિલાલા(૨)વાસહમકોહરિજનમેંદીને.
 કુખુદ્ધિઉપજેનાંહીરે. મોકુંફગવા૦ ॥ ૩ ॥

સ્મરણુ શ્યામ તમાઈ રહેજો, સન્મુખ મૂર્તિ ઠહરાઈ;
હરિ હરિ લાલા (૨) ઘેલો કહે નિશદિન એ માગું.
નાથ દીયો હરખાઈરે. મોકું ફગવા૦ ॥ ૪ ॥

પદ ૧ જું.-હોરી.

સંતો મિલ હોરી ખેલાવે, તાન હરિસેં જઘ મિલાવે.
સંતો મિલ૦-એ ટેક.

કર સેવાકી જોળી ભરી હે, જ્ઞાન ગુલાલ ઉડાવે;
મુખપીચકારી હરિવચનકી મારે, આનંદ અતિ ઉપજાવે.
ફાગ હરિ ગુનકો ગાવે, સંતો મિલ૦ ॥૧॥

ધીરજ રંગ ભર્યો દિલ ભીતર, સમજી સમજી છિટકાવે;
પ્રશ્નોત્તરકા કુમકુમા લેકર, સામા સામી મારે.
માયા કે બળકો હટાવે, સંતો મિલ૦ ॥૨॥

રસબસ હોઈ રહે હરિ રંગમેં, કોઈ નજરે ન આવે;
માળાકી કિડ તાલ ધરીકર, હરિ નામકી તાલ બજાવે.
સુની અતિ આનંદ આવે. સંતો મિલ૦ ॥૩॥

આપ ખેલો ઓરનકું ખેલાવે, જો વાકે શરણે આવે;
દાસ ઘેલો કહે સંતબડ ભાગી, પ્રભુસે ધ્યાન લગાવે
જલે વહાંકું શીતલ કરાવે. સંતો મિલ૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

સંતસદા સુખદાઈ, કહો કયેસી હોરી ખેલાઈ; સંત૦-ટેક.

કામ ક્રોધ મદ મોહકું મારે, દુખ્યા નિકટન આધ;
 આવેતાકું શીતલતા આપે, તનકા તાપ બુઝાધ.
 પ્રભુસેં દે પ્રીત લગાધ, સંત સદાં ॥૧॥
 ત્યાગ વૈરાગ્ય અતિ દિલભિતર, શાંત સદામન માંહી
 અભિમાન અંતર નહિં રાખે, પ્રભુકે રંગ રંગાધ.
 મગન રહે હરખાધ. સત સદાં ॥૨॥
 ધુન્ન સદા પ્રભુ ભજનમેં લાગી. દુસરી નહિં ચતુરાધ;
 ધ્યાન પ્રભુકે ચરણુંમેં જકો, ધન્ય ધન્યવાણી કમાધ.
 મેરે મનમેં એ ભાધ. સત સદાં ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહે ભવજલ તરવા, નાવ એ નૌતમ પાધ;
 સંત ખેવટીઆ પાર ઉતારે, સલામત ખંદર માંધ.
 જ્યાં માયાકો ડર નાંધ. સંત સદાં ॥૪॥

પદ ૧ હું—રાગ આશા.

“જપમન શિવશંકર સંગ ગૌરી. ” એ ઢાળ.
 તૃષ્ણાતું ન ગઈ મેરે મનસેં, રહેવા દે નઈ જીવ ભજનમેં;
 તૃષ્ણાતું ન ગઈ મેરે મનસેં—એ ટેક.
 એક મિલે સહસ્રલાખ ચરખ તક, ધાપત નહિં સમુદ્રમેં;
 ભોમીકો રાજ, સુરેશકી સાહેબી, મિલે તો ચડત ગગનમેં.
 તૃષ્ણાતું ન ગઈ ॥૧॥
 ખાવતખાવત થાકી ગયો તોય, પીવત પાકયો તનમેં;

સોવત સોવત સુજી ગયો પણ, થાકયો નહિ અખિયનમેં

તૃષ્ણાતું ન ગઈં ॥૨॥

જોવત જોવત સખ જગજોયો, બન્યો રસીઓ દેખનમેં;

બાજી ગરકો મરકટ ભટકત, ત્યું રખડત માયા બનમેં

તૃષ્ણાતું ન ગઈં ॥૩॥

સત્ય બાતકો સાર ન લીનો કરી ન પ્રીતિ સંતનમેં;

કહે ઘેલો હરિચરુમેં ચિત્ત ધરો, તો વળે શાંતિ અંતરમેં.

તૃષ્ણાતું ન ગઈં ॥૪॥

પદ ૨ જું.

હે મન મેરા કયું ન રહે પ્રભુ નેરા, અવળે માર્ગે શું જઈ

ચડેલા. હેમન મેરા કયું ન રહે પ્રભુ નેરા—એ ટેક.

વિષય સુખમેં ભટકત નિશદ્દિન, કયા કહું તેરા અનેરા;

તેરી બાત મોકું નહિં ભાવત, કરત અંતરમેં અંધેરા.

હે મન મેરા ॥ ૧ ॥

સમજાવ્યો તોય સમજત નાંહિં, કયા કહું બહુ તેરા;

જંપ કરી જીવમાં નહિં બેસત, ઘાટ ઘડત ધનેરા.

હે મન મેરા ॥૨॥

નટખટ તું હાથ ન આવત, શાહ બને કબુ ચેરા;

રંક બને બાદશાહ બને કબુ, લડત કરત બખેડા.

હે મન મેરા ॥૩॥

કહા કહું કછુ કલન પડત હે, મનતું તુરંગ બનેરા;
 ઘેલો કહે ગુરૂ કૃપાસેં વશ કરો, મારી જ્ઞાનકા ઝેરા.
 હે મન મેરાં ॥૪॥

પદ ૩ જું.

કરો સત્સંગ, ચડે ભજનસેં રંગ, ટળે જન્મ મરણ ચમડંડ.
 કરો સત્સંગ ॥—એ ટેક

ભજન કરી ભવ ભટકણ ટાળો, નાં પડો ચમ કે ફંદ;
 પ્રભુકે ધામમેં જઈ સુખમાણો, પીચો સુધાકે તરંગ.
 કરો સત્સંગ ॥૧॥

ગ્યાન ધ્યાનકી ધુન્ય મચાવો, હૃદય ધરીને ઉમંગ;
 આશા તૃષ્ણા સખકુ હઠાવત, બઢત અંતર ઉછરંગ.
 કરો સત્સંગ ॥૨॥

કામ ક્રોધ મદ મોહકું મારે, કરો એવાનો જઈ સંગ;
 હેત કરી હરિ ભજતાં શીખાવે, કાઢે મનથી કુઢંગ.
 કરો સત્સંગ ॥૩॥

સાચા હીરા ઝવેરી શોધે, ત્યું શોધો સાચા સંત;
 કહે ઘેલો જેમ સોનાર તપાવી, બુચે કનકનો ભંગ.
 કરો સત્સંગ ॥૪॥

પદ ૪ થું.

દેખો ભટકાળો છેલો ઊગાવાળો, ધનશ્યામ એ મેરો પ્યારો
 દેખો ભટકાળો.—એ ટેક

હે સખમે ઓર સખસેં ન્યારો, જાકોં જગ ઉજાઆરો;
સંત સહુણે વાકું સેવત, ગુન ગાવત હે હજારો.

દેખો લટકાળો ॥૧૧॥

હરિજન હાર હજારો પહેરાવત, અંતર માંઈ તે ધારો;
સખકો કર્તા સખકો ભર્તા, જગકો સર્જનહારો.

દેખો લટકાળો ॥૧૨॥

સખમેં વાંકી શકિતખિરાજત, સખમેં વાકો ઝણકારો;
ઉન ખિના કોઈકું નહિં ચલત હે, હે સખસેં ન્યારો

દેખો લટકાળો ॥૧૩॥

ધર્મકુંવર ધનશ્યામજીકો, રૂઢીયા માહી ઉતારો;
ઘેલો કહે મેરો તો એહી પ્રભુ, ભક્તિ ધર્મ દુલારો.

દેખો લટકાળો ॥૧૪॥

પદ ૧ લું-રાગ કાફી-(ધીરાનો.)

મનતો ઘાટ ઘડતુંરે, બુદ્ધિએ નામું માંડી લીધું;
ચિત્તેચિત્ત ચિંતવ્યુંરે, અહંકારે તો દુઃખ દીધું-ટેક.

મનનું ધાર્યું જેણે કીધું, હોંશે જઈ હલાહલ પીધું;

શાસ્ત્ર પુરાણે એમજ કહ્યું, મોટા મોટાને દુઃખ થયું.

કોનું કામ ન સિધ્યુરે,

બુદ્ધિએ નામું ૦ ૧

વિરલા જનતો જાણે જેહ, મન માયા પ્રપંચ વિષે;

તે માયા તજવું અજ્ઞાન, માયા પતિ ભજલે ભગવાન.

તરી લે ભવસિંધુરે, બુદ્ધિએ નામું ૨
ડહાપણ ડોળવું મુકી દે, સંત પુરૂષને શરણે જઈરે;
વચનમાં રાખી વિશ્વાસ, કલ્પનાનો કરજે નાશ.

વિખ શું જઈ પીધુરે, બુદ્ધિએ નામું ૩
ફેકટ ફેરા શું તું ફેરે, સચેત થઈ હરિસ્મરણ કરે;
જનમ મરણમાં આવે નહિં, જેનું મન વસ્યું હરિ મહીં
દાસ ઘેલે કીધુરે, બુદ્ધિએ નામું ૪

પદ ૨ જું.

જીવજે ! તું જાગીરે, અવિદ્યા તારે સંગ લાગી;
દુઃખમાં તુંને નાખીરે, અંતકાળે રહેશે આધી.—ટેક.
ઉઠીકર સત્પુરૂષનો સંગ, હૃદય તારામાં લાગે રંગ;
અંતરમાં અજવાળું થાય, મન માયાથી દુર કરાય
દુબધા દેને ત્યાગીરે, અવિદ્યા તારે ૧
ચેતવું હોય તો ચેતી લે, માથે મરણ તણો છે ભે;
કાયા ઉપર આવ્યો કાળ, મોહ પારધીએ માંડી જાળ
ફાંસી માંડી આગીરે, અવિદ્યા તારે ૨
આદિ અંતમાં જોઈ રહે, ડાહ્યો તેને ગુરૂજન કહે;
મધ્યમાં જોઈજે લોભાય, મુરખ તેતો દુઃખીઓ થાય.
મોહો શું અભાગીરે, અવિદ્યા તારે ૩

આળસ તજી તું ચેતી લે. પ્રગટ હરિને શરણેરે;
 પ્રેમે લેજે હરિનું નામ, દાસ ઘેલો કહે થાશે કામ.
 સંત મળ્યા સોહાગીરે, અવિદ્યા તારે ૦ ૪

પદ ૩ જું

સંત સમાગમભારે, અલૌકિક સુખ રહ્યું;
 વૃત્તિ પાછી ફેરેરે, સંગે દુઃખ દુર ગયું—ટેક
 તપતીર્થ વ્રત કરો અતિ, પ્રગટ સંત વિના સિદ્ધી નથી;
 અતરની મટશે ત્યારે ધાત, તે શ્રી મુખે કહી સાક્ષાત
 વૃથા ભમવું કહ્યુંરે, અલૌકિક સુખ ૦ ॥૧॥
 સાચા સંતની સેવા કરો, પરનિંદા પર ધન પરહરો;
 પ્રપંચ પડવાનું છે કામ, સાચે રાચે શ્રીધનશ્યામ.
 સાચે સુખ થયુંરે, અલૌકિક સુખ ૦ ॥૨॥
 બીજે ભટકવું મુકી દે, સંત પુરૂષને શરણે જઈરે;
 વચન તણો રાખી વિશ્વાસ, તર્ક વિતર્કનો કરજે નાશ
 નેથી દુઃખ ટળ્યુંરે, અલૌકિક સુખ ૦ ॥૩॥
 સ્ત્રી ધનમાં કદી ન લેવાય, એજ સાચા સંત કહેવાય;
 દાસ ઘેલો કહે એવા મળે, ત્યારે દોષ અંતર ના ટળે
 હરખે માઈ હૈયુંરે, અલૌકિક સુખ ૦ ॥૪॥

પદ ૪ થું.

અહો ભાગ્ય એનાંરે, જેના કિરમાં હરી રહ્યા;

સદા સુખ માણેરે, અંતરના તાપ ગયાં—ટેક.

નિર્મલ જાણે તેની દશા, જેના અંતરમાં હરિ વશ્યા;

પોતાના અવગુણને હણે, પરનાં તો રૂઢીયે નવ ગણે.

તેના ગુણ કહ્યારે, જેના ઉરમાં હરિં ॥૧॥

પુરૂષોત્તમથી પુરણ પ્રીત, મેરૂચળે પણ ન ચળે ચિત્ત;

ધ્રુવનીપેરે અવિચળ રહે, સ્તુતિ નિંદા સુખ દુઃખ સહે.

આનંદમાં તે ગયારે, જેના ઉરમાં હરિં ॥૨॥

સદા તેલે આતમનો દહાવ, ફરી નહિં આવે આવો દાવ.

નારાયણને નિરખે નિત, એકાંતિકની એ છે રીત.

દર્શન દિલમાં થયારે, જેના ઉરમાં હરિં ॥૩॥

નિર્મલ નૈણે વર્ષે નુર, સર્વે હરિ જાણે ભરપુર;

દાસ ઘેલો ધન્ય ધન્ય કહે, જેના નેણુંમાં હરિ રહે.

ભાગ્ય એના કહ્યારે, જેના ઉરમાં હરિં ॥૪॥

પદ ૧ લું.

“ મન માયાના કરનારારે ”— એ રાગ.

મન ! માયામાં શું લોભાણુંરે, નાણું ખરચે આ નહિં મળે

ટાણું—એ ટેક બાલપણું તેંતો ખેલમાં ખોયું, જોખન

યુવતીના સંગમાં બંધાણું; બુઢાપણામાં બાવરાની પેરે,

ખોલવાનું કંઈ ન ઠેકાણુંરે. નાણું ખરચે ॥૧॥ મનનું ધાર્યું

પુરું કોઈએ ન કીધું, બધું અધવચમાંહિ વિખાણું; પ્રમા-

દમાં જીવ શું તુંજઈ સુતો, વાહી જશે હમણાં બહાણુંરે.
નાણું ॥૨॥ ઝુરી ઝુરી ધન ભેળું તેં કીધું, પ્રભુ અર્થ ન
કાંઈ વવરાણું; અંત સમે કાંઈ કામ ન આવે, ખાલી
હાથે જવાણુંરે. નાણું ॥૩॥ દાસ ઘેલો કહે તેડવાને
જ્યારે, તુંને આવશે ઓચિંતાનું આણું. રાજ રાણા ને
પીર પેગંબર, કોઈથી નથી અહિં રહેવાણુંરે નાણું ४

પદ ૨ જું.

ગંદા ચામમાં શુ લલચાયારે, ડાહ્યા જોને તપાસી તારી
કાયા ૦—ટેક. બુઠી છે કાયા બુઠી છે માયા, બુઠાહી રંગ
ખનાયા; માવઠાની પેરે વણુશી જશે, જેવી વાદળ કેરી
છાયારે. ડાહ્યા ૦ ॥૧॥ માટીની કાયા માટીસે જયા, મા-
ટીમેં જએ સમાયા; માટીના ખેલકડાંસારાં દુઃખવાળાં,
તેમાં કંઈક ચતુર ધવાયારે ડાહ્યા ૦ ॥૨॥ આદે નકાઈ
અંતે નકાઈ રંગ, ઘોંખેકા મધ્યમેં જમાયા; લીંટ લાળ
મેદ હાડ રૂધિર પડ, દેખીને હુબકા આયારે ડાહ્યા ૦
॥૩॥ આકડાના તુર જેમ નદીના પુર તેમ, કાયાના ઢંગ
દરસાયા; દાસ ઘેલો કહે જતાં વાર ન લાગે, જોને રંગ
પતંગી લગાયારે. ડાહ્યા ૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું.

પ્રાણુ જતાં શરીર શબ થાશેરે. તેને દેખીને જીવ ગભ

રાશે;૦-ટેક. જેને પરસે પ્યાર ઉપજતો, તેને દેખીને
દુર નાસે; જેને ઘડી પલ ન્યાડ ન મુકતા, તેને અડીને
અભડાશેરે; પ્રાણુજતાં ॥ ૧ ॥ જે કાયાને માયા
ચ્છાતી, તે તો ભુત જેને ભાસે; એવું નકાડું તન આ
થનાડું, તેમાં મોઢ્યા તે ખોટ ખાશેરે પ્રાણુ જતાં ॥૨॥
માત પિતા કોઈ કામ ન આવે, ત્રિયા ઉભી પસ્તાશે;
કાઢો કાઢો એને સૌકો કહેશે, ઘડી ન ઘરમાં રખાશે રે.
પ્રાણુ જતાં ॥ ૩ ॥ ચાર જણા તેને લઈને ચાલ્યા,
નદી કીનારે પુંકી આશે; ઘેલો કહે જીવ જતાં આ
દેહનું, જુદાપણું તો જણાશેરે પ્રાણુ જતાં ॥૪॥

પદ ૪ થું.

૧લાલલાડી થી પ્રીત રાખે જેડીરે, પુંકદીની ફાગન જે
સી હોરી૦—ટેક. જેનેરે કોઈ હવે સંઘરે નાંહી, તેને વરે
એ નાર કેવી ભોળી; ખોળી ખોળી તન ખાઈ જશે,
ખાળી કરશે રાખ રોળીરે. પુંકદીની ॥૧॥ શાહને સે-
નશાહ ગરીબ તવંગર, માની ગયા માન મોડી;
ભુપને ભુપતિ રૂપી કરૂપી, પ્રીતમ ગયા પ્રીત તોડી રે
પુંકદીની ॥૨॥ અવસાન સમે તમે જુઓરે ભાઈઓ,
લેવા આવી છે કાઠ કેરી ઘોડી; કોઈ સ્વારી કામ ન

આવી, સર્વ રહી માથું ફેડીરે. ઘુંકદીનીં ॥૩॥ પંચ
થઇ તેને લઇને ચાલ્યા, દીધો દેહ ચેહમાં ફગોડી; દાસ
ઘેલો કે રોઇ ન્યારા થઇ બેઠા, લાલ ગયો છકા છોડીરે.
ઘુંકદીનીં ॥૪॥

પદ ૧ લું.

ગાફલો શું સૂતા લઇ શોડું તાણી, એળે જય છે તમારી
જીંદગાની. અરે ગાફલો શું સૂતા લઇ શોડું તાણીં-ટેક.
જગો જગો ગુરજન કહે, તેની વાત સત્ય ન મનાણી.
અરે ગાફલો ॥૧॥

આજ અમુલખ આવીઓ, શુભ અવસર કરવા કમાણી.
અરે ગાફલો ॥૨॥

મોહ નિંદાએ ઘેરીઆ, વહી જશે મુલતાની જેને પાણી;
અરે ગાફલો ॥૩॥

ઘેલાના નાથને ઓળખો, જેની ઝાહેર જગમાં નિશાની.
અરે ગાફલો ॥૪॥

પદ ૨ જું

પાગલો પાપી પાખંડમાં ભરમાયા, શું કુટે કુડ કમાયા.
અરે પાગલો-એ ટેક.

નિયમ ધર્મ માન્યા નહિં, પ્રભુ આજ્ઞાથી નહિં સરમાયા.

અરે પાગલો ॥૧॥

મનને ગમતે માહાલીઆ, યમદુતથી નહિં ગભરાયા.

અરે પાગલો ॥૨॥

હરિજન સંગાથે હેત નહિં, ફરે શ્વાન જેવા હડકાયા.

અરે પાગલો ॥૩॥

સૂરજ સહજનંદ ઉગીઓ, જુઓ દાસ ઘેલે ગુણ ગાયા.

અરે પાગલો ॥૪॥

પદ ૧ લું

ભુલ્યો મન ભમરા તું શ્યાને ભમે છે, કમળ વન મુકી

ગીંગાવાટે ગમે છે; ભુલ્યો મન—એ ટેક

સુગંધી લેવાને ધાયો, પુષ્પ સારામાં ધવાયો;

હાથ નહીં આવે છાયો, વાસનાના વનમાં શું દેહને દમે છે.

ભુલ્યો મન ॥૧॥

કાંટાવાળી જતાં પાસે, પાંખો તારી તૂટી જશે;

પછી પસ્તાવો થાશે, જેને દુઃખ આઠ્યું અંતસમે છે.

ભુલ્યો મન ॥૨॥

વિષય સુખ જણો એવું, બાજગરની બાજ જેવું;

પલમાં વણસે તેવું, ફેકટ સુખમાં શું? દુખને ખમે છે.

ભુલ્યો મન ॥૩॥

વિષયના થયા ભોગી, બન્યા તેતો બહુ રોગી;
 શોધે જુના વૈદ્ય જોગી, કહે ઘેલો કડવા શું? કાળીયાજમેછે
 ભુલ્યો મન ॥૪॥

પદ ૨ જું.

જગતના જીવ રહ્યા જખ મારી, ગજ તજ ખરની કરેછે
 સ્વારી જગતના જીવ રહ્યા જખમારી; ૦-એટલેક
 સંત હંસ મુકી કરી, બગમાં શું પ્રીત ધરી;
 જોયું નહિ તેમાં જરી ભજ્યા નહિ તેંતો જરાગિરધારી
 જગતના ૦ ॥૧॥

નર દેહ હાથ આવ્યો, ચિતામણી તુલ્ય કહાવ્યો;
 મુરખે એળે ગુમાવ્યો, વલોવ્યું ઝેરનું શું લઇ વારી.
 જગતના ૦ ॥૨॥

અવળાં કરે છે કામ, નરને નારી તમામ;
 કહે નહિ રામ રામ, નિદા કરી પાપનાં બને છે અધિકારી
 જગતના ૦ ॥૩॥

વર્ણાશ્રમના ધર્મ ગયા, લોકો સુધારામાં રહ્યા
 સાયખરીમાં બળવા ગયા. ઘેલો કહે જુઓ બન્યા
 અનાચારી
 જગતના ૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.

વારૂ મારા વીરારે, સંગ ન કરીએ નીચનોરેજી. એ ઢાળ

અસાધ્ય રોગરે, આવે જ્યારે દેહમાંરેજી; ઉપાય આલે
ન કોઈનો લગાર, અસાધ્ય૦-ટેક. જડીને બુટીરે કામ
આવે નહિરે, વૈધ કુટી મરે હજારો હજાર; શેકને તાપરે
કરે લઈ અંગનેરે, લાંછુ લીએ જાણે થાય કરાર. અસાધ્ય૦
॥૧॥ અન્નને જળરે ગળે ઉતરે નહિરે, પેટમાં થાય દુઃખ
અપાર; આળને પંખાળરે, જીવ અતિ કરેરે, લીએ નહીં
પ્રભુનું નામ લગાર. અસાધ્ય૦ ॥૨॥ ભુવાને જાગરીઆરે
વગાડેછે ડાકલાંરે, મંત્રીને પાણી પુંખડેપાય; બાધાને આ-
ખડીરે રખાવે છે જીવનેરે, પછી રહ્યા પિત્રીને દોષ દેવાય,
અસાધ્ય૦ ॥૩॥ હરિને સંગાથેરે હેત કરતો નથીરે, વિ-
સાર્યો જક્તનો સર્જનહાર; ફાંફાં રહ્યો મારેરે કાંઈ સુઝે
નહીંરે, ઘેલો કહે ભજી લે પ્રભુ આવાર. અસાધ્ય૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

જીવ જ્યારે જીવેરે પડેછે આ દેહથીરે જી. ત્યારે તે તો
હાલકહોલે થાય; જીવ૦-એ ટેક સુરતા ઘટીરે સાંભળે
ન કાનથીરે, હાં હાં કરે હુંકારો દીએ ન જરાય; ઘરનાં
માણસરે ઘેરીને બેસતાંરે, જમાડયાના કરે છે ઘણારે
ઉપાય જીવ૦ ॥૧॥ ટગર ટગરે જીવ જોયા કરેરે, મુ-
ખેથી વાણી ન જરીએ બોલાય; દમને ખાંસીરે આવે
છે હેડકીરે, તેમ તેમ મન અતિશે મુંઝાય. જીવ૦ ॥૨॥

ઘેન પછી વઘેરે આંખ ઉઘડે નહિંરે, દેહમાં પરસેવો
થાય અપાર; શીતાંગ વઘેરે અંગમાં અતિ ઘણોરે, શ-
રીરની રહેતી નથીરે સંભાળ. જીવં ॥૩॥ કોઈ આવી
પુછેરે જમાય છે કે નહીંરે, ધરનાં કહે પાણી ન ઉતરે
લગાર; અન્ન સમા પ્રાણુરે ઘેલો કહે જાણુવારે, માટે તમે
રાખો પ્રભુનો આધાર. જીવં ॥૪॥

પદ ૩ જું.

કહણુ વેળાછેરે જાણો અંતકાળનીરેજી, પ્રભુ વિના કોણુ
કરે હવે સહાય. કહણુ-ટેક. સગાને સંબંધીરે કોઈનું
આલે નહીંરે, જોર વધ્યું કાળનું અપરમપાર, શ્વાસો શ્વાસરે
આલે અતિ વેગથીરે, જંપ નહિં જીવને થાય લગાર.
કહણુ ॥૧॥ નાડી જ્યારે તૂટેરે આવે ત્યારે આંચકીરે,
પ્રાણીના પ્રાણુ તોય નવ જય; કહ વધે ઘણોરે વાગે ગ
ળે વૈડકોરે, નાકતણી દાંડી શીતલ થાય. કહણુ ॥૨॥
આંખ ગઈ થંભીરે મટકું મારે નહિંરે, શ્વાસ જ્યારે
ધીમો પડતો જય, સ્વાર્થીઆ આવ્યારે જ્યારે સર્વે લું-
ટવારે, પ્રાણી તાઈ નાહં આલે જોર લગાર. કહણુ ॥૩॥
પ્રભુજી પધારોરે બહાલા તમે આ સંભરે, દાસને દરશન
દેવા નાથ, દાસ ઘેલાનારે પ્રભુને સંભાળજોરે, સ્વામી
નારાયણુ ઝાલોને હાથ. કહણુ ॥૪॥

પદ ૪ થું

અંતકાળે આવોરે અલખેલા અમ કનેરેજી, જોશો નહિ
અવગુણુ એકે આવાર. અંતકાળે૦-ટેક. સસલાની લી-
ધીરે સંભાળ વન વિષેરે, સન્મુખ આવી ઉભા તત્કાળ,
તેવી રીતેરે પ્રભુજી પધારજેરે, દાસની વિનતી સુણજે
દયાળ. અંતકાળે૦ ॥૧॥ જેમ ઝીણા ભાઈરે પાસે આ-
વ્યા હતારે, તેનાં કર્યા પ્રભુજી પુરણ કામ; જીવરામ
વિપ્રનેરે ઉગાર્યા જળ થકીરે, તેમ મુજને ઉગારો ધન-
શ્યામ. અંતકાળે૦ ॥૨॥ કલા આદિ ભકતોરે ગોળાથી
બચાવીઆરે, ભુલા ભક્તની લીધી સંભાળ, ઝવેર ભ-
ક્તનેરે રાખ્યો પડવા થકીરે, ધર્મ કુંવર તમે પ્રાણ આ-
ધાર. અંતકાળે૦ ॥૩॥ દયાળજી જોઈતારે ભક્તની રક્ષા
કરીરે, એવા દાસો ઉગાર્યા અપરંપાર; દાસ ઘેલાનારે
પ્રભુ આવો અંત સમેરે, હાથ ધરણે દીધો કોલ કિરતાર.
અંતકાળે૦ ॥૪॥

પદ ૧ હું.

“ વાલી લાગેરે વાલા તારી વાંસળી હોજી. ” એ રાહ
લટકાળા લાલરે આવો અશ્વે ચડી હોજી,
મતવાલી માણકી એ મહારાજ. લટકાળા૦-ટેક.
ભીડ ભકતોનીરે હરી તમે ટાળતારે,

જાણી પોતાના લેન્ને સંભાળ;
 અનેક ઓધાર્યારે પ્રભુજી આ સમેરે,
 જોયા નહિં અવગુણ એકે લગાર. લટકાળાં ૧
 ગરૂડ તજીનેરે ગોવિંદ પધારીઆરે,
 ઘણી વેળા દાસ્યુંનાં સાંભળી સાદ;
 પરણી ગરણીરે ગદ્ય જોરે સાસરેરે,
 રાજી બાની રાખી પ્રભુ મરજદ. લટકાળાં ૨
 વણીક વેશેરે પ્રભુજી પધારીઆરે,
 સ્વામી નારાયણ લેતાં નામ;
 સંકટમાંથીરે ભક્તોને ઉગારીઆરે,
 આપી પ્રભુ પોતે અગણિત દામ લટકાળાં ૩
 વાસના ભારીરે કયાંયે રાખશે નહિ રે,
 ચોખો કરી બહાલાજી લેન્ને સાર;
 ઘેલાનો નાથરે સ્વામી સહજનંદજીરે,
 કંઈણાનો સાગર પ્રાણ આધાર. લટકાળાં ૪

પદ ૨ જું

શ્યામ સલુણારે આવો અલબેલડા હોજી,
 દર્શન કરવા તલખે મારા પ્રાણ શ્યામ-ટેક.
 સ્વાંત બુંદ લેવારે ચાતુક જેમ ટળવજોરે,
 તરસ્યાને બહાણું જેમ નવાણુ;

આંધળો રહાયરે આંખ અવની પરેરે,
 તપતાને શિતળ છાંય સુવાણુ, શ્યામ૦ ॥૧॥
 ક્યારે પ્રભુજીરે તપત બુઝાવશેરે,
 તન મન ટાઢુ કરશેા સુખણુ;
 તનમાં તાળીરે લાગી મળવા તણીરે,
 જેમ થાય ભુખ્યાને અન્નમાં તાણુ. શ્યામ૦ ॥૨॥
 વિયોગ વાલારે પળ રાખો નહીંરે,
 પ્રેમી જનનાં પ્રાણુ સદાય;
 તમ વિના પ્રભુરે ઘડી ગમતું નથીરે,
 ક્યારે મારા નાથનું દર્શન થાય શ્યામ૦ ॥૩॥
 મીનને પયમાં સુખ આવે નહીંરે,
 જળ વિન્યા તેતો દુઃખીયું થાય;
 ઘેલાના સ્વામીરે આવો ઉતાવળારે,
 દર્શન કરું દુઃખડાં મારાં જય. શ્યામ૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું

પ્રભુજી પધાર્યારે મોહન મલપતા હોજી,
 જોને પ્રભુ કેવા છે દીન દયાળ. પ્રભુજી૦-ટેક
 અધમ આધારણુરે ગરીબનિવાજ છેરે,
 અવગુણુ જોતા નથીરે કૃપાળ;
 આ અવસરે પોતાના દાસનેરે,

હરીએ કીધા જીઓને નિહાલ. પ્રભુજીં ॥૧॥
 સંત સોહાગીરે સાથે લાવીઆરે,
 બહાલોજી અક્ષરના આધાર,
 દર્શન દીધારે દીનેનાથજીરે,
 તન મન હર્ષ વધ્યો છે અપાર પ્રભુજીં ॥૨॥
 ખિરદ પોતાનુંરે પ્રભુજીએ પાળીઉંરે,
 અંતસમે લીધી શામળીએ સંભાળ;
 અલૌકિક પરચારે પુરૂષોત્તમે પુરીઆરે,
 ધન્ય ધન્ય ભકિત ધર્મ કુમાર પ્રભુજીં ॥૩॥
 સામર્થ તમારુંરે સ્વામી મેં સાભળ્યુંરે,
 આવું કદી કીધું નહોતું કિરતાર;
 દાસ ઘેલાનોરે નાથ અઢળ ઢળ્યારે,
 ઉંચ નીચ જોતા નથી આવાર પ્રભુજીં ॥૪॥

પદ ૪ થું.

રૂડીને રૂપાળીરે બહાલા તારી મૂર્તિ હોજી,
 સન્મુખ રહેજો શ્યામ સદાય રૂડીં-ટેક.
 જરકસી જમોરે પહેર્યો હરી પ્રીતથીરે,
 સુંદર પાઘે મનડું લોભાય;
 તોરા લટકેરે પુલના અતિ ઘણારે,
 જોધને ભમર જીથ થોભાય. રૂડીં ॥૧॥

સુથણ્ણી સોનેરીરે સુંદર શોભતીરે,
 ગુઢો રેઢો તે પર શોભે તમામ;
 નિરખ્યા નૈણેરે મીઠડા માવનેરે,
 છોગલા વાળો શ્રી ધનશ્યામ. ૩૬૦ ॥૨॥
 હાર હજારીરે હરીજીએ પહેરીઆરે,
 પુલ છડી લીધી જોને કરમાંય;
 ચાખડી પહેરીરે ચતુર પધારીઆરે,
 મદન તે દેખીને શરમાય. ૩૬૦ ॥૩॥
 જાણે જાનુકેરે ગગનમાં વિઝળીરે,
 અગણિત સૂર્યનું તેજ સમાય;
 ગૌરવરણુરે પ્યારા ધનશ્યામનુંરે,
 નિરખીને ઘેલો તૃપ્ત ન થાય. ૩૬૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું

“કાંઈ ઝગડો છે મહારાજ, થારે મારે કાંઈ ઝગડો છે
 મહારાજ.” એ રાહ.

લાગો છો ધર્મકુમાર, બહાલા મને લાગો છો ધર્મકુમાર;
 છોજ મારા નેણારા શણુગાર, વાલા મને—ટેક.
 પ્રીતમજી થાશુ પ્રીત કરીને, (૨)
 આનંદ ઊર અપાર. (૨) વાલા મને ॥૧॥
 શ્યામ સુંદર થારી માધુરી મુરતિ, (૨)

નિરખું હું વારમવાર (૨) વાલા મને૦ । ૨૥
 જીવનજી થાને જતન કરીને, (૨)
 રાખીશ રૂઢીયા મોઝાર. (૨) વાલા મને૦ ॥૩॥
 દાસઘેલાના પ્રભુ પળના વિસાઈ (૨)
 આવો મારા હૈયાના હાર, (૨) વાલા મને૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

ઓળુંઆવેછે મહારાજ, થારી મને ઓળુંઆવેછે મહારાજ
 મારા છોગાળા છો રાજ, થારી મને ઓળું-ટેક.
 ભરનિંદ્રામાંથી ઝખકીને જગી. (૨)
 સુઝે ન ખીજું કંઈ કાજ. (૨) થારી મને૦ ॥૧॥
 ઘેલી શી હું વરમાં ફરે છઉં (૨)
 તજ લોકડીઆની લાજ (૨) થારી મને૦ ॥૨॥
 વડીપલ છીનભર ન્યારા થાઓ તો (૨)
 થાય મારા દીલડામાં દાઝ. (૨) થારી મને૦ ॥૩॥
 દાસ ઘેલાના જીવનને જોધને, (૨)
 સંસારી સુખડું હરાજ. (૨) થારી મને૦ ॥૪॥

પદ ૩ જું

આરે ઉભા છે દયાળ, હેલી જોને આરે ઉભા છે દયાળ.
 હુંતો નિરખી થઈછું ન્યાલ. હેલી જોને-ટેક.
 લટકાળા થારા લટકારે જોધને, (૨)

ચિતડામાં ખુંચી ચાલ (૨) હેલી જોને૦ ॥૧૧॥
 પાઘડલી પેંચાળીરે ખાંધી, (૨)
 કરમાં ધર્યો છે રૂમાલ. (૨) હેલી જોને૦ ॥૧૨॥
 ભાલ તિલક કેશરનું રે શોભે, (૨)
 ટીબકડી છે રૂડી ગાલ. હેલી જોને૦ ॥૧૩॥
 કામણુગારો ધર્મ દુલારો, (૨)
 દામ ઘેજાનો છે લાલ. હેલી જોને૦ ॥૧૪॥

પદ ૪ થું.

શામળીયો શીરદાર, હેલી જોને શામળીયો શીરદાર
 મારો જીવન પ્રાણુ આધાર. હેલી જોને૦-ટેક
 અનંત કોટી બ્રહ્માંડનો એ છે, (૨)
 વાલમ સરજન હાર. હેલી જોને૦ ॥૧॥
 મેહેર કરી મોહનજી પધાર્યા, (૨)
 ધરી મનુષ્ય અવતાર. હેલી જોને૦ ॥૨॥
 એ વિના બીજે કામ ન આવે, (૨)
 અંત સમાને મોઝાર. હેલી જોને૦ ॥૩॥
 દાસ ઘેલો કહે પ્રગટ મળ્યા છે, (૨)
 પુરૂષોત્તમ આ વાર. હેલી જોને૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.

“કોઈ બેટું ડણુડણેને, પાતલડીપ નિહારરે હેલી” એ રાહ.

ધર્મકુંવર ડોલરીઓ મારો, પ્રાણ તણો આધારરે હેલી;
 લટકાળાના લટકા જોઈને, વાઈ હું વાર વારરે હેલી. ૧
 શી કહું શોભા શામળીયાની, આપું ઝાઝાં માનરે હેલી;
 અંગો અંગને નિરખી જોતાં, નેણુ થયાં ગુલતાનરે હેલી. ૨
 અણુ કમળ સમ જુગલ ચરણની, શોભે સુંદર જોડરે હેલી;
 શોળે ચિનનું ચિતવન કરતાં, પોચે મનના કોડરે હેલી. ૩
 પીંડી પાની પાતલિયાની, પોચી પોચણુ સમરે હેલી;
 નળી બે ઉપર તીત્ર બે સુંદર, જોતાં ઉર આનંદરે હેલી ૪
 ઘુંટણુ ગોવિંદના રઢીઆળા, દીસે જોને સારરે હેલી;
 જંઘા જુગલની શોભા જોઈને, મનમાં ઉપજે પ્યારરે હેલી. ૫
 કટી કેશરી સમ રૂપાળી, ચંદ્ર તણે આકારરે હેલી.
 તેપર ઘોતી ચિન્હછે સાઈ, નિરખી જાઉં બલિહારરે હેલી. ૬
 ઉદર અનોપમ અલબેલાનું, જણું સુખનું ધામરે હેલી,
 સાગર સમ ગંભીરછે ભારી, જો ઉભા ધનશ્યામરે હેલી ૭
 નાભી નૌત્તમ ઉંડી અનોપમ, શોભે રંગની ભરેલરે હેલી;
 તિલ તેના કાંઠાપર સુંદર, પ્રીતે ઉરમાં ધરેલરે હેલી. ૮
 ત્રિવલી તેપર સુંદર શોભે, જણો ગંગાધારરે હેલી;
 ઉરમાં અનોપમ છાપ રૂપાળી, શ્રી વચ્છને આકારરે હેલી. ૯
 રોમાવળી રૂપાળી જોઈને, હું થઈ ગઈ આધિનરે હેલી;
 વિનગુણહાર હૈયાપર શોભે, નિરખી થાઉં તલીનરે હેલી. ૧૦

કંઠ કોકિલા સમ અતિસારો, તેમાં તિલ એક જોડિ'રે હેલી;
 મુનિવરનાં જોતાં મન લોભે, નીરખી દુઃખડાં ખોડિ'રે હેલી. ૧૧
 વદન કમળની શોભા કે'તાં, શેશ ન પામે પારરે હેલી;
 ભાલ તિલક કેશરનું શોભે, ચંદ્રતાણે આકારરે હેલી ૧૨
 આજ અલૌકિક અલખેલાએ, સજ્યાછે શણુગારરે હેલી;
 સુંથણલી સોનેરી શોભે, રેટો ચોકીદારરે હેલી. ૧૩
 અંગરખું અનુપમ આપે, સેલું ભભકાદારરે હેલી;
 પાઘડલી પેંચાળી ખાંધી, કમર કસી કટારરે હેલી. ૧૪
 ભેઠે પટકો જોયો સુંદર, હાથ ધર્યો રૂમાલરે હેલી;
 ઉરપર હાર હજારી લટકે, હીરા મોતી લાલરે હેલી. ૧૫
 બાજુ કાજુ પેંચી ખાંધી, જોને રત્ન જડાવરે હેલી;
 આંગળિયે વીંટી અનોપમ, પહેરી ઉભા માવરે હેલી. ૧૬
 પુલડાના તોરા કલંગી, પાઘડલીની માંયરે હેલી;
 કાનુંમાં કુંડળ પુલુનાં, જોતાં મન હરખાયરે હેલી. ૧૭
 કડાં સાંકળાં પેરયાં વા'લે, પ્રીત કરીને આજરે હેલી;
 ધુધરડીનો ઘોર સુણીને, સરિયાં સર્વે કાજરે હેલી. ૧૮
 રસખસ બહાલો અંતરમાં છે, રસિયો ધમ કુમારરે હેલી;
 છત્ર ચમર શિર ઉપર છાજે, શોભાનો નહિ પારરે હેલી. ૧૯
 દિવ્યસિંહાસન શ્યામ ખિરાજે, નિરખી થાઓન્યાલરે હેલી;
 શામળીઓ સભામાં શોભે, દાસ ઘેલાનો દયાળરે હેલી. ૨૦

પદ ૧ લું.

“સુંદર ચાંદની ખીલી છે સખી આ સમેરે ”—એરાગ.
 હુંતો અલબેલા અરબું કરું તમ આગળેરે,
 ન્યારા રે’શો નહિં નાથ લગાર. હુંતો અલ—એ ટેક
 દીનબંધુ તમે દયાના ભંડાર છોરે,
 વા’લા વીનવું છડિં વારંવાર હુંતો અલબેલા. ૧
 દાસી જાણીને અવિનાશી રે’જો ઉર વીધેરે,
 મારા નાથછો નેણાના શણુગાર. હુંતો અન્નબેજા. ૨
 તમ વિનારે વાલમ ગમતું નથીરે,
 મને સુનોરે લાગે છે આ સંસાર. હુંતો અલબેલા. ૩
 જેમ હંસને સરોવર વિના સુખ નહિરે,
 ખ્યાસા પપૈયાને સ્વાતિનો આધાર. હુંતો અલબેલા. ૪
 હુંતો જુગતેથી જીવનજીને જોઈ રહુંરે,
 મે’ર કરીને પધારો શ્રી માહારાજ. હુંતો અલબેજા. ૫
 દાસ ઘેલાની છે વારંવાર વિનતીરે,
 તમે સાંભળો સંતોના શિરતાજ હુંતો અલબેલા. ૬

પદ ૨ જું.

માતા ભક્તિના જયા જીવન વહેલા આવજેરે,
 હુંતો જોઈ ઉભીછું વાલમ તારી વાટ. માતાં એ—ટેક!
 તમને ઉતારા દેશું મારા ઉર વિશેરે,

દેશું દેશું રૂડા મેડીના મોત્ર માતા ભક્તિ० ૧
 તમને દાતણ દેશું રૂડાં દાડમીરે,
 દેશું વાલા મારા કણીએલની કામ માતા ભક્તિ० ૨
 તમને નાવણ દેશું જમના જળ તણાં રે,
 દેશું ઉન્મત ગંગાનાં નિરમળ નીર. માતા ભક્તિ० ૩
 તમને ભોજન દેશું ભલિ ભાતનાં રે,
 સુંદર દેશું વાલા ઘેવરીઓ કંસાર. માતા ભક્તિ० ૪
 તમને પાન કરવા પાણી શીતલ આપશુંરે,
 આપુ મુખવાસ પાન પચાસ માતા ભક્તિ० ૫
 તમને પોઢણ દેશું રૂડા ઢોલીયારે,
 દાસ ઘેલો તમારા પંપોળે પાય માતા ભક્તિ० ૬

પદ ૩ જું

મારા સહજનંદ સલુણા સુંદર શ્યામ છોરે,
 હું તો દાસી તમારી પંપોળું છું પાય મારા સહ૦-ટેક.
 પ્યારા પ્રીત કરીને પ્રીતમજી પધારીયા રે,
 અલખેલો જોને અક્ષર થકી આજ. મારા સહ૦ ૧
 ધર્મ કુળમાં અવિનાશી જોને અવતર્યારે,
 સાથે લીધો રૂડો સંત સમાજ મારા સહ૦ ૨
 નિજ જનના કારજ કરવા કોડથીરે,
 દેવા અક્ષરધામ પદ નિરવાણ. મારા સહ૦ ૩

અજ્ઞાન અંધારું કાઢ્યું છે અવની થકીરે,
 ધર્મકુળમાં આ ઉગ્યો જોને ભાણ. મારા સહ૦ ૪
 શરણે આવે તેને શામળિયો સંભાળતારે,
 છોગાવાળો છેલો છખીલોજી લાલ. મારા સહ૦ ૫
 હાર પ્રસાદી આપીને ઉરમાં ચાંપતારે,
 ચર્ણ દેતા દાસ ઘેલાનો દયાળ. મારા સહ૦ ૬

પદ ૪ થું.

વારી વારી જાઉં સહજનંદ શુભ નામનેરે,
 કલભુગમાં કર્યાં છે પૂરણ કામ. વારી વારી -એ ટેક.
 ખાતાં અનેક જન્મનાં મારાં વારીઆરે,
 ખોટ ખામી હતી તે કાઢી તમામ. વારી વારી૦ ૧
 જીવ જમના હાથથકી છોડાવિયારે,
 વાટ વેતી કરી અક્ષર સુખ ધામ. વારી વારી૦ ૨
 જેમ વારી વરસે વન વેલી પાંગરેરે,
 દુષ્ટ જવાસા દેખીને સુકાય. વારી વારી૦ ૩
 તેમ મુમુક્ષુ સુણીને સુખીઆ થયારે,
 દુષ્ટ દુરાચારી સુણી સંકુચાય, વારી વારી૦ ૪
 સત્સુગમાં જે વાત જડતી નહિરે,
 તે તો સેલી ખાંધી શામળીએ આ વાર વારી વારી૦ ૫
 પુન્ય અનેક જન્મનાં આવી મળ્યાં રે,

ઘેલો કહે પ્રગટયા ધર્મ કુમાર. વારી વારી ૬

• પદ ૧ લું.

“છોડો છોડો કનૈયા, પડું મેં તોરે પૈયાં”—એ રાગ.

મંગલકારી મૂરતી મહારાજની, જોઈ જાઉં ખલિહારી.
વારી વારી ટેક. છો ધર્મ દુલારા, સુંદર છોગા વાળા;
મને લાગો પ્યારા હા હા મંગલકારીના ૧ ૥ અલખેલા
આવો, પ્રભુ શાને તરસાવો, ભૂધર મનડે ભાવો; વા ..
વા મંગલકારી ૦ ૥ ૨ ૥ રૂડી મનોહર ચાલ, લીધો ક-
રમાં રમાલ; અક્ષરનો છે લાલ. આ... આ મંગલકારી ૦
૥ ૩ ૥ દાસ ઘેલાનો સ્વામી, સર્વ અંતરજમી; હરિવર
હું પામી ગુણ ગા ગા... મંગલકારી ૦ ૥ ૪ ૥

પદ ૧ લું.—રાગ કલ્યાણ.

ચાઉં ચાઉં સદા ધર્મકુંવર ભાલ, પાઉં પાઉં મ-
નોહર મૂરતી દયાલ; ચાઉ ચાઉં સદા ધરમકુંવર—ટેક.
અક્ષરનો આધાર એ પ્યારો, ઉત્પતિ સ્થિતી લયનો
કરનારો; હરિવર લાલ હરિવરલાલ હરિવરલાલ, હરિ-
વરલાલ. ચાઉં ચાઉં સદા. ॥ ૧ ॥ અગમ અગોચર
અંતરજમી, સર્વના કારણ સર્વના સ્વામી; લે સંભાળ
લે સંભાળ લે સંભાળ લે સંભાળ. ચાઉં ચાઉં સદા.
॥ ૨ ॥ ભાલ તિલક કેસરનું રાજે, આભૂષણ જોઈ દી-

નકર લાજે; કર રૂમાલ કર રૂમાલ કર રૂમાલ. કર
રૂમાલ આઉં આઉં સદા ॥ ૩ ॥ અંગોઅંગ જોવા
મન લોભે, દાસ ઘેલો કહે ઉરપર શોભે, મોતીમાલ
મોતીમાલ મોતીમાલ મોતીમાલ. આઉં આઉં સદા. ॥૪॥

પદ ૨ જું.

વારૂં વારૂં ગુણિયલ ગીરધરપર, ધારૂં ધારૂં સદા
માધુરી ભૂતિ ઉર; વારૂં વારૂં ગુણિયલ—ટેક. મતવાલો
મંડપમાં મા'લે, હરખી, હરખી, જન જોવા ચાલે; શામ-
સુંદર શામસુંદર શામસુંદર શામસુંદર. વારૂં વારૂં ગુણિ-
યલ૦ ॥૧॥ મન મોહન મારે મનડે માન્યો, શાને હરિવર
રાખું છાનો; સુંદરવર સુંદરવર સુંદરવર સુંદરવર.
વારૂં વારૂં ગુણિયલ૦ ॥૨॥ માણીગર મારે મોલે આવો,
શ્યામળા હવે શાને તરસાવો. હે નટવર હે નટવર હે ન-
ટવર હે નટવર. વારૂં વારૂં ગુણિયલ૦ ॥૩॥ શામળીઓ
સીરદાર અમારો, દાસ ઘેલો કહે અંતર ધારો, જોઈ
ભૂધર, જોઈ ભૂધર, જોઈ ભૂધર, જોઈ ભૂધર વારૂં વારૂં
ગુણિયલ૦ ॥૪॥

પદ ૧ હું.

જાઓ ઈસ્કમે હો તુમ દીવાના,
ન બોલું મેં હું તુમસેં દાના.—એ રાગ.

સ્વામી સહજનંદ સુખકારી,
 એની મૂર્તિ લાગે મને પ્યારી.—ટેક.
 માહા મનોહર મૂર્તિ જોઈને,
 મનકું રહ્યું છે મારું મોહિને;
 તનમન પ્રાણ જાઉં વારી. એની મૂર્તિ૦ ॥૧॥
 અક્ષરધામમાં એ છબી રાજે,
 તેવીને તેવી આંહીં ખીરાજે,
 રંચ ફેર નથી રે લગારી. એની મૂર્તિ૦ ॥૨॥
 ગુણિયલ મારો એ લટકાળો,
 છેલ છબીલો છોગાંવાળો,
 ચિતવની ચંચળ ન્યારી. એની મૂર્તિ૦ ॥૩॥
 અંતરમાની મુડી છે મારે,
 દાસ ઘેલો નીરખી ઉર ધારે;
 હું તો ઘડીએ ન મુકું મુરારી. એની મૂર્તિ૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

જોયું જોયું મેં ઉરમાં વીચારી,
 એવી મૂર્તિ નથી ક્યાંય પ્યારી.—ટેક.
 અંતરમાં અવલોકો પ્યારાને,
 સુંદર મારા છોગાવાળાને;
 નિરખી થાઉં સુખીચારી. એવી૦ ॥૧॥

પુરૂશ સહુમાં શ્રેષ્ઠ એ છે,
 એ જેવો બીજો કોણ કે છે;
 એ છે અવતારીનો અવતારી એવીં ॥૨॥
 ઈશ્વરનો ઈશ્વર એ કહેવાયે,
 એને ભજી દ્યો મા સુખ થાયે;
 વાલે મનુષ્ય દેહ જોને ધારી એવીં ॥૩॥
 અનંત બ્રહ્માંડનો એ પતી છે,
 તેમાં ફેર ન એક રતી છે;
 દાસ ઘેલો જાયે વારી વારીરે. એવીં ॥૪॥

ગજલ ૧ લું.—કવાલી.

મેને માશુકો દેખા વો દીલભર સખસે આલાહે,
 વો દીલભર સખસે આલાહે, અજબ ઉસ્કા ઉજલાહે.
 મેને માશુક —ટેક

નહીં હે ચાંદ ઇસ જેસા, નહીં આફતાબ ઉસ જેસા;
 સોલા નહીં આગકા એસા, હુસ્ન સખસે નીરાળા હે
 મેને માશુકં ॥૧॥

આંખકી ચમક હે કેસી, નહીં બીજલી ઝી ઉસ જેસી;
 અસીકી ઝલક હય એસી, ગલે મેં મોતી માલા હે.
 મેને માશુકં ॥૨॥

ગુલાબકો દેખ ગસ આયા, રતીપતી શોચ સરમાયા;

રોષ પાતાલે ગભરાયા, બાલનાગન સા કાલા હે.

મેને માશુક૦ ॥૩૭॥

અજબ ઉસ્કી હે નુરાની, ઘેલો કહે જાઉં મેં કુરખાની;
એસા હે મેરા વો જની, ભક્તિ નંદન મતવાલા હે.

મેને માશુક૦ ॥૪૭॥

ગજલ ૨ જું.

મુજે મહેબુબને દેખો, નિજરા કેસા મારા હે;

નિજરા કેસા મારા હે, નહીં તનકુ કરારા હે.

મુજે મહેબુબને—ટેક.

સનમ વો કબ યાં આવેગા, તનકી તપત બુબવેગા;
ગલે મુજકો લગાવેગા, નહીં હમકો ગવારા હે.

મુજે મહેબુબને૦ ॥૧૭॥

પડી લાચાર હો અબ યાં, કંઈ મેં કીસ તરહસેં બ્યાં;
પલટ જવે જો સારી બ્યાં, ઉસીકા કયા મુઝારા હે.

મુજે મહેબુબને ॥૨૭॥

લગી હે ઈસ્કકી કટારી, હો ગદ્ય આરમ પારી;
ચડી તનમે જો ખુમારી, આસક કયા ખીચારા હે;

મુજે મહેબુબને ॥૩૭॥

દહનમેં આગ જો ચમકી, ન જને કોઈ આ તનકી;

ઘેલો કહે વો મેરે મનકી, જનત ધર્મ દુલારા હે
મુજે મહેબુબને૦ ॥૪॥

ગજલ ૩ જું.

ગલસે મેં લીપટ જાઉં, અજબ તસ્વીર તિહારી હે;
અજબ તસ્વીર તિહારી હે, બુલબુલો યું પોકારી હે.
ગલેસે મેં—ટેક

મુજે અબ મોજ યુ આતી, લગાવું ચારસે છાતી;
મીલી રહું દીન ઓર રાતી, પ્યારસેં અરજ હમારી હે;
ગલેસે મેં ॥૧॥

સનમ કી રામે આયા હે, ઉને તનકુંજ લાયા હે;
ઘસ્કકા હાલ આયા હે, ચડી દીલમેં ખુમારિ હે;
ગલેસે મેં ॥૨॥

છજત જાવે તો કયા હોવે, અગર રેવે તો કયા હોવે;
કોઇ કેવે તો કયા હોવે, પ્રીતમસે લગી જો ચારી હે.
ગલેસે મેં ॥૩॥

મુજે વસ્તિ ન ચાતી હે, સદા એકાંત ભાતી હે;
ઘેલો કહે બાર જાતી હે, મીલેબીના નહીં કરારી હે;
ગલેસે મેં ॥

ગજલ ૪ થું.

લબુંસે અવાજ આતી હે, મુજે ઇસ્કકી ખીમારી હે;
મુજે ઇસ્કકી ખીમારી હે, વસ્લકી નહીં કરારી હે;
લબુંસે૦-ટેક

પડી હું પ્રેમકે ફંદે, મુજે અબ છોડો ના બંદે;
હમકું તો યાંહિ રહન્દે, અજબ તનકી લાચારી હે.
લબુંસે૦ ॥૧॥

લગી હે તનમેં મોજાં, ચડી હે ઇસ્કકી ફોજાં;
લટપટ યારસેં હોજાં, બુદાઈ તનકું ખારહી હે;
લબુંસે૦ ॥૨॥

હકીમકી હાજત નહીં હેયાં, કર મેં કીસ તરહસેં બ્યાં;
હુંદ ફીરીમેં સારિ જહાં, અજબ સુરત તિહારી હે;
લબુંસે૦ ॥૩॥

જબાંસેં જન લે લીતી, નેનુંસે ધાયલ કીતી;
આસ્કુસે ખીતી સો ખીતી, ઘેલો મેરિબલિહારી હે;
લબુંસે૦ ॥૪॥

પદ ૧ લુ.

“તાઈ છોગલું મારે અંતર વસ્યું”—એ રાગ.
તાઈ છોગલું મુગટ સમ શોભી રહ્યું,
તાઈ છોગલું૦ ટેક.

પ્રાણજીવન તારૂં છોગલું જોઈને,
 અંતર મારૂં ત્યાં થોભી રહ્યું. તારૂં છોગલું ॥૧॥
 પાદ મનોહર સુંદર ખાંધી,
 જોઈ દિનકર પુષ્પશરમાઈ ગયું. તારૂં છોગલું ॥૨॥
 મનોહર મુખડું મોહન તારૂં,
 નિરખી દુઃખ મારૂં દૂર થયું. તારૂં છોગલું ॥૩॥
 કેસર તિલક કીધેલું ભાલે,
 કુમકુમ ચાંદલે ચિતડું ગયું તારૂં છોગલું ॥૪॥
 ટીપકડી રૂપાળી ગાલે,
 જોઈ જોઈ મારૂં હુલસે હૈયું તારૂં છોગલું ॥૫॥
 જરકસી જમો પેર્યાં અનોપમ,
 જળહળજ્યોતું માંહેઝળકી રહ્યું. તારૂં છોગલું ॥૬॥
 દિવ્ય સિંહાસન શ્યામ બિરાજે,
 છત્ર ચમર શિર ધર્યું નયું. તારૂં છોગલું ॥૭॥
 હૈંડે હાર હજારી શોભે,
 પુલ તોરા જોવા મનડું કર્યું. તારૂં છોગલું ॥૮॥
 મહા મુકતો ધ્યાન ધરે હજારો,
 મીઠ ન મારે મટકું ન ભર્યું. તારૂં છોગલું ॥૯॥
 છેલ છોગાળા તારૂં છોગલું જોવા,
 દાસ ઘેલાનું મન લોભી રહ્યું. તારૂં છોગલું ॥૧૦॥

પદ ૧ લું.

જેઈ દયો આંખુ માં અવિનાશી રમે છે,
 અવિનાશી રમે છે વનવાશી રમે છેરે. જેઈ દયો. ટેક.
 આ, જલમત્ત જેત જેને ઝળકે અંતરમાં ભાઈ,
 અગમ અગોચર નજરે ભમે છેરે. જેઈ દયો ૦ ૧
 આ, ગુરૂગમથી કોઈ જેઈ દયોને ભાઈ,
 અંતર દ્રષ્ટિમાં દુઃખ સમે છેરે. જેઈ દયો ૦ ૨
 આ, નિર્મળ લીલા નિરખો નાથની ભાઈ,
 બાહેર દ્રષ્ટિએ દુઃખ શું ખમે છેરે. જેઈ દયો ૦ ૩
 આ, દાસ ઘેલો કહે પ્રભુને મુકી,
 નાંહક દેહને શું રયો દમે છેરે. જેઈ દયો ૦ ૪

પદ ૨ જું.

આ, જોયા જુગતેથી મેં તો ઓગાવાળાનેરે,
 ઓગાવાળાનેરે મીઠા માવાનેરે જોયા જુગતેથી. ટેક.
 આ, નેહ કરી મેં તો નેણુંમાં પ્રોયા ભાઈ,
 અંતરમાં અવિનાશી પ્યારાનેરે. જોયા જુગતેથી. ૧
 આ, અનહદ વાક્યો પ્રેમ અલૌકિક ભાઈ,
 ઘડીએ ન મુકું હું તો એ લટકાળાનેરે. જોયા જુગતેથી. ૨
 આ, હરિવરને મેં તો હેત કરીને ભાઈ,
 કારનું સોંપ્યું એ કામણુગારાનેરે. જોયા જુગતેથી. ૩

આ, દાસ ઘેલો કહે મન ક્રમ વચને ભાઈ,
ધણી ધાર્યા મેં તો ધર્મ લાલાનેરે. જોયા જુગતેથી. ૪

પદ ૧ લું.

“અંચળ ઘોડી ચાલણી મથુરાંથીરે આવી-એ રાગ.”
ધર્મકુંવર ધનશામજી રઢ લાગી તમારી,
ઓળુ આવે મારા ઉર વીશે મળવાની મુરારી. ટેક
તોરણ બાંધ્યા મેં ટોડલે, મોતી ચોક પુરાવ્યા,
સેરી વાળી મેં સજ કરી સુંદર પુલ વેરાવ્યાં ધર્મ ૦ ૧
ગોઠડી કરશું ગોવીંદજી મન ગમતીરે સારી,
માણીગર મોલે પધારજો પ્રીતમ તમપર વારી. ધર્મ ૦ ૨
જદવા રાખીશ જોરથી, તમને નહિં દઉં જવા,
હોંશ ઘણી છે ઉર વીશે મળવાનીરે માવા ધર્મ ૦ ૩
ટાહું થાસે તમે આવશેા માંડું હઠયું રે ત્યારે,
દાસ ઘેલાના નાથજી પધારોને આ વારે. ધર્મ ૦ ૪

પદ ૨ જું.

આવો આવો અલખેલડા મારા સ્વામ સોહાગી,
પ્રેમ પીડે તમ કારણે વ્રતી તમમાંરે લાગી. આવો ૦ ટેક.
સેજ ખીછાવી મેં સજ કરી કાળુ કુસુમની ભારી,
ફેરું આવે ત્યાં પુલની છાટયાં પુલુનાં વારી. આવો ૦ ૧
સુખ આપોને સેજમાં જણી દાશી તમારી,

હાજર રઘસ હનુરમાં હાથ જોડીને દાડી આવોં ૨
 નીત નીત નીરખું નાથને અંગોઅંગ ઉર ધાડું,
 ચીન્ન અનુપમ ઉરમાં વાલા નીત સભાડું. આવોં ૩
 સ્વામી સહજનંદ શામળા મને લાગોછો પ્યારા,
 દાસ ઘેલાના નાથજી ગુણ ગાઉં તમારા આવોં ૪

પદ ૩ જું.

વાલમનારે વધામણાં આજ કોન મને દેશે,
 પ્રીતમઆવેછે પ્રેમથી એમ કોણુ આવી કેશે, વાલમ. ટેક.
 સુંદર પાવ સોહામણી વાલા તમ પર ધાડું,
 તોરા મુકું પુલુતણા જોઈ તન મન વાડું. વાલમ૦ ૧
 જમો પેરાવુંરે જરકશી કસું બાંધું રૂપાળી,
 સુંથણલી શોભે ઘણી નાડી પુંમકાવાળી. વાલમ૦ ૨
 હાર પેરાવું હું હેતમાં કાળુ બાળુરે બાંધું,
 વેઢ વીંટી ગલે ઉતરી જોવા તારનેસાંધું વાલમ૦ ૩
 સેલું સોનેરી શોભતું ખભે રાખીસ ભારી,
 દાસ ઘેલાના નાથને જોઈ જઈશ વારી. વાલમ૦ ૪

પદ ૪ થું.

આવ્યા આવ્યા ઘરે વાલમો આજ મલયતા માવો,
 જોઈ મનોહર મુરતી લેશું ઉત્તમ લાવો. આવ્યા. ટેક.
 ગૌરવરણ ગોવિંદનું જોઈ મન હરખાડું,

ભાલ તીલક કોડામણું નીરખી તૃપ્ત નથાઉ. આઁયા૦ ૧
 શામ સુંદર સહજનંદજી ઉભા આ અલખેલો,
 ગીત મધુરાં ગાએ છે સુંદર છોગાળો છેલો આઁયા૦ ૨
 ડોલરીઓ દરબારમાં આઁયા મલેપતા માવો,
 શામળીઆના સાથને જોઈ મન હરખાવો આઁયા૦ ૩
 ભેટું હું ભુદર ભાવથી રહેજો આવાને આવા,
 દાસ ઘેલાના નાથને હવે નહિ દઉં જવા આઁયા૦ ૪

પદ ૧ છંદ.

“ ન જાઈયેં રાણા સાસરે હોજી ”—એ રાહ

આપણે પાળીએ ધર્મ આચાર, શરમાઈ શાને સા-
 સરે હોજી ટેક. પીયરીઆમાં માલીયેંરે, કરીયે શુભ
 વિચાર; અવર પુરૂષને ન દેખીયેરે, સાચો મારો
 ભરથાર; શરમાઈ ॥૧॥ ચાંદલો કીધો મેં ચતુરનોરે,
 બની હું નૌતમ નાર; અમુલખ ઓઢી ઓઢણીરે,
 લજ્જતણી આવાર. શરમાઈ ॥ ૨ ॥ આજ્ઞા પ્ર-
 માણે ચાલીયેરે, નાની મોટી જે લગાર; પતીવૃતપણું
 પાળીયેરે, નીમથી નીસરીયે ન બાર. શરમાઈ ॥૩॥
 અક્ષર માઈ સાસરે, પીયર આ સંસાર; ઘેલાનો સ્વામી
 નાવલોરે, એક તણો આધાર. શરમાઈ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

જ્યાં મારા સ્વામીનું દરશન સદાયે, તે અક્ષરમાં જઈ
રહું હોજી ટેક પ્રકરતી પુરૂષ સુધી સુખ રહુંરે, માઈક
મિથ્યા કવાય આનંદ ધનજ્યાં વરસીરહ્યારે, શિતળ શાંત
સદાય તે અક્ષરમાં જઈ રહું હોજી. ॥૧॥ સખીયું મારી
સાહેલીયુંરે, પહોંચી પદ નીરવાણ; એક નજરે જોઈ રહું
રે, વાલમ ચતુરસુખણ તે અક્ષરમાં ॥૨॥ સંકલ્પ વિ-
કલ્પ ઉડે નહીંરે, કરે અમૃત રસ પાન; આવાગમનમાં
આવે નહીંરે, ભૂલી તે તનનું ભાન. તે અક્ષરમાં ॥૩॥
અમાઈક સુખમાંરે સાસરેરે જોઈ ઘેલો હરખાએ,
નવલો નેહ મારા નાથશુંરે; નિત નિત કહું ઉરમાંયે
તે અક્ષરમાં જઈ રહું હોજી. ॥૪॥

પદ ૩ જું.

વાલો સહજનંદ સુખદાઈ, ચતુર મારો નાવલો
હોજી. ટેક. પુરૂષ સૌમાં શ્રેષ્ઠછેરે, સર્વે ધામનો રાજ.
એથી કામ માઈ સરેરે, સર્વે તેના મોથાજ. ચતુર
મારો ॥૧॥ લગની લાગીએ લાલનીરે, ખની તેસંગ ગુ-
લતાન. લાવણ્યમાં લોભાઈ રહીરે, કહું નિત્ય તેનું પાન.
ચતુર ॥૨॥ છોગાવાળો છે છેલડોરે, અમૃતસમ સુખ-
દાઈ; મોહની લાગીએ માવશુંરે, મગ્ન રહું મનમાંઈ. ચ-

તુરં ॥૩॥ સજ્યા ઉપર શોભતોરે, સામળીયોજ સદાય,
દાસ ઘેલાના એ નાથનેરે, રાખું હું નેણામાંય ચતુરં ॥૪॥

પદ ૪ શું

બાજી રહી સર્વે હરીવરને હાથ, બંધાણી એના
પાસમાં હોજી. ॥૮૬॥ મન સોંપ્યું મેં તો માવનેરે, તન
ધન તેને જણુ; સર્વ પ્રકારે થઈ રહીરે, વાલમની
વેચાણુ. બંધાણી એના પાસમાં ॥૧॥ બાનું લીધું
બળીયાતણુંરે, શું કરશે સંસાર; ધર્મરાજના ગણ થકીરે,
ખીતી નથીરે લગાર બંધાણીં ॥૨॥ છેડો નાખ્યો માથે
છેલનોરે, કોણ હવે કહેનાર; ખાંતીલાથી ખેલશુંરે, ઉર
અંદર ધરી પ્યાર બંધાણીં ॥૩॥ શામળીયા શીરદા-
રછેરે, દાસ ઘેલાનો આધાર, એ વિના બીજે રાચું
નહીંરે, રાત દિવસ મોજર. બંધાણીં ॥૪॥

પદ ૧ લું.

“અષ્ટપદી લઈ કાગળ વિપ્ર સંધાંયોરે.”—એ રાગ
સખી સોમે લખું આવારે, વેલા આવજો ધરમકુમારે;
તમ આવે રૂંડું તો જણાશેરે, ભક્તનું ભક્તપણુંગણાશેરે
નહીં આવો તો, પણ જશેરે, દુરી, જનીઆમાં હાંસી થાશેરે;
એ છે બ્રહ્મ તમારું ભારીરે, દાસ ઘેલો કહે ગીરધારીરે. ॥૧॥
સખી ભોમે લખી પત્ર મુક્યોરે, દીધો હાથોહાથ નથી ચુક્યોરે;

મનનદ્વારા એ સંદેશો કાવ્યોરે, ભૂધરને તે મનડે ભાવ્યોરે.
 અક્ષરનાતને જાત છે મારીરે, વાલા તેને બેઠો હું વીસારીરે;
 કૃપાનાથ તમે સાર લેજોરે, ઘેલો કહે પ્રભુ દરશન દેજોરે. ॥૨॥
 સખી બુધવારે બુધ કરીયોરે, કુસંગનો સંગ પરહરીયોરે;
 વાલા શરણું મેં લીધું તમારે, શીદ કાજ બગડે હવે મારે;
 કૃપાળુ હવે થાજે વારેરે, તમ આવે ટાઢું થાશે મારેરે;
 હવે દાસ થયો હું તમારોરે, કહે ઘેલો નાથ ન વીસારો. ૩
 સખી ગુરૂએ ગોવિંદ વરે આવેરે, મારા તનડાના તાપબુજવેરે,
 હુંતો દાસી કહેવાણી તમારીરે, નહીં આવ્યા કેમગીરધારીરે;
 લોકમાં ઘટશે પ્રભુ લાજરે, કેમ તેડવા ન આવ્યા મહારાજરે
 કૃપાસાધ છે ચતુરસુજણરે, દાસ ઘેલાના જીવણ પ્રાણરે. ૪
 સખી શુકે સદેસો આવ્યોરે મને સ્વપ્નમાં સંતેબોલાવ્યોરે;
 કહે રાજ રેજે સુજણરે, બહેલા આવશે શ્રીભગવાનરે.
 નિશ્ચે રાખજો મુરતી ધારીરે, તેને દેજો માંઘડીએ વિસારીરે;
 એતો અનાથુનો છે નાથરે, દાસ ઘેલો કહે જાલશે હાથરે. ૫
 સખી શનીવારે શામળીયોરે. મારા અંતરમાં આવી મળીયોરે,
 હુંતો નીરખી થઈ બડભાગીરે, મારી લગનીએ લાલથી લાગીરે
 એછે સર્વે ધામનો ધામીરે, વર પામી સહજનંદ સ્વામીરે;
 સુણી અરજ આવ્યા શામળીયોરે દાસ ઘેલો કહે હરખેલરીયોરે
 સખી આદીતે અલખેલોરે, ભલે આવ્યા છળીલો છેલોરે;

હુંતો શુંશું ઓશિંગણ થાઉંરે, માફં શીશચરણુંમાં નમાવુંરે
વાલા તમ આગળ એ જાયુંરે, તમ વિના ખીજે નવ રાયુંરે;
એવું વરદીજે વાલા અમનેરે, દાસ ઘેલો કહે જાયું તમનેરે ૭
આ અષ્ટપદી સાતવારીરે, ગાશે સુણશે મુર્તિ સંભારીરે;
તેને અંતસમે સુખ થાસેરે, નાથ જરૂર તેડવા આસેરે.
એતો ધરમકુંવરનો છે બોલરે, વાલે દીધોછે દાદાને કોલરે;
દાસ ઘેલો કહે જુઠ ન થાયેરે, કેશરી કેદીધાસ ન ખાયેરે.

પદ ૧ હું — જાવણી.

બ્રહ્મ મૂર્તે બ્રહ્મરૂપ થઈ શ્રીહરીને ઉર ધારે છે, અં-
તરનાં શત્રુ ટળી જાયેજે મુક્ત સહિત સંભાળેછે ટેક.
હરિકૃષ્ણ ધનશ્યામ નિલકંઠ સેજનંદહે સુખદાઈ, સ્વા-
મીનારાણ સ્મરણ કરતાં સુખ સંપત મુક્તી પાઈ; શ્વા-
સોશ્વાસમાં ભજન કરીલે નિશ્ચય કરી તું મનમાં આણ,
પ્રગટ પ્રભુનું ભજન કરો તો અંતે પામે પદ નિર્વાણ.
તેના સંત સલુણાં પ્યારા નામ લીયે દુઃખ હારે છે. અંતરના
શત્રુ ટળી જાય. ॥૧॥ ગોપાળાનંદ સ્વામી મુક્તાનંદ
ગુણાતીતાનંદહે ગુણકારી, તપ્સ્યાનંદ ધનશ્યામાનંદ
મુકુંદાનંદ હે બ્રહ્મચારી; વિજ્યાનંદ નરસિંહાનંદ સર્વ
નીવાસાનંદ ઉત્તમભારી, મોટા જ્ઞાનાનંદ સ્વામી કેવ-
લાનંદ સ્વામી જ્યાનંદ હે જયકારી. કૃષ્ણાનંદ બાલ-

મુકુંદાનંદ, સ્વામી ચૈતનાનંદ ચમત્કારી, મોટા કૃષ્ણાનંદ
સ્વરૂપાનંદ, અખંડાનંદ આનંદકારી, સ્વામી કૃપા-
નંદ સ્વામી વ્યાપકાનંદ, સર્વજનના દુઃખ નેટાળે છે.
અંતરના શત્રુ ટળી જાય. ॥૨॥ સ્વામી દયાનંદ નિર્દોષા-
નંદ સ્વામી આત્માનંદ આનંદદાતા, માહા પ્રસાદાનંદ
સ્વામી વૃજ્યાનંદ સુદર્શનાનંદ હે સુખદાતા; સચીદા-
નંદ સ્વામી સંતદાસ, રામદાસભાઈ હે બુદ્ધિવંતા, એ
આદિક માહા મુક્તો સદા પ્રભુ આજ્ઞામાં વિચરતા;
એના નિત્ય નિત્ય નામ લીધેથી, આનંદ ઉરમાં ભારે
છે; અંતરના શત્રુ ટળી જાય ॥૩॥ ગોર્ધનભાઈ પરવતભાઈ
જીઓને ભક્ત પ્રભુના ભારી છે, જીવુઆ લાડુબા એ
સર્વે બાઈઓની બલિહારી છે; સંત સર્વે સામર્થ્ય
વાળા પ્રભુની મુર્તિ ધારે છે, સદા બાનાતો નેત્ર નહિ
પણ પ્રભુની લીલા નિહાળે છે. પ્રભુ ભજ સૌ આનંદ
પામ્યાં, અલભ્ય સુખ તે માણે છે, હરી હરી જનની
ગતી છે ન્યારી તે એકાંતીક જન જાણે છે, ઘેલો કહે નિત્ય
સ્મરણ કરતાં, જન્મ મરણ દુઃખ નિવારે છે; અંતરના
શત્રુ ટળી જાય, જે મુક્ત સહિત સંભાળે છે. ॥૪॥

પદ ૧ હું.

“વિવામાં પેરામણી વખતે ગવાતાં ગીતનો રાગ.”

તમે અધમ ઓધારણ નાથ છોરે. મારા સેજનંદસ્વામી	
આવો પ્રીતમ ભેટું ભલી ભાતજેરે.	મારાં ૧
દીન જાણીને દયાળુ વેલા આવજેરે,	મારાં ૦
સાથે સંત મંડળ સર્વે લાવજેરે	મારાં ૨
હુંતો અલખેલા અરજી કરું તમ આગજેરે,	મારાં ૦
માણીગર તમે મહાપતા આવો ઘરેરે	મારાં ૩
તમે પ્રીતમ થાઓ આજ પાંખણારે,	મારાં ૦
આવો આવો વાલમ લઉ ભાંખણારે.	મારાં ૪
મેંતો સેરીઓ ખુવારીને સજ કરીરે,	મારાં ૦
હુંતો હાથ જોડીને આગળ રહું ખડીરે,	મારાં ૫
વાલા તમને મળ્યાની ઘણી ધાખડીરે,	મારાં ૦
અલગી કદીએ ન રહું લઉ આખડીરે.	મારાં ૬
વાલા બાલુડે વેશે પધારજેરે,	મારાં ૦
સંકટ જન્મ મરણ કેરાં ટાળજેરે	મારાં ૭
મારા ઉરપર ચરણ ને ધારજેરે,	મારાં ૦
વાલા મીઠાં મીઠાં વચન સંભળાવજેરે.	મારાં ૮
ગુણિયલવર ગુણના ભંડાર છોરે,	મારાં ૦
દીન જાણીને ઘડીએ ન વિસારજેરે.	મારાં ૯
હુંતો હેરીશ વાલમ હેતમારે,	મારાં ૦
મન મોહ્યું પીતાંબર શ્વેતમારે.	મારાં ૧૦

પુલ હાર તોરા ઇગલાં પુલુતણારે,	મારાં
ખની શોભા અલૌકીક નહિં મણારે.	મારાં ૧૧
દીવ્ય ચરિત્ર કરીને સુખ દીધલાંરે.	મારાં
અદ્ભુત અલૌકીક કામ તમે કીધલાંરે.	મારાં ૧૨
નીજ જનને લાડ લડાવતારે,	મારાં
દોશ અનેક જનમના ટાળતારે.	મારાં ૧૩
નોતી દીડી નોતી જોધ નોતી સાંભળીરે,	મારાં
તેતો વાતુ સર્વે તમમાં મળીરે.	મારાં ૧૪
કીડી કુંજરનો મેળાપ શોભે નહિરે,	મારાં
દયા કરીને અલખેલા આઠ્યા અહિંરે.	મારાં ૧૫
કૃપાસાગર કૃપાના ભંડાર છોરે,	મારાં
અંતકાળે પ્રભુજી તારનાર છોરે	મારાં ૧૬
હુંતો દાસી તમારી દયાળછુંરે,	મારાં
મુર્તિ જોધ પ્રભુજી નીહાલછુંરે	મારાં ૧૭
જેમ બકરીએ બલીઆનો પગ ગૃહ્યારે,	મારાં
તેને ભુચર ભુવન કેરો ભય ગયોરે.	મારાં ૧૮
તેમ ચતુર તમારા મેં ચરણ ગૃહ્યારે,	મારાં
ત્રણ તાપના તે દુઃખડાં દૂર થયારે.	મારાં ૧૯
જેયું જોયું વિચારી મેંતો જીવમારે,	મારાં
સુખ ક્યાંય ન દીકું મૂર્તિ વિનારે.	મારાં ૨૦

મુર્તિ મંગળકારી માહારાજનીરે,	મારાં
છળી બની અલૌકીક આજનીરે.	મારાં ૨૧
ભલે ભલે પધાર્યા તમે આ સમેરે,	મારાં
તમારી લીલા ઉત્તમ મનને ગમેરે	મારાં ૨૨
હું તો ધન્યવાદ દઉં છું આપનેરે,	મારાં
કાપ્યાં અનેક જન્મ કેરાં પાપનેરે.	મારાં ૨૩
તમે દાસ ઘેલાના સ્યામ છોરે,	મારાં
વાલા સર્વવીધી પુરણ કામછોરે.	મારાં ૨૪

પદ ૨ જું

ધારો ધારો જીવન તમે જોઈનેરે, મારા વહાલા ભકતો ભાઈ	
શું રહ્યાછો માઈકમાં મોહીનેરે. મારા વહાલા ભકતો ટેક	
માઈક જ્ઞાનમાં આપણને રેહેવું નથીરે, મારા વહાલાં	
ઉંચી પાયરીએ ચડો તનમનથીરે.	મારાં ૧
ઈશ્વર કોટીનું જ્ઞાન તે પરમાણીઉરે,	મારાં
અકૃતિ પુરૂષના સુખ સુધી જાણીઉરે	મારાં ૨
એ તો ભોગવીને અંતે પડવું પડેરે,	મારાં
માટે એમાં તે આપણનું શું વરેરે	મારાં ૩
હવે અમાઈક સુખને વિચારીએરે,	મારાં
આત્મા રૂપ થઈ અક્ષરને ધારીએરે	મારાં ૪
ત્રીપુટી થઈ બુદ્ધા પડો જીવથીરે,	મારાં

ત્રણ કાળમાં માનો હું દેહ નથીરે.	મારા૦ ૫
હુ તો જીવ નથી સદા છું આત્મારે,	મારા૦
ખાતો પીતો સુતો નથી કોઈ જાતમાંરે.	મારા૦ ૬
નીમ ધર્મ પાળોને તમે આ સમેરે,	મારા૦
રહો આજ્ઞામાં તે તો પ્રભુને ગમેરે	મારા૦ ૭
પુરૂષોત્તમે પોતે કહી એ બીનારે,	મારા૦
અક્ષરધામમાં લોભાશો નહિં અમ વિનારે	મારા૦ ૮
નિરાકાર કેવળા અર્થીનું જ્ઞાન છેરે,	મારા૦
તેજમાં લોભાવું તે તો અજ્ઞાન છેરે.	મારા૦ ૯
એ તો અજ્ઞાની જનોની છે વાતડીરે,	મારા૦
તેથી ગીતળ થાતી નથી છાતડીરે,	મારા૦ ૧૦
મુર્તિ મુકીને મન જેનું ભમતું નથીરે	મારા૦
તેને પિયર સાસરીડં ગમતું નથીરે,	મારા૦ ૧૧
એવું તત્ત્વજ્ઞાન પ્રભુના સ્વરૂપનુંરે,	મારા૦
તે તો એકાન્તીક પાસે રહ્યું સુખનુંરે	મારા૦ ૧૨
એવું ઉત્તમ જ્ઞાન એ પાસે રહ્યુંરે,	મારા૦
જાઓ હેત કરી શીખો નયું નયુંરે.	મારા૦ ૧૩
તેની સેવા કરોને તનમનથીરે,	મારા૦
પ્રભુ મૂર્તિમાં જોડે એવા જનથીરે.	મારા૦ ૧૪
કારણવીના કારણ વાસના બળશે નહિંરે,	મારા૦

પ્રભુ ક્યાન વિના હુંપદ ગળશે નહિરે	મારાં ૧૫
જ્ઞાની પાસે એ વાતુ જઈ જાણુજેરે,	મારાં
વચનામૃતમાં તે જોઈને પ્રમાણુજેરે	મારાં ૧૬
ધર્મજ્ઞાન વૈરાગ ભકિતએ નવ નિધિરે,	મારાં
પ્રેમ લક્ષણ ભક્તિ તે દશમી સિદ્ધિરે.	મારાં ૧૭
ધર્મ, આજ્ઞામાં રેવું તે જાણીએરે,	મારાં
જ્ઞાન, અક્ષર પર્યંતપર પરમાંણીએરે.	મારાં ૧૮
વૈરાગ્ય, મૂર્તિ વિના ક્યાંયે ચોટે નહિરે,	મારાં
ભક્તિ, દીવ્ય ભાવ કદીયે મટે નહિરે,	મારાં ૧૯
ઉત્તમ નિરવિકલ્પ નિશ્ચય એ જાણુશોરે,	મારાં
ભુગ્તા અભુગ્તાનો ભાવ નવ આણુશોરે.	મારાં ૨૦
અંતર દ્રષ્ટી કરી સુખ માંણીએરે,	મારાં
બાહર દ્રષ્ટી તે દૈતની જાણીએરે.	મારાં ૨૧
એવી આજ્ઞા છે પ્રભુ શાસ્ત્રાતનીરે,	મારાં
સુંદર શીખામણુ આપી ભલી ભાતનીરે.	મારાં ૨૨
આપણુ સત્સંગીને વિવેકથી ચાલવુંરે,	મારાં
સદા બ્રહ્મરૂપ થઈને માલવુંરે.	મારાં ૨૩
અખંડ તેલ ધારા મુરતિને ધારજેરે,	મારાં
દાસ ઘેલાની વીનતી સ્વીકારજેરે.	મારાં ૨૪

પદ ૧ લું.

“ નાથ આવો મારે ઓરડે ”—એ રાહ

અ અક્ષય પુરૂષને ઓળખો,

આ આત્મારામ છે પૂરણ આપ

વારી સહજનંદ નામને૦ ॥૧॥

ઠ ઈશ્વર ઉદય થયા આ સમે,

ઉ ઉરમાં રે કરો એ એનો માપ. વારી૦ ॥૨॥

ઐ ઐશ્વર્ય પ્રતાપ મહારાજનો,

ઓ ઓળખો રે પ્રભુ દીનદયાળ વારી૦ ॥૩॥

ઔ સૌમાં સામર્થ્ય શ્યામનું,

અં અંતરમાં નિરખી થાઓ ન્યાલ વારી૦ ॥૪॥

અઃ અહાહાહા અચરજ આ સમે,

કીડી કુંજરનો જાણો થયો મેળાપ. વારી૦ ॥૫॥

ક કપિલ કૂર્મ કૃષ્ણ જાણુને,

ખખો ખાંતીલો ખેલે ખેલ અમાપ. વારી૦ ॥૬॥

ગગો ગોવિંદ ગોપાલ શામળો,

ઘઘો ઘાટીલો જાણો ઘનશ્યામ વારી૦ ॥૭॥

નનો નારદ નારાયણ નીરખો,

ચયો ચતુર્ભુજ જાણો સુખધામ. વારી૦ ॥૮॥

છછો છખીલો છોગાળો જાણુને,

જન્મે જગજીવન જગ આધાર. વારી૦ ॥૬॥
 ઝઝો ઝલમલ જોત ઝલકી રહી,
 ઝઝા ઝાંહાં દેખો ત્યાં સરજનહાર વારી૦ ॥૧૦॥
 ટંકા ટેક રાખી ત્રીકમ ભજે,
 ઠઠા ઠાકુરની કરજે નિત્ય સેવ વારી૦ ॥૧૧॥
 ડડા ડોલરિયો દયાલ છે,
 ઢઢા ઢોલ વગાડી ક્યું તતખેવ વારી૦ ॥૧૨॥
 ળેણા રણછોડ ત્રિકમ પધરાવિયા,
 અલખેલે રે કર્યા પૂરણ કાજ. વારી૦ ॥૧૩॥
 તતા તાંડે તો તું તપાસજે,
 થથથા થાનકે રહી કરજે શુભ કાજ વારી૦ ॥૧૪॥
 દદા દત્તાત્રય અવતાર છે,
 ધધા ધનવંતરી થયા ભગવાન. વારી૦ ॥૧૫॥
 નના નરસિંહ નીકલંક નિરમળા,
 પપા પુરુષોત્તમ પૃથુ ગુણવાન. વારી૦ ॥૧૬॥
 ફફ ફરસુરામે ફરસી ધરી,
 બબ્બા બાલકૃષ્ણ અને બુદ્ધ અવતાર. વારી૦ ॥૧૭॥
 ભભા ભૂધરને ભલે ભજે,
 મમા મચ્છ મનવંતર જાણો મોરાર. વારી૦ ॥૧૮॥
 યયા યજ્ઞ પુરુષ પ્રતાપી છે

રરા રામ ઋષભ પ્રભુ પોતે આપ. વારી૦ ॥૧૯॥
 લવા લક્ષ્મીપતિને સેવજે,
 વવા વ્યાસ વારાહ વામન અમાપ. વારી૦ ॥૨૦॥
 શશા શ્યામ સુદર સોહામણા,
 સનકાદિ કરે સનંતકુમાર વારી૦ ॥૨૧॥
 પપા પેષ પંકજશય સગુણ થયા,
 હહા હયગ્રીવ હંશ હરિ અવતાર. વારી૦ ॥૨૨॥
 ગગા રણવળવું મૂકી ક્ષમા ધરો,
 કાકા કાની થઈ હવે સુખ માંજ. વારી૦ ॥૨૩॥
 આજ પ્રગટ મળ્યા અલખેલડો,
 તેને શરણે જઈ પૂરણ કામ થા. વારી૦ ॥૨૪॥
 સૌ અક્ષર સંપૂર્ણ થયા,
 અક્ષર અક્ષરમાં પ્રભુ આપ દયાલ. વારી૦ ॥૨૫॥
 ગાયે શીખે જે આ પદ સાંભળે,
 તેની ઘેલાનો પ્રભુ લેશે સંભાળ. વારી૦ ॥૨૬॥

પદ ૧ લું.

“વેણેજા ભલે વાયા—એ રાગ.”

જગો જગોરે ખડભાગી નરનાર, કે સુતાં શું બુઝો જગીરે.
 સૂરજ ઉગ્યોરે છપૈયા પુર મોઝાર. કે સુતાં ૦ ૧
 પ્રભુ પ્રગટચારે ધર્મ ભક્તિને ઘેર, કે સુતાં ૦

અંતર થાશેરે જોઈ લીલા લે'ર.	કે સુતાં ૨
મંગલકારીરે સ્વામી સહજનંદ,	કે સુતાં
ઉર વાઘ્યોરે જોઈ અતિ આનંદ.	કે સુતાં ૩
બ્રહ્મમુર્તીરે ધરીએ એનું ધ્યાન,	કે સુતાં
ત્યારે ટળશેરે અંતરનું અજ્ઞાન.	કે સુતાં ૪
અક્ષર થાઉરે હું પોતે આપોઆપ,	કે સુતાં
દેહ માનું તો થાશેરે સંતાપ.	કે સુતાં ૫
અંગોઅંગરે પ્રભુ જોઈ સુખ થાએ,	કે સુતાં
એજ માયાને તરવાનો ઉપાય	કે સુતાં ૬
ચિન્હ નીરખુંરે ચરણુંમાં હું આજ,	કે સુતાં
ધ્વજ મીન અંકુશ કળશ સમાજ	કે સુતાં ૭
પિંડી પાનીરે જંગા ઉદર અનુપ,	કે સુતાં
સુંદર નાલીરે જોઈ થાઈ તદરૂપ	કે સુતાં ૮
ઉર ઊતમરે કંઠ કોકીલા સાર,	કે સુતાં
મુખ શોભેરે પુરણ ચંદ્ર આકાર	કે સુતાં ૯
રૂંડું શોભેરે ભાલ તિલક વિશાળ,	કે સુતાં
અંતર ધારીરે નિત્ય થાઈ નિહાલ	કે સુતાં ૧૦
પ્રભુએ પેહેર્યારે રૂડા શણગાર શોળ,	કે સુતાં
પ્રેમે નીરખ્યારે ભક્તિ ધર્મકીશોર	કે સુતાં ૧૧
સ્વાંગ પાંગ ધ્યાન એતોરે કેહેવાય,	કે સુતાં

દાસ ઘેલો કહે કીધે માહાસુખ થાયે. કે સુતાં ૧૨

પદ ૨ જું

બોધયેં લીજીએરે માહા મુકતોના નામ,

એ નામ ભલે લેવાણારે.

અયોધ્યાપ્રસાદ રઘુવીર સુખધામ	એ નામ ૦	૧
સ્વામી ગોપાલાનંદ, મુકુંદ બ્રહ્મચારી,	એ નામ.	
મુક્તાનંદ ગુણાતીતાનંદ સુખકારી.	એ નામ	૨
સર્વ નીવાસાનંદ કેવલાનંદ સ્વામી	એ નામ	
વિજયા આત્માનંદ, કૃષ્ણાનંદ નીશકામી.	એ નામ.	૩
બાલમુકુંદાનંદ મોટા જ્ઞાનાનંદ,	એ નામ.	
ચૈતનાનંદ કૃપાનંદ સ્વરૂપાનંદ.	એ નામ	૪
ધનશ્યામાનંદ વ્રજયાનંદ માહા મુક્ત,	એ નામ.	
જ્યાનંદ તપસાનંદ સ્વામી વીરકત.	એ નામ.	૫
સુદર્શનાનંદ સ્વામી, રામદાસભાઈ,	એ નામ.	
માહા પ્રસાદાનંદ આત્માનંદ સુખદાઈ.	એ નામ	૬
મોટા કૃષ્ણાનંદ સંતદાસજી સંત,	એ નામ.	
કેવલાનંદ વ્યાપકાનંદ માહા બુદ્ધિવંત.	એ નામ	૭
ભા યાત્માનંદ બ્રહ્માનંદ ગુણ જ્ઞાની,	એ નામ.	
વાસુદેવાનંદ નિત્યાનંદ સુક ધ્યાની.	એ નામ.	૮
ગોરધનભાઈ પર્વતભાઈ માંચોરે ભક્ત,	એ નામ.	

માવો રાજેભાઈ ડોસો ભક્ત વીરક્ત	એ નામ ૯
અલૈયો સુરો દાદોખાચર ઝીણોભાઈ,	એ નામ
સાડુખા જીવુખા સદાખા સુખદાઈ.	એ નામ ૧૦
જ્ઞાની ધ્યાની પ્રેમીજન એ નીશકામી,	એ નામ
રૂડા નામ લીધે જાએ વેદના વામી	એ નામ ૧૧
દાસ ઘેલો કહે નિત્ય પાઠ જો થાએ,	એ નામ
નો અંતર શત્રુ તણો ભય જાએ.	એ નામ ૧૨

પદ ૧ લું

“વણજરો વણજરી રમે સોગટેરે—એ રાહ ”

પ્રથમ શ્રીજી પધાર્યા અમદાવાદમાંરે,
રોપ્યો સ્થંભ એક ધર્મનો ત્યાંય.

મારી બેની જાસુ અમદાવાદ હેતમાંરે ટેક,
વાલે મંદીર કરાવ્યું ખરેખાંતથીરે,

સ્થાપ્યા નરનારાયણ માંય મારી૦ ॥૧॥

મંદીર ચોકમાં છતેડી પ્રસાદી તણીરે,

રંગ મોલમાં મુરતીયું સુખધામ મારી૦

ગાડું સીગરામ મીયાનો ને દાદરેરે,

ઘંટી કુડલું પ્રસાદીનું તમામ. મારી૦ ॥૨॥

ઉંચી હવેલીયું શોભે અતી વણીરે,

ત્યાં મુકતોનાં આસન અપાર. મારી૦

કરો દરશન આચાર્ય મારાજનારે,
હરી ભક્ત સંતોમાં ધરી પ્યાર. મારી૦ ॥૩॥

સાબરમતી જાઓ નાવા કારણેરે,
રૂડા શોભે નારાયણ ઘાટ મારી૦

રૂડા આચાર્યના ઓઠા ત્યાં કનેરે,
કરો દરશન મટે ઉચ્ચાટ મારી૦ ॥૪॥

ત્યાંથી કાકરીએ જાવું કલ્યાણ કારણેરે,
પ્રભુએ કરી ચોરાસીઓ બહુવાર મારી૦

એતો પ્રસાદીનું અતિ ધામછેરે,
વાલે દેખાડ્યો ત્યાં ચમત્કાર. મારી૦ ॥૫॥

ત્યાંથી જેતલપુર જાવું જોવા જોગ છેરે,
રૂંડું ધર્મ કુવરનું ધામ. મારી૦

ગંગા માની ઓરડી કને મંદીર કર્યુરે,
સંતે પાડી ઓરડીનું રાખ્યું નામ. મારી૦ ॥૬॥

વાલે યજ્ઞ કરાવ્યો સરોવર તીરેરે,
યજ્ઞશાળામાં છતેડી છે સાર. મારી૦

બ્રહ્મ સંતની મુર્તિયું ત્યાં શોભતીરે,
જાણે યજ્ઞ કરાવે છે આવાર. મારી૦ ॥૭॥

વાલે વિપ્ર જમાડ્યા ભલી ભાતથીરે,
આપ્યા દાન દક્ષણા ત્યાંય. મારી૦

દ્વીજે ઉપાધી કીધી અતિ ઘણીરે,
 નાખ્યા લાડુ સરોવર માંય મારી૦ ॥૮૮॥
 રૂડા રાજના મોલ ત્યાં શોભતારે,
 જઈ જુવો સરોવર પાર મારી૦
 ઘાટે નાતા તે સંત સીરોમણીરે,
 સ્વામીનારાયણ નામ ઉચ્ચાર મારી૦ ॥૮૯॥
 મોલે બેસતા શામ સભા કરીરે,
 રૂંડુ આસોપાલવનું ત્યાં ઝાડ મારી૦
 ત્યાંથી બોરસડી જઈ વાતું કરેરે,
 હીડોળો બાંધતા તે વડલા ડાળ મારી૦ ॥૯૦॥
 ત્યાંથી જવું ડભાણે દયા કરીરે,
 જુઓ દ્વીજની ઉપાધીનું સ્થાન મારી૦
 નાખ્યા લાડુ તે સરોવર શોભતુંરે,
 જમ્યા આહ્વાણ તે જુવો જઈ મકાન મારી૦ ॥૯૧॥
 યજ્ઞ કર્યો ત્યાં છતેડી શોભતીરે,
 રૂડાં ચણું પધરાવ્યાં છે ત્યાંય, મારી૦
 ઉચું મંદીર પ્રભુનું વિશાળછેરે,
 કરો દરશન જઈ ગામ માંય, મારી૦ ॥૯૨॥
 ત્યાંથી જવું તખા પગીને ગામડેરે,
 કરો દરશન પ્રસાદીનાં ત્યાંય. મારી૦

રૂડી રાયણ ને ઓઠો શોભતોરે,
 વાલે મુકતો જમાડયા છે જ્યાંય મારી૦ ॥૧૩॥
 તખા પગીનું ઘર હતું ત્યાં જીવોરે,
 કર્યું હરી મંદિર ત્યાં અનુપ મારી૦
 તે મંદિરમાં કોડી પ્રસાદી તણીરે,
 અવલોકેને તે સુખરૂપ. મારી૦ ॥૧૪॥
 તે કોડીમાંથી ધાન નવ ખુટસેરે,
 કાઢો સાણેથી કહે ભગવાન. મારી૦
 જો ઉઘાડશે તો જડશે નહિરે,
 એક કણ પણ ધાન નિદાન મારી૦ ॥૧૫॥
 તે ગામને પાદરે એક કુપનુરે,
 ખાઈ જલ મીઠું કીધું મહારાજે મારી૦
 ઘેલો કહે એ અલૌકિક વાત છેરે,
 કહે ગામના લોક સૌ આજે મારી૦ ॥૧૬॥

પદ ૨ જું.

ત્યાંથી જવું વડતાલે હોંસથીરે,
 કરો દરશનને સુખ થાયે
 મારી બેની ધન્ય વડતાલપુર ધામનેરે.
 બીજો સ્થંભ રોપ્યો વડતાલમાંરે,
 એ તો શ્રીજી તણો મહીમાયે. મારી૦ ॥૧૭॥

વાલે મંદિર કરાવ્યું રૂંડું ત્યાં કનેરે,
 સ્થાપ્યા લક્ષ્મીનારાયણ દેવ. મારી૦
 જીવો ગુણાયલ ગોમતી ગોવિંદનીરે,
 ગળાવી આપોઆપ તતખેવ. મારી૦ ॥૨॥
 સર્વે તિરથ આવિ તેમાં વસ્યાંરે,
 શ્રીજી પોતે નાયા ભગવાન. મારી૦
 નાયા સંત તેમાં શિરોમણીરે,
 નાયા હરીજન ઘણા ગુણવાન. મારી૦ ॥૩॥
 બાંધ્યા ઘાટ છતેડીઉં શોભતીરે,
 કરો શ્રાધ તો થાય શુભ કામરે મારી૦
 તરે પૂર્વજે હોય જે પોતાતણારે,
 પામે સુખેં તે અક્ષર ધામ. મારી૦ ॥૪॥
 ત્યાં સભા કરીને વાલો બેસતારે,
 દેતા દરશન દીનદયાલ. મારી૦
 તે ચોતરા ઉપર છતેડી કરીરે,
 સ્થાપ્યાં ચર્ણપરશી થાઓ ન્યાલ. મારી૦ ॥૫॥
 ત્યાંથી બેઠકેં જીવોને રૂંડી શોભતીરે,
 સભાની છે છતેડી ઘણી સાર મારી૦ ॥૬॥
 માહા મુકતોની છતેડી જીગલ ત્યાં કનેરે,
 કરો દર્શન સુખનાં ભંડાર. મારી૦ ॥૭॥

શુક મુનીનો ઓટો જુવો ખારણેરે,
 કર્યો દેહ ઓછવ તેનો ત્યાંય. મારી૦
 લીચો નામ ત્યાં જંધ એ મુકતનુંરે,
 સંભારતાં પાપ દુર જાયે. મારી૦ ॥૭૭॥
 જુવો અક્ષર ભુવન અલબેલનુંરે,
 બહુ પેરની પ્રસાદી છે માંચે મારી૦
 રૂડી મુરતીઓ સોભે મારાજનીરે,
 જોઈ ચરણારવીંદ શાન્તી થાયે મારી૦ ॥૮૦॥
 વાલો પોઢતાને નાતા જ્યાંકનેરે,
 રહ્યા જેમના તેમ તે મકાન. મારી૦
 વાલે મગવા બનાવ્યા ત્રણ બાલનેરે,
 અવલોકો તે સુંદર સ્થાન. મારી૦ ॥૮૩॥
 ગોપાલાનંદ આદિ માહા મુકતોનાંરે,
 કરો આસનના દરસન અપાર. મારી૦
 ત્યાં સાધુનાં આસન શીરોમણીરે,
 કરે કીરતન ને વાતો રસાળ મારી૦ ॥૮૭॥
 તે સ્થાને પંગતી પ્રભુ જમાડતારે,
 ફરતા પંગતમાં પાંચ વાર, મારી૦
 વાલો હસતા હસતા ત્યાં આવતારે,
 ફેરવતા લાડુ કરી મનવાર. મારી૦ ॥૯૧॥

મંદીર આગળ એક લીંબડાનું વૃક્ષછેરે,
 કરી સભા ત્યાં બહુ વાર. મારી૦
 કરી વાતો અલબેલે જ્ઞાન ધ્યાનનીરે,
 છે વચનામૃતમાં અપાર. મારી૦ ॥૧૨॥
 લક્ષ્મીનારાયણના મંદીર પાછળેરે,
 એક ઓટો પ્રસાદીનો અનુપ. મારી૦
 વાલે આચારજ થાપ્યા બેઠિત્યાં કનેરે
 ઉતરાવી આરતી તેની સુખ રૂપ. મારી૦ ॥૧૩॥
 વાલે આજ્ઞા કરી સંત ભક્તોનેરે,
 આચાર્યની પાળજે મરજદ મારી૦
 એની આજ્ઞામાં સૌજન વરતજેરે,
 કરસોમાં એથી વીવાદ. મારી૦ ॥૧૪॥
 ત્યાંથી સુરત જતા પ્રભુ સ્નેહથીરે,
 અરદેશર પારશીને ત્યાંએ મારી૦
 પાઘ આપી છબી પોતા તણીરે,
 દરશન દઈ પધારતાં આંચ મારી૦ ॥૧૫॥
 જોખન પગીને ગોખે વાલો બેસતારે,
 જતા આંખાવાડીઆની છાંય. મારી૦
 ગાએ સાંભળે આ લીલા પ્રેમથીરે,
 કહે ઘેલો પ્રભુ રાજ રહે સદાએ મારી૦ ॥૧૬॥

પદ ૧ જું.—કચ્છી ભાષામાં કાફી.

આયોરે ડીસો આખરજમાનો, જેમં સચ થિયો રવાનો;
કુડકરે કલજુગમેં હિરખેંતા હેવાનો, આયોરે૦—ટેક.
અદખતો અગિયા વઈ, નાંચ હયા જે ઠેકાણો;
દગો દઈ દોસ્તનકે, કરિયેંતા ખરાખ ખાનો.

આયોરે ડીસો૦ ॥૧॥

કામ લજે કોઈ કારન કરે, ખણી વિઠા તોફાનો;
કરી ખરી જે ભાવન પુછે, ડિયે તોર મિંજ તાનો.

આયોરે ડીસો૦ ॥૨॥

હવાલાય હેરાન થિંચે, પકડે વિંજ મેદાનો;
મેજદ મિધરમેં વિંજેનતા, નાંચ પંડિતસેં પાનો.

આયોરે ડીસો૦ ॥૩॥

નીતિ ન્યાય છડે વિઠા, હીનજુગજ મેર ભાનો;
ઘેલો કહે ચય ખરતે વિંજ, ચડાયેં જરી ખાનો.

આયોરે ડીસો૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

ગાલિયું મુંજરે સચમાનો, જુઠી હીનધુનીયાકો જનો
મલકલમોતમથેજડેંઘો, થીંધો ગુમરાનો. ગાલિયું૦—ટેક.
હિતે, ની ડાઠા જુલમ કરીચેં, થીંચે ગરીબ જે ગાનો;
ઉતેની, તો જે હુકમ ન હલધોં. પોંધો જમસેં પાનો.

ગાલિયું

ખલકત મિલકત કામ નઈધે, સખ કુડારે કારખાનો;
પલમેં પરાયા થઈ વેંધા, સખ મિથ્યા મકાનો.

ગાલિયું ॥૨॥

ગરવ જે ધુમંડમેં; નાંચ તક ખરી જે તાનો;
ખોપરખ મુંજે ખાવિંધજે, પગ પગમેં પેછાનો.

ગાલિયું ॥૩॥

પાયા તો વિંજે પાતાળમેં, નાંચ તો જોડે ઠેકણો;
ઘેલોચય, હલંધાસીં, પલમે, સખે મિજમાનો

ગાલિયું ॥૪॥

પદ ૩ જું.

કરો ચાર ખેર ખુશીસેં ખંદા, ખુખ ખુલ્યો ખુકંદરમુદા;
સાંઈ જે દરખારમેં, મું, દીંધલ કેડે ડીડા. કરો ચાર--ટેક
તાજ ચડ્યો તેં જે સીરપે, જેં ડીનો ખુધા જેરા;
દોસ્ત થઈ દીલ ભરજે, સેરોંધો ખુખીમે સદા.

કરો ચાર ॥૧॥

સખાવત સામીયનસેં કઈ, તેંજ ભાગ જણો વડા;
જેખજે ગોલેસે, ભચંધો, ન ઈંધે આપદા.

કરો ચાર ॥૨॥

દાતાપે જીતો મુશ્કીલ વહ્લા, અટકી નડે કદા;
ચડી વઈ ઝલલ તે ડીસો, નાવ સખીજી સદા.

કરો ચાર૦ ॥૩૧॥

અજ અમુલખ અવસર આયો, તું ખોધીએંતો ખડા;
ખોધીધોસે પોંધો તેમે, ઘેલો ચેતોડે અધા.

કરો ચાર૦ ॥૪૧॥

પદ ૪ થું

ભખીલ તો જમા કુલાયકૈ, રખ યાધ ઈંધે સકતી;
મુશ્કીલસેં મું જીતો જો, નીક રંધોડે જી. ભખીલ૦ ટેક,
ઝરસેં મોખત જોપડી તો, ભૂત થીને ભધ;
રખડને તું ભવ વિસે, દર દર ધર તરવર જઈ.

ભખીલ૦ ॥૧॥

શ્રાપ દીંધે વોસોચ મીંજ, મુંકે કેદ કુલાયકૈ;
માણીન મુંકે મુરખા, આઉં આવૈસેં તો વટતીં.

ભખીલ૦ ॥૨॥

ખાધો ન પીધો ખેર ન કી તો, ડીંનો ન કેં કે કીં;
કોડી કોડી જોડી મૂવો, કીડી વારેં જીં.

ભખીલ૦ ॥૩॥

રઘન કેં વટ રોંધીન કે વટ, થીં ધીન કેંજીએકીં;
ફજેતી કરીને ફના થીંધી, ઘેલો ચેતોને ઈં.

ભખીલ૦ ॥૪॥

પદ ૧ હું.—કચ્છી ભાષામાં

સંસારીડો ભૂલો ભમેછે, જેમ ભલી ગયો ઓલ્યો કાંગ-ઢાળ.

યાર જદેં કીયો તે સિંગાર, થયો દિલભર ને
દીદાર. યાર૦—ટેક. હીરા માણક મોતી ઝવેરાત, ગોરિ-
યાં રતન અપાર; પાઘલડી પેચારી તોજી, છોગલો છ-
ટાદાર યાર જદેં ॥૧॥ ચંદ્ર સૂરજ નોં લખતારા,
તો પરવારિયાં સાર; હાર ગચીમેં હીરેંજ સોભન, જાણે
વિજ કરેતી ચમકાર. યાર જદેં ॥૨॥ અજબ તો ને
ગજબ પ્યારા રૂપ દીઠો શિરદાર; સુથણલી સોનેરી
જમો, ભેઠે પટકો ચોકીદાર યાર જદેં ॥૩॥ લટકાળા
તોજે લટકે ઉપર, કુરખાન વિંજાં મુંજયાર; દાસ ઘેલો
અયે મોહન મુંજ, નેણ ખણી હાણે ન્યાર. યાર જદેં ॥૪॥

પદ ૨ જુ.

અજબ સલુણો મુંજે શ્યામ, દિસી મુંકે થ્યો તેં
આરામ. દિસી૦—એ ટેક મોહન તોજે મુખડે તેં, આઉ
વારીઆં કોટીક કામ; કાનુંમે કુંડલ શોભનતા, હીરેં
મોતી ન જ તમામ દિસી૦ ॥૧॥ બાનુબંધ પુલેંજી
પોંચી, બાંએ બંધી મુંજે જમ; આંગરીએ મેં વીંઢી
અનુપમ, પેરછ તે સુખ ધામ દિસી૦ ॥૨॥ ત્રોડા સાં-
કરા રતન જડાઉ, મિંજ મોતીઅન ને અયકામ; અંગ

તે અલંકાર સુંદર, પેર્યા તે અભિરામ. ડિસીં ॥૩૥॥
મહે બુબ મુંજ તોકે મિલણુજ, ધીલમેં આયઝીઝી હામ;
દાસ ઘેલો ચચે ઘડીએ ન વિસરો, સમરીઆં આઠોય
જામ ડિસી મુંકેં ॥૪॥

પદ ૩ જું

રે ગડજી ^૧ગુંધર લાધયાં, પ્રીય કે હાલ સુણાધયાં;
રે ગડજી—ટેક કોટી કલપસે તલબ મુંકે, તોકે મિલ-
ણુજ સાધયાં; ^૨હિસેં મુંકે હેરાન કયો તે, બાવલ તોકે બુ-
^૩ધાધયાંરે ગડજી ॥૧॥ ઐયાંની અગલો ભેની ખબરો,
ગુણકો નાંચ જે ડસાધયાં; તું તો જે નંગ સામું ન્યારજ
તો ઘર પલો વિછાધયાંરે. ગડજી ॥૨॥ દરદ મુંજે દિ-
લજે મોહન, મન હીંમનમેં સમાધયાં; તો વટ પ્યારા
હઝીમ મુંજ, હરકત થઇસે લખાધયાંરે. ગડજી ॥૩॥
સુણજ મુંજે હાલ હખીખાં, કામલ તોકે સમજાધયાં; દાસ
ઘેલો ચચે મોહન મુંજ, ગુલામ તોજે ચવાધયાંરે.
ગડજી ગુંધર લાધયાં. ॥૪॥

પદ ૪ થું

રૂસે સખ જાન ભલે, મુંતાં પેર પ્રીતમ જા ઝલે;
રૂસે સખ—એ ટેક. કાળ કરમસેં કીંનતી ધિરજાં, ઉમ-

૨ ઓખ ન કરે; માયા ને મુંતે હુકમ નાંચે, રભકંધો
સેધચલે રૂસે ॥૧॥ રેખજે મથે મેખજ મારઈ, પધસ
ઉનજે પલે; ડાઠો હાકમ મુંજે ખાવંધ, તે વટ કેંજ
ન તી હલે. રૂસે ॥૨॥ મુંજે માલક ને ખોપ નર ખંધો,
તેજ કેડી થીંધી વલે; મોગમ માર મુગદર ને દીંધા,
ખામી ખલડો ખલે રૂસે ॥૩॥ આઉ શંભુડે કે નિત
સંભારીઆં, શેણ અચિંધો હલે; ઘેલો અચે મુંકે ગંધો
સ્વામી, લગંધો સેંતે જે ગલે રૂસે ॥૪॥

પદ ૧ જું.

॥ ભેરવીની-કચ્છી ભાષામાં. ॥

અધ્યાં આંડિની આંજે તાબેદાર,

મુંજ બેડી લગાઈડયો પાર.—એ ટેક.

હખીખ આંજે હુજ્જરે, કરીઆંતો એહીતવાર મું.૧
મહેબુખ કડે આંઈમિલંધા, મુંજ શિરસંધા સિલદાર મું.૨
શાયાં તોજે દરખારમેં, આંડિ અધ્યાં હમેશાં લાચાર મું.૩
ઘેલોની આંજે ગુલામ આય, મુંજ લાલનધર્મકુમાર મું.૪

પદ ૨ જું.

મુંજ મેરમ મિઠડા યાર, હિન ગરીખ સામું ન્યાર—ટેક.
ખાંડિખધી આંડિ અરજું કરીઆં, સુણજ મુંજ પોકાર હિ.૧
તોજે મિલણજ મનમેં મુંજે, તનમેં લગી તવારે. હિ.૨

ઉમંગ વધ્યો મુંજે ઉરમેં, થીંધો કડેં તો જો દીદાર. હિ.૩
ઘેલો ચચે ગુલતાન થઇ, વિસરો નહાણે દાતાર. હિ.૪

પદ ૩ જું.

ખુબ ખુલી અચે હટખજર, સોદા કરી ગીનો મુંજ યાર.-ટેક
હીય નગર તોજો ખુબ ખન્યો અચ, પોય પોંધીહડતાલ.સો.૧
ઝવેરીયન સેંસરચી, કરો હીરન જો વેપાર. સો.૨
હાકમજોજડેહુકમ અચિંધો, તડેંથીંધીનકીંઅતકરાર.સો.૩
દાસ ઘેલો ચચે બેલી મુંજ, આંઈહકલે થીજ તૈયાર.સો.૪

પદ ૪ થું.

મુંજ સહજનંદ સિલદાર, વલો લગે આંજો તો દીદાર.-ટેક.
સુવણા લગે તોજ નેણલા, સુવણા સરજણહાર. વ૦ ૧
વિજ ચમકી ગગનમેં, જાણે તિખી અજખ તરાર. વ૦ ૨
વરણ તોજો વાલમાં, ડિસા તેજ તણોરે અંબાર વ૦ ૩
અજખ તોજો સિંધાર આચે, દાસ ઘેલો ચચે ભભકેદાર.વ.૪

પદ ૧ હુ.-કચ્છી ભાષામાં.

“ સોમું સેણ નેણ ડિઠા ” એ રાહ

સેસિપરિન કડે મિલંધા, જીનીજ વચન માન મીઠા;
વલો મુંકે નિત યાધ અચન, સેસિપરિન-એ ટેક.
લગી મુંકે ઉરમેં આસી, અયાં દરસનજી પ્યાસી;
ફારયાં તોરે ઉદાસી, સો મુંકે કડેરે ગડંધા. વલો ૦ ૧
પ્યારી લગેતી ગાલડિયું, આચે અમ્રતજી ભરિયું;

સુણી હરખ્યુંદે હૈયું, અચી અંતરમેં અધા વલો ૦ ૨
 આઉં ઉકોંઢી ઈનલા, કેડા કરિયાં હીલા;
 મરતાં કરિયેં ગિલા, કુદિ ધુનિયા સંધા વલો ૦ ૩
 અચી મિલો દેશધ્યાં, સુંણી લગે અખડિયાં;
 ઘેલો ચચે ખુશી ઐયાં, ઘિલ મુંજેરે ફીદા. વલો ૦ ૪

પદ ૨ જું

હિલી આઉં અરનું કરીયાં, વાલમ વરજ મુંડિયાં;
 તલભ લગી તડફડીયાં, ઉભી આંઉ અરનું કરિયાં—ટેક
 અચી મિલો મુંજ સેણ, મિડડા લગે તોજ વેણ;
 અયોવાલમસુખ દેણ, આંઉઆંજદાસી ઐયાં તલભ ૦ ૧
 બોલી બોલનમે, અખિયાં ચલકનમેં;
 પ્રેમ જે પા સંગમેં, અચિ આંઉં અડજ ઐયાં તલભ ૦ ૨
 સુખને સિંધુ ઉલટયો, દુઃખ સભ દુર લડયો;
 મોહન મુંકે ડે ગડયો, પોંધીશ તે જે પૈયાં તલભ ૦ ૩
 અજખ અય તો જે નૂર, ઝાણે ઉગ્યા અગણિત સૂર;
 દીસો ઘેલે જે હજુર, ન્યારો હરધડિયાં તલભ ૦ ૪

પદ ૧ લું—કચ્છી ભાષામાં

“ ઉમર ઉડી આયો ઉન પાર જે ” એ રાહ
 હે માલિક સારે મુદકંધા, હલિ આયો દિસો બાદશાહ;
 કોલ કરે કિલતાર પધાર્યો, કપણ મુંજ આપદા

હલી આયો દિસો બાદશાહ.—એ ટેક
મોહન મેર કરે ભલે આયો, આંઉં ઐયાંદે ફીદા;
સુભાન મુજ સ્વામી સુંઅણા, તો વટ મુંજ સદા.
હલી આયો ॥૧॥

કુલ ભાન વિઝાંઈન સારેખ તેં, દિસો આનંદ ઉભર્યો રદા;
ખાવંધ આય સારે ખટકળે, એ મેહેબુખ મુળે અદા.
હલી આયો ॥૨॥

ચંધર સૂરજ નવ લખતારા, ઈન ધર ઝલકનતા;
સભ જહાન મે તો સાણ નાંચકો, તું એયેરે મુદા.
હલી આયો ॥૩॥

ઘેલો એ મુંજે સ્વામી, સહજનંદ આપો આપ ખુદા;
હળીખ તો જે હુજરેજી, મુંકે પ્યારી લગેતી ગદા.
હલી આયો ॥૪॥

પદ ૨ જું.

મેર કરજ મુંતાં દે સૈયાં, ગુનેગાર તો જિંદે ઐયાં;
ડાઢા હાકમ માલિક મુંજ, પોંધસ તોજે પૈયાં.
ગુનેગાર તો જિંદે ઐયાં.—એ ટેક

મેરમ મુંજ મું કીંન ઝાણૈ, તોજી ગાલડિયાં;
જે ડિયું મુંકે મિણાં ડીયન ત્યું, સભેતિ સઠિયાં.
ગુનેગાર ॥૧॥

આંકિં ન માણી કીંન કમાણી, ઘરઘર રખડિ ઐયાં;
કાતન વારિયું મું નાંચ કતિયો, પૈરૈ મુંજીડે ટૈયાં.

ગુનેગાર૦ ॥૨॥

કોલ કરે આંકિ ગર્ભ વાસમેં, જનભ જનભિ ઐયાં;
વાલમ તોજ વચન પ્યારા, સપે મું વિસરિયાં

ગુનેગાર૦ ॥૩॥

આકિ નિહોડીનેહ નકી તો ગાફલ ગંદી રૈયાં;
ઘેલો ચે ગડજી મુંકે, ગોવિંદ ઝલજ મુંજીડે બધયાં

ગુનેગાર૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું.—કચ્છી ભાષામાં.

“ મું પાડેજી મૈયાર મું પાડેજી. ”—એ રાહ

તો ઘર તોભાંડે લાલ. તો ઘર તોભાંડે.—ટેક.

ગપુર તોજે ઘરજે, આંકિં ઐયાં ડે કંગાલ;

સુણ મુંજે હાલ હે દયાલ, તો ઘર તોભાંડે લાલ. ૧

ગરીબ તો જો ગુલામ આંકિં, સાંઈ કરજ તું નિહાલ;

લાલુંધા લાલ હે દયાલ, તો ઘર તોભાંડે લાલ. ૨

સાહેબ મુંજે સુલતાન તું તું કરીયેં સે બહાલ;

નાંએ કો હવાલ હે દયાલ, તો ઘર તોભાંડે લાલ. ૩

બાંકિ બધી અરજું ઘેલો કરે, ગોવિંદ સુણ મુંજી ગાલ;

કરજ ખ્યાલ હે દયાલ, તો ઘર તોભાંડે લાલ. ૪

પદ ૨ જું.

નેણખણી હાણે ન્યાર, નેણખણી હાણે.—એ ટેક.

ધર્મ કુંવર ઘન શામળ, મેરમ મીઠડા યાર;

કરીઆં પોકાર, હે દયાલ, નેણખણી હાણે ન્યાર. ૧

મેહબુબ તોજે મિલણુજી, લગી આયે તનમે તવાર;

નાએકો કરાર, હે દયાલ, નેણખણી હાણે ન્યાર. ૨

હલણ વારીયું સખે હલયું, રઘયું ઐયે સેપણ તૈયાર;

લગી જયું કતાર હે દયાલ, નેણખણી હાણે ન્યાર. ૩

સચોની મુજે સરદાર તું, જ્યો કોઇ નાંયે આધાર;

ઘેલો લાચાર, હે દયાળ, નેણખણી હાણે ન્યાર. ૪

પદ ૧ લું.—કચ્છી ભાષામાં.

અંદર અછો કરી લે, કર ધીધાર જની જે.

યાર કર ધીધાર જની જે અંદર.—ટેક.

બારની બગલા અંતર અગલા પાપજ ભરીએં તો;

કુલાય પગલાં, તાલ જમાઈએ તોડે ક્યાનીજે.

કર ધીધાર જની જે૦ ૧

કાગડો કાળો એ ઘણો સારો જેડો મીંજે તેડો બારો;

ડોળનાંયકો જ્ઞાની જે.

કર ધીધાર જની જે૦ ૨

પુંકી પુંકી પેર ભરેકીં સંત થયો ઐઆં આઉં ચેસીં,

અચેતે કે ગીનેતોઈ મરકટ આચે મીજમાની ને

કર ધીધાર જાની ને૦ ૩

હોંસ હવસમેં દુઃખ સહે તો, દોજકમે તું કુલાચે પેતો;

દાશ ઘેલો ઇચે તો ખોફરખ હીનફાની ને

કર ધીધાર જાની ને૦ ૪

પદ ૧ લું—કચ્છી કાફી

દિલડી દોસ્ત ધાર એચે ધિવાની સદા ધુઝલ;

ગાલડીયું કે કે ચવાંડે અઘાં દિલડી દોસ્ત૦—ટેક

અચી મીલોડે જાની. કરો હણે મહેરબાની

નાં એકોતો ને સાની તું અંધડે મુદા દિલડી દોસ્ત૦ ૧

રાતો દિ યાદ અચે માતમ મનતેં મચે;

ચાર છાલ ૧ રચે, આઉ ઐયાંરે ફીદા દિલડી દોસ્ત૦ ૨

તોકે મિલણુલ દાડી, તનમેં લગી આય તાડી;

કાફી કરી આંમાડી, ખાવલસેં બંદા દિલડી દોસ્ત૦ ૩

જનમે આડે ન અગે દીલકેં સેન લગે;

ઘેલો ચે ઇસ્ક જગે પ્યારે રખજે રીદા દિલડી દોસ્ત૦ ૪

પદ ૧ લું

“છૈયાં છૈયાં છૈયાંરે હરિ બેઠે બોરસડી, કી છૈયાં” રાગ
ધારીયાં ધારીયાં ધારીયાંરે, તેનું ચંગી મુરતી ઉરધારીયાં;

અખંડ બ્રહ્મ ચૈતન્યે જનનું, પરિબ્રહ્મ સદનસુખ ગારીઆરે.

તેનું ચંગી મુરતી૦ ॥૧॥

દશર્થ દ્વિ પંચદ્વાર બંધ કર, ધોંસે બેઠકે બાત બિચારિયાંરે

તેનું ચંગી મુરતી૦ ॥૨॥

હોંસહવસમેં જગડા કરકર, ઇનરનપ્સનું કેદ કર ડારીયાંરે

તેનું ચંગી મુરતી૦ ॥૩॥

ઘેલો ચયે મેનું મેહેબુબ મીલધા, દીન ખુશીમે ગુજરીયાંરે

તેનું ચંગી મુરતી૦ ॥૪॥

પદ ૨ જું.

વારીઆંવારીઆંવારીઆંરે, તેનું સામરી સુરતપર વારીયાં

એ ટેક

અર્ખીયાં જનું ખરન મુશાલાં, માંહી કારીકાજર શારીયાંરે.

તેનું સામરી સુરત૦ ॥૧॥

છુટી અલકન મુખપર લટકે, જનું નાગન કાલીયાંરે.

તેનું સામરી સુરત૦ ॥૨॥

બ્રહ્મટીપર ભમરજી કરહે, જનું શ્યામકમાનચડાવીયાંરે

તેનું સામરી સુરત૦ ॥૩॥

તું સાં મેનું પ્રીતી લગધી, ઘેલો ચે ઘડી નવિસારીયાંરે

તેનું સામરી સુરત૦ ॥૪॥

પદ ૧ લું — “હુમરી.”

ભરને દે ગગરીઆં—એ રાગ.

શ્યામ પડું મેં તોરે પૈયાંરે, ના રોકો ડગરીઆં.^૧—ટેક.

^૨રાંહા ચલત મોએ લાલન પકડોરે, છાંડો મોરી ખૈયાંરે.ના.૧

^૩સાસુજીડીમારી નણ દડગારીરે, દુરીજનલોકચવધઆરે.૨

^૪રેન અંધારી કાજાખિજલીચમકતરે, થડકતહેછતીઆંરે૩
ભક્તિકેનંદનહોમનરંજનરે, દાસધેલોખસજઈઆંરે.ના.૪

પદ ૧ લું.

॥ “ મારી સાર લેજો અવિનાશી રે ” એ ઢાળ.
એકાંતીક ધર્મ દઢ કીધોરે, ચૌદ લોકમાં ડોકો દીધોરે.
વાલેઅહિસાધર્મ ચલાવ્યોરે, માર્ગમોક્ષનોસીધોખતાવ્યોરે
પ્રભુએ સત્સંગનાં કીધા ભાગરે, વડતાલ નેઅમદાવાદરે
આચાર્ય સ્થાપ્યાભગવાનેરે, દ્રઢ અયોધ્યા પ્રસાદ જ્ઞાનેરે
તેનેશ્રીનગરગાદીઆપીરે, ખીજેસત્સંગઆપ્યોપ્રતાપીરે.
હરિએદેવરથાપીધામદીધારે, જેનાનામલેતાંકામસીધ્યાંરે
સંવત અઢાર અઠોતેરરે, શ્રી નગર નરનારાયણ દેવરે.
ઓગણ્યાએશીમાંભુજધામરે.સ્થાપ્યાનરનારાયણનામરે

૧ કલ્યાણના માર્ગમાં બુદ્ધિને. (૨) રસ્તે ચાલતા કોઈનો મને
અવગુણ ન આવે (૩) માયા (૪) અવિદ્યા (૫) દેહ અભીમાન.
(૬) સકલ્પ વિકલ્પ.

ત્રેઆશીમાંધોળકેસાક્ષાતરે, સ્થાપ્યા મોરલીમનોહરનાથરે
અઠ્યાશીમાંમૂળીધામરે, રાધાકૃષ્ણસ્થાપ્યાઅભિરામરે.
ત્રેઆણુંમાં જેતજપુરસઘરે, પધરાયારેવતિખળદેવકઘરે.
ઓગણીસેંસાતછપૈયામાંયેરે, કુંજખિહારીસ્થાપ્યાત્યાંયેરે
ધામખાંધીપ્રભુએદીધારે, ગિજાસુઓનેસુખીઆકીધારે.
હવે સંતોઆપ્યા તેનાંનામરે, કહું પ્રીતે કરીધરી હામરે.
સ્વામીશ્રદ્ધાનંદમહામંતરે, સ્વામી નિર્દોષાનંદમોટાસંતરે.
વ્યાપકાનંદસ્વામીજેકહાવેરે, મુખમાંતેશ્રદ્ધાંડખતાવેરે.
તદ્ગુપાનંદસ્વામી સારારે, સ્વામી સ્વરૂપાનંદદયાળારે
રામદાસભાઈ સુખદાઘરે, જેનેપ્રભુએ આપીમહતાઘરે.
વાસુદેવાનંદશ્રદ્ધચારીરે, હરિએ આરતી જેનીઉતારીરે.
સ્વામીઅખંડાનંદસુખકારીરે, શોભિકેશવાનંદશ્રદ્ધચારીરે.
મહાપ્રસાદાનંદ શુભ નામરે, દયાનંદ સ્વામી દયાવાનરે.
સુખદાતાનંદસુખદાઘરે, આનદાનંદસ્વામીઆનંદમાંહીરે.
ઉત્તમાનંદ ઉત્તમ કહાવેરે, રઘુન થાનંદ શીતસ્વભાવેરે.
સર્વજ્ઞાનાનંદ સ્વામીરે, એવી સભા આપી નિષ્કામીરે.
પાર્સદદેવો ભાઈવીરો ભક્તરે, પ્રભુસેવીઝેરકીધું જગતરે.
એઆદિકસંતવણાંદીધારે, પ્રભુઆજ્ઞામાંરહીસર્વેસીધ્યારે.
એઅમદાવાદનાસંતોકહાવેરે, આચાર્યનીઆજ્ઞામાંરહાવેરે.
એવીમહારાજેઆજ્ઞાકીધીરે, સર્વેસંતોએશિરધરીલીધીરે.

એમાં વિદન કોઈ નહિ આવેરે, સદા પ્રભુજી સાથરહાવેરે.
સદા ભજન પ્રભુનું કરનેરે, આજ્ઞા આચાર્યની ઉરધરનેરે.
માટે સંતરહેજે એવીરીતેરે, નિષ્કામીથઈ પ્રભુભજે પ્રીતેરે.
દાસ ઘેલો કહે નિત્યે સભાઈરે, નામ લીધે કાજ સરેભાઈ.

પદ ૨ જું

હવે વડતાલનું વૃત્તાંતરે, તેના આચાર્ય રઘુવીર શાંતરે
ધામ શુભકહું તે તણારે, જેની શોભામાંનહિ કાંઈ મણારે
સંવત્એકયાશીએવડતાલે, લક્ષ્મિનારાયણપદરાવ્યાવાલેરે
બેઆશીએ ઘોલેરાધામરે, બિરાજે મદનમોહનજીનામરે
ચોરાશીએજીર્ણગઢમાંહીરે, રણછોડત્રિકમસ્થાપ્યાત્યાંહીરે
પંચ્યાશીએસ્થાપ્યાખરેખાતરે, ગઢપુરમાંશ્રીગોપીનાથરે.
વડતાલના ધામએ કહેવાયરે, દર્શનકીધે મહાપાપજયરે
એમધામદીધાંહરિએ રૂડાંરે, સંતમંડળ આપ્યાં સલુણાંરે
તેનાં નામકહું ધરી હામરે, નામ લીધેથાઈએનિષ્કામરે
સ્વામીમુક્તાનંદજીકહાવેરે, મહામુક્તઅતિશયસોહાવેરે
સ્વામીગોપાલાનંદ અક્ષરે, મૂળઅક્ષર કહે ભગવંતરે
ગુણાતીતાનંદ ગુણવાળારે, ઉભય પક્ષને લાગે તે પ્યારારે
સુખાનંદ શાન્ત સ્વભાવેરે, ધ્યાનાનંદજી ધ્યાન લગાવેરે.
સુદર્શનાનંદસ્વામી પ્રતાપીરે, અજ્ઞાન અંધાઈનાંખેકાપીરે.
નિત્યાનંદ વ્યાસ અવતારરે, શાસ્ત્ર રહસ્ય જણાવેછેસારરે.

શ્રીગુરુચરણરતાનંદસ્વામીરે, મહા મુક્તઅતિનિષ્કામીરે.
 મુકુંદાનંદ અલ્લયારીરે, નિષ્કુળાનંદસ્વામી બુદ્ધિશાળીરે,
 અલ્લયારીવૈકુંઠાનંદસ્વામીરે, શુભગુણમાંનહિંક ઈખામીરે.
 કૃષ્ણાનંદસ્વામીકૃપાવંતરે, અચ્યુતાનંદસ્વામીમહાસંતરે.
 પવિત્રતાનંદસ્વામી પવિત્રરે, હેતે ગાય હરિના ચરિત્રરે.
 ભોમાનંદસ્વામી મહામુક્તરે, પ્રભુ કૃપાથીજીત્યુંજગતરે.
 ચૈતનાનંદસ્વામીચમત્કારીરે, જેને પ્રભુભક્તિછે પ્યારીરે.
 રતનજીનેભગુજીપાસારે તેતો શ્રીજીને છે અતિ વાસારે,
 એમસંતમહા બુદ્ધિવંતારે, સદાવડતાલ આવી વસંતારે.
 એમશ્રીજીએઆજ્ઞા આપીરે, પ્રભુભજીનેથાજેપ્રતાપીરે.
 સહુગજીરહેજેસત્સંગમાંરે, આવોજીઓદર્શનેઉમંગમાંરે.
 એમાંબેદકાંઈ નહિં રાખોરે, દ્વૈત ભાવખીજુંકાઢીનાખોરે.
 કલ્પ તરૂની ડાળું છે બેહરે, મુળ તરૂ તો એહનો એહરે.
 વડતાલનેઅમદાવાદ જાણોરે, દદ એકઉપાસનાઆણોરે.
 યાત્રા દશ ધામની જેકરશેરે, તેપર પ્રીતપ્રભુજી ધરશેરે.
 આબેપદ સીખે સુગેગાશેરે, અક્ષર માંહિતેનો વાસથાસેરે.
 એમ દાસ ઘેલો કહે સત્યરે, પ્રભુ મહીમા જાણો પ્રત્યક્ષરે.

પદ ૧ લું.—ગરબી

“ સંખલપુર ગામ સોહામણુંરે બૌચરી—એ રાગમાં.”
 લીલાશ્રીજીમહારાજનીરે, હરિજનોઆવો ગાઇયે સુખધામ;

અંતરમાં અવલોકતારે, હરિજનો પામીએ ઉર આરામ.
 કચ્છમાં અલબેલોપધારીઆરે, હરિજનો વરસરહ્યા પ્રભુસાત;
 રમ્યાજમ્યા સૌને ગમ્યારે, હરિજનો કર્યા અલૌકિક ઠાઠ
 ભુજમાં સતસંગશિરોમણીરે, હરિજનો રામાનંદજી નોસાર;
 મહાકાયસ્થ આદિ ઘણારે, હરિજનો બ્રાહ્મણ કૃષી સુતાર.
 આવી પુરમાં કવેરાવાંચુરે, હરિજનો લાધી બાધને ત્યાંય;
 દર્શનકરવા આવો અહીંકનેરે, હરિજમેઆવ્યાછીએ આંય.
 ભક્તજનેજઈકયુંબાધનેરેહરિજનોઆલોબોલાવેપ્રભુઆજ
 અનંતબ્રહ્માંડનાએપતિરે, હરિજનો આપોઆપમહારાજ.
 બાધકહેપ્રભુતોધામેગયારે, હરિજનોભગવાનતોરામાનંદ;
 તેનાએશિષ્યશિરોમણીરે, હરિજનોસ્વામીશ્રીસહજનંદ.
 એટલામાં સમાધિ થઈરે, હરિજનો લાધી બાધને શરીર;
 રામાનંદ જોયાહજુરમાંરે, હરિજનો શ્રીજી કનેસુખધીર.
 ઉતરીસમાધિજોયાશ્યામનેરે, હરિજનોજેપુરણબ્રહ્મકહેવાય
 પ્રગટ પ્રભુતો આતમેરે, હરિજનો એમ કહી લાગાં પાય
 ભુજમાં પ્રસાદીનાંસ્થળઘણારે, હરિપ્રભુજીએ કીધાં અનુપ.
 મહિમા તેનો ઘેલો કહેરે, હરિજનો સાંભળજો સુખરૂપ.
 ભીડના દરવાજા બારણેરે, હરિજનો સુંદર છતેડી એક;
 પુર્વ દિશામાં શોભતીરે, હરિજનો જળેધરીત્યાં વિવેક.
 શિવરામંડપસોહામણેરે, હરિજનો નગર નાકાંધર બહાર;

ભૂવનવણા પ્રસાદી તણારે, હરિજનોપ્રભુ રદ્યાખહુવાર.
 પાશ્વમ દિશામાં શોભતુંરે, હરિજનો હમીસર સુંદર સાર;
 સંતસઘસાથ સોહામણારે, હરિજનો નાયા પ્રભુ વારંવાર.
 અણસઠતિરથથીઅદકુંકર્યુંરે, હરિજનોલીલાકરીત્યાંઅપાર;
 દુખકીદઘસંતદાસજીરે, હરિજનો નીકળ્યા બદ્ધિમોઝાર.
 મહિમાજણીતેમાંનાયછેરે, હરિજનો તેનાં તેપાપ પળાય;
 સ્મરણ મૂર્તિનુંકરીરે, હરિજનોનાતાંઅલભ્ય સુખ થાય.
 પુરમાં અસુર એક એસમેરે, હરિજનો કરતોખહુઉતપાત;
 મહારાજગંગારામધેરરદ્યારે, હરિજનો શિરસાટાનીવાત.
 અસુર દળત્યાંલઘ ગયોરે, હરિજનો કહેખતાવો ભગવાન;
 તોફાન લઘ બેઠા તમેરે, હરિજનો થાશો ઘણાં હેરાન.
 પ્રતાપખતાવ્યો પ્રભુજીએરે, હરિજનો ધર્યું તે રૂપવિકરાળ;
 ભાગ્યું લશ્કરજેઈ રૂપનેરે, હરિજનો જાણે જ્યાંઓકાળ.
 અસુરને ભાવરેંભારીયોરે, હરિજનોથોડાદહાડાની માંય;
 પંચહટ્ટીમાંપાડીયોરે, હરિજનો પોચ્યોનઘરઘાટ ક્યાંય.
 એકવારહીરજીભાઈકહેરે, હરિજનોશ્રીજીમહારાજનેએમ;
 સાધુથાય પ્રભુ આસમેરે, હરિજનો ભૂખે મરતાં કેકમ ?
 સુખીયા સંસારમુકેનહિંરે, હરિજનોદુખિયામુકેઘરખાર;
 કાંતો સંપતિ મળેનહિંરે, હરિજનોકાંતોથાયઘણાંખુવાર.
 એ વાત તોએ મનથીરે, હરિજનો કહે શ્રીજી મહારાજ;

આગળ મોટારાજથયારે, હરિજનો તેણે મુકયારાજકાજ
 એતો અલૌકિક વાતછેરે, હરિજનો કહે શ્રી મુખે ભગવાન;
 સુખાઆ દુખીઆનો મેલનહીરે, હરિઉર ઉપજેજ્યારે જ્ઞાન
 નિશ્ચે થાય ભગવાનમાં રે, હરિજનો મહિમાં ખુબ જણાય;
 ત્યારે વલખાંભારે નહિરે, હરિજનો કાગવિષ્ટસર્વે જણાય
 પૂર્વે ઉદ્ધવ અરજીનનેરે, હરિજનો કૃષ્ણે કહ્યું બહુ વાર;
 તપ કરવા જાઓ વનમાં રે, હરિજનો જીકોજાણીસંસાર.
 વાત ન માની તેમણેરે હરિજનો એવું માયાનું જ્ઞેર;
 જ્ઞાનઅધ્યાયકીધાધણું રે, હરિજનો ભૂધરનેથઈ ગયોભાર
 આજતોઅમારા એવાભક્તછેરે, હરિ અમારોએક આધાર;
 પત્રલખીનેબોલાવોએરે, હરિજનો મુકી આવો ધરખાર.
 પરમહંશથઈતમેઆવજેરે, હરિજનોજાનુંનથીપછીધેર;
 સુખદુઃખઆંહિ સર્વગાળજેરે, હરિજનોકરજે લીલાલેર
 તેપરથીઅઠારજણઆવીઆરે, હરિજનોભુજનગરમોઝાર;
 આવીપ્રમુનેકહેવરાવીઉંરે, હરિજનો મોકલ્યાસમાચાર
 સામેયુંકરીપ્રમુસામાગયારે, હરિજનોજ્યાંહતાસંતમુજાણુ;
 ભેટયા ભૂધરવણાભાવથીરે, હરિજનોદીધાઉરમાંએધાણુ.
 પછીસભાકરી ત્યાંકનેરે, હરિજનો દંડવતપ્રમુએકીધાએક;
 ધન્યધન્યભકતો આસમેરે, હરિજનો રાખીઅલૌકિકટેક.
 કોઈપટેલ કોઈચોધરીરે, હરિજનો કોઈ ગરાસિયા રાજ;

કોઈપ્રહસ્થેધરમુકીયારે, હરિજનોમુકી કુળલાજમરજદ.
અલબેલા અઢળ ઢાળ્યારે, હરિજનો મળ્યા તે ખીજવાર.
ધન્યછોસ તશિરોમણીરે, હરિજનોલીધા તે ઉર મોઝાર.
સભાકરી સંત સર્વ બેઠારે, હરિજનો પ્રભુને સામું જોઈ;
વાલોકરે જ્ઞાન વારતારે, હરિજનો સાંભળજે સર્વ કોઈ.
અંતે મોક્ષની છે કામનીરે, હરિજનો મનનકરે સુખરૂપ;
ત્રણ દેહથી જુદા પડીરે, હરિજનો થાજે તમે બ્રહ્મરૂપ.
બ્રહ્મથઈ પરિ બ્રહ્મ સેવજેરે, હરિજનો કરજે શુભ વિચાર;
મૂર્તિ પ્રભુનીઉર ધારજેરે, હરિજનો અંતર દષ્ટિ મોઝાર
શ્રવણ મનન નિત્ય ધ્યાસથીરે, હરિજનો થાશે સાક્ષાત્કાર;
આંત્યતિક પ્રદયનેવિષેરે, હરિજનો પ્રભુ જાણજેસાકાર
ઉપાસના એદઢરાખજેરે, હરિજનો જાણુશોનહિંનિરાકાર;
કુસંગથકી રહેજે વેગળારે, હરિજનો એ આજ્ઞાઆવાર.
આસ્થળેસભાનેસંભાળશેરે, હરિજનોતેનુંપણુથાશેકહ્યાણુ
એમકહીપુરમાંપધારીયારે, હરિજનોવાલમચતુરસુજાણુ.
તેસ્થળ પ્રસાદી જાણી ઘણુંરે, હરિજનો છતેડીકીધી સાર;
ચર્ણુપધરાવ્યાં પ્રભુતણુંરે. હરિજનો જાજે ત્યાં વારંવાર.
સંવત્ ઓગણીસસેં પાંસઠમારે, હરિ પગલાંપધરાવ્યાંત્યાંય;
એક દિનમાં ઓચ્છવ બેથયારે, હરિસ્વામી ગયાધામમાંય.
અક્ષર જીવનદાસ સંતજીરે, હરિજનોમહા મુક્તજે કે'વાય;

કામઅમારું પુરું કરીરે, હરિજનો પછી તે ધામમાં જાય.
 પોતે ધાર્યું તેવું કર્યુંરે, હરિજનો એવો તેનો મહિ માય;
 ધન્યધન્યસંતજન આચરેરે, હરિજનો આતે શું કહેવાય
 પ્રતાપપ્રભુનોદેખાડીયોરે હરિજનોસ્વામીએનુઆઆવાર;
 લોકોમાં આશ્ચર્ય બહુથયુંરે, હરિજનો આતોછેચમત્કાર
 આગરબોગાય સાંભળેરે, હરિજનો તેનાં તેપાપ દુર જાય
 દાસોનોદાસઘેલો આચરે, હરિજનો સુણીપ્રભુરાજીથાય

આખુની દવા કરવા સાર હું જુનાગઢ ગયો હતો અને દવા
 કરાવા પછે ગઢડે ગયેલ ત્યાના મંદીરની અને જુનાગઢના મંદીરની
 શોભા જોઈ અને દેવના દરશન કરી ત્યાંની શોભાનુ મારી ખુદ્દિ અ
 નુસાર દુકમાં વર્ણન

પદ ૧ જું.

“મુરખમુજનેશુંમાર, તારોવેરીગોકુળગયોરેલોલ-એરાહ”
 સંવત્ ઓગણીસેં છાસઠ અને વૈસાખ માસમાંરે લોલ,
 પડળઉતરાવવાનેકાજ, ગયો જુનાગઢહુલાસમાંરે.લોલ. ૧
 સ્વામી નારાયણનું ધામ, મંદિરશોભે અતિ ઘણુરે લોલ,
 ઉતર્યા તે સ્થળ મોઝાર, લાગે સુંદર કોડામણુરે લોલ ૨
 કર્યા દેવનાં દર્શન અમે, પ્રીતેથી તે સમેરે લોલ;
 મંગળ કારી છે સદાય, મૂર્તિયો મનને ગમેરે લોલ. ૩
 સંત શોભે અપાર, દર્શન કીધે સુખ થાય છેરે લોલ;
 સદગુરુ જે કે'વાય, જેને પ્રભુ સદા સાયછેરે લોલ. ૪

તેમાં અક્ષર સ્વરૂપદાસ, સ્વામી મહા મુક્ત છેરે લોલ;
 વર્ષ છયાસીના ઉમરે, ઘણા દયા નિધી યુક્તછેરે લોલ. ૫
 તેનું શરણું જઈને લીધું, મહા સંત શીરોમણીરે લોલ;
 કરાવવા આંખના ઉપાય, આજ્ઞા લીધી મેં તે તણીરે લોલ.
 ઔપધશાળાની માંય એક માસ રહ્યા ખારણેરે લોલ;
 કરાવી આંખ અનુપ, આઠ્યો દર્શન કારણેરે લોલ. ૭
 જોયું માદરવિશાળ, જેની શોભામાં નહિં મણારે લોલ;
 સંત બેઠા અપાર, દીસે કાન્તુ કોડામણારે લોલ. ૮
 જોઈ ધામ પહોંચે હામ થાય કામ પોતાતણુંરે લોલ;
 અવલોકી અંતરમાંય, દીસે અતિ સોહામણુંરે લોલ. ૯
 ઉંચું અતિસે વિશાળ, હરીફાઈ ગીરીથી કરેરે લોલ;
 ઘેલો કહે ગગનમાંય, ગયું જોતાં તે ચિત્ત હરેરે લોલ ૧૦

પદ ૨ જું.

તેને ફરતી ચોકેર જુઓ, હવેલી વિશાળ છેરે લોલ;
 તેમાં સંત સુજાણ બેઠા, આનંદ અપાર છેરે લોલ. ૧
 મંદિર ચડતાં અનુપ, એક છતેડી આવતીરે લોલ;
 પ્રસાદીની અતિસાર, હરિજન મન ભાવતીરે લોલ. ૨
 મંદિર આગળ બિરાજે, હનુમાન અને ગણપતિરે લોલ;
 જેનાં દર્શન કરતાં દુઃખ, ભાગે છે દુરથીરે લોલ; ૩
 ધન્યવાદ છે આજ, જેણે મંદિર આદર્યુંરે લોલ;

ગૌંધરને પણુ ધન્ય, તેમાં કામ રૂંડું કર્યુંરે લોલ ૪
 ઉપર ચડતાં વિશાળ સુંદર, મંદિર સોહામણુંરે લોલ;
 કીધું પથ્થરમાં કામ, અતિ ઝીણું કોડામણુંરે લોલ ૫
 મંદિર ત્રણે હારોહાર, જોયાં હરખે મેં પ્રીતથીરે લોલ;
 રૂડાં મંદીરની માંચ બની શોભા ઘણી રીતથીરે લોલ ૬
 કીધાં દર્શન દયાળ, રાધા રમણ હરિકૃષ્ણનારે લોલ;
 રણછોડ ત્રીકમરાય, સિંધેશ્વર સદા પ્રસન્નમારે લોલ. ૭
 છબી જોઈ મહારાજની, આનંદથી હરખે ભરીરે લોલ;
 સજ્જ શોભે રસાળ, ચર્ણારવિદમાં ચિત્ત ધરીરે લોલ ૮
 પછી અક્ષ સ્વરૂપ દાસ, સ્વામી કને આવીયારે લોલ;
 કરીદર્શન સ્વામીના.વાતું સાંભળી સુખિયા થીયારે લોલ ૯
 કરી આજ્ઞા સ્વામીએ એમ, જાઓ ગઢપુર દર્શન કરોરેલોલ
 દાસ ઘેલાના પ્રભુને. નિરખી આનંદ ઉર ધરોરે લોલ ૧૦

પદ ૩ જું

ત્યાંથી ગઢપુર ગયા અમે, આનંદ ભરથીરે લોલ;
 જોઈ ઊનમત ગંગાજી, વહે વેગે અતી લેરથીરે લોલ. ૧
 અહો! ભાગ્ય તે તણાં, હરિ આવી ત્યાં નિત્ય ફરેરેલોલ;
 સાથે સંત મરાણ લઈ, જલમાં લીલાં કરેરે લોલ. ૨
 તે જલના રૂડા ભાગ્ય, જ્યાં નાથ પધારતારે લોલ;
 હરિજન દર્શન કાજ, હજારો ત્યાં આવતારે લોલ ૩

ગઢપુરમાં ગોવિંદની, જુઓ ને શોભા બનીરે લોલ;
 ઉચું મંદિરરે આકાશ, ફરકે ઉપરકવજ ઘણીરે લોલ. ૪
 ઉત્તમ રાજના દરબારમાં, તે બહુ શોભતુંરે લોલ;
 અતિ અનુપમ સાર, જોઈ જન મન લોભતુંરે લોલ. ૫
 જાણે હિમ ગિરિનું, એક શિખર અહિં ધર્યુંરે લોલ;
 વિશ્વકર્માએ આવી, તેમાં કામ રૂંડું કર્યુંરે લોલ. ૬
 કારીગરનું છે નામ, ખરેખરું તેમાં ખાંતથીરે લોલ;
 ઝીણું કાતરી તમામ કર્યું, જુઓ ભાલ ભાતથીરે લોલ. ૭
 કર્યું મંદાર મારાજે સંત સાથે સેવા કરીરે; લોલ
 હરિભક્તોને કાજ, શ્રી મહારાજે દેહ ધારીરે લોલ. ૮
 તેને ફરતિ ચોફેર જાણે હવેલી, ચોકી કરેરે લોલ;
 સંત બેઠા અપાર, આવે જાયે હરે ફરેરે લોલ. ૯
 દેવ પંધરાવ્યા માંહે, પ્રભુ પોતે કૃપા કરીરે લોલ;
 ઘેલોકહેગોખીનાથ સ્થાપ્યા, આનંદ હરખે ભરીરે લોલ. ૧૦

પદ ૨ જુ.

ધર્મ ભક્તિ વાસુદેવ, એક મંદિરમાં શોભતારે લોલ;
 રેવતીને બળદેવ, સૂર્ય નારાયણ ઓપતારે લોલ. ૧
 સજ્યા સુંદર છે સાર, શ્રીજી તણી શોભતીરે લોલ;
 અર્ણાવિંદ અપાર, જોવા મન વૃત્તિ થોભતીરે લોલ. ૨
 ધન્ય દાદાના દરબાર, એ છે ઉગમણે બારણેરે લોલ;

ધન્ય લીંબડાનુ વૃક્ષ, લખાણું છે હરિ કારણેરે લોલ ૩
 ધન્ય પરમહંશની જાગ, ધન્ય અક્ષરુ ઓરડીરે લોલ;
 ધન્ય વાસુદેવના ઓરડા, ધન્ય ચોક ને ઓસરીરે લોલ ૪
 ધન્ય લાડુબા જીવુબા, ધન્ય ઓરડા છે તમતણારે લોલ;
 રહ્યા જેમના તેમ, સણગારયામાં નહિં મણારે લોલ ૫
 રમી જમી જહાલો ત્યાંથી, લક્ષ્મીવાડીએ પધારતારે લોલ;
 આંખાં આંખલીનાં વૃક્ષ જોઈ, નાથ મન ભાવતારે લોલ ૬
 સભા નાથે જ્યાં કરી, ત્યાં છતેડી અનુપછેરે લોલ;
 દરશન કરતાં સમરણ થાય, તે સુખરૂપ છેરે લોલ ૭
 ગઢપુરમાં ગોવિંદે, લીલા સમાપ્ત કરીરે લોલ;
 સ્વધામ પધારવા કાજ, હરિએ તે ઇચ્છા ધરીરે લોલ ૮
 શ્રી વાડી સુંદર જાણી, પ્રભુને ત્યાં પધરાવીયારે લોલ;
 કર્યું મંદિર અનુપ, જન દર્શને આવીઆરે લોલ ૯
 સીખે સાંભળે જે ગાયે, આ પદ ભલી ભાતથીરે લોલ;
 તેને જાત્રાનું ફળ થાયે, કહે ઘેલો ખરે ખાતથીરે લોલ ૧૦

પદ ૧ લું,

દેવાનંદ કેં દેહનો નથી ઘડી નિરધાર—એ રાગ
 પડવે પ્રપંચ મુકીને ધર પરિબ્રહ્મનું ધ્યાન
 સંત સંગ મળ્યો શિરોમણી, અંતરમાં પેછાન

કથા કિર્તન વાર્તા અહનિસ રાખો અભ્યાસ.
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં કરજો ખુબ તપાસ. ૧
 બીજે બોલવું મુકીને મુન્ય કરોને ભજન
 ધ્યાન ધારણા ધારજો ચડે ચિત્તમાં રંગ
 સાક્ષાત્કાર ત્યારે થશે, પડશે ઉરમાં આભાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં કરજો ખુબ તપાસ, ૨
 ત્રીજે ત્રિપુરીથી વેગજો રહી થા બ્રહ્મ સ્વરૂપ.
 બ્રહ્મ થઈ પરિબ્રહ્મ સેવજો, વાટ મળી સુખરૂપ;
 પ્રગટ ભજનમાં પામશો, નિશ્ચે રાખો આશ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૩
 ચોથે ચારા ચુંથમાં મન ચિત્ત બુદ્ધિ અહંકાર
 તે પણ તારા છે નહીં, કરને ખુબ વીચાર,
 ઘાટ ઠે છે ઘણા ઘણા, વિષયના નિત અધ્યાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ ૪
 પાંચમે પંચ વિષયથી, બળી રહેજો દૂર.
 મોટા મોટા મુંઝાઈ ચયા, એવું એનું પુર.
 પ્રભુ ચરણમાં ચિત્ત રહે, તેને ન લાગે પાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૫
 છઠે છ શાસ્ત્રનું જ્ઞાન, લે ચેગ પંચરાત્ર વેદાંત.
 સાંખ્ય ગીતા વચનામૃત, વાંચજો તું ખરેખાંત;

એમાંજ મોક્ષની રીત છે, થાશે તે સાક્ષાત્કાર.
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૬
 સાતમે સત્પુરૂષ સેવજે, વતાડશે તે વાટ,
 મનને ધારે મમાંણુજે, કરશે તુજને ધાત;
 ધ્વજ પતાકા માંકડાં, એવો એનો અભ્યાસ,
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ ૭
 આઠમે અલખને ઓળખી, આઠ આવરણ કરદુર
 પંચભુત દેહ અભીમાન, માન મોટપ મગર
 નવમું આવરણ તેજનું, તેથી થાજે ઉદાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૮
 નવમે નવધા ભક્તિનો તું કરજેરે વીચાર
 છેલ છોગાળાની મુક્તિ તેથી કરી લે પ્યાર.
 પ્રેમ લક્ષણા ભક્તિ તે ઉપજે જેથી ખાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ ૯
 દશમે દરપણ હાથ લે, જોને તારૂ સ્વરૂપ
 અંતરમાં પ્રકાશ છે, તેજ તું છો સુખરૂપ
 જે પોતાને જુવે નહીં, તેને આવે ગાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૧૦
 અગિઆરમે એકાદશી, દશ ઈંદ્રિ મન પ્રાણ
 તેને કરી લે નીમમાં, મુકને ખેંચા તાણ.

બ્રહ્મ યજ્ઞ કર ઘટમાં, ઘટમાં તેનો વાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં કરજો ખુબ તપાસ ૧૧
 બારસે બાવન બોલમાં, પ્રભુ ખેલે છે બાર
 મન વાણી પોચે નહીં, મહીમા અપરંપાર.
 પરા વાણીમાં પામશો, નાભી ભજને શ્વાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૧૨
 તેરસે તેરસ આખજો, દેવોને દુર્લભ જોહ
 આનંદ ધન વર્ષે જીયાં, કરને તેથી સ્નેહ
 તેજના તેજમાં તેજ છે, દિવ્ય સદા સાકાર
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ ૧૩
 ચૌદસે ચોવીશ અવતારમાં અવતારીને જાણ
 હીરો મળ્યો છે હાથમાં સીદધને છે અજાણ
 ખોજ કરો તો ખોજશો, અવીનાશીનો અવાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૧૪
 પુનમે પ્રગટને પેખજો, પુર્ણ ધર્યો અવતાર
 સ્વામી સહજનંદ શામને, ભજ થાઓ ભવપાર
 જન્મમરણમાં આવો નહીં, પામો અક્ષરઅવાસ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ ૧૫
 અમાવાસે અંધાઈ છે, કર્યો નહીં સત્સંગ
 ફિઠ ફિઠ ભુડાં પાપિઆ ચડ્યો ન તુજને રંગ

આત્મ હત્યારો તુ થયો ભવ ભટકણુમાં જશ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૧૬
 સોજો તિથી સંપુર્ણ છે, તિથિએ આત્મ બોદ્ધ
 સાણા સમજો શાનમાં, ત્યારે ટળશે વિરોધ
 ખાસે તે તો ખાસડાં, ઝાઝી જગતની આશ
 દાસ ઘેલો કહે દિલમાં, કરજો ખુબ તપાસ. ૧૭

પદ ૧ લું.

કનૈયો તેરો કારો. એ રાગ

ચોરી કરન ધરમેં મેરે, લાલ તેરો આયો—ચોરી કરન ટેક.

ચોરી કરન ધરમેં મેરે, લાલ તેરો આયો રામા. (૨)

મેં ગદ્દતી જળ ભરનકું, છાનો આકે છેલ છુપાયો ચોરી.૧

બાલ સખા સખસંગ લેકે, ભુવન મેરેમેં આયો રામા.(૨)

માટ ફોડે મટુકીતોડે, દહી દુધ મેરોમાંખન ખાયો. ચો.૨

સુનરે ભક્તિ મૈયા મેરી, કેશે તેં મોએ ચડાયો રામા; (૨)

નાનાકહુમેરોકયોનમાને, જોરબુલમકર મોંકું ધુરકાયો.ચો.૩

આજતોમેને ખાંધ લીઓહૈ, ચલોજકે સમજયો રામા (૨)

દાસઘેલોકહેપ્રભુકીલીલા, ઘનશ્યામનદેખેવેણીકું.પાયો.૪

પદ ૨ લું

પડુંમેં તોરે પૈયાં સૈયાં, હમે ભેદ ન પાયો. પડુંમેં—ટેક.

અલખ તેને ન રતન ધાર્યો હમે ભેદ ન પાયો રામા. (૨)

મનમોહનતેરીમાયાદેખકે, હમકુંતો પ્યારે અચંબોઆયો. પ.૧
 શેષ ભુલે મહેશ ભુલે, હમ પામર કોન વીચારો રામા; (૨)
 વેદ પઢંતા શ્રદ્ધા ભુલે, સુખ સારદ નારદ ગુણ ગાયો. પદુ.૨
 માતા ભુલે બ્રાતા ભુલે, ભુલે પુરપતિ રાયો રામા; (૨)
 મેંજનું તોરેલાલકું પકડયો, એતોહે મેરો લાડકવાયો. પદુ.૩
 માતૃ મૈયાકો પ્રેમ દેખકે, નાથને દર્શન દીખાયો રામા. (૨)૪
 દાસ ઘેલો પ્રભુબલબલ જઈ, હરીકે ચરણમે ચિતલગાયો. પ.

પદ શંકરનું.

જપ મન શિવશંકર ભંભં ભોળા, વાંકો શિરચડે બીલી
 ધતુરા જપ મન-ટેક.

વાઘાંબર પીતાંબર સોહીએ, શિવ, વાઘાંબર-
 પીતાંબર સોહીએ, અંગ લિપટે નાગ બોળા. જપ૦ ૧
 ગલે રૂંઢકી માળા બિરાજે, શિવ, ગલે રૂંઢકી-
 માળા બિરાજે, અંગ ધરે વિભૂતીકા ગોળા. જપ૦ ૨
 નંદી વાહન શિવજીકું સોહીએ, શિવ નંદી વાહન-
 શિવજીકું સોહીએ, સંગ સોહીએ ગનપતિગોરાં. જપ૦ ૩
 દાસ ઘેલો ચરણુંકરે, શિવ, દાસ ઘેલો ચરણું-
 કરે, પ્રભુ ચરણુંમે ચિત્ત રખો મોરા, જપ૦ ૪
 છપ્પય.

ડાયો તેને જાણુ હરિ ગુણ જોણુ ગાયા,

ડાચો તેને જાણુ સત્ય મારગમાં ધાયા;
 ડાચો તેને જાણુ કુળ પોતાનું તાર્યું,
 ડાચો તે પરમાણુ પરલોક જેણે સુધાર્યું;
 તે જાણુ સદા ડાચો અવશ, પરનિંદા દુખ પરહરે;
 હરિદાસ દાસ ઘેલો કહે ડાચો તે પ્રભુ ઉર ધરે. ૧
 ધન તેનો અવતાર પ્રભુમાં પૂરણ પ્રીતિ,
 ધન તેનો અવતાર મન્ન ઇંદ્રિયો જીતી;
 ધન તેનો અવતાર દીનનાં દુખડાં કાપ્યાં,
 ધન તેનો અવતાર અભય પદ જેણે આપ્યાં;
 અવતાર ધન્ય તેનો સદા, આ અવનીમાં અવતર્યો;
 પ્રભુ ભજન કરો ઘેલો કહે, ભવસાગર નર જે તર્યો. ૨
 જગમાં મોટો તેહ જેણે પંચશત્રુ મોડ્યાં,
 જગમાં મોટો તેહ કુકર્મના કિલ્લા તોડ્યા;
 જગમાં મોટો તેહ ધરમની ધજ ચડાવી,
 જગમાં મોટો તેહ સંતની છાપ પડાવી;
 મણીધર મહત તે જાણુજે પ્રભુ પરાયણુ થૈ રહ્યા,
 હરિ ભજન વિન્યા ઘેલો કહે, તેનર જાણો પૈડીયા ૩
 શાહ બને શું થયું પ્રભુમાં રંચન પ્રીતિ,
 રાવ બને શું થયું નિપટ જે ચાલ અનીતી;
 શું થયું બને ઉમરાવ પાંચ ઇંદ્રી ન જીતી,

હાકમ થૈ શું થયું જેની જગમાં નહીં લીતી;
 એ સદગુણ વિન્યાશોભે નહીં, સંત ક્ષમા વિણ માનજે;
 પ્રભુ ભજન વિના ઘેલો કહે, વૃથા જન્મ જગ જાણજે. ૪
 ધિક્ક તેનો અવતાર રંકનાં દૃઢ્ય દુખાવ્યાં,
 ધિક્ક તેનો અવતાર, ભવ્ય પથ ઇશન ભાવ્યાં;
 ધિક્ક તેનો અવતાર પામી ચિંતામણી હાર્યો,
 ધિક્ક તેનો અવતાર ધર્મ મારગ નહીં ધાર્યો;
 અવતાર ધિક્ક તેનો ધરા સારાસાર ન જે જીવે,
 મણી તુલ્ય શ્રેષ્ઠ ઘેલો કહે, મનુષ જન્મ એજે ખુવે. ૫
 બડભાગી મોરંવજ હજી શુભ કીર્તિ ઉજસી,
 બડભાગી હરિશ્ચંદ્ર સત્યતા પૃથ્વી પ્રકાશી;
 રતી દેવ બડભાગ્ય જેણે પર કારજ કીધાં,
 બડભાગી અમરીષ ચિત્ત હરિ ચરણે દીધાં;
 બડભાગ્ય ભૂપ અવની થયા, પ્રભુ ભજન પ્રીતિ ધણી;
 પરલોક જીત ઘેલો કહે તેવા નૃપ ભુષણ તણી. ૬
 મોટો થૈ રાવણ અનીતિ કામજ કીધાં.
 મોટો થૈ હિરણ્યાક્ષ દિનને કસ્ટજ દીધાં;
 મોટા કૈયા કંસ નિચ પાપી લેખાણાં;
 મુર મોટા જગ ઘણાં તેહના અમુર જણાણાં
 મોટા થૈ હરી ભજ્યાં નહીં મોટાઈ શું કામની;

ચાલે અનીતીચાલ ઘેલા મોટપ થઈ અકામની. ૭

મુરખ તેને જાણ પ્રભુ ભજતાં જે લાજે,
મુરખ તેને જાણ પારકાં સુખ જોઈ દાજે;
મુરખ તેને જાણ અન્યનાં છિદ્ર જીવેછે,
મુરખ તેને જાણ વૃથા મળી વખત ખુવેછે;
મુરખ વળી તે જાણ તું કૂડ કપટ કરે ઘણાં,
પ્રભુ ભજન વિન્યા ઘેલો કહે મુરખતામાં નહિ મણા. ૮

સંતોષીને ધન્ય સ્વાર્થે મન ન ચળે છે,
સંતોષીને ધન્ય માન પણ તેને મળે છે;
સંતોષીને ધન્ય સદા આનંદમાં રેછે,
સંતોષીને ધન્ય ગુણી ધન ધન્ય કહે છે;
ભુષણ સંતોષ છે સર્વનું તે સજ્જનને દાખવે,
અસંતોષ ઘેલો કહે એક હરિ ભજ્યામાં રાખવે;
ભલે પામ્યો અવતાર મનુષનો તે ભવ આવી. ૯
ભલે પામ્યો અવતાર પ્રભુથી પ્રીત લગાવી,
ભલે પામ્યો અવતાર સદા પરમારથે પુરો;
ભલે પામ્યો અવતાર સંત સેવામાં શુરો,
અવતાર ભલો પામ્યો ભલે તે નર અવની ઉપરે;
જેના પ્રતાપે ઘેલો કહે હરિ ભજન સૌ જન કરે. ૧૦

હરિગીત છંદ

કરી વિષય સુખનો ત્યાગ, સેવો શ્રીહરિના ચર્ણને;
 સંસારના દુઃખ દુર થાશે, તરશે જનમ મરણને. ૧
 જે ચરણને સેવે સદા સુરનર મુનિવર સ્નેહથી,
 બ્રહ્માદિ શેષ મહેશને મન મોદ કારણ જેહથી. ૨
 યોગેશ્વરો નિત ધ્યાન અંતરમાં ધરે છે જેહનું,
 સનકાદિક શુક નારદ મુનીને ધેય સુંદર તેહનું; ૩
 છે દેવને દુર્લભ અતિ મુક્ત પણ ઇચ્છા કરે;
 ભોગી ચરણપંકજ તણા અવતાર પૃથિવમાં ધરે. ૪
 જે તિલક છે ત્રણ લોકનું સેવે સદા સાત્ત્વિક નરો,
 છે નાથ અક્ષરધામના ધરિ રદય પદ દુઃખ પરહરો; ૫
 પદ સ્પર્શથી પાવન થઈ, ગંગાજનો પાવન કરે;
 તે પ્રભુતણિ આ દાસ ઘેલો ચરણુરજ શિરપર ધરે. ૬
 દોહરો.

જે પદ તણા પ્રતાપથી, ઉદ્ધર્યા સંત અપાર;

ઘેલો કહે કૃપા કરી, રહો મમ ઉર મોઝાર.

બોલો શ્રી સહજનંદ સ્વામી મહારાજકી જયે.

દાસાનુદાસ જેડીમલ ઘેલા ત્રીકમળના જે શ્રી સ્વામી-
 નારાયણ વાંચશેજી અને મારાપર હમેશાં રાજી રેસોજી.

(પ્રભુ મહિમા વિષે.)

મુમુક્ષુએ ભગવાનના મહિમાનો નિત્ય વિચાર કરવો. જેમ જેમ પ્રભુ મહિમાનો વિચાર થાશે તેમ તેમ બુદ્ધિ સૂક્ષ્મતાને પામશે અને જ્ઞાન થશે.

જ્યાં સુધી મહિમા વિચાર અને ભગવાનના સ્વરૂપ નિધાને પુરૂષ પામ્યો નથી ત્યાં સુધી તેનો સત્સંગ પરિપક્વ કહેવાશે નહિ. કારણ કે તે બે વિચાર છેવટ સુધી કામ આવવાના છે માટે દરેક જીજ્ઞાસુએ તે જાણવું જોઈએ.

પૂર્વે ભગવાનના અશા અવતાર હજારો થઈ ગયા અને હજી પણ થશે એમ શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે પ્રથમ સતયુગમાં ભગવાને નરસિંહ અવતાર ધર્યો અને પોતાના ભક્ત પ્રહલાદજીની રક્ષા કરી અને અસુરોનો સંહાર કરી પૃથ્વીનો ભાર ઉતાર્યો ત્યારબાદ ત્રેતા યુગમાં ભગવાન રામચંદ્રજીનો અવતાર થયો તેમણે રાવણાદિક અસુરોને સહારી દેવતાઓની રક્ષા કરી તથા અઢાર પદ્મ વાદરા તથા રીંછોને તાર્યા વળી અગીયાર હજાર વર્ષ પર્યંત પૃથ્વી ઉપર દેહ રાખ્યો તેમાં અદ્ભુત પરાક્રમે કીધાં તો પણ મોટા રાજાઓ તથા વિદ્વાનો એ ભગવાન છે એમ સ્પષ્ટ જાણી શક્યા નહોતા વળી દ્વાપરની અંતે અને કળીયુગની શરૂઆતમાં શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનો અવતાર થયો હતો અને તેમણે ૧૨૫ વર્ષ પર્યંત દેહ રાખ્યો હતો તેજ સમયમાં તેઓએ દેત્યોને મારી અધર્મનો ઉચ્છેદ કરી ધર્મનું પાલન કર્યું હતું અને શરણે આવેલા જેવા કે ગોપ ગોવાળ, ઋષી પત્નીઓ,

ઉદ્ધવજી આદિક ભક્તોએ આ સાક્ષાત ભગવાન છે એમ જાણ્યું હતું અને તેણે તેઓનું કલ્યાણ પણ કર્યું હતું તેમજ કેટલા-એક રાજાઓ, વિદ્વાનો, સુજ્ઞનો તથા યજ્ઞ કરતા ઋષિયો આ ભગવાન છે એમ જાણી શક્યા નહોતા.

આ બન્ને અવતાર ક્ષત્રીય કુળમાં થયા હતા ને મોટાં મોટા પરાક્રમો કરેલાં હતાં ને દિવ્ય ચરિત્રો બતાવ્યા હતા તે પણ ભગવાનપણાનો નિશ્ચય થોડાકથી થયો પણ બધાઓથી થઈ શક્યો નહિ. એવું માયાનું બળ છે ત્યાર પછી કલીયુગનાં પાંચ હજાર વરસ વિત્યા કેડે પૃથ્વી ઉપરે અસુરે વધ્યા અને એકાતિક ધર્મ લય પામ્યો ત્યારે પુર્વમાં કૌશલ્ય દેશ છે તેમાં સરવાર પ્રાંત છે તેમાં છપૈયાપુર નામે ગામ છે તે ગામમાં સહજાનંદસ્વામી ભગવાનનો સર્વોપરી અવતાર થયો જેને સ્વામીનારાયણ કહેછે તે સર્વના કારણ છે સરવે અવતારના અવતારી છે જેને નીગમ નેતિનેતી કહે છે જેને અનંત માહા મુકતો સેવે છે અને અનંત ઇશ્વર કોટી તેને ભજી ભજીને મોટપને પારખ્યા છે એવા પુરૂષોત્તમ ભગવાન પોતાની યોગ કળાએ કરી પોતાનું દીવ્ય સામ્રાજ્ય છુપાવી મનુશ દેહ ધારણ કરી જ્યારે જ્યારે જે જે ચરીત્રો કીધાં તેમાં જે દીવ્ય ભાવ આવી ગયો તે પરથી મોટા માહાત્માઓએ ભગવાનપણાનો નિશ્ચય કીધો અને વળી શ્રીજી માહારાજે જે જે જ્ઞાન ઉપદેશ ની સર્વોપરી વાતો કરી તે પોતે પોતાના સ્વરૂપનું ઉચું જ્ઞાન આપ્યું તે તથા અનેક જીવોનું મુળ અજ્ઞાન કાઢી નીર્વાસનિક કરી પોતાના અક્ષરધામમાં મુક્યા તે અદ્ભુત ચરીત્રો જોઈ

ભગવાન માન્યા છે વળી છપ્પયાપુરના રહેવાશીઓને કોટરા, કાલીદત્ત આદિક દુષ્ટોના ઉપદ્રવથી કેટલાંક સંકટ સહન કરવાં પડતાં તે સંકટ શ્રીજી મહારાજનો જન્મ થયો ત્યાર પછી તે સર્વે નાશ પામ્યાં અને આનંદ આનંદ વર્તાઈ રહ્યો શ્રીજી મહારાજના બાલ ચરિત્રનું આ ઠેકાણું વર્ણન કરતો નથી તેનું કારણ કે શેષ અને સરસ્વતી સરખા પણ તેના મહિમાનો પાર પામી શકે નહિ. તો હું પામર શી રીતે પાર પામી શકું? માત્ર દુકામા વર્ણન નીચે પ્રમાણે આપું છું

શ્રીજી મહારાજે પોતાની બાલ્યાવસ્થામા અસુરોને મારી પુરવાશીઓની રક્ષા કરી માતપિતાને પોતાના સ્વરૂપનું ઉત્તમ જ્ઞાન આપી દેવગતી પમાડી અને અનેક જીવોને મોક્ષ આપ્યો ત્યારબાદ પોતે ૧૧ વર્ષની વયે મુમુક્ષુ જીવોના કલ્યાણના અર્થે અને અસંખ્ય દુષ્ટ પાખંડીઓનો સંહાર કરવા માટે વનને વિષે પધાર્યા રસ્તામાં ચાલતાં ચાલતા મોટા મોટા રાજાઓમાં પોતાનો પ્રતાપ દેખાડતા અને આશ્રિત કરતા કરતા નવલખે પર્વત જઈ ત્યાંથી નવ લાખ જોગીઓને જ્ઞાન આપી અનેક જીવોનો ઉદ્ધાર કરી જગન્નાથપુરીને વિશે પોતાની પધરામણી કરી ત્યાં બે માસ રહી મત પાખંડીઓનો નાશ કરી અનેક જનોને સુખ આપ્યું ત્યારપછી દેશાટન ફરી યાત્રાઓ કરતા કરતા ગુજરાત, કાઠીઆવાડ, સોરઠ, વગેરે દેશોમા પધાર્યા અને ત્યાંથી માંગરોળ થઈ લોજ ગામમાં રામાનંદસ્વામી જે ઉદ્ભવનો અવતાર તેમની જગ્યા હતી તે ગામને પાદરે મહારાજ સં. ૧૮૫૬ ના શ્રાવણ માસમાં પ્રભાતના સમયે વર્ણી

વેશે જ્યાં સેલોર વાવ હતી ત્યાં વિરાજ્યા તે વખતે રામાનંદ-
સ્વામી કચ્છમા હતા તે સમય રામાનંદસ્વામીના શીષ્ય સુ-
ખાનંદસ્વામી કાવડ લઈને તે વાવમાંથી જળ ભરવા આવતા
હતા તે વેળાએ સુર્યનારાયણ ઉદય પામ્યા હતા. તે સૂર્યના કી-
રણ તથા શ્રીજી માહારાજના મુખારવિંદની કાન્તી પરનાં કી-
રણો એક થઈ ગયાં હતાં તે જોઈ સુખાનંદસ્વામીએ એમ વિ-
ચાર્યું કે આ કોઈ મોટા દેવ પુરૂષ હોય તેમ જણાય છે જેથી
તેમને મારા ગુરૂના આશ્રમમા લઈ જઈ એવી ધારણા કરી
મહારાજ પાસે આવી સાષ્ટાંગ દંડવત પ્રણામ કરી વિજ્ઞાપી કરી
કે હે માહારાજ આપ કૃપા કરી ગામમાં પધારો તેની વિજ્ઞ-
પ્તિ સાંભળી શ્રીજી માહારાજે કહ્યું કે અમોને ગામમા આવ-
વાનું શું પ્રયોજન છે ? ત્યારે સુખાનંદસ્વામીએ કહ્યું કે એક
મહાત્મા પુરૂષ ગામમા રહે છે અને તે દર્શન કરવા જેવા છે
અને બહુ સમર્થ છે જો આપ ન પધારો તો એ મહાત્માને
હું દર્શન અર્થે અહિં તેડી લાવું પછી જેવી આપની ઇચ્છા
ત્યારે શ્રીજી માહારાજે કહ્યું કે એમ તો નહિ. ચાલો ત્યારે
આપણે જઈ દર્શન કરીએ અમે એવા મહાત્માનેજ ગોતીએ
છીએ એમ કહી શ્રીજી માહારાજ સુખાનંદસ્વામી સાથે ગા-
મમા પધાર્યા ને મુક્તાનંદસ્વામીને મળ્યા ત્યારપછી કેટલોક
વખત પરસ્પર ધર્મ ચર્ચા ચલાવી અને મુક્તાનંદસ્વામીએ
વર્ણી મહારાજને પુછ્યું કે આપની જન્મભૂમી કય ? માતપિ-
તાનું નામ શું ? તે હું જાણવા માગુ છું ત્યારે શ્રીજી મહા-

રાજે ઉત્તર આપ્યો કે આત્માની જન્મભુમી અને માતૃપિતા તો કોઈ નથી. જે જન્મ મરણથી છોડાવે તેજ સાચા માખાપ કહેવાય. ત્યારપછી શ્રીજી માહારાજે મુક્તાનંદસ્વામીને પુછ્યું કે જીવ, ઇશ્વર, માયા, બ્રહ્મને પરિબ્રહ્મનું યથાર્થ રૂપ શું છે તે અમને જીક્તીથી સમજાવો ત્યારે મુક્તાનંદસ્વામીએ કહ્યું કે હું મારા ગુરૂ પાસેથી જેટલું શીખ્યો છું તેટલું આપને કહેવા તત્પર છું પરંતુ તેથી ઘણું તો મારા ગુરૂ જાણે છે ત્યારે શ્રીજી માહારાજે કહ્યું કે તમારા ગુરૂ કોણ ને કયા છે? ત્યારે મુક્તાનંદસ્વામીએ ઉત્તર આપ્યો કે મારા ગુરૂજી મોટા જ્ઞાની છે. અને તે કચ્છ દેશમાં પોતાના ભકતોને દર્શન આપવા ગયા છે. અને તેમનું નામ રામાનંદસ્વામી છે અમો તેમના પ૦ શીખ્યો તથા હરિભકતો તેમને ભગવાન તરિકે માનીએ છીએ પણ રામાનંદસ્વામી કહે છે કે હું ભગવાન નથી ભગવાન તો પાછળ આવનાર છે હુંતો તેમની આજ્ઞાથી ડુગડુગી વગાડી પડ જગાડવા આવ્યો છું આવાં વચનો સાંભળી શ્રીજી માહારાજે મંદ મંદ હાસ્યફરી હસવા લાગ્યા. તે વખતે અદ્ભુત આનંદ છવાઈ રહ્યો તેમજ અલૌકિક દેખાવ જોવામા આવ્યો હતો જેનું વર્ણન કોઈપણ કરી શકે તેમ નથી. તે આનંદ સમાયા બાદ મુક્તાનંદસ્વામીએ રામાનંદસ્વામીને શ્રી કચ્છ કાગળ લખ્યો કે તમે જે પુરૂષ કહેતા હતા તે અત્રે આવેલ છે અને તમારા દર્શનની ઇચ્છા ધરાવે છે એવો પત્ર લખી મયારામ ભટ્ટની સાથે મોકલાવ્યો તે પત્ર વાંચી રામાનંદસ્વામી ગામ પીપલાજી આવ્યા ને ત્યાંથી મુક્તાનંદસ્વામીને સમાચાર મોકલ્યા કે તમે વર્ણી

માહારાજને તેડી અહિ આવો તે ઉપરથી મુક્તાનંદસ્વામી તથા કેટલાક સંત જનો ગામ પીપલાણે આવ્યા અને રામાનંદસ્વામીને મળ્યા પછી પ્રશ્નોત્તર કરી ઓળખાણુ આપી અને રામાનંદ-સ્વામીએ પોતાના તમામ સંત ભક્તોને તેડાવીને આજ્ઞા કરી કે હે સંત ભક્તો આ પુરૂષને કોઈ મનુષ્ય ન બાણુશો આતો કોઈ કારણરૂપ છે જેને અલક પુરૂષ કહે છે તે આ છે જેને પારા-વાર કહે છે જેને અક્ષરાતીત કહે છે જેને પંચ મહા શક્તી-ઓએ સેવ્યા થકા પોતાની યોગ માયાએ કરી સદા દીવ્ય ને સાકાર છે તેજોમય મૂર્તી છે અને પોતાના સ્વરૂપમાં માન્યો છે. આનંદ જેનેએવા છે તે અક્ષરથી પણ પર છે જેના સ્વરૂ-પમાં અપ્રમીત સુખ રહ્યું છે સર્વ ગુણતું ભાજન છે જેને ભ-જીને જીવ મુક્ત કોટીને પામ્યા છે જેને ભજીને જીવ ઇશ્વર કોટીને પામ્યા છે અને જેની આજ્ઞાથી અનંત કોટી બ્રહ્મા-ડની ઉત્પત્તિ સ્થિતી ને લય થાયછે જેના પ્રતાપથી કાલ માયા પણ થર થર કંપે છે અને જેની આજ્ઞાથી ચંદ્ર સૂરજ પ્રકા-શમાન થાય છે તેની મરજી વિના કોઈથી તરાણુ પણ તોડી શકાતું નથી એવા પુરૂષોત્તમ ભગવાન આપણા સાંઝે મનુષ્ય દેહ ધારણુ કરી રસ્તામા ટાઢ તડકાના દુઃખ સહન કરી મનુ-ષ્યભાવ જણાવતા જણાવતા પોતાના ભક્ત જનોને સુખ આ-પતા આપતા અહિં પધાર્યા તે કાંઈ થોડી કૃપા નથી હે સંત ભક્તો આ મારી ધર્મ ધુરની ગાદી હું આ પુરૂષને સોંપું છું અને સર્વે સંત ભક્તો આજથી આ શ્રીજી મહારાજથી આ-જ્ઞામાં રહેશો એવી મારી સર્વે સંત ભક્તોને ભલામણુ છે જેમ

જેમ તમે એમનો સત્સંગ કરશો તેમ તેમતેમનો પ્રતાપ જણાશે ત્યારબાદ રામાનંદસ્વામી શ્રીજી મહારાજની સાથે ૧૧૧ વર્ષ રહ્યા સં. ૧૮૫૮ની સાલમાં ગામ ફરેણીમાં રામાનંદસ્વામીએ દેહ ઉત્સવ કર્યો સ્વધામ પધારતી વખતે રામાનંદસ્વામીએ શ્રીજી મહારાજને હાથ જોડી વિનંતિ કરી કે હે પ્રભો આપે મને કૃષ્ણા અવતારમાં વચન આપ્યું હતું કે હે ઉદ્ધવ ! તમે બદ્રિકાશ્રમ જઈ તપ કરી ભરત ભુમીમા જઈ એકાતિક ધર્મ પ્રવર્તાવશો ત્યારે તમને હું મારા ધામમા લઈ જઈશ આ પ્રમાણેની આજ્ઞા મેં પરીપૂર્ણ કરી છે માટે હું સ્વધામ જવાની આજ્ઞા માગું છું ત્યારે શ્રીજી મહારાજે કહ્યું કે સુખેથી પધારો તે પછી શ્રીજી મહારાજ પોતાનો અદ્ભુત મહિમા બતાવતા હતા મનુષ્યોને સમાધી કરાવી દીવસ માસ તથા વર્ષો સુધી રાખતા તે એવી રીતે કે કોઈના ઉપર દેવતા મૂકે કે હથીઆરથી મારે જગાડે તોપણ ભાન રહેતું નહીં અને શ્રીજી મહારાજ જ્યારે સમાધીમાંથી જગાડે ત્યારેજ જાગે વળી જે જન પોતાની પાસે આવે ને કહે કે મને મારાં ઇષ્ટ દેવતાં દર્શન કરાગે તો તેને દર્શન કરાવે ને પોતાના આશ્રીત કરતા હતા એટલુંજ નહિ પણ કોઈને શાસ્ત્રનો અર્થ કરી કોઈને વાતો કરી કોઈને જ્ઞાન આપી ભગવાન પણાનો નિશ્ચય કરાવત અને કોઈને પોતાના સાધુ દ્વારાએ ઐશ્વર્ય પ્રતાપ જણાવી અનેક જીવોને પોતાના આશ્રીત કરતા હતા વળી મુમુક્ષુ જીવોને શુદ્ધ જ્ઞાન આપી સ્ત્રી ધનથી જુદા કરી ૧૮ પ્રકારનાં વસનો છોડાવી માયાના બંધનથી મુકાવીને તેઓને બ્રહ્મરૂપ બનાવ્યા. વળી શ્રીજી મહારાજે એમ વાત કરી કે હે ? હરિ ભક્તો આ બ્રહ્માંડમાં માયા

કોઈને મુક્ત થવા દેતી નથી અને પંચ વિષય કોઈની લાજ રહેવા દેતા નથી માટે એ બે વાત અમારે દ્રઢ કરી માયા થકી જીવોને મુકાવી અને પંચ વિષયથી લેવાય નહિ એવા સંન હરિ ભક્તો કરવા છે એવો પ્રગટ પુરૂષોત્તમ ભગવાનનો પ્રભાવ સાંભળી નદી જેમ પહાડ પર્વતને તોડી સમુદ્રને મળે છે તેવીજ રીતે મુમુક્ષુ જીવો મત પથ તોડી શ્રીજી મહારાજને શરણે આવ્યા. વળી એક સમય ગામ ભાદરેથી શ્રીજી મહારાજે હરિ ભક્તોને કાગળ લખ્યો કે આ પત્ર વાંચી ઘરખાર છોડી, કુટુંબનો ત્યાગ કરી, સંસાર મિથ્યા જાણી, ભગવાં વચ્ચે ધારણ કરી પરમહંસની દિક્ષા લઈ ભુજ આવો અમે ભુજ જઈએ છીએ તે ઉપરથી અઠાર જણાઓ પત્ર વાંચી ઘરખાર વગેરેનો ત્યાગ કરી પરમહંસની દિક્ષા લઈ ભુજ આવ્યા. તેમાં દોઢ ગામ ધણી તો કોઈ ગૃહસ્થ, કોઈ ગરાસીયા તો કોઈ પટેલ કોઈ ચોધરીઓ હતા. આ ઉપરથી એટલુંજ સમજવાનું છે કે અહો ? શ્રીજી મહારાજની વાણીમાં શું ચમત્કાર હતો, અને ઉપરના ગૃહસ્થોએ શું ભગવાનનો મહિમા જાણ્યો હશે ? જીવોને પુર્વે કૃષ્ણ ભગવાને અર્જુનને તથા ઉદ્ધવને, બદ્રીકાશ્રમ જવાનું તથા અર્જુનને યુદ્ધ કરવાનું બહુ કહ્યું તોપણ હા પાડી નહિ. પછી ગીતાના ૩૧ અધ્યાયનું જ્ઞાન કર્યું ત્યારે તેઓએ માંડમાંડ હા પાડી એવું માયાનું પ્રબળ છે અને આજ હલાહલ કળીયુગમાં શ્રીજી મહારાજનાં એક કાગળથી ૧૮ ગ્રહસ્થો પરમહંસો થઈ ઘરખાર મુકી ભગવાનને શરણે આવ્યા એ કાંઈ થોડી વાત નથી વળી ખીજી ચમત્કારની વાત એ છે જે શ્રીજી મહારાજની સાથે ૫૦૦ પરમહંસો ધ-

રખાર છોડીને શ્રીજી મહારાજની પાછળ ભમતા હતા. તે અ-
વતારી પુરૂષો હતા. તેમજ શ્રીજી મહારાજના આજ્ઞાં સરવે
માનપૂર્વક પાળતાં હતા અને વળી શ્રીજી મહારાજની કૃ-
પાથી સિદ્ધ દિશાને પામેલા હતા. પણ સૌનું સામર્થ્ય શ્રીજી
મહારાજે રોકી રાખ્યું હતું તોપણ વ્યાપકાનંદસ્વામીએ પોતાના
મુખમા અનંતકોટી બ્રહ્માંડ દેખાડ્યા અને એક બ્રાહ્મણના
બાળકને જીવતો કર્યો અને એક બ્રાહ્મણની ઘોડીને જીવતી કરી
તેમજ મહાત્મા સંત દાસજીએ ભુજના હમીરશર તળાવમાં ડુ-
બી મારી પોતાના બળથી ઠેઠ બદ્રીકાશ્રમમા નીકળ્યા અને
જેતલપુરમા શ્રીજી મહારાજને મળ્યા. બીજું સ્વામી સચ્ચિ-
દાનંદજીએ નારતામાં ત્રણ ચોરડા પકવાનના ભરેલા કામમાં લ-
ગાડ્યા. અને દુર્વાશાના ભાઈ કહેવાયા. બીજું સુતાર વિશ્રા-
મભાઈના સકલપે અસંખ્ય કીડીઓને વીમાન તેડવા આવ્યાં
બીજું કડવા ભક્તે આંખાના ૬૦ વૃક્ષોને વર્તમાન ધરાવી મ-
નુષ્ય દેહ પમાડી સંત સમાગમમાં લઈ મોક્ષ આપ્યો. વળી
પરવતભાઈ તથા ગોરધનભાઈની તો વાતજ ન્યારી છે તે તો
શ્રીજી મહારાજ જ્યાં જ્યાં પધારે ત્યાં ત્યાની લીલાની વાતો
ઘેર બેઠા કરે તેમજ કેરામાં સદાબા આંખે અપગ હતાં તો
પણ શ્રીજી મહારાજની લીલાની વાતો જે સંગ જાત્રા કરી
શ્રીજી મહારાજનાં દર્શન કરી આવે તેને તમામ હકીકત વ-
ર્ણન કરી કહે કે તમે જાત્રામાં ફલાણે ફલાણે સ્થળે ગયા હતા
અને તમને મહારાજે આમ આમ કહ્યું તે સર્વે વાત સાચી
પડતી આ ઉપરાંત બીજા અનેક સંત હરિ ભક્તો શ્રીજી મ-

હારાજની કૃપાથી પોતાનો પ્રતાપ જણાવતા હતા અહો ! કેવો મહારાજનો મહિમા આ ઉપરથી એમ સમજવું કે જાણે શ્રીજી મહારાજના લજનથી સંત લકતોમાં આટલો બધો ચમત્કાર આવ્યો છે. તો પુરણ પુરૂષોત્તમ એવા જે શ્રીજી મહારાજ તેમાં ઇશ્વરી પ્રતાપ કેટલો બધો હશે ? તે સુર માણસો સહજ સમજી શકશે કે ? વળી પ્રત્યક્ષ લગવાનનો મહિમા છે તે જુઓ ? કર્છ, કાઠીઆવાડ, સોરઠ, ગુજરાત આદિક બીજા કેટલાક દેશોમાં આજ પણ સ્વામીનારાયણના પ્રતાપથી ઉચ જાતિના બ્રાહ્મણો અને અનેક જાતીના માણસો સ્વામીનારાયણનું લજન કરે છે. અને કાઠી કોરી ઠાકોરની હાલચાલ ખાનપાન અવલાંને દુષ્ટ કર્મ કરતા હતા તેને પણ સ્વામીનારાયણે જ્ઞાન આપી પોતાના આશ્રીત કીધા અને તેને નિયમ ધર્મ પગાવે છે વળી સૂરત ગણીના જનો જોખનપગી, માનલા મેગણીના પાપના પર્વત કહેવાતા, તથા તખો પગી આદિક જે મહા લયંકર વેશ ધારણ કરતા તેમને પણ જ્ઞાન આપી અધર્મ થકી અટકાવ્યા અને પોતાને શરણે લીધા વળી ગામ બોટાદના વાણીઆ લગોભાઇ ડોશી જે નવલાખ રૂપીયાનો આસામી હતા તેને જૈન મત છોડાવી શ્રીજી મહારાજે પોતાના આશ્રીત કીધા અને હાલ પણ કેટલાક જૈન મતવાળા સ્વામીનારાયણના આશ્રીત છે એ કેટલો બધો પ્રભુનો મહીમા ? આ સમયમાં તો શ્રીજી મહારાજનો અવતાર બહુ મોટો થયો છે તેનાં ચરિત્રો ઘણાં દીવ્ય છે તે ઉપર ઉપરથી સમજાય તેમ નથી આ વાતતો સતસંગ, સતશાસ્ત્રો, તથા સત્પુરૂષનો સમાગમ કરશો

ત્યારેજ સમજશે જુઓને આગળ ભગવાને રાવણાદિક અનેક દૈતોને માર્યા તથા મોટા મોટા મત પંથો તોડ્યા પણ અંતર શત્રુને કોઈ મારી શકે તેવી પ્રથા બાધી નહી. અને તે શત્રુઓએ મોટા મોટાઓની ક્ષેત્રી કરી. તથા માથા કપાવ્યાં જેવા કે કામ, ક્રોધ, મોહ, લોભ માનને ઈર્ષ્યા તેને મારી શક્યા નહી તેને આવા કલીયુગમાં શ્રીજી મહારાજના પ્રતાપથી વગર હથીઆરે જીતી થોડે દાખડે અક્ષરધામમાં તેશત્રુઓનાં માથા ઉપર લાતો મારી આજ્યા જાય છે. એવો માર્ગ શ્રીજી મહારાજે બાધ્યો એ કાંઈ થોડો મહીમા છે એ બધો શ્રીજી મહારાજનો પ્રતાપ છે વળી પ્રતક્ષપણના મહીમાની થોડીક વાતો કહું તે સાંભળો.

૧ મહીમા વાક્ય ૧ હું—પ્રથમ તો મહારાજ જ્યારે ભુજ પધાર્યા ત્યારે હીરજીભાઈને ત્યાં ગયા અને લાધીબાઈને માણસ મોકલી તેણેના કે આગ્રો મહારાજ બોલાવે છે ત્યારે બાઈ કહે કે મહારાજ અહીં આવે અમે પણ રામાનંદસ્વામીના શીષ્ય છીએ અને મહારાજ પણ સ્વામીના શીષ્ય છે તે ભક્ત જને મહારાજને કહ્યું તે ઉપરથી મહારાજ લાધીબાઈને ત્યાં ગયા અને લાધાબાઈને સમાધી થઈ અને રામાનંદસ્વામીને શ્રીજી મહારાજની સેવામાં દીદા અને અહોપણુ જણાયું સમાધી ઉતરી ત્યારે મહારાજને પગે લાગ્યા અને ભગવાનપણાનો નીશ્ચે થયો આ વાત બાઈના ભત્રીજા માધવજીભાઈને સુખે સાંભળેલ તે લખી છે.

મહીમા વાક્ય ૨ હું—મહારાજ હીરજીભાઈને ત્યાં રહેતાં ત્યારે હીરજીભાઈનો એકનો એક દીકરો રણુદોડભાઈ એકદમ માંદા

પડયા અને શરીર છુટી જાય એવું થયું ત્યારે હીરજીભાઈનાં ઘરવાળાં અમરભાએ શ્રીજી મહારાજને દીલગીર થઈ કહ્યું કે હે મહારાજ તમે ભગવાન કહેવાઓ છો અને અમારે ઘરે ધીરાજ્યા છો ને રણછોડ જો દેહ મુકશે તો લોકોમાં હાંસી થશે કે જો ભગવાન ઘરે થીઆ છે અને આ છોકરો તો મરી ગયો માટે આવો લોકો અપવાદ દેશે એમ કહી દીલગીર થયાં ત્યારે શ્રીજી મહારાજ કહે એની આયુષ્ય તો નથી પણ તમે કહો છો તો જાઓ નહીં મરવા દઇએ આજથી ૫૦ વર્ષનું આયુષ્ય દઉં છું તમે એનું મૃત્યુ નહીં જીવો એમ કહી મહારાજ ચાલી નિસર્યા આ વાત રણછોડભાઈના દીકરા મા વજીભાઈને મોઢે સાંભળેલ છે તે લખી છે.

મહીમા વાક્ય ૩ જું—એક વખત મહારાજ સોરઠ હાલાર માં હતા તે કેમે કર્યા ભુજ આવે નહીં તેડાવાને ઘણા હરોલકતોએ માણસો મુક્યાં પણ આવ્યા નહીં. ત્યારે સુદરજીભાઈ ત્યાં જઈ મહારાજને સમજાવી જોડીએથી વહાણમાં બેસાડી ભુજ આવતા હતા ત્યારે સુદરજીને કાંઈક ગ્રહમ આવ્યું કે મહારાજ કોઈથી આવ્યા નહીં પણ હું તેડી જાઉં છું તેનો અતરનો ધાટ મહારાજ ઓલખી ગયાં અને સુદરજીને દેખતાં સમુદ્રમાં ભુસકો માર્યો; સુદરજીભાઈ તો રોવા લાગ્યા અને વહાણમાં બીજા માણસો હતાં તેણે કહ્યું કે જાવો ખુડી ગયો. પછે તે સુદરજીભાઈ તુણેથી ઉતરી ઘરે આવતાં વિચાર્યું કે હવે શું જવાબ દઉં ત્યાં જ્યાં જીવે તો મહારાજ સલા કરી ઘરે આવી બેઠા છે અને સુદરજીભાઈને કહ્યું કે સુદરજી ક્યાં ગયા હતા પછે સુદરજીભાઈએ

બધા હરી ભક્તો પાસે માહારાજના મહીમાની વાતો કરી આ-
નંદ પામ્યા. આ વાત સુતાર નરણુભાઈને મોઢે સાંભળેલ
તે લખી છે,

મહીમા વાક્ય ૪યું—મહારાજ જ્યારે હીરજીભાઈને ત્યાં
ઉપાધી થઈ ત્યારે હીરજીભાઈનું મન મુંઝાણું કે કામદાર હવે શું
કરશે ત્યારે ગંગારામ મલે માહારાજને કહ્યું કે હે માહારાજ
ચાલો મારે ઘરે એ કામદાર સુ કરવવાનો છે હું એનાથી બીતો નથી
ચાલો મારા શીર સાટે છે. એમ કહી એ કામદારનીજ વેલમાં બેસા-
ડી પોતાને ઘેર તેડી ગયા પછી કામદારે ગંગારામભાઈને કહી
મુક્યું કે તમે સ્વામીનારાયણને કાઢો નકર હલા મુકું છું તે મારીને
કાઢી મુકશે ને તમારી લાજ જશે પણ ગંગારામે તે વાત માની
નહી અને કહ્યું કે જા જા તને કોણ ઓળખે છે પછી મે તે,
હલા મુકી તે જોઈ ગંગારામભાઈએ માહારાજને કહ્યું કે તમે
મારે શીર સાટે છો આહી બીરાજો હું હથીઆર લઈ જઈ છું
અળ ઘડી મારી કાઢી આવું છું એમ કહી ચાલ્યા વાસે મહા-
રાજે વીકાળ રૂપ દેખાડ્યું કે લસ્કર જોઈ રાડ પાડી નાહું કે
ભાગો આવો આપણો કાળ આવ્યો તે ખખર મેતાને આપી
અને પછી પાચ પંદર દીવસે મહેતાને એકઆર બે પાંચહ-
ટડી જે ભુજમાં કહેવાય છે ત્યાં મારી નાંખ્યો. આ વાત તો
જાહેર છે તે લખી છે.

મહીમા વાક્ય ૫ મું—વળી તે ગંગારામમલનાં ફળીઆમાં
રોકડીયા હુવાણા રહેતા હતા તેમને માથે દરબાર શ્રીજીએ કાંઈક
ગુનાને લીધે વીસહજાર કોરી દંડ કીધો અને કેદ રાખ્યા હતાં.

તેથી તેમનાં ઘર વાળાએ શ્રીજી મહારાજની પોતાને ઘરે પધ-
રામણી કરાવી અને ઘરના માણસે મહારાજ પાસે શ્રીકૃષ્ણ રાખી
ભેટ પુજા યથાવીધી કરી મહારાજ પાસે અરજ કરી કે હે
મહારાજ તમે ભગવાન કેહેવાઓ છો અને અમારા ઘર વાળા-
ઓને દરબારે કેદ આપી વીસહજાર કોરી દંડ કીધો છે તે તમે
કૃપા કરો તો અમે છુટીએ ત્યારે મહારાજ કહે કે જાઓ તે
કાલે છુટશે અને તમે જેટલાં નાળીએર અમારી પાસે રાખ્યાં
છે તેટલા હજાર કોરી માફ થશે જ્યાં લેખ્યા તો દસ નાળી-
એર થયાં જાઓ દસહજાર કોરી માફ થશે જો વધારે હોત તો
વધારે માફ થાત ત્યારે કહે કે ખીજા લાવીએ મહારાજ કહે કે
હવે કાંઈ નહીં એતો પેહેલાંનીજ વાત છે આ વાત ઠા. કેશવજી
પટવા પાસેથી સાંભળેલ.

મહીમા વાક્ય ૬ ફું—ભુજમાં એક કંસારો માતા પંથી
હતો તેનું નામ લાલજી હતું તેને શ્રીજી મહારાજને
ભુજમાં હીરજીભાઈને ઘરે દેખેલ તે દીવસથી નીચે થએલ કે
આ ભગવાન છે પછી મહારાજ ઘઢડે પધાર્યા તો તેને વિચાર્યું
કે મહારાજના દર્શન કર્યા વગર ગળ્યું ચીકણું ખાવું નહીં એમ
કહી બે ચાર મહીને ઘઢડે ગયો ત્યાં બહુ હરી જનો આ-
વેલા તે બે દીવસ સુધી માહારાજનાં દર્શન થયાં નહીં ત્રીજો
દીવસે માહારાજે છેટેથી સભામાં કહ્યું કે પેલા ભકતને મારી પાસે
તેડી આવો એ જાતે કંસારો છે ભુજથી એ મારે દર્શને આ
વેલ છે પછે ભકત જન મહારાજ પાસે તેડી આવ્યાં મહારાજે
લાલજીને કહ્યું કે હે લાલજી હવે ગળ્યું ચીકણું બધાની તમને

છુટ છે હવે ઘેર જાઓ ત્યારે લાલજી કહે કે હે મહારાજ તમે ભગવાન મળ્યા તો ધરે તો જશું પછે તેનો દીકરો ચીનો હતો તેને પણ સતસંગ થયો અને સાધુ થયો આ વાત તેની દીકરીના દીકરા માધવજી પાસેથી સાંભળેલ લખી છે,

મહીમા વાક્ય ૭ મું—ડાકોરજી પાસે ગામ ખારોલના ઉપાધ્યાય અંબારામ તથા તેની સ્ત્રી બેનેજણ એક ટટુ લઈ શ્રીજીમહારાજનાં દર્શન કરવાં અમદાવાદ આવતા હતાં ત્યારે રસ્તામાં મહા ભયંકર એક વન આવ્યું અને તેઓ વનમાં ભુલા પડ્યાં અને રાત પડી ગઈ પછી તે સ્વામીનારાયણ હે સ્વામીનારાયણ કહેવા લાગ્યા તે સમયે મહારાજ ગરાસીઆનો વેશ લઈ ઘોડેસ્વાર થઈ કહ્યું કે હે રોસાં તમે ક્યાં જાઓ છો ત્યારે તેમણે કહ્યું કે અમે અમદાવાદ સ્વામીનારાયણના દર્શન કરવા જઈએ છીએ તે વાટ સુજતી નથી ત્યારે માહારાજે કહ્યું કે ચાલો હું પણ અમદાવાદ દર્શન કરવા જવું છું તમે મારી વાસે ચાલો આતો તમે ભુલા પડ્યા છો પછી તે વાતો કરતા માહારાજ સાથે ચાલ્યાં તે ઠેઠ અમદાવાદનાં મંદીરના દરવાજાં ખતાવી માહારાજ અંતરર્ધ્યાન થયાં તે ડોસો ડોસી દેખી બોલ્યા કે ગજબ આતો શ્રીજી મહારાજ એટલામા અલોપ થઈ ગયાં આ વાત તેના દીકરાના દીકરા બાળકજી પાસેથી સાંભળેલ.

૭મહીમા વાક્ય ૮ મું—કચ્છનાં ગામ તેરામાં મહારાજ પધારેલ ત્યાં સુતારના ડેહેલામાં ઉતારા કરેલ અને પોતાની સાથે પરમહંસો પણ હતા તેમાંથી બે સાધુઓને સમાધી થઈ અને મહારાજ તો બીજા સાધુઓને લઈ મોટા પરોડીએ અંધારે

ચાલતા થયા તે સુતારોએ મહારાજને વળાવી મોટી પરોડે સીમમાંથી કડળનાભર લાવી અંધારામાં તેડેલામા ખડકી મુકી તેમાં બે સાધુ પણ આવી ગયાં છ મહીને તે સુતાર ભકતોએ ભુજમાં જઈ મહારાજને દર્શને આવી કહ્યું હે કૃપાનાથ ઘણા મહીના થઇ ગયા દરશન પણ નહી તેમ કોઇ સંતને પણ મોકલ્યા નહી શ્રીજી મહારાજ આ વાત સાંભળી બોલ્યા કે તમારી પાસે અમે બે સત મુકી આવ્યા છીએ તેની ખબર પણ લીધી નથી જાઓ જાઓ તેમની સંભાળ લીધો, તે ઉપરેતો તમે કડળ ખડકી મુકી છે આ સાંભળી તેતો વિસ્મયને પામી ત્યાં જઈ જુવે તો બે સંત નીકળ્યા તે જોઈ આશ્ચર્ય પામ્યા. આ વાત તેરામા સુતાર ભકત પાસે સાંભળેલ.

મહીમા વાક્ય ૯ મું—જે કચ્છમાડવીમા ખેયોખત્રી મહા વેદાંતી હતો અને તે બ્રહ્મનું નિરૂપણ કરી કોઇનો પગ પગ ઠેરવા દે નહી મોટા મોટા સાધુ સંત આવે તેની સાથે વાદવીવાદ કરી હટાવે છેવટે પોતાનો મત નિરાકાર ઉપાસના સિદ્ધ કરે તેને શ્રીજીમહારાજે ખુબ જ્ઞાન કરી સાકાર ઉપાસનાનો નીશ્ચે કરાવી પોતાનો ભકત કીધો અને તે શ્રીજી મહારાજને ભગવાન કહી માનવા લાગ્યો એવો મહારાજનો પ્રતાપ છે. આ વાત સાધુઓના મોઢે સાંભળેલ તે લખી.

મહીમા વાક્ય ૧૦ મું—એક બ્રાહ્મણ હતો તે દેવીનો ઉપાસીક હતો તેણે યોગ્ય યજ્ઞ કરી દેવીને પ્રસન્ન કરી દેવી પાસેથી વર માગ્યો કે મારો આંતતીક મોક્ષ થાઓ ત્યારે દેવીએ કહ્યું કે મોક્ષ મારા હાથમાં નથી રાજ સંપતિ કે છોકરાં જોઇએ

તે હું આપું ત્યારે તે ગ્રાહ્ય કહે કે એ મને ના જોઈએ મને તો મોક્ષ જોઈએ કા મોક્ષ આપો કાં મોક્ષનો મારગ બતાવો ત્યારે દેવી કહે કે જા હમણા લગવાનનો અવતાર થયો છે તે સ્વામીનારાયણ નામે ઝોળખજો તે પાસે જા મોક્ષ થશે ત્યારે તે ગોતતો ગોત તો મહારાજને મળ્યો અને સ્વામીનારાયણનો સાધુ થયો તેનું નામ મહારાજે મગ્નિરામ દેવીવાળા પાડ્યું તે આજ દીન સુધી સાધુમા નામ પ્રખ્યાત છે. આ વાત સતસગમાંથી સાંભળેલ તે લખી.

મહીમા વાક્ય ૧૧ મું—અમદાવાદમાં રાઘવાનંદ જમતગડા નામના સાધુ મહા સમર્થ હતા તેણે સાધુ થયા પહેલા જમદુતને ડાગ મારી દાત ભાગી નાખ્યો હતો તે સાધુ થયા છે તેની વાત ભુજમાં સ્વામીનારાયણના મંદીરમાં થતી હતી કે એવા સમર્થ સાધુ છે તે વાત મોટા ખાવાના ખવાસ પચાણે માની નહી અને અમદાવાદ તે સાધુ જોવાને ગયો, અને ત્યાં જઈ મંદીરમાં પુછ્યું કે રાઘવાનંદ જમતગડાં સાધુ કયાં છે તે બતાવો તે જોઈ તેના દરશન કરી રાજ થઈ ભુજ આવ્યાં એવો સ્વામીનારાયણ નામનો મહીમા છે. આ વાત પચાણ ખવાસને મોઢેથી સાંભળેલ તે લખી છે.

મહીમા વાક્ય ૧૨ મું—જોળનપગી તથા તખાપગી તથા માનુભામાહા પાપી જે ચોરીમાં પુરા ધાડામાં પુરા માણસ મારવામાં પુરા લુટ કરી ગામ ભાગવામાં પુરાં જેને દયાનું તો નામ સાંભળેલ નહોતું. તેવા મહા વિકાળ માણસો જે કોળી અને કાઠી તેઓને શ્રીજી મહારાજે બોધ આપી પોતાનાં આશ્રીત કીધાં

અને હથીયારો મુકાવી હાથમાં માલા આપી અને કોઇકને જીવ દુખ વતાંબીએ એવા ભકત કીધાં એ શ્રીજીનો પ્રતાપ છે. આ વાત વડતાળમાં સાંભળેલ તે લખી છે.

મહિમા વાક્ય ૧૩ મું—સુરતમાં અરદેશર પારસી જે ગા-મનો કોટવાલ હતા અને સરકારે તેને કેટલીક આબરૂ આપેલ અને વળી મહા મદોન્મત હુકમવાળો તેને પણ શ્રીજી મહારાજે જ્ઞાન આપી પોતાનો આશ્રિત કીધો અને પોતાની છબી તથા પાઘ આપી તે આજ પણ તેમને ઘેર મોજુદ છે અને ત્યાં જે જાય તેમને દર્શન કરાવે છે અને કુંવરબાઈ નામે તમના વશજોમા એક બાઈ છે તેમને પણ શ્રીજીમહારાજે હાલ પણ પરચો આપેલ છે તે અમે એમના મુખ થકી સાંભર્યું છે કે તે પાઘ તથા છબી કોઈને વેચાતી આપવી નહિ એમ શ્રીજી મહારાજે તેમને કહ્યું. આ વાત કુંવરબાઈને મોઢે અમે સુરતમાં સાંભળી મહારાજની પાઘ તથા છબીનાં દર્શન કીધાં.

મહિમા વાક્ય ૧૪ મું—જે ભુજમાં શા. લખમીચંદ દેવ-ચંદ તથા લધુશા કરીને વાણીઆ જૈનમતવાળા હતા તે એમ વાત કરતાં કે તમે જેને સ્વામિનારાયણ કહો છો તેને અમે જોયા હતા અમે ચળોતરમાં બજાર લેવા જતા ત્યારે વડતાલમાં તે પુરૂષ હતા તે બહુ ચમત્કારી પ્રતાપી અને બહુ તેજસ્વી હતા તેને જોતાજ માણસને મુર્છા આવી જતી એક વખત અમે ત્યાં હતા અને કોઈક રાજના સોદાગર ઘોડા વડતાલમાં

લઈ આવ્યા તે ઘોડા રાતના ચોરાઈ ગયાં અને ત્યાંના ધારારા લોકો જે કોળી ઠાકોર કેહેવાય તેમને માથે તોહોમત નાખ્યું કે તમે ઘોડા ચોરાવ્યા છે તે ઉપર મોટી તકરાર થઈ પછી તે પુરૂષ ત્યાં આવી ઘોડાના સોદાગરને કહ્યું તમે તકરાર નહી કરો તમારા ઘોડા જેટલા હતા તેટલા લેખી લ્યો વધારે લેશો નહી પછી જ્યાં તે લેએ તો એક ઘોડો વધે કાં તો એક ઘોડો ઘટે પણ કેમે કર્યા પૂરા થાય નહી એટલે સરમાઈને જતા રહ્યા અને તે ઉપરથી કેટલાક લોકો તે પુરૂષના ભક્ત થયા તે અમે નજરે જોયું. વળી તે ભુજ આવતા ત્યારે હમીસર તળાવની પાર ઉપર ઉતરતા અને મોટા મોટા અમત્કારી સાધુઓ તેમની સાથે ઘણા રહેતા અમે જોવા જતા તે અમારા મનમાં સુજ થાતું હતું તે જોઈ ભાગી આવતાં એ વાત ભુજમાં શા સાંકરચંદ માનસંગે અમારી પાસે કરેલી તે લખી છે.

મહિમા વાક્ય ૧૫ મું—કે ભુજમાં એક મુસલમાન વાઢો રહેતો હતો અને તે નેવું વરસ લગભગનો હતો તે એમ કહેતો જે સ્વામિનારાયણ કે મુંડીઠા હુવા. કુરો ધનજી. મથેજી વાર રૂપારા હુવા મુરો ધનજી. મોંમે તેજ હુવો કે જાણે ન્યારીજેજ. કેડીધનજી. પુટડી ચાલ હુઈ કુરો ધનજી રૂપ હુવો આઉતાં ઈજ ભાંયાં કે જાણે ખુદા એ ઈજડેહીતે અચંધા હુવા તઠેતરાજી પારતે ઉતરધા હુવા, કડેક સુતારે મે ઉતરધા હુવા. કડેક મલ્લેમે ઉતરધા હુવા મુંજે પેઠા હુડાવા. ભારી પુરૂષ હુવા. આ વાત અમે તે વાઢાને મોઢે સાંભરેલ તે લખી છે.

મહિમા વાક્ય ૧૬ મું—જે સૌથી મોટામાં મોટું પ્રકાશ
તો મહારાજે એ કર્યું કે કોઈ પણ જીવ આઠ આવરણ મા-
યાનાં લેદી અક્ષરધામમાં પોચતો નહીં તે શ્રીજી મહારાજ
આપે પધારી એવી સેદી બાધી જીવનું મુળ અજ્ઞાન માયા
અને કારણ શરીરની વાસના ટાળી આઠ આવરણ લેદી ગુણ-
તીતપણું જીવને આપી સુદ્ધ ચૈતન્ય બ્રહ્મ રૂપ કરી ભાગવતી-
તનું ધારણ કરાવી પોતાના ધામમાં રાખ્યા અને આતંતિકમોક્ષ
આપ્યો. આ કાંઈ જેવી તેવી વાત નથી તે કોઈ અવતારોથી
નથી તે આ કલિયુગમાં શ્રીજીમહારાજે કીધું છે અહોહોહો.
બીજે કોઈ મહિમા આથી મોટો નથી એમ મુમુક્ષુએ વિચા-
ર્યું. અને મહિમા સમજવા સાફ જ શ્રીજીમહારાજે વર્ષો વર્ષ
ઉત્સવ સમૈયા કર્યા છે ત્યાં દેશોદેશના સંત હરિભક્તો ભેળા
થાય અને માહારાજના મહિમાની અરસ પરસ વાતો કરે જેથી
માહારાજના સ્વરૂપનું યથાથ જ્ઞાન થાય અને અહોપણું જણાય
તે માટે સંત ભક્તોએ આ વાતો વાંચી જીવમાં રાખવાની છે
કે મહારાજે શું શું અરિત કીધા છે તે લક્ષમાં રાખવા.

લી. હું છું દાસાનુદાસ જેષ્ઠીમત્તધેલા ત્રિકમજીના
જેશી સ્વામિનારાયણ વાંચશોજી.

(સાધુતા વિષે.)

જેમ સારાં ફળદ્રુપ વૃક્ષો પોતે દુખ સહન કરી બીજા ભુખ્યાઓને ફળ અને શીતળ છાય આપે છે જેમ સ-
રીતાઓ પોતે કયાને કયા ફરી રખડી સકટ વેડી ગામોગામ
ગ્રાણીઓને જળ આપે છે અને અનત જીવોને સુખી કરે છે
યંજો જેમ ઉષ્ણ રૂતુમાં પોતે ફરી બીજાઓને સુખ આપે છે
તેમ સાધુઓ પોતે દુખ સહન કરી દેશ પરદેશ વિચરીને
અજ્ઞાની જીવોને બોધ આપી સન્માર્ગે ચલાવી સુખી કરે છે
કહ્યું છે કે —

દોહરો.

સરોવર તરુવર સંતજન ચાંચા વરતે મેહ,
પરમારથકે કારણે ચારુ ધરી હે દેહ.

તે પ્રમાણે સંત પુરૂષો અને સાધુઓનો ધર્મ છે—શું પો-
તાની જ્ઞાતિમાથી નીકળી બીજા આશ્રમમા ભળવાથી સાધુ
થવાય છે ના. નહિ, તેમજ ભગવાં વસ્ત્ર ધારણ કરવાથી સાધુ
થવાય છે ના. નહિ, તેમજ મુંડ મુંડાવે પણ સાધુ થવાતું
નથી એ તો એક જન્મળ છોડી બીજી જન્મળમાં પડવું
અને એક ઉપાધિ મુકી બીજી ઉપાધિ ઉઠાવવા જેવું થાય છે
એ કાંઈ સાધુઓનો ધર્મ નથી ગાંભ તમાકુના વ્યસનોમાં
ફસાઈ જવું દોરા ધાગા અને મંત્ર જંત્ર કરવાં ધરની માયા

મૂક્યા છતા વળી માયા સાડું વળખાં મારયાં કરવાં ફાટે
મોઢે ગમે તેમ મર્યાદા મુકી બોલવું અને આમ તેમ ગપ્પાં
મારી ખોટી ફેકટ વાતો કરવી એ કાંઈ સાધુઓનો ધર્મ નથી
ખરેખરા સાધુનો ધર્મ તો એ છે કે—

છપ્પય

ગ્રામ્યગીત નહિ સુનત કહે નહિ ગ્રામ્ય કથાકું,
અહો નિશ હરિકી યાદ વદત નહિ વાદ વૃથાકું
સ્વજ ચંદન સ્ત્રીય સેજ તાહિ સ્પર્શકું ત્યાગે,
માયિક મિથ્યા જ્ઞાન એક હરિસે અનુરાગે,
લયલીન મગ્ન નંદલાલમેં જક્ત સ્વપ્રવત જાહિકેં,
કહે બ્રહ્મ મુની મહાંતસો દરસન દુર્લભ તાહિકેં

આયા જે સાધુ હોય તેજ પૂજનિક કહ્યા છે વળી સા-
ધુઓનો ધર્મ તો પરોપકાર કરવો તે છે તેના ગુણ શ્રીમદ્
ભાગવત ગીતામાં શ્રી કૃષ્ણ ભગવાને કહ્યા છે જે સાધુમાં
આટલા લક્ષણ હોય તેજ સાધુના નામને યોગ્ય છે તેના નામ.

૧ કૃપાવાન, ૨ દ્રોહ રહિત, ૩ અતિ ક્ષમાવાન,
૪ સત્ય વાણી બોલનારા, ૫ પારકી નિદા રહિત, ૬ કકાસ
રહિત, ૭ પરોપકારી, ૮ કામનાએ રહિત, ૯ ઇન્દ્રિયજીત,
૧૦ અતિ કોમળતાવાળા, ૧૧ શદા આચારવંત, ૧૨ સંગ્રહ
રહિત, ૧૩ લઘુ આહાર, ૧૪ શીતળ હૃદય, ૧૫ શદા સુવિ-
ચારવાન, ૧૬ નિજ ધર્મ પાળક, ૧૭ સાવધાન, ૧૮ વિકારે
રહિત, ૧૯ ધીરજવંત, ૨૦ અધિક દયાવાન, ૨૧ પડ્ડેર્મી
રહિત, ૨૨ ગુણના માન રહિત, ૨૩ દાસપણું, ૨૪ શરણા-

ગત, ૨૫ જ્ઞાનદાતા, ૨૬ સહુના મિત્ર, ૨૭ વિવેકવાન, ૨૮
વિશ્વામી, ૨૯ બ્રાતિ રહિત, ૩૦ હરિપારાયણ, ૨૧ પાત્રકી
આશાએ રહિત, ૩૨ સદા લજ્જનમા રહેવું એ એકાદશમાં
લખેલા છે

તે પ્રમાણે વર્તનારા તે સાધુ વળી કહ્યું છે કે ત્રિવિધ
તાપથી તપી ગએલા લોકોના અતરમા શાંતી રેડવી અધર્મી-
ઓના અંત કરણમાં ધર્મનું અમૃત રેડવું અને પાવત્રજનોને
પ્રભુનો મહા મંગળ રસ્તો દેખાડવા માટે સાધુઓ થયા છીએ
પોતે ગમે તેટલું કષ્ટ વેઠીને પણ લોકોને સત્ય રસ્તો બતા-
વવો એજ ઉત્તમ સાધુની ફરજ છે કહ્યું છે કે—

ઉપય

ત્રીન તાપકી જાલ જયો પ્રાણી કોડ આવે,
તાકું શીતલ કરત તુરત દીલ દાહ મિટાવે,
કહિ કહિ સુંદર વેન રેન અજ્ઞાન નિકાસે,
પ્રગટ હોત પહિછાન જ્ઞાન રૂઝે માન પ્રકાસે.

વૈરાગ ત્યાગ રાજત પિમલ ભવ દુઃખ કાટત જંતકો,
કહે બ્રહ્મ મુનિ આ જગતમે સંગ અનુપમ સંતકો.

ઉપર લખ્યા એવા ગુણોવાળા હોય તે માન અને દાનને
પાત્ર છે જ્યાં જ્યાં ત્યાં ધન્યવાદને લાયક છે પણ જે વેષધારી
સાધુઓ છે જે પોતે સન્માર્ગે ચલાવતા નથી અને બીજાને
પણ સન્માર્ગે ચલાવતા નથી તે તો ખરેખરા ઇશ્વરના ગુહનેગાર
છે પણ એટલુંજ નહિ એ તો આ દુનિયામાં પવિત્ર સાધુના
નામને લખવે છે તે સાધુ નામને યોગ્ય છેજ નહી કારણ કે

મક્કતનું ખાવું ને મસીદે સુવા સાડૂ કાંઈ સાધુપણુ નથી પાઈ પાઈ ઉધરાવા અને ઘરોઘર ભાટકવા સાડૂ તે કાંઈ સાધુપણુ નથી સાધુપણુ તો જગતના હિત કરવા માટે છે જેથી સાધુઓની તો ખાસ ફરજ છે કે તેઓને તો ઇશ્વર સંબંધી ઉંચામાં ઉંચુ જ્ઞાન મેળવવું જોઈએ અને વારવાર પોતાના મનમાં વિચારવુ કે મેં જેને અર્થે મુંડ મુંડાવી લગવાં વસ્ત્ર ધારણ કર્યા છે તે એટલા માટે કે પોતાને સુખ થાય લગવાન લ-
જાય અને લોકોને જ્ઞાન ઉપદેશ કરી આ અસાર સંસારમાં ધર્મ અર્થ કામ અને મોક્ષ પમાય તેવો સત્ય રસ્તો બતાવવો જોઈએ એ દરેક સાધુને મનન કરવાનું છે નહીં તો ઇંદ્રિઓને મન ગમતા લાડ લડાવવા કે કોઈની ખુસામત કરવા લેખ લીધો નથી તેમજ આ દેહનું ખુબ પોષણ કરી અતર ગુલા-
બમાં ગરકાવ કરી જ્યાં ત્યાં રખડવા લેખ લીધો નથી રાગ રાગણીઓ કરી વાળ વગાડી લગવાનને ભુલી જીજે તાને ચડી જવું તે સાડૂ અમે લેખ લીધો નથી કે ઉલમાંથી નીકળી ચૂલમાં પડી ચલમો કુંકવા કે ભાંગ ગાંજ પીવા અને આ દેહ સાડૂ વ્યસનોના ગુલામ થઈ રહેવા કે કામણુ દુમણુ શીખી સ્ત્રી પુરૂષોને ધૂતવા ભુવા જાગરીઆ જગાવવા અને કોડી કોડી જોડી મુડી કરી વ્યાજવટુ ચલાવી સંસાર વ્યવહાર કરવા અમે સાધુ થયા નથી અમે તો હશે ઇંદ્રિઓ અંતઃકરણ અને અ-
ગીઆરમું મન તેને કબજે કરી ધર્મ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય અને ભ-
ક્તિ એ ચાર સાધન યુક્ત થઈ એકાંતિકપણુ પામવા માટે સાધુ થયા છીએ એમ દરેક સાધુએ વારંવાર વિચાર કરવો કહ્યું છે કે:—

શ્લોક.

કાન્તા કનક સૂત્રેણ વેષ્ટિતં ભુવનં જગત્ ।

તાસુ તેષુ વિરક્તો યઃ ક્ષિભુજ પરમેશ્વર ॥

અર્થ—શ્રી દ્રવ્ય રૂપી સૂત્ર તેણે કરીને સઘળું જગત્ બંધાયેલું છે અને તેથી જે વિરક્ત છે તે બે ભુજવાળા પરમેશ્વર છે એમ શાસ્ત્રમાં વચન છે એમ થવા માટે જ્ઞાન શીખવું જ્ઞાન તે શુ તે બાણવું તેનું નામ જ્ઞાન ભગવાનને સર્વે પરી સમજી પછી પ્રકૃતિ પુરૂષના કાર્ય પર્યંત વિચારી અક્ષર રૂપ થઈ પુરૂષોત્તમનું સ્વરૂપ ઓળખવું અને તેમા ડગમગાટ ન થાયે તો એનું નામ જ્ઞાન અને તપ જપ વ્રત ઉપવાસનો પણ શાસ્ત્ર વિહિત ભોગનો પણ સંકોચ કરવો તથા પોતાનો સ્વધર્મ પાળવો તે અને વૈરાગ્ય જે ભગવાનની મૂર્તિ વિના કયાંય લોભાવું નહિ તે અને શૌચ જે દેહે કરી મને કરી પવિત્ર રહેવું અને સત્ય જે જેણે કરી પોતાનું અને પરનું હિત થાય એવું બોલવું તે અને અધ્યાત્મ શાસ્ત્રનો નિરંતર અભ્યાસ રાખવો અને સત્ય શાસ્ત્ર ભણવા તથા ભણાવવા અને ઉપદ્રવે રહિત એવું જે એકાંત સ્થાન તેને વિષે રહેવું અને પ્રાણ ઇન્દ્રિયોને અંતઃકરણ તેને સમગ્ર પ્રકારે જીતવા પણ તેને માટે ખૂબી જવું નહીં એ તો ભગવાન ભુલાવે એવાં જ છે તે વિચારવું અને સાચી શ્રદ્ધા રાખવી અને પોતાને જે કરવા યોગ્ય હોય તેને વિષે પ્રમાદ ન રાખવો વાણીને નીયમમાં રાખવી અને ભગવાન વાસુદેવ જે તે અંતર્યામીપણે સર્વેમાં રહ્યા છે એવું બાણી કોઈનો દ્રોહ ન કરવો એવી

ભાવના રાખવી અને મનન જે પ્રકૃતિ પુરૂષ થકી થયાં જેવા જે લોક ભોગને દેહ તેનું ચાર પ્રકારના પ્રલય કરીને નાશ-વંતપણું તથા દુઃખ સહિતપણું બાણીને એ સર્વને વિષે અ-રૂચિ થઇ જાય અને એક ભગવાનની મૂર્તિમાં બેડી જવાય એમ શીખવું સાધુએ મદ્યમાંસાદિક અભક્ષ વસ્તુનો ત્યાગ રાખવો તથા પાપીનો સંગ ન કરવો અને અષ્ટ પ્રકારે પ્રદ્યયર્થ રાખી સ્ત્રીનો ત્યાગ રાખવો એ સાધુનો મુખ્ય ધર્મ છે. કહ્યું છે કે—

છપ્પય.

ત્રિયા સગ ભાષણ ત્યાગ, નજર ભર ત્રિયા ન દેલે;
સુને ન ત્રિયકી બાત, ઘાત નિજ આતમ લેલે.
ત્રિયા સકલ્પ ન હોત, ન ત્રિય હાસ ત્રિલાસા;
ત્રિયા સમરન નહીં કરત, જાનિ નિજ જન્મ વિનાસા.
પુનર્લો કાષ્ઠ પરસત નહિ, ત્રિયા ત્રિયા ઘર ના રહે;
કહે બ્રહ્મ મુનિ મન ક્રમ, વચન હમ સાધુ તાકું કહે.

એવા હોય તેને સાધુ કહેવા, નહિ કે જ્યાં ત્યા રાંડોને ભેળી ફેરવે તેને સાધુ કહેવા એતો શ્વાન માર્ગી કહેવાય એવા પુરૂષો તો સાધુના નામને લાગવે છે માટે હે સાધુ પુરૂષો ! આપણે તો ખડું વિચારીને ચાલવાનું છે સાધુ થવું એ કાંઈ સહેલું નથી જ્યાં સ્ત્રીઓ સ્નાન કરતી હોય ત્યાં સાધુએ જવું નહીં એક ભીંત આડી હોય એ સ્થાનમાં સ્ત્રી રહેતી હોય ત્યાં સાધુએ રાત રહેવું નહીં સ્ત્રીનો વેષ પુરૂષ ધારણ કરે તે ખરેખરા સાધુએ

જોવો નહિ સાધુઓને તો પંચ વિષય થકી ખીહી ખીહીને ચાલવાનું છે જાણે રખેને હું એમાં બધાં જાઉં એવો નિ-
રંતર જીવમાં ખડકો રાખવો જોઈએ કારણ કે આ મુક્તબદ્ધ
લોક છે. મોટા મોટા મુનિવરોનું પણ સરખું રહ્યું નથી માટે
શ્રીજી મહારાજે જે આજ્ઞા ત્યાગીઓના ધર્મ પ્રમાણે બાધી છે
તે પ્રમાણે આપણને ચાલવાનું છે. એથી અધિક વરતવે લાભ
નથી અને એણે વરતવે પણ લાભ નથી આજ્ઞામાં રહેવું
તેમાંજ સુખ છે જીવોને આજ્ઞા મુકી વર્ત્યા તે કોણ સુખી
થયાં છે આ લવ અને પેલા લવમા તપાસી જીવો માટે હે
મહા પુરૂષો? કોઈ પણ સાધુએ તાળાંકુંથી રાખવી નહિ સાફ
સાફ પંક્તિ વિફલ છાનું છાનું ખાવું નહિ. પ્રયોજન વિના
જ્યાં ત્યાં જાવું નહિ ઘરોઘર ઉદર સાફ લટકશે નહિ માયા
મુડી કાગ વિષા સમ જાણી માયા સાફ વળખાં મારવા નહિ.
અને કોઈ પણ પદાર્થમાં લોભાવું નહીં સર્વમાંથી ઉદાસ થવું
અને એક લગવાનમાંજ પ્રીતિ રાખવી અને ક્યાંય પણ
મમત્વ જુદી પોતાના સાફ કરશે નહિ અને જળ માયા
જે પૈસો તેથી તો વાઘની પેઠે ખીહી ખીહીને ચાલવા જેવું
છે કારણ કે એમાં તો અનેક પ્રકારના સંકટ રહ્યાં છે કેટલો
અનર્થ કરવાથી પૈસો મળે છે અને તેમાં કલેશજ રહ્યો છે
હુંખ રહ્યું છે માટે તેને કાળા નાગની પેઠે ત્યાગીએ ત્યાગ
કરવો. છે એમ શાસ્ત્રમાં વચન છે.

છપ્પય.

પૈસો રાખે ન પાસ, ઓરસે નાંહિ રાખાવે;

પાર્ની ભોજન પાત્ર ધાતુકા નાંહિ બનાવે.
 અન્ન ઇચ્છિત કોઈ દેત, વસ્ત્ર તાંતે તન ઢંકા,
 વિચરત નિજ મન નાંહિ કાલ કર મનકી શંકા.
 આધાર વચન હુશીઆર અતિ લેતાકું મન દીજીયે,
 કહે બ્રહ્મ મુનિ જગ સત સોઈ સરનોતાકો લિજીયે ॥૧॥
 કરે ન ચોર પ્રસંગ વસે નહિ ચોર નિવાસે,
 જાતે પૈસા હોત વસ્તુસો રખે ન પાસે,
 દેહ પુષ્ટ કેહેત કચ્છુ સંગ્રહ નહિ કરહી,
 જોઈ પરાઈ વસ્તુ દીયે બીન હસ્ત ન ધરહી,
 કચ્છુ ખેત બગીચા ના કરે નાહિ કરત વેપારહી,
 કહે બ્રહ્મ મુનિ નિજ સંત સોઈ ભવજલ્લ બુડતતા રહી ॥૨॥

આ ઉપર કહ્યા એવા ગુણ હોય તેનેજ સંત કહેવા
 અને એવા મળે ત્યારેજ જીવનું રૂડું થાય માટે દરેક સા-
 ધુઓએ એવા ગુણ શીખવા. અને વળી સાધુ મહાત્માઓએ
 દરેક પ્રાણી માત્રનું હિત ચહાવું કોઈનું ભુંડું થાય એવો તો
 મનમાં ઘાટ જ કરવો નહીં જો કોઈ અવગુણીઓ હરિભક્ત હોય
 અને સ્વામિનારાયણ કહેતો હોય તેનું પણ સાંઝું થાય એમ
 ઇચ્છવું કે આપડાના દોષ છે તે ટળી જાય તો એના જીવનું
 રૂડું થાય એ ઉત્તમ આધુના લક્ષણ છે.

દાસાનુદાસ જ્યેષ્ઠીમલ ઘેલા ત્રિકમજીના
 જયશ્રી સ્વામિનારાયણ વાંચશોજી.

પ્રભુમાં વિશ્વાસ વિષે.

હે હરિજનો ! હે ભક્તો ! હે મુમુક્ષુઓ ! બધા વિના ચાલશે, પણ પ્રભુમાં વિશ્વાસ વિના ચાલવાનું નથી.

જેમ, જે વહાણને લંગર નાંખેલું હોય; ત્યારે તે બહુ હાલક ડાલક થતું અટકે છે. તેમ, જે માણસો ભગવાનમાં દૃઢ આશરો રાખે છે; તેને પણ આ દુઃખ રૂપી સંસાર સાગરમાં બહુ હેરાન થવું પડતું નથી. જેમ કોઈ ઝાડનું થડ પકડે તેને પવનના ઝપાટામાં આમ તેમ થવું પડતું નથી અને ડાળા પકડે તે પવનમાં હાલક ડાલક થાય છે. જેમ, લંગર વિનાનું વહાણ ઘડીકમાં આગળ અને ઘડીકમાં પાછળ પડી જાય છે. તથા ઉંચે નીચે પછડાયા કરે છે. તેમ, જે માણસો પ્રભુ ઉપર વિશ્વાસ રાખતા નથી. તે આ સંસાર સાગરમાં હાલક ડાલક થયા કરે છે, અને તેને જન્મ મરણના ફેરામાં ભટકવું પડે છે. એથી છુટવાનો ખરો ઉપાય તો એ છે કે—કોઈ તત્વવેત્તા મહાત્માને શરણે જઈ, વિધિપૂર્વક જ્ઞાન સંપાદન કરી, ભગવાનની દૃઢ ઉપાસના અને નિશ્ચય રૂપી આસરાનું લંગર નાખી દેવું જોઈએ કેમકે—પ્રભુ ઉપર પ્રેમપૂર્વક વિશ્વાસ રાખ્યાવિના આ જગતમાં ક્યાંય પણ શાન્તી મળી શકે તેમ નથી માટે હે સુન્ન જનો ! તમારી પ્રભુ પ્રત્યે દૃઢ આસ્થા થાય તેમ કરો કે જેથી આ લોક તથા પરલોકમાં અને (ભગવાનના ધામમાં) પણ સુખ મળે.

અરે ! અવિશ્વાસી માણસો, શું ! તમને સર્વ વ્યાપી, સર્વ શક્તિમાન અને પાલનહાર પ્રભુ ઉપર વિશ્વાસ નથી આવતો ? ભાઈયો ! જરા વિચારો તો ખરા, કે કોઈ સારો માણસ પણ આપણી મનુરી ડુખાવતો નથી. ત્યારે, અનંત બ્રહ્માડોનો નાથ, કૃપાનો ભંડાર પ્રભુ, આપણી ભક્તિની મહેનત કેમ ડુખાવશે. કેમકે—ધર્મ, જ્ઞાન, જપ, તપ, વ્રત, જે પ્રભુને અર્થે કરે છે, તે કદી પણ વ્યર્થ જતી નથી. માટે ફેકટના અવિશ્વાસી કદી પણ થવું નહીં. અને જેમ ખને તેમ, ભગવાન પ્રત્યે દૃઢ આશરો રાખતાં શીખવું જોઈએ. કેમકે—તપ, દાન, સેવા, યજ્ઞ, યોગ, ભક્તિ અને જ્ઞાન વિગેરે ઘણા સાધનો છે પણ તે વિશ્વાસ વિના એકે સાધન ફળીભૂત થતું નથી. સધળા સંપૂર્ણ ફળીભૂત થવા માટે ખાસ પ્રભુમાં વિશ્વાસ રાખવાની મુખ્ય જરૂર છે. અને એજ પ્રકારથી પ્રભુનેદ્વારે પહોંચી શકાશે. કારણે શ્રી કૃષ્ણ ભગવાને પણ ગીતાના અધ્યાય ચોથાના શ્લોક ૪૦ માં કહ્યું છે કે:—

અજ્ઞાન્નાશ્રદ્ધધાનશ્ચ સંશયાત્મા વિનશ્યતિ ।

નાયં લોકોઽસ્તિ ન પરો, ન સુખં સંશયાત્મનઃ ॥

અર્થ —જે ગુરૂએ ઉપદેશ કરેલા અર્થને બાળતો નથી, કદી કોઈ પ્રકારે જ્ઞાન થયું તો જેને તે ગુરૂને વિષે શ્રદ્ધા નથી, શ્રદ્ધા પણ કદી થઈ તો આ મને ફળ આપશે કે નહિ એમ જેનું મન સંશયવાળું છે, તે પુરૂષ પોતાના સ્વાર્થથી ચુકે છે. એ ત્રણમાં પણ જેનું મન સંશયયુક્ત છે તે અવશ્ય નાશ પામે છે. અને તેનો આ લોક તથા પરલોક

બને બગડે છે. જીવો જે વહાણ કે આગબોટમાં બેસના-
રાને સંપૂર્ણ ભરોસો છે કે મને આ વહાણ કે આગબોટ
બંદરે ઉતારશે અને આ ખેવટીઆઓ મને બંદરે પોચાડશે
એવો વિશ્વાસ છે તો તે સલામત બંદરે પહોંચે છે જેમ
તારમાં સમાચારજાય છે તે જાશેજ. જેમ કોઈ ઢેડ કોળી ભોમીઓ
લીધો અને તે રસ્તે ગામ પહોંચાડશે તો તે પહોંચાડશેજ
એ સઘળું વિશ્વાસથી થાય છે માટે પરમાત્મામાં કેમ વિશ્વાસ
આવતો નથી એ જ મોટી ભુલ છે અને એજ મોટી ખોટ છે.

માટે ભગવાન કે ભગવાનના સાચા સંત જોળખી પછી
તે ઉપર વિશ્વાસ રાખી પોતાના જીવાત્માને તેની સાથે જોડી
દેવો તે જેમ કહે તેમ કરવું વિશ્વાસ રાખ્યા વિના કોઈ
કાળે જ્ઞાન થશે નહીં માટેજ વિશ્વાસ રાખ્યા પેહેલા બ-
રોબર તપાસ કરી પછી મન સોંપવું એવી અમારી ભલા-
મણ છે એમ સ્વામિશ્રી અક્ષર જીવજીવંતજીનું વારંવાર
કહેવું હતું. ભાઈઓ ! ત્રાંખીઆની તોલડી દ્યો તે પણ વગા-
ડીને લ્યો છો ત્યારે આ સંસાર રૂપી સમુદ્ર તરવા સાડ અને
જન્મ મરણથી છુટવા સાડ કેવા ગુરૂ કરવા તેનો તપાસ
નથી કરતાં એ કેટલી ભુલ છે માટે ગુરૂની પરંપરા જીવો
કે તે કેવા છે કેવા તેમના શિષ્યો છે કેવા તેના મોટેરાઓ
છે અને કેટલા તેથી પરમપદ પામ્યા છે એ તપાસી પછી
ગુરૂ કરો. બરોબર વિશ્વાસ રાખો અને તનમનથી તેની સેવા
કરો સર્વસ્વ સોંપી આપો.

દાસાનુદાસ જેઠીમલ ઘેલા ત્રિકમજીના જયશ્રી સ્વામિના-
રાયજી વાંચશોજી.

શ્રી ભગવદ્ ધ્યાન વિષે.

શ્રીમદ્ ભાગવતમાં શ્રી કૃષ્ણ પરમાત્માએ કહ્યું છે કે—
જપ યજ્ઞમાં ધ્યાન હું છું હોમયજ્ઞમાં ધ્યાન હું છું સ્મૃતિ-
યજ્ઞમાં ધ્યાન હું છું તેમજ પુરાણ પુરૂષોત્તમ ભગવાન શ્રીજી
મહારાજે પણ ધ્યાનને શ્રેષ્ઠ કહ્યું છે તે જોઈએ સુમુક્ષુએ શીખવું

ઝાડને જેમ પાણીની જરૂર છે શરીરને જેમ ખોરાકની
જરૂર છે અને જાઝને જેમ પવનની જરૂર છે તેમ જીવને
ધર્મરના ધ્યાનની જરૂર છે પાણી વિના ઝાડ સુકાઈ જાય છે
અન્ન વિના શરીર નબળું પડી જાય છે અને પવન વિના
સમુદ્રમાં વાહાણ ચાલતું અટકે છે તેમ ધ્યાન વિના જીવ પણ
પ્રભુ ભક્તિમાં મોળો પડી જાય છે નાના બચ્ચાઓને માતાના
ધાવણ વિના બળ આવતું નથી તેમ પ્રભુના ધ્યાન વિના જી-
વમાં બળ આવતું નથી.

વળી જેમ ભઠ્ઠી અગ્ની વિના પાકતી નથી તેમ અંતઃક-
રણ રૂપી ભઠ્ઠીમાં પ્રભુના ધ્યાન વિના જ્ઞાન પાકતું નથી.

ધ્યાન ધરવું એટલે પ્રભુ સાથે ઐક્યતા કરવી અથવા એ-
કાગ્ર ચિત્તે મૂર્તિ આગળ તેમની પાસે કાંઈ પ્રાર્થના કરવી તે.
જેમ રાજાઓ, પ્રધાનો, ઉમરાવો, જેન્ટલમેન્ટ, જડજો વિગેરે
કોઈ નાના કે હલકા લોકો સાથે વાતો કરતાં શરમાય છે તે
પોતાનું પોઝીસન નથી એમ સમજે છે પણ આપણો દયાળુ
પ્રભુ કોઈથી શરમાતો નથી તે તો નાના યા મોટા ઉચ્ચ યા
નીચ ગરીબ યા તવંગર ડાહ્યા યા મૂર્ખ જે ધ્યાને કરી

ખોલાવે તેની પાસે આવવા સદા તૈયારજ છે શુદ્ધ અંતઃકરણ થકી ખોલાવવા જોઈએ જેટલી આપણી ખામી તેટલી તે નડે છે એને કોઈ જાતનો વાંધો નથી.

જે સર્વથી મોટામાં મોટો, રાજાઓનો રાજા, દેવોનો દેવ, અને અનંત કોટી બ્રહ્માંડોનો પતિ તે તો ધ્યાનને રસ્તે સૌની સાથે વાતો કરવા ચાહે છે.

વળી, મોટા અધિપતીઓ નાના લોકોને ઘેર જવાને ચાહતા નથી અને મોટા રાજાઓ ગરીબ ગામડીઆની ઝૂપડીમાં બેસતાં અચકાય છે પણ આપણો પ્રભુ તો ધ્યાનને રસ્તે નાના મોટા સૌના અંતરમાં આવવાને સદા સર્વદા તૈયાર છે.

જે માણસ પ્રભુનું ધ્યાન ધરે છે, તેને પ્રભુ પોતાનો કરી લે છે, અને તે તેના થઈ જાય છે.

માટે સર્વે નાના મોટા ભાઈઓ ! બાઈઓ ! ભણેલાઓ ! તથા વગર ભણેલાઓ ! સજ્જનોએ ! જપ તપ તથા ધ્યાન કરતાં શીખવું જોઈએ. ધ્યાન કરવાથી પવિત્ર માણસની પવિત્રતા જળવાય છે, અને રૂચિ વધતી જાય છે. વળી અંતઃકરણમાં દુર્ગુણો રહેલા દિનપ્રતિદિન ઓછાં થતાં જાય છે જેમ, સૂર્ય ઉગવાથી અજવાળું થાય છે, અને 'અંધારૂ નાશ પામે છે તેમ પ્રભુનું ધ્યાન ધરવાથી અંતરનું અજ્ઞાન ઘટતું જાય છે, અને સત્ય જ્ઞાનનો ઉદય થાય છે. જેમ અંધારામાં દીવો કરવાથી ઉદરો નાશી જાય છે, તેમ પ્રભુનું ધ્યાન ધરનારા માણસના અંતરમાંથી દુર્ગુણો રૂપી ઉદરો જતાં રહે છે. જેમ નિરોગી માણસોને ભૂખ બહુ લાગે છે તેમ પવિત્ર માણસોને અને મુમુક્ષુને પ્રભુનું

ધ્યાન ધરવાની ઇચ્છા થાય છે. જેમ નાના બાળકોને વારંવાર ધાવવાની ઇચ્છા થયા કરે છે, તેમ મુમુક્ષુ જીવને પ્રભુનું ધ્યાન તથા જપની ઇચ્છા થયા કરે છે જે મ કુલોના હારમાં દોરો રહે છે અને દોરામાં કુલ રહે છે તેમ પ્રભુનું ધ્યાન ધરતી વખતે આપણો જીવ ઇશ્વરમાં અને ઇશ્વર આપણા જીવમાં જોડાઈ જાય છે જેમ, નદી સમુદ્રમાં મળ્યા પછી પોતે ગુમ થઈ જાય છે, તેમ ધ્યાન ધરતી વખતે જીવ ઇશ્વરમાં તટ્વીન થઈ જાય છે અને પોતાપણું ભુટ્ટી જાય છે. જેમ પક્ષી ઝાડમાં લીન થાય છે અને પથ્થર પાણીમાં ડુબી જાય છે તેમ પ્રભુનું ધ્યાન ધરતી વખતે આપણો જીવ જાણે આનંદના સમુદ્રમાં ઝીલતો હોય તેમ જણાય છે. જે માણસને એકાગ્ર ચિત્તથી ધ્યાન ધરતાં આવડે છે, તેને ધ્યાન વખતે જાણે વિમાનમાં બેઝીને અનત સુખ લેતો હોય, એવો આનંદ આવે છે.

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાને ગીતાજીના અધ્યાય ૨ શ્લોક ૬૬ માં કહ્યું છે કે—

નાસ્તિ બુદ્ધિરયુક્તસ્ય, ન ભ્રાયુક્તસ્ય ભાવના ।

ન ત્રાભાવયત' શાન્તિ-રશાન્તસ્ય કુતઃ સુખમ્ ॥

ગી. અ. ૨ શ્લોક ॥૬૬॥

જેણે ઇન્દ્રિયોને વશ નથી કરી તેને આત્મ જ્ઞાનજ નથી હોતું તેમજ તેવા પુરૂષથી પરમાત્માનું ધ્યાન બનતું નથી, ધ્યાન જે નથી કરતો તેને શાંતિ મળતી નથી તો પછી શાંતિ રહિત પુરૂષને સુખ ક્યાંથી હોય ? ન હોય.

જેમ બાળકને થોડું થોડું ખાવાથી બળ આવે છે તેમ જીવમાં ભગવાનના ધ્યાનથી થોડું થોડું બળ આવે છે. અને તે અવિદ્યાકુળને જીતી શકાય છે એવો પ્રભુના ધ્યાનનો મહા ચમત્કાર છે, તે ધ્યાનના કરનારના તો એ દુર્ગુણો સેજે જીતાઈ જશે. માટે ભાઈયો ધ્યાન કરતાં શીખવું જોઈયે

પ્રથમ પાંચ વખત માનસીક પૂજા કરવી. તે પોતાના જીવને ત્રણ ગુણ, ત્રણ દેહ, ત્રણ અવસ્થાથી જૂદો પાડી, શુદ્ધ ચૈતન્ય અક્ષર બ્રહ્મ પોતાને માની અને મનન દ્વારાએ પ્રભુનો સંગ ખરા અંત કરણથી કરીને મહારાજની મૂર્તિ સાથે વૃત્તિને જોડી દેવી જોઈયે. એવી રીતે દરરોજ કલાક, બે કલાક, ત્રણ કલાક અને ક્યારે ચાર કલાક, એમ અભ્યાસ કરવાથી તમને લાભ અને સુખશાંતિ પ્રાપ્ત થશે. વળી શ્રીજીમહારાજે કહ્યું છે કે કારણ શરીરની વાસનાના મૂળ કારણના ધ્યાન વિના કોટી ઉપાએ કોઈ કાળે વળવાના નથીજ મહારાજની મૂર્તિનું ધ્યાન મુમુક્ષુઓએ જરૂર કરવું તે તે કેમ કરવું ત્રિપુટીથી જુદા પડી બ્રહ્મરૂપ થઈ પરિબ્રહ્મને અંતરમાં ધારવા એમ શ્રીજીમહારાજની આજ્ઞા છે તે જાણીને જાણવું અને સર્વે સાધનના અંતને પ્રભુના ધ્યાનથીજ પમાશે એવું પ્રભુના ધ્યાનમાં બળ છે તે કરવાથી સમજાશે.

લિ હું છું દાસાનુદાસ જેષ્ઠીમલધેલા ત્રિકમજીનાં
જયશ્રીસ્વામિનારાયણ વાંચશોજી.

સત્સંગની ચાવી વિષે.

મહાત્માઓ તથા સત્ પુરૂષો કહે છે કે:—સત્સંગ કરવો એજ મોક્ષનો દરવાજો ઉઘાડવાની ચાવી છે. એ ચાવીથી અજ્ઞાનનાં તાળાં ઉઘડી જાય છે. બધા માણસો કાંઈ હાઈસ્કૂલો, પાઠશાળાઓ, કે કોલેજોમાં જઈ પાસ થઈ શકતા નથી, તેમ કાંઈ પંડિતો પણ થઈ શકતા નથી. પણ સર્વે માણસોને જીવના મોક્ષને માટે થોડા ઘણાં જ્ઞાનની તો જરૂર પડે છે અને એ જરૂર જેટલું જ્ઞાન મોટા મોટા પુસ્તકો ઉથલાવ્યાથી કે જ્યાં ત્યાં ભાટકવાથી કે મહેનત કરવાથી જે મળતું નથી. તે સત્સંગથી મહેજમાં મળી આવે છે. જેથી સત્ પુરૂષો સત્સંગના વારે વારે વખાણ કર્યા કરે છે. ભાવિક વૈષ્ણવ હરિભક્તો અને મહાત્મા લોકો તો એમજ કહે છે કે હરિ ભક્તોના ચર્ણની રજ પણ દુર્લભ છે તે અંતઃકર્ણને શુદ્ધ કરે છે તેથી જ્યાં ઘણા ઉત્સવ સમૈયાં થતા હોય જ્યાં ભગવતી જનોની મોટી મોટી યાત્રાઓમાં મંડળી આવતી હોય અને જ્યાં લાખો હરિભક્ત વૈષ્ણવો પ્રેમથી પ્રભુ મૂર્તિ અંતરમાં ધારી કથા વાર્તા ભજન કીર્તન કરતા હોય તો તેવા સ્થળની રજને પણ મસ્તક ઉપર ચઢાવી શિરોચ્છ્મ કરવી એવો મહિમા તે ચર્ણ રજને કહ્યો છે એવાં ભાગવતમાં બ્રહ્માનાં વચન છે તે શ્રોત્રક.

અધ્યાય: ૪૭ દશમ ઉત્તરાર્ધ.

આસામહો^૩ ચરણે^૪ણુજુષામહં^૫ સ્યાં,
વૃન્દાવને^૨ કિમપિ^૧ ગુલ્મલતૌષધિનામ્ ।

^૯ ૧૦ ^{૧૧} ૧૨ ^{૧૩} ૧૪
 યા' દુસ્ત્યજં' સ્વજનમાર્યપથં' ચ' હિત્વા,

^{૧૮} ૧૭ ^{૧૫} ૧૬
 મેર્જમુકુંદપદવીં' શ્રુતિર્ભિર્વિપ્રમૃગ્યામ્ ॥ ૬૨ ॥

આશ્ચર્ય કે? વૃંદાવનમાં આ ગોપીઓના ચરણની રજને સેવનાર ગુરુછો કે લતાઓકે ઓષધિઓના મધ્યમાં હું કોઈ પણ થાઉં, જે ગોપીઓએ પોતાના હૃત્યજ એવા બંધુવર્ગ તથા આર્ય માર્ગને છોડીને શ્રુતિવડે શોધી શકાય તેવા મુકુદ ભગવાનના માર્ગને સેવ્યો છે.

શ્લોક ૨ જો ઉદ્ભવજીનાં વચન

^૮ ૫ ^૬ ૭
 વંદે' નંદવ્રજસ્ત્રીણાં' પાદરેણુમભીક્ષણશઃ ।

^૧ ૨ ^૪ ૩
 યાસાં' હરિકથોદ્ગીતં' પુનાર્તિ ભુવનત્રયમ્ ॥ ૬૪ ॥

જેઓનું હરિકથા સહિત ચરિત્ર ત્રણ જગત્ને પવિત્ર કરે છે, તે નંદજીના વ્રજની સ્ત્રીઓના ચરણની રજને હું નિરંતર વંદું છું.

તે શ્લોક પરથી સમજવાનું એ છે કે:—જ્યારે ભક્ત-જનોના પગની રજ એટલી બધી પવિત્ર છે, ત્યારે તેઓની વાણીમાં કેટલી બધી પવિત્રતા હશે? અને એ ભક્તોની વાણીથી જાણે અજાણે કેટલા બધા જીવનું કલ્યાણ થઈ જતું હશે એ વિષે જરા ખ્યાલ તો કરી જુઓ. તો તમને સ્પષ્ટ જણાશે કે—એ બધું સત્સંગથી થાય છે મને આગળે મહા-ત્મા વશીષ્ઠ અને વિશ્વામીત્રનું કેવળ સત્સંગનું વ્રતાંત વાંચો

કે સત્સંગ કેવી ઉત્તમ વસ્તુ છે. માટે સંતોએ અજ્ઞાન રૂપી તાળાં ખોલવાની સત્સંગને આવી ગણેલી છે. વળી, એ આવીની ખુબી એ છે કે:—એમાં કાંઈ પૈસા ખર્ચવા પડતા નથી, તેમ એમાં કાંઈ માથાકૂટ કરવી પડતી નથી. તેમજ કાંઈ ભાર ઉપાડવો પડતો નથી અને કાંઈ મુશ્કેલી પણ નડતી નથી. ગરીબ કે તવંગર, મૂર્ખ કે હાદ્યા મોટા કે નાના, ઉચા કે નીચા, જે કોઈ એનો લાભ લેવા ઇચ્છે, તે સહેલાઈથી લઈ શકે છે એટલુંજ નહિ, પણ સત્સંગની સલાઓમાં તથા સત્ પુરૂષ પાસે કાંઈ એકજ જાતનો લાભ મળતો નથી પણ અનેક જાતની જ્ઞાનરૂપી અમૃતવાણીની રેલમ છેલાં થઈ રહે છે. છતાં પણ તેમાં અધિક લાભ એ છે કે—એમાં કોઈ ના પાડનાર નથી, તેઓ તો ઉલટું કહે છે કે—“આવો ભાઈયો, જ્ઞાનરૂપી અમૃત વાણીનું પાન કરીને કૃતાર્થ થાઓ અને આવી જીવના મોક્ષની વાતો સત્સંગ વિના તમને કયાંય પણ મળે તેમ નથી.” જે નિશાળમાં કે કોલેજમાં જઈએ તો ચોપડીઓનાં પૈસા તથા સ્કૂલની ફી પડે પણ દામ વિના ન મળે. વકીલ પાસે કાંઈ સલાહ પુછવા જાઓ તો ત્યાં પણ તેની ફી લાગશે અને પ્રપંચ કરવાની સલાહ આપશે પણ સંસારના ગંધનથી છુટી જવાય તેવી સલાહ નહીં આપે. જે વળી ડાક્ટર અથવા વૈદ પાસે રોગની ચિકિત્સા કરાવશો તો તેનો ચાર્જ લાગશે પણ ખરેખરા મંચ વિષયના રોગની વાતો કરી દવા આપી રોગ નહિ કાઢે ઉલટા દેહ વટાળશે એમ લાગે છે. જે શાસ્ત્રીને પંડિતને ત્યાં પાઠશા-

ખામાં જશો તો ત્યાં શીઘ્ર અને દક્ષિણ શાસ્ત્રના વાદવિવાદની વાતો કરી કૃળ શુદ્ધી બતાવશે પણ દહર વિદ્યા જે મોક્ષના કામમા આવે તે નહીં લણાવે જે ગુરૂ પાસે જાઓ તો ખાલી હાથે નહિ જવાએ અને જાઓ તો આવ બચ્યા બજાર મેં કામકર આ અને ખુબ સેવા કરો પણ અક્ષર વિદ્યા નહીં બતાવે જે મોટા મહંત મહારાજાઓના તથા આચાર્યોના તથા ગુસાઈઓ સ્વરૂપના દર્શન કરવા જશો તો ત્યાં આડા લઈયાં તથા આપટીઆ ઉભા હશે ને કેશે કે ખડે રહો મહારાજ, ના-તેં પૂન કરતેં હેં તેના તો દર્શન થવાં પણ દુર્લભ છે જે દર્શન ન થાએ જીવને શાંતી શી રીતે થાએ અને ઉદ્દેગમાં લગવાન પણ ન લજાએ.

એમ દરેક ઠેકાણે કાંઈક ને કાંઈક અડચણો જેવામાં આવશે પણ સત્સંગ કરવામાં તો કાંઈ પણ અડચણ જણાતી નથી પૈસા બેસતા નથી ફી લાગતી નથી દક્ષિણ દેવી પડતી નથી એનાં બારણા તો સૌને માટે સદા ઉઘાડા જઈ અને મહાત્મા પુરૂષો કહે છે કે આવો લાઈયો લગવાનની કથા ચારતા સાંભળો અને પ્રભુ લજન કરો અને આવો અમુદ્ય વનીત ખાલી ખુવોમાં એવા દયાળું છે.

હવે તમે કહો કે અજ્ઞાનનાં તાળાં ઉઘાડવા માટે સત્સંગના જેવી ચાવી બીજે ક્યાં છે એવી તો સહેલી ચાવી બીજે ક્યાંએ તમોને મળશે નહીં.

માટે મનના શંસય ટાળવા સાડુ ધર્મના લેહો જાણવા સાડુ અને અખંડ સત્ચિદ આનંદરૂપ પ્રભુનું મંગળ સ્વરૂપ સમજવા સાડુ પ્રેમથી સદાએ સત્સંગમાં મર્યા રહેવું જોઈયે. અને આજ શ્રીજી મહારાજે જ્યાં જોશો ત્યાં મંદીરોમાં પાંચ પાંચ વખત કથાના નિયમ કરી મૂક્યા છે. જે વખતે જાઓ તે વખતે તૈયાર છે. અને ત્યાં કોઈ પણ અટકાવનાર નથી. માટે હે મનુષ્યો ! આવો અમૂલ્ય વખત આજસ અને પ્રમાદમાં ખોશો નહિ. ત્યાં જવાથી આત્મા અનાત્માની ચોખ્ખી વ્યક્તિ સત્સંગમાંથી મળશે. અને ત્રિપુટીથી જૂદા પડી શુદ્ધ અક્ષર પ્રહારૂપ થવા વિષે પણ તમે ત્યાંથી સમજી શકશો.

વળી નિર્વાસનિક થઈ પ્રકૃતિ પુરૂષ સુધી નાશવંત જાણી માયિક પદાર્થોમાંથી પ્રીતી તોડી શ્રીજી મહારજની મૂર્તિ સાથે વૃત્તિ જોડવાની યુક્તિ પણ સત્સંગમાંથીજ મળશે અને આનંતિક કલ્યાણનાં સઘળાં સાધનો સહેજ તમોને ત્યાંથીજ પ્રાપ્ત થાશે બીજે ક્યાંએ પણ મળે તેમ નથી અને મોક્ષનો દરવાજો પણ સત્સંગમાંથીજ ઉઘડશે માટે દરેક મુમુક્ષુએ એકજ જ્ઞાન પકડી બેસી રહેવું ન જોઈએ પેલા કલાસમાંથી બીજો કલાસ બીજામાંથી ત્રીજો કલાસ એમ ચડતો રંગ રાખવો પડેલુ માયિક જ્ઞાન સમજી પછી અમાયિક જ્ઞાન સમજવું અને ત્યાર પછી તત્વ જ્ઞાન સમજવું એમ ચડતી પાયરી એજ માયિક જ્ઞાન ઇશ્વર અર્થિનું છે અમાયિક જ્ઞાન આત્માનું છે અને તત્વ જ્ઞાન પુરૂષોત્તમ ભગવાનના સ્વરૂપને જાણી તેમાં જોડાવાનું છે આ ત્રણે જ્ઞાન સત્સંગમાંથી મળશે કદોડો મળુનો પર્વત જેવડો

બોલે એક જણ ઉપાડવા સમર્થ નથી પણ કળે કરી એક માણસ તેને તોડી ફેડી કયાય ને કયાએ ફેંકી દે છે અને મોટા મોટા પાણીનાં વેગોને અટકાવે છે એ બધું બળથી નહિ પણ કળથી થાય છે તેમ આપણે પંચવિષયરૂપી મોટા પર્વતો તથા તૃષ્ણારૂપી મોટા સમુદ્રમાં સકલ્પ વિકલ્પરૂપી મોજ સમાવવાને તથા આશારૂપી માહા નદિઓના વેગને અટકાવા સારૂ બ્રહ્મરૂપ થઇ દરવાજે બેસવાની યુક્તિ શીખવી. એ સર્વેની આવિઓ તમોને સત્સંગમાંથીજ મળશે. માટેજ સત્સંગને જ્ઞાન પામવાની કુંચીની ઉપમા આપી છે અને તે કુંચી પામ્યાં પછી અતિ યુક્તિએ કરી સાંચવી રાખવાની છે કારણ કે તે ચાવી ચિન્તામણી તુલ્ય છે માહા મોંઘી છે અતિ સુક્ષ્મ છે. તે બોવાઇ જતાં વાર લાગે તેમ નથી હજી એ ચાવીથી આપણે ચોરાસી લાખ જાતના નર્ક કુંડના બારણા બંધ કરવાં છે અને એક મોહોટો મોક્ષનો દરવાજો ઉઘાડવાનો છે એ દરવાજો ઉઘાડવામાં ઓછામાં ઓછી હજાર મણની ચાવી જોઇએ અને એવડી મોટી ચાવી ઉઠાવવાની આપણામા શક્તિ નથી વળી તેવહું આયુષ્ય પણ નથી જીવોને પુર્વે સુબ્રી રૂપિયે સાઠ હજાર વર્ષ સુધી મહેનત કરી તો પણ તે ચાવી જડી નહી. અને મોક્ષનો દરવાજો ઉઘડયો નહી અને સત્સંગ વિના કેમ ને કેમ થઇ ગયું એવી તે કઠણ છે આતો શ્રીજીમહારાજે તથા માહાત્મા પુરૂષોત્તમે આપણાં માટે દયા કરી તે ચાવી ગોતી રાખી છે તે અતિ સુક્ષ્મમાં સુક્ષ્મ અને ઝીણામાં ઝીણી છે આખમાં રાખી ખટકશે નહીં અંતરમાં રાખી ખુચશે નહિ. દિલમા રાખી દુઃખસે નહીં એવી સુખદાય છે આનંદકારી છે એ ચાવી કોડો પૈસા

દીધે ક્યાંએથી મળે તેમ નથી અતિ મહેનત અને બળે ક્યા-
એથી જડે તેમ નથી માટે તે લેવા સાડુ હે ભાઈઓ ! તમે
તન મનથી સત્સંગમાં આવો અને સત્ય પુરૂષનો હ્રમેશ સંગ
કરો એવી દાસાનુદાસની વિનંતિ છે.

જો જો ભાઈઓ ! જગત્માં સત્સંગ ઘણે ઠેકાણે થાય છે
અને સત્સંગ કરતા ફસાઈ જાયો નહીં અને ઉલટું બકરી
કાઢતાં ઉટ પેસે નહીં જો એકાદસીના ભગવણ કરવા ઉત્સ-
વોમાં જાઓ તો ગોપ ગોપીનાં વેષ નાખી ઠઠા મશ્કરી કરશે.
પણ કોઈ જ્ઞાનની વાત કરશે નહીં અને હોહો કરી ઘેર આવશે
એ પણ સત્સંગ કહે છે. જો ભજનભાવમાં માર્ગિની મંડળી-
ઓમાં ભજન સાંભળવાં જાયો તો ત્યાં મોટા મોટા તંબુરાં
લઈ રાગડા કાઢી ભેરી બાઈડીઓ ઝીણે રાગે ટાકી દઇ મંજુરા
વગાડી બહાર વૃત્તિથી ભજન કરી ગાંજા તમાકુ ભાંગ પીનિમ
વગર જેમ તેમ વરતી ઘેર જાયે એ પણ સત્સંગ કહે છે. વળી
રાસ ધારીઓ રામ કૃષ્ણાદીક ભગવાનના વેષ નાખી લીલા કરે
અને ભગવાનના ચાળા કાઢે. ચિનમ વિરૂદ્ધ વર્તે તે જોઈ ઇશ્વરના
ગુનેગાર થાવું એ પણ સત્સંગ કહે છે. વળી હરિકથા સાં-
ભળવાના નામથી શ્રોતા વક્તા બાઈઓ ભાઈઓ ભેળા થાયે વાળં
વગાળી અને વક્તા કિડતાળો વગાડી હાવભાવ કરી પ્રભુ મૂર્તિ
સુકી તાન બીજે તોડે અને સાંભળનારાની પ્રતિ ક્યાંય દોડે ને
કોઈ જાતનું નિયમ રહેતું નથી એ પણ સત્સંગ કહે છે.

વળી ઓછવીઆઓની મંડળીમાં પદો સાંભળવા જાઓ
ત્યાં પણ તાળ મૃદંગ ઝાંઝ પખાજમાં કિર્તનો કરી વેગમાં
ને વેગમાં પ્રભુ મૂર્તિ ભુલી બહાર દૃષ્ટિએ ધામધુમ કરેથી પ્રભુ
દમરણ થાયે નહીં એ પણ સત્સંગ કહે છે. અને વળી

ભાવ કરી ઠાકોર થાળીનું નામ કરી અને ઠાકોર ક્યાં છે તે સંભારે પણ નહીં તેની મર્યાદા પાળે નહીં અને બનજરો સુંગી તમાકુ પી જેમ તેમ વરતી ઘેર આવે એ પણ સત્સંગ કહે છે વળી હિંસામય યાગયજ્ઞમાં જઈ શક્તિ પંથીઓ ભેળા થઈ દારૂ માંસ વાપરી જેમ તેમ વરતી ભજન ભાવ કરી ઘેર જાય એ પણ સત્સંગ કહે છે અને વળી નીતી ધર્મોના નાટક જેવા જશે ત્યાં પણ મર્યાદા મુકી સ્ત્રી પુરુષોના વેષ નાખી હાવભાવ બતાવે અને જેમ તેમ ચારા કરી હાંસી મશ્કરી કરે તે ભેતાં મનુષ્યની વૃત્તિ ભ્રમિત થાય અને પ્રભુનું ધ્યાનમાં આડા આવે એ પણ સત્સંગ એમ અનેક જાતનાં સત્સંગ જગતમાં છે પણ એમાંથી મોક્ષના કામમાં એકે આવે તેમ નથી ઉલટાં બંધનકારક છે. ભાઈઓ! ખરેખરો સત્સંગ એ કહેવાય કે જ્યાં નિયમ ધર્મ વ્રત વ્રતમાન રાખી ક્રિયા જ્ઞાન ધ્યાનની વાતો થતી હોય અને મનોમય ચક્રની ધારા કુંઠિત થતી હોય અને આત્મા પરમાત્માનું યથાર્થ સ્વરૂપ ઓળખાતું હોય જ્યાં પ્રભુ મહિમા સમજવી પ્રભુની મૂર્તિમાં ભેડી નિર્વાસનિક કરે એવા સંત રહેતા હોય ત્યાં જવું એજ સત્સંગ છે અને મોક્ષ પણ ત્યાંજ છે એમ શાસ્ત્રમાં વચન છે અને ત્યાં જવાથી ડગલે ડગલે અશ્વમેધ યજ્ઞનું ફળ થાય છે અને સત્સંગની જ્ઞાનની મૂર્તિરૂપી ચાવી પણ ત્યાંથીજ મળશે માટે સુમુક્ષુએ અતિ ગરજી થઈ ત્યાં જઈ સત્સંગ કરવો.

દાસાનુદાસ જેષ્ઠીમલ ઘેયલા ત્રિકમના જયશ્રી
સ્વામિનારાયણ વાંચસોજી.

આશ્રયપત્રિકા.

આ પુસ્તકમાં જે સદ્ગ્રહસ્થ હરિ ભક્તોએ આગળથી ગ્રાહક થઈ આશ્રય આપેલ છે તે અહોભાગી પ્રેમી ભક્તોનાં મુખ્યારક નામ હું નીચે આપુ છું જે વાંચવાથી સ્મૃતિ કરવાથી જીવનું રૂઢુ ક્ષય કારણ કે તેઓને પ્રગટ પુરુષોત્તમ ભગવાનનું ભજન અને ઉપાસના છે, ધન્ય છે એવા ભક્તોને અને વળી ભુલે ચુકે જે કોઈ સ્વામીનારાયણ કહે તેના પણ અહો ભાગ્ય છે જેણે પ્રગટ પ્રગટ પ્રગટ પ્રભુનું નામ લીધું.

સૌરકો.

પ્રગટ પ્રભુનું નામ, જાણે અજાણે જે લહે,
તેનો હું છું શુભામ, દાસ ધેલો નિસ દીન કહે.

એવો આપણા ઇષ્ટદેવનો મહિમા જાણવો આ પુસ્તકમાં ભગવાનના ભક્ત સિવાય ખીજ કોઈનું નામ દાખલ કરેલ નથી અને જે ભુલથી સતસંગી જાણી નામ દાખલ કરેલ હોય તો તેનો અતિ મહિમા જાણી તુલસીદાસજીની સાખી સંભારવી

સાખી.

તુલસી જાકે મુખસે, ભુવે નીકસે રાત,
વાકે પગકી પેનીઆ, સો મેરે તનકો આમ.

કેવો મહિમા પોતાના ઇષ્ટનો કર્યો તેવો મહિમા આપણે આપણા ઇષ્ટ સહજનનદ સ્વામીનો જાણી તેમના ભક્તોનાં નામ વાચે! વાચક જુદોને અરસપરસ જયશ્રીસ્વામીનારાયણ છે.

શ્રી નગર.

- ૧૦ પરમ કૃપાલુ દયાના સાગર
ધર્મ ધોરધર આચાર્યશ્રી ૧૦૮
વાસુદેવપ્રસાદ પુરસોતમપ્રસાદ
દશમાહારાજ અમદાવાદ સ્વા-
મીનારાયણની ગાદીવાજાના
આશ્રય તરીકે
- ૧ ધર્મકૃળના કાસીપ્રસાદમહારાજ
૧ ધર્મકૃળના જ્ઞાનકીપ્રસાદજી
મહારાજ
- ૧ સદગુરુ માહાત્મા સ્વામીના-
રાયણ મુની શાસ્ત્રી
- ૧ સદગુરુ સાધુ હરીકૃષ્ણ ચરણ-
દાસજી ગવૈયા.
- ૧ સદગુરુ સાધુ કૃષ્ણચરણદાસજી
ગવૈયા
સદગુરુ સાધુ કૃષ્ણસ્વરૂપ-
દાસજી ગવૈયા.
- ૧ સદગુરુ સ્વામી મુકુન્દજીવન-
દાસજીનાશિષ્ય પાર્શ્વદ કાલી-
દાસ ગવૈયા
- ૧ સદગુરુસાધુ જોષી વલ્લભદાસજી
૧ પ્રગટ પુરસોતમના ઉપાસક
ભક્તરાજ ગીરોમણી પાર્શ્વદ

ભક્ત કેસરા આચાર્યશ્રી નામુ
સાહેબ

જેતલપુર.

- ૧ સદા પ્રભુપરાયણ તન મન
ધન જેનું એવા એકાંતિક ભક્ત
શીરોમણી ગચ્છભાઈ
- શ્રીમુળી.
- ૧ સદા પ્રભુપરાયણ એકાંતિક
ભક્તરાજ શિરોમણી ગરા
સીઆ કલ્યાણસિંહજી-માથક
શ્રી કચ્છ અંબાર.
- ૨૫ રા સદા પ્રભુપરાયણ સત
ભક્તોની સેવામાં તત્પર સત
સંગ શીરોમણી ઉપાધ્યાય
અન્નવેમરભાઈ ચત્રભુજ સદ-
ગ્રહસ્થ કટ્ટાકટર
- ૨૦ સદા એકાંતિક ધર્મપરાયણ મત
ભક્તોની સેવામાં તત્પર સતસંગી
મર્યાદાપાલક પરોપકારી સન-
નગ શીરોમણી ઉપાધ્યાય ગન-
રીશકરભાઈ અન્નવેસર કટ્ટા-
કટર મીંગે માડલ પોસ્ટ બરમા
- ૧૫ સદા પરોપકારી વૃત્તિવાળા તન
મન પ્રભુપરાયણ સનસગ

શીરોમણી . ઉપાધ્યાય પ્રભા-
શકરભાઈ અલવેસર કંટાકટર
રેલ્વે ઠાસી ખરમા

૧ ઉપાધ્યાય ભવાનીશકર પ્રાગળ
મીગે માંડલા

૨ રા. જેઠીમલ શકરલાલધેલા-
ભાઈ રેલ્વે સ્ટેશન માસ્તર

૧ જેઠીમલ ભગવાનજી ઉમરા-
ભક્ત ડાકટર

૧ રા. પુરમોતમરાય અબર
નજવીજદાર

શ્રી કચ્છ કુભારીઆ.

૧૫ મીઝી જેરામભાઈ ગાંગળ
કટાકટર

૧ મી લાલજી વસ્તા

૧ મી. અમરસિંહ ગોવામલ

૧ મી. જીવણ વસ્તા

૧ મી. જેરામ જગમલ

શ્રી કચ્છ શીંડુગરા

૧૫ મી કાનજીભાઈ મુળજી

૧ મી દેવજીભાઈ ડોસા

૧ મી. ડાહ્યાભાઈ ડોસા

૧ મી કાનજી નાનજી

૧ મી. શામજી નાનજી

શ્રી કચ્છ દેવળીઆ.

૧૫ મીઝી બાલુ પ્રેમજીભાઈ ગો-
વીંદ કટાકટર

શ્રી કચ્છ ભુજ.

૨૫ મે. રા. રા. જેઠીમલ ધનજી-
ભાઈ અલદેવ પ્લેગ ઇન્સ્પેકટર

ઓફ ભુજ કોટવાળ સાહેબ

૫ મે. રા. રા. ગીરજાશકરભાઈ
મુલજી સરવે મુપ્રિં સાહેબ

૪ મે રા. સુતાર માવજીભાઈ રણુ
છોડ બાગ મુપ્રિટેન્ડેન્ટ સાહેબ

૪ રા. સુતાર વાલજીભાઈ માવજી
આ. બાગ મુપ્રિં સાહેબ

૧ રા. માનજીભાઈ કાનજી

હાઇસ્કુલ માસ્તર સાહેબ

૧ રા. ગગારામભાઈ જેઠા હાઈ-
સ્કુલના માસ્તર સાહેબ

૨ સુતાર મુલજીભાઈ નારાણજી
આઈના મોલ મુપ્રિટેન્ડેન્ટ

૨ રા. જેઠીમલ નાનાલાલધેલાભાઈ
હજુર સેક્રેટરીના સીરસ્તેદાર

૫ રા. ઠા. હસરાજ દેવકરજી ઝવે-
રાત વીગેરે માલના વેપારી

૨ રા. ઠા. જાદવજી ખીમજી
દરબારી માપારા

૧ જેઠીમલ ભનુભાઈ વસરામ
ભુજ અદાલત કારકુન

૨ પારેખ લાલજી હરચંદ ભુજ
વાળાં મોટીયા સાહેબના
કામદાર

૧ જેઠીમલ મંગારામ મગન
હથુરી

૨ મેતા પ્રજલાલ જીવણ કોઠારી

૧ રા. ઠા. વેલજી જાદવજી સ્વા
મીનારાયણનામંદીરનાકોઠારી.

૧ ઠા. નરશી સેજપાલ જરમન
સીલ્લવર વેપારી

૧ રાજ ગોર નરભેરામ પ્રાગજી
કંટ્રાકટર

૧ રા. ઠા. રાઘવજી લખમસી
વેપારી

૧ ઠા. અરજણ સામજી મપારા

૧ મેતા ભોગીલાલ પરસોતમ

૧ જેઠીમલ ઓધવજી અમરા
પ્લેગ ખાતાના અવલ કારકુન

૨ ખાખારાવભાઈ દુરીપ્રસાદ રેવ-
ન્યુખાતાના નામીલ કારકુન

૧ ઠા. વેલજી પારપીઆં ભુજ
ડીસપેન્સરીના દાકતર

૧ જેઠીમલ હરીરામ સામજી
સરવૈ ખાતાના મોજણીદાર

૨ ઠા. નારણજી દેવકરણ ખાગ
ખાતાના અવલ કારકુન

૧ ઠા. કુંવરજી લખમશી વેપારી

૧ સુતાર હરજીભાઈ રતનજી
આ. મીન્ટ સુપ્રી.

૧ સુતાર મીસ્ત્રી પુજ સામજી

૧ મેતા રેવાશકર જોડાભાઈ લ-
ખપત ફોજદાર સાહેબ

૧ રાઠોડ : નારાયણ રાયમલ
હથુરી

૧ જેઠીમલ હરીરામ ચંદા હથુરી

૧ મેતા મગનલાલ મોનજી

૧ ઠા. લખમસી મનજી બનીનાટ્રુ

૧ ઠા. વલ્લભજી ખીમજી હથુર
ટ્રેઝરર હીસાબી કારકુન

૧ ઠા. હસરાજ ખીમજી સીલે
ખાનાવાળા

૧ રા. પ્રજલાલ ભાઈજગનલાલ
વડીલ

૧ મુઠીયરા સોની વાઘજી મોનજી

- ૧ ઠા. મોનજી વિજીઆધર મપારા
 ૧ જેટીમલ રાધવજી પરસોતમ
 મીન્ટ ખાતાના દારોગા
 ૧ જેટીમલ નારાયણજી વીસરામ
 હજુરી
 ૧ મેતા ગોવીંદજી રામજી બક્ષી
 ખાતાના હેડ કારકુન
 ૧ લુવાર ભવાનભાઈ નરસી
 સરકારીખાતા મીસ્ત્રી
 ૧ કસારા ડામજી હસરાજ સોના
 ચાદીના કચ્છવર્ગકામનાવેપારી
 ૧ કસારા કુગરશી દામજી
 ૧ મીસ્ત્રી સલાટ જેઠાભાઈ હીરજી
 ૧ ની સલાટ ઘેલા કુવરજી
 ૧ ઠા. લાલજી ગોકલ મુકાદમ
 ૧ ભાવસારસલાટ ઉમરશી રવજી
 ૧ જાણસારી મસ્ત્રી મનજી ચના
 ભરતવાળા
 ૧ જાણસારી બાલા સામજી
 ઓછવીઆ
 ૧ જાણસારી ધનજી ચના
 ૧ જાણસારી જેરામ વીસરામ
 ભરતવાળા
 ૧ રાજગોર વાલજી હીરજી

શ્રી કચ્છ માંડવી.

- ૨ રા. રા. ત્રીભોવનદાસ
 દાસ કરટમખાના હારી
 ૧ ઠા દેવજી ખીમજી વેપારી
 કમીશનથી માલ મોકલનાર
 ૧ વાણીઆ કદોઇ લીલાધર
 લખમશી
 ૧ સલાટ શીવજી નારણ
 ૧ સલાટ પોપટ

શ્રી કચ્છ દઈસરા

- ૧ પ્રગટ પુરષોતમના ઉપાસીક
 એકાંતીક ધર્મ મર્યાદા ધાળનાર
 સતસગ શીરોમણી ભક્ત
 કેસરાભાઈ

શ્રી કચ્છ બળધીઆં

- ૧ પ્રગટ પુરષોતમના ઉપાસીક
 એકાંતીક ધર્મ મર્યાદા પાલક
 સદા પ્રભુ પરાયણ સતસગ
 શીરોમણી અબજીભાઈ
 ૧ પટેલ ગાગજીભાઈ નારાયણ
 ચણતર કામદાર

શ્રી કચ્છકેરા નારાયણપર

- ૧ પ્રગટ પુરષોતમના ઉપાસીક
 સતસગ શીરોમણી પટેલ
 ધનજીભાઈ બદવજી

શ્રી કચ્છ સુખપર.

૧ પ્રગટ પુરુષોત્તમના ઉપાસીક
સતસંગ શીરોમણી પટેલ
દેવજીભાઈ

૧ મીસ્ત્ર સુતાર ગોપાળ જોરામ
૧ સુતારસામજીભાઈગોવીંદ્રમીસ્ત્રી
શ્રી કચ્છ માનકુંવા

૧ પ્રગટ ઉપાસીક સતસંગ શી-
રોમણી પટેલ ગાગજી દેવરાજ
શ્રી કચ્છ રામપુર

૧ પ્રગટના ઉપાસીક સતસંગ
શીરોમણી એકાતીક પટેલ
દેવરાજભાઈ મેધરાજ

૧ એકાતીક ભક્ત પટેલ અર-
જણભાઈ ભીમજી

૧ પટેલ વાલજીભાઈ અરજણ
શ્રી કચ્છ અંગીઆં

૧ પ્રગટ પુરુષોત્તમના ઉપાસક
પટેલ હીરા રતના

૧ ભક્ત શીરોમણી પટેલ પુળ
હીરા

શ્રી કચ્છ નયત્રાણા

૨ રા. ગોર માધવજી કલ્યાણજી
નખત્રાણા ચાણુદાર સાહેબ

શ્રી કચ્છ લખપત.

૨ રા કાયસ્થ મેતા જીવરામ-
ભાઈ વેલજી લખપત વડીવટ
દાર સાહેબ

શ્રી કચ્છ રોહા

૧ રા. સતસંગ શીરોમણી ઠા
કુવરજીભાઈ નારાણજી કાર-
ભારી સાહેબ

શ્રી કચ્છ દયાપર.

૧ સોની નારાયણભાઈ પરસોતમ
૧ કસારા સોની હરીરામ પુરસોતમ
૧ સોની નાનજી પરસોતમ
૨ સોની ધારસી પુરસોતમ

શ્રી કચ્છ રવાપર.

૧ ઠા. ભક્ત માધવજી ધનજી
૧ રા ઠા. કાનજી વેલજી વેપારી.
૧, પટેલ નાગજી સોવજી
૧, ગામજી કાનજી વેપારી

શ્રી કચ્છતેરા.

૧ ના. ઓઘડલાલભાઈ પ્રાણ
જીવન તેરા જાગીરના વડીલ
૧ જોષીમલ ચત્રભુજ ઈશ્વર મ-
ધુકત માસ્તર

શ્રી કચ્છ ભવાનીપુર.

૧ પટેલ દેવસી ગાંગજી ભક્ત

મીરજાંપુર.

૧ ભક્ત શીરોમણી પટેલ હીરા
જેઠા દ્વારમખાગવળા

મુંબઈ

૧ મે. રા. રા. રાવળાહાદુર કર-
મળીભાઈ કામજી કચ્છવાળા
વાધુરાવાળા જમ્મીસ ઓફ
ધી પીસ

૨ ડા. જીવરાજ સીંગજી દાણુન
વેપારી અંબરવાળા.

૧ મંજી સલાટ જેરામભાઈ
ગાવત ભુજવાળા.

૧ સલાટ મીસ્ત્રી માધવજી હર-
ખા ભુજવાળા.

૧ હરગોવિન્દદાસ તુલસીદાસ હા-
થીભાઈ જરમન સીવવરના
વેપારી મારવાડી બંબર.

વડોદરા.

૧ જેટીમલ ભાગીરથ હરખજી
તમાસગીર ખાતાના મેનેજર

૧ જેટીમલ પુનમલ જેઠાજી.

૧ જલુસારી છોટાલાલ કરસન
મેતી કામવાળા.

વડતાલ.

૧ સતસંગ શીરોમણી મામ્તર
જીવામભાઈ રામરામ

૧ ગોર પડયા હરીલાલભાઈ
હરિશંકર

નડીયદ.

૨ મે. રા. રા. જવેગીલાલભાઈ
ઉમીયાશંકર કચ્છના માજી
બરેજી કોર્ટના પ્રેસીડેન્ટસાહેબ
અમદાવાદ

૧ રા. મારતર ગોકુલદાસ

૧ ભક્તરાજ મોહનલાલ હાથી

૧ પાટીદાર ચુનીલાલભાઈ

૧ પાટીદાર સકુભાઈ

૧ ગરાસીઆ ગળરજી કલેક્ટર
સાહેબના પટાવાળા.

ધોલકા

૧ સદગુરુ સાધુ ધનદામ પ્રીય-
દાસ સ્વામીનારાયણુ મંદીર

વીસનગર

૧ સદગુરુ સાધુ અતીશ્વરદાસજી
સ્વામીનારાયણુ મંદીર

કાલી.

૧ પટેલ ડાહ્યાભાઈ દેસાઈ મુખ્તી
સાબરમતી રેલ્વેશન.

ખારોલ

૧ ઉપાધ્યા યાલકસ્ત પુરસોતમ
ધમોસણ.

૧ પટેલ માધવદાસ જીવણદાસ
કળી પરગણે

વાટાવદર

૧ ઠા. જીવજી બેચર વેપારી

સોલડી.

૧ પટેલ દલા પીતાબર ધધો
ખેડ પોષ ધાગત્રા

ધ ધુકા

૧ પાડક નારાયણ ઉત્તમરામ
મીંગે માડલડી.

ભાવનગર.

૧ શ્રીમાળી ગોપાલજી પીતાંબર
નાર ભાસ્તર હાલ દ્રોળ.

ખોટાદ.

૧ ગાંધી ચત્રભુજ લાલજી ટપાલ
ઓફીસ ભાસ્તર

ભરળા.

૧ દવે લાલજી કુબેર મીંગે માંડલા

૧ દવે હરીલાલ દયારામ વેપારી
ધાંટીલુ જીનું.

૧ નદવાણા ભવાનીશકર હરજી-
વન સાવર કુડલા.

૧ કદોધ વાણીઆ માધવજી
નાગયણજી હાલ મુખધ.

સાયલા

૧ જુવાર સુતાર વાલજીભાઈ
કલા ભુજના મંદીરનું સિંહાસન
ખનાવનાર મીસ્ત્રી.

૧ જુવાર સુતાર ભગવાનજી ગો-
પાલજી

વાંકાનેર.

૨ સાની માવજી ત્રીકમજી ઝવેરી
જેપુર.

૧ સોની પ્રભુલાલ ત્રીકમજી ઝ-
વેરી જેપુર.

શ્રી જામનગર.

૧ મેતા તારાયદ માવજી મીંગે
માડલાં

૧ સલાટ મીસ્ત્રી સામજીભાઈ
વડતાળવાળા.

કરાંચી.

૨ સુતાર મીસ્ત્રો નરસીભાઈ
દેવરામ.

૨ મે. બાપુમલ પદમમલ.

૧ ઠા. વાલજી બેચર વેપારી

૧ રાજગોર દેવજી જેઠા સુતાર
કામના મીઠી ભુજવાળા.
ધાગધા.

૧ સોની ગણેસ હીરા પેપારી.
દુલવટ.

૧ શાસ્ત્રી દેવશકર નાગેશ્વર.

૧ રા.સોની મોતી નાનજી હાલ ભુજ

૧ રા સોની જગન નાનજી હાલ ભુજ
શ્રી કૃષ્ણ ખાવડા.

૨ રા. કાયસ્થ મેતા માવજીભાઈ
લધુ ખાવડા થાણદાર સાહેબ
શ્રી કૃષ્ણ ભમાડી

૧ રા. શા કાનજી ડાહ્યાભાઈ

શ્રી કૃષ્ણ ધમકંડાં.

૧ ભક્ત પડયા મુળજી મેઘજી

૧ જડેજી વીસાજી ખાવાજી

શ્રી કૃષ્ણ કોટડાં.

૧ જડેજી ગોવીંદજી ભાવસગજી

શ્રી કૃષ્ણ ચીરધં.

૧ જડેજી જેસાજી દાનમંગજી

૧ જડેજી ચેલાજી ખેતાજી

શ્રી કૃષ્ણ ચોખારી

૧ ઠા. પ્રાગજી અમરસિંહ વેપારી

શ્રી કૃષ્ણ મનદ્રેરા.

૧ ઠા ખેતસીભાઈ વેપારી

શ્રી કૃષ્ણ ખાટોઈ.

૧ ઠા. નથુ પદમસી વેપારી

શ્રી કૃષ્ણ ભીમાસ્તર.

૧ આએર ભક્ત વસ્તા વળ

૧ આયુર ભક્ત પચાણુ રૂડાં

શ્રી કૃષ્ણ દુધઈ

૧ રા. પડયા અળભાઈ મેઘજી

શ્રી કૃષ્ણ ખદર.

૧ રા.જડેજી રવાજી નારાણજી

શ્રી કૃષ્ણ ખાખર.

૧ રા.સુતાર વીરજી માવજી મીસ્ત્રી

શ્રી કૃષ્ણ ધાણેરી.

૧ રા. જડેજી અભેરાજ ગોવિંદજી

૧ આહેર ભક્ત પટખત રણુમલ

૧ આહેર ભક્ત ગ ગા રણુમલ

શ્રી કૃષ્ણ નીગાર.

૧ આહેર ભક્ત મેગા ડોસાં

૧ આહેર ભક્ત નારણુ પુળ

૧ આહેર ભક્ત

હું આપનો દાસાનુદાસ જેઠીમલ ઘેલા ત્રીકમજીના જય
શ્રી સ્વામિનારાયણ વાંચસો, વાંચક શ્રદ્ધે આ પુસ્તકમાં જે કાંઈ ભુલ

ચુક હોય તો કૃપા કરી માફ કરશો, હું આપનો સેવક દાસ છું તેમ
અવગણો ભરેલો છું, તે મારા ઉપર સત હરી ભક્તો પ્રસન્ન થઈ રાજ
રહેજો અને મારા દોષ નીકળો જાય ને મારા જીવનું રક્ત થાય એવી
આશીષ દો એવી આશા રાખું છું.

આ પુસ્તક અમારી પાસેથી મળશે, બાહાર ગામવાળાઓને
વી. પી. અને પોષ્ટ ખર્ચ ક્રીમત ઉપરાંત ગણાશે. ધન્ય હોય તે
નગાવવું. એજ,

કચ્છભુજ,
કેકાણું-ટંકશાળ પાસે }
દરબારગઢ નીચે

જેથીમલ બેલા ત્રીકમજી હજુરી.
સત્ય ઉપદેશ કિર્તનાવલીનો રંગનાર
આપનો દામ,

